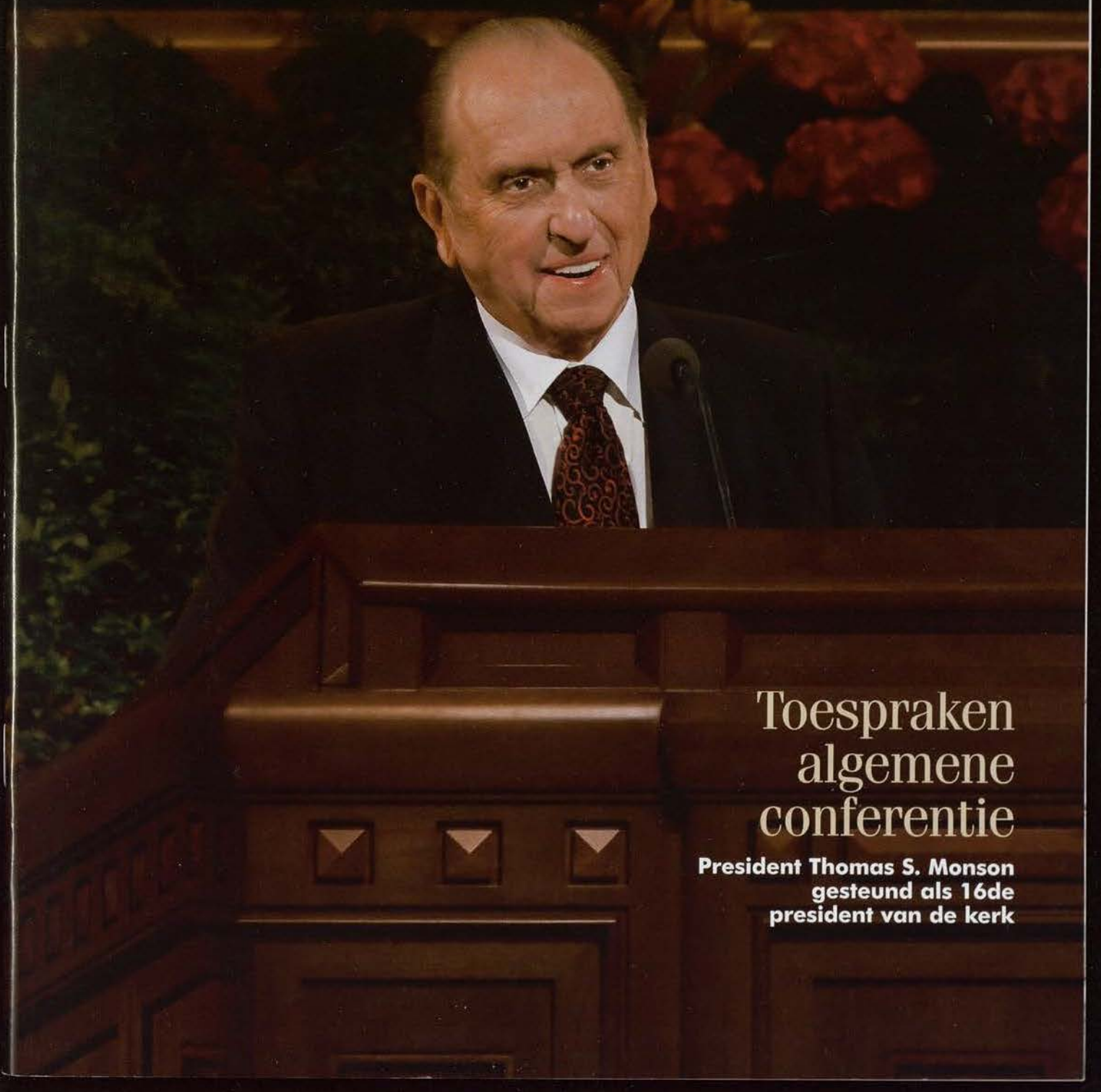
108E JAARGANG NUMMER 5 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 2008

Liahona

Toespraken algemene conferentie

President Thomas S. Monson gesteund als 16de president van de kerk

© INTELLECTUAL RESERVE, INC.

Het Eerste Presidium

President Thomas S. Monson (midden) is in de 178ste algemene aprilconferentie gesteund als 16de president van de kerk. Zijn raadgevers in het Eerste Presidium zijn president Henry B. Eyring (links) en president Dieter F. Uchtdorf.

108E JAARGANG NUMMER 5 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 2008

Liahona

2 Beknopt overzicht van de 178ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

4 Steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Dieter F. Uchtdorf

7 Heil en verhoging
Ouderling Russell M. Nelson

11 Bijzondere ervaringen
Ouderling Ronald A. Rasband

13 Goede tradities
Cheryl C. Lant

15 Geloof in het gezin herstellen
Ouderling Kenneth Johnson

17 Bezorgd om die ene
Ouderling Joseph B. Wirthlin

20 De ware en levende kerk
President Henry B. Eyring

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

24 Verslag van de afdeling verificatie van de kerk over 2007
Robert W. Cantwell

25 Statistisch rapport 2007
Ouderling F. Michael Watson

26 Getuigenis
Ouderling Dallin H. Oaks

29 Een getuigenis krijgen van God, de Vader, zijn Zoon, Jezus Christus, en de Heilige Geest
Ouderling Robert D. Hales

32 Ons hart open stellen
Ouderling Gerald N. Lund

35 Dienstvaardigheid: een goddelijke eigenschap
Ouderling Carlos H. Amado

37 Drie presiderende hogepriesters
Ouderling William R. Walker

40 De verwoestende gevolgen van mishandeling genezen
Ouderling Richard G. Scott

44 Het evangelie van Jezus Christus
Ouderling L. Tom Perry

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

47 Acht slaan op de woorden van de profeten
Ouderling Quentin L. Cook

51 Wie is mijn naaste?
Bisschop H. David Burton

53 Weet je wie je bent?
Dean R. Burgess

55 Een twaalfjarige diaken
Ouderling John M. Madsen

57 Een paar graden verschil
President Dieter F. Uchtdorf

61 Geloof en de eed en het verbond van het priesterschap
President Henry B. Eyring

65 Een rechtschapen voorbeeld
President Thomas S. Monson

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

68 Dierbaar geloof van onze vaders
President Dieter F. Uchtdorf

76 Wederom geboren
Ouderling D. Todd Christofferson

79 De beste investering
Ouderling Sheldon F. Child

81 Mijn ziel verlustigt zich in de dingen des Heren
Susan W. Tanner

83 De Twaalf
President Boyd K. Packer

87 Terugkijken en vooruitgaan
President Thomas S. Monson

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

91 'Mijn woorden houden nimmer op'
Ouderling Jeffrey R. Holland

94 Bidden in geloof
Ouderling David A. Bednar

97 Wij zullen niet toegeven, wij kunnen niet toegeven
Ouderling W. Craig Zwick

99 De kracht van licht en waarheid
Ouderling Robert R. Steuer

101 Eén in de menigte
Ouderling Dennis B. Neuenschwander

103 Het heden
Ouderling Lance B. Wickman

105 Een boek met een belofte
Ouderling Craig C. Christensen

108 Dochters van God
Ouderling M. Russell Ballard

111 Overvloedig gezegend
President Thomas S. Monson

ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST

113 Als getuige optreden
Susan W. Tanner

116 Te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen
Elaine S. Dalton

118 Videoboodschap

120 Het anker van een getuigenis
Mary N. Cook

123 Wandelen in het licht
President Henry B. Eyring

72 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

126 Register conferentieverhalen

127 Leringen voor onze tijd

127 Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen

130 Algemene presidiums hulporganisaties

130 Kerknieuws

143 Conferentie-ervaringen

Res
Book Area
M1205.5
.5838 Out
2008
May

Beknopt overzicht van de 178ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGEN, 5 APRIL 2008, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: President Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Lynn A. Mickelsen. Slotgebed: ouderling Ulisses Soares. Muziek verzorgd door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Clay Christiansen en Richard Elliott, organisten: 'How Wondrous and Great', *Hymns,* nr. 267; 'Lead, Kindly Light', *Hymns,* nr. 97, arr. Wilberg, uitg. Deseret Book; 'Praise to the Man', *Hymns,* nr. 27, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns,* nr. 19; 'I'll Go Where You Want Me to Go', *Hymns,* nr. 270, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Come, Follow Me', *Hymns,* nr. 116, arr. Manookin, uitg. Sonos.

ZATERDAGMIDDAG, 5 APRIL 2008, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: President Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: ouderling Gary J. Coleman. Slotgebed: ouderling Stanley G. Ellis. Muziek verzorgd door een gemengd koor van Brigham Young University; Ronald Staheli en Rosalind Hall, dirigenten; Bonnie Goodliffe, organiste: 'The Morning Breaks', *Hymns,* nr. 1, arr. Staheli, ongepubliceerd; 'Lean on My Ample Arm', *Hymns,* nr. 120; 'Redeemer of Israel', *Hymns,* nr. 6; 'Jesus, Savior, Pilot Me', *Hymns,* nr. 104, arr. Manookin, uitg. Sonos.

ZATERDAGAVOND, 5 APRIL 2008, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: President Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Mervyn B. Arnold. Slotgebed: ouderling Larry W. Gibbons. Muziek verzorgd door een priesterschapskoor van de instituten Logan en Ogden; J. Nyles Salmond, Lynn Hopkins, en Jerald F. Simon, dirigenten; Andrew Unsworth, organist: 'Rise Up, O Men of God', *Hymns* (1948), nr. 332; 'An Angel from on High', *Hymns,* nr. 328, arr. Unsworth, ongepubliceerd; 'Ye ouderlings of Israel', *Hymns,* nr. 319; 'Know This, That Every Soul Is Free', *Hymns,* nr. 240, arr. Unsworth, ongepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 6 APRIL 2008, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: President Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Anthony D. Perkins. Slotgebed: ouderling Benjamín De Hoyos. Muziek verzorgd door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Richard Elliott en Andrew Unsworth, organisten: 'Rejoice, the Lord Is King!' *Hymns,* nr. 66; 'Joseph Smith's First Prayer', *Hymns,* nr. 26; 'He Sent His Son', *Children's Songbook,* 34–35, arr. Hofheins, ongepubliceerd; 'How Firm a Foundation', *Hymns,* nr. 85; 'If You Could Hie to Kolob', *Hymns* (1948), nr. 257, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'High on the Mountain Top', *Hymns,* nr. 5, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZONDAGMIDDAG, 6 APRIL 2008, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: President Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: ouderling C. Scott Grow. Slotgebed: ouderling Bruce C. Hafen. Muziek verzorgd door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'For the Beauty of the Earth', *Hymns,* nr. 92, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Called to Serve', *Hymns,* nr. 249, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns,* nr. 83; 'God Bless Our Prophet Dear', *Hymns,* nr. 24, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 29 MAART 2008, ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST
Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: Susan W. Tanner. Openingsgebed: Miranda Kuhni. Slotgebed: Jennifer Thorup. Muziek verzorgd door een jongevrouwenkoor uit Cache Valley in het gebied Utah-Noord; Merrilee Webb, dirigente; Bonnie Goodliffe, organiste: 'Praise to the Lord, the Almighty', *Hymns,* nr. 72, arr. Webb, ongepubliceerd; 'I'm Trying to Be like Jesus', *Children's Songbook,* pp. 78–79, arr. Christofferson, ongepubliceerd (fluit: Helen McGarr); 'How Firm a Foundation', *Hymns,* nr. 85, arr. Kasen, uitg. Jackman; 'Press Forward, Saints', *Hymns,* nr. 81, melodie arr. Webb, ongepubliceerd.

CONFERENCE RECORDINGS AVAILABLE
Recordings of conference sessions are available in many languages at www.lds.org. Generally within two months following conference, recordings are also available at distribution centers.

CONFERENCE TALKS ON THE INTERNET
To access general conference talks on the Internet in many languages, visit **www.lds.org.** Click on **Gospel Library** and **General Conference.** Then select a language.

HOME AND VISITING TEACHING MESSAGES
For home and visiting teaching messages, please select an address that best meets the needs of those you visit.

ON THE COVER
Front: Photograph by John Luke.
Back: Photograph by Craig Dimond.

CONFERENCE PHOTOGRAPHY
Scenes of general conference in Salt Lake City were taken by Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Christina Smith, Les Nilsson, Emily Beus, Scott Davis, Rod Boam, Cody Bell, Lindsay Briggs, and Hillary Holbrook; in Argentina by Javier Coronati; in Australia by Colin Legertwood; in Belize by Colin Howard Blair; in Brazil by Israel Antunes and Laureni Fochetto; in Idaho, USA, by John Snyder; in Korea by Hyun-Gyu Lee; in Madagascar by Sean Peterson; and in Wales by Ellen Jones.

Mei 2008 108e jaargang Nummer 5
LIAHONA 02285-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi, Gerald N. Lund, W. Douglas Shumway

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Victor D. Cave
Senior redacteur: Larry Hiller
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofdredactrice: Jenifer L. Greenwood
Mederedacteuren: Ryan Carr, Adam C. Olson
Assistent-redactrice: Susan Barrett
Redactiemedewerkers: Christy Banz, Linda Stahle Cooper, David A. Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Judith M. Paller, Joshua J. Perkey, Richard M. Romney, Jr U. Pinborough, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Arin Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick
Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling: Jos Peeters
Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00 49 6172 492858, fax: 00 49 6172 492890
E-mail: liahona-edl@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 16.00
De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:
Creditcard (bel of e-mail EDL)
Overschrijving per bank op de volgende rekening:
Dresdner Bank, Bad Homburg
Rekening nummer 07 264 094 00, bankcode 500 800 00
Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente
BIC (SWIFT CODE): DRES DE FF 523
IBAN: DE52 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haitiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoraans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:
© 2008 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.
Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de *Liahona* in vele talen terugvinden op het internet onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op 'Languages'.

For Readers in the United States and Canada:
May 2008 Vol. 108 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VOLGORDE

Amado, Carlos H., 35
Ballard, M. Russell, 108
Bednar, David A., 94
Burgess, Dean R., 53
Burton, H. David, 51
Child, Sheldon F., 79
Christensen, Craig C., 105
Christofferson, D. Todd, 76
Cook, Mary N., 120
Cook, Quentin L., 47
Dalton, Elaine S., 116
Eyring, Henry B., 20, 61, 123
Hales, Robert D., 29
Holland, Jeffrey R., 91
Johnson, Kenneth, 15
Lant, Cheryl C., 13
Lund, Gerald N., 32
Madsen, John M., 55
Monson, Thomas S., 65, 87, 111
Nelson, Russell M., 7
Neuenschwander, Dennis B., 101
Oaks, Dallin H., 26
Packer, Boyd K., 83
Perry, L. Tom, 44
Rasband, Ronald A., 11
Scott, Richard G., 40
Steuer, Robert R., 99
Tanner, Susan W., 81, 113
Uchtdorf, Dieter F., 4, 57, 68
Walker, William R., 37
Wickman, Lance B., 103
Wirthlin, Joseph B., 17
Zwick, W. Craig, 97

REGISTER OP ONDERWERP

Aäronisch priesterschap, 53, 55
Apostelen, 83
Barmhartigheid 103
Bekering tot het evangelie, 13
Bekering, 17, 44, 57, 76, 103
Boek van Mormon, 105
Dankbaarheid, 20
Dienstvaardigheid, 35, 51, 61, 65
Doop, 44
Eenheid, 87
Eerste Presidium, 37
Eeuwig leven, 44
Enkelingen, 17, 101
Erfgoed, 68, 87
Ervaring, 11
Evangelie, 68
Fatsoen, 118, 120
Fout, 57
Gebed, 94, 118
Geestelijk wedergeboorte, 76
Gehoorzaamheid, 15, 79, 94, 116, 120
Geloof, 11, 15, 20, 68, 94, 101, 116
Genezing, 40
Getuigen, 113
Getuigenis, 11, 26, 29, 87, 99, 120
Gezag, 83
Gezin, 7, 13, 15, 47, 61, 81, 108, 111
Goddelijke aard, 53
Godheid, 29
Gulheid, 51
Heil, 7
Heilige Geest, 26, 32, 57, 91, 99, 113, 123
Humanitaire hulp, 51
Jezus Christus 29, 35, 55, 76, 101, 113, 116
Kennis, 26
Keuze en verantwoording, 123
Kuisheid, 81
Leiderschap, 37, 87
Licht van Christus, 99, 123
Liefde, 111
Mishandeling, 40
Moed, 65, 97, 101, 116
Moederschap, 108
Mogelijkheden, 55
Normen, 97
Openbaring, 32, 91, 118
Opvolging, 37, 87
Priesterschap, 65, 83
Profeten, 47, 57, 87
Reinheid, 32
Roepingen, 68
Schrift, 91, 118
Smith, Joseph, 105
Steunverlening, 20
Tegenspoed, 111
Tiende, 79
Tradities, 13
Verbonden, 53, 61
Verhoging, 7
Verleiding, 97
Verschillen, 17
Verzoening, 35, 40, 103
Volharden, 44
Voorbeeld, 15, 65
Vreugde, 81
Vriendelijkheid, 17
Vrouwzijn, 81, 108
Waarheid, 20, 99
Woord van wijsheid, 47
Zegeningen, 79
Zendingswerk, 105

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST
5 april 2008

Steunverlening aan functionarissen

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Broeders en zusters, president Monson heeft mij verzocht de aangelegenheden van deze plechtige samenkomst nu af te handelen. Dit is een belangrijke gebeurtenis voor leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen over de hele wereld.

Vanaf 10 oktober 1880, toen John Taylor steun werd verleend om Brigham Young op te volgen als profeet, ziener en openbaarder, en president van de kerk, is elk van deze gelegenheden aangeduid als een formele plechtige samenkomst van de leden van de kerk om uiting te geven aan de stem van de kerk.

Wij zullen per quorum en groep onze steun verlenen. Waar u ook bent, u wordt verzocht op te staan wanneer daartoe uitgenodigd, en door het opsteken van de hand aan te geven of u steun wilt verlenen aan diegenen van wie de naam aan u wordt voorgesteld. Alleen zij die staan, behoren hun hand op te steken.

Algemene autoriteiten die toegewezen zijn aan de Tabernakel en aan de Assembly Hall op Temple Square, houden toezicht op de steunverlening aldaar. In de ringcentra houdt een lid van het ringpresidium toezicht op de steunverlening. Hij zal ons op de hoogte stellen van eventuele tegenstemmen. Wij zullen nu de voorstellen van deze plechtige samenkomst behandelen.

Het Eerste Presidium gelieve op te staan.

Wij stellen het Eerste Presidium voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen het Eerste Presidium voor Henry Bennion Eyring steun te verlenen als eerste raadgever en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium van de kerk.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen het Eerste Presidium voor Boyd Kenneth Packer steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen het Eerste Presidium voor de volgende leden van het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook en D. Todd Christofferson.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen het Eerste Presidium voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Gelieve dit kenbaar maken.

Algemene autoriteiten nemen deel aan de plechtige samenkomst.

Het Eerste Presidium gelieve te gaan zitten.

Wij nodigen ouderling Christofferson uit om zijn plaats bij het Quorum der Twaalf in te nemen.

De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen gelieven te gaan staan.

Wij stellen het Quorum der Twaalf Apostelen voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zoals die zijn voorgesteld en gesteund door het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

De leden van het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig en de Presiderende Bisschap gelieven op te staan.

Wij stellen de leden van de Quorums der Zeventig en de Presiderende Bisschap voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zoals die zijn voorgesteld en gesteund door het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

De volgende mensen gelieven te gaan staan, waar ze zich ook mogen bevinden: alle gebiedszeventigers, geordende patriarchen, en alle leden van hogepriestersquorums en ouderlingenquorums.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zoals die zijn voorgesteld en gesteund.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

U kunt gaan zitten.

Zou de gehele Aäronische priesterschap willen gaan staan, dat wil zeggen, alle geordende priesters, leraren en diakenen. Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen die eerder zijn voorgesteld en gesteund.

Wie hiermee instemt, maakt dit kenbaar door de hand op te steken.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

Willen alle leden van de zusters-hulpvereniging gaan staan, dat wil zeggen, alle vrouwen van achttien jaar en ouder.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen die eerder zijn voorgesteld en gesteund.

Wie hiermee instemt, maakt dit kenbaar door de hand op te steken.

Wie tegen is, maakt het ook kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

Willen de jongevrouwen gaan staan, dat wil zeggen, alle jonge vrouwen van twaalf tot en met zeventien jaar.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen die eerder zijn voorgesteld en gesteund.

Wie hiermee instemt, maakt dit

kenbaar door de hand op te steken.

Wie tegen is, maakt het ook kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

Willen alle leden, waar ook ter wereld en met inbegrip van hen die al eerder zijn opgestaan, nu gaan staan. Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zoals die zijn voorgesteld en gesteund.

Wie hiermee instemt, maakt dit kenbaar door de hand op te steken.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

Vanaf nu kunt u blijven zitten voor de ontheffing en steunverlening aan andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties.

Wij stellen u voor ouderling D. Todd Christofferson te ontheffen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hun waardering willen uiten, maken dit kenbaar.

Wij stellen u voor de volgende gebiedszeventigers per 1 mei 2008 te ontheffen: A. Venâncio Caleira, Marco A. Cardenas, José A. Castro, Gérald Caussé, Luis G. Chaverri, Timothy J. Dyches, Jaime Ferreira, José A. García, Francisco I. Gímenez, Carlos A. Godoy, James J. Hamula, Frederick C. Ihesiene, Glen O. Jenson, Robert Koch, Kuen (Tony) Ling, Richard D. May, Ross H. McEachran, Yasuo Niiyama, Timothy M. Olson, Fernando D. Ortega, Luigi S. Peloni, Rafael E. Pino, Gelson Pizzirani, Alejandro M. Robles, Gerold Roth, M. Gonzalo Sepúlveda, Su Kiong Tan, Anthony R. Temple, Larry Y. Wilson, Tsung Ting (Jared) Yang, Willy F. Zuzunaga.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maken dat kenbaar.

Wij stellen u voor de zusters Susan W. Tanner, Elaine S. Dalton en Mary N. Cook te ontheffen als het algemeen jongevrouwenpresidium. We ontheffen ook alle leden van het algemeen jongevrouwenbestuur.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende, toegewijde werk dat zij verricht hebben, maken dat kenbaar.

Wij stellen u voor ouderling L. Whitney Clayton steun te verlenen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de volgende broeders steun te verlenen als nieuw lid van het Eerste Quorum der Zeventig: William R. Walker, Craig C. Christensen, Marcos A. Aidukaitis, Gérald Caussé, Lawrence E. Corbridge, Eduardo Gavarret, Carlos A. Godoy, James J. Hamula, Allan F. Packer, Kevin W. Pearson, Rafael E. Pino, Gary E. Stevenson, José A. Teixeira, F. Michael Watson en Jorge F. Zeballos, en als nieuw lid van het Tweede Quorum der Zeventig: Tad R. Callister en Kent D. Watson.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, met hetzelfde teken.

Wij stellen u voor de volgende broeders te steunen als nieuwe gebiedszeventigers: Pedro E. Abularach, Koichi Aoyagi, Juan C. Barros, Colin H.

Bricknell, Victor Kah Keng Chen, Kuo Chiang Chung, J. Devn Cornish, Wynn R. Dewsnup, Matthew J. Eyring, G. Guillermo Garcia, Robert C. Gay, Alfredo L. Gessati, James B. Gibson, Julio C. Gonzaléz, Paulo H. Itinose, Douglas W. Jessop, Faustino López, Declan O. Madu, Per G. Malm, Fernando Maluenda, James B. Martino, Sergiy N. Mikulin, Abelardo Morales, W. T. David Murray, Satoshi Nishihara, Norbert K. Ounleu, Michael D. Pickerd, Anatoly K. Reshetnikov, William F. Reynolds, Michael A. Roberts, Fernando A. R. Da Rocha, A. Ricardo Sant'Ana, Robert B. Smith, Ysrael A. Tolentino, Ruben D. Torres, J. Romeo Villarreal, Louis Weidmann, Chi Hong (Sam) Wong.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor Elaine S. Dalton steun te verlenen als de nieuwe algemeen jongevrouwenpresidente met Mary N. Cook als eerste raadgeefster en Ann M. Dibb als tweede raadgeefster.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

President Monson, voor zover ik dat heb kunnen waarnemen was de steunverlening in het Conferentiecentrum unaniem bevestigend.

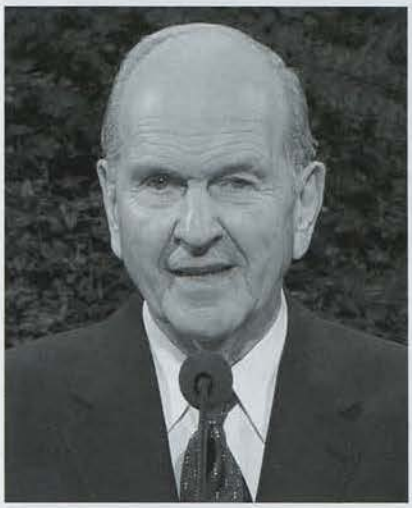
Dank u, broeders en zusters, voor uw steunverlening, uw geloof, toewijding en gebeden.

Wij verzoeken de nieuwe leden van de Zeventig en het algemeen jongevrouwenpresidium hun plaats op het podium in te nemen. ■

Heil en verhoging

OUDERLING RUSSELL M. NELSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

In Gods eeuwige plan is heil een individuele aangelegenheid, terwijl verhoging een familieaangelegenheid is

Dankbaar heten wij ouderling D. Todd Christofferson welkom in het Quorum der Twaalf Apostelen. We steunen dit geweldige Eerste Presidium en allen die zijn geroepen met ons hele hart.

Broeders en zusters, toen wij het nieuws kregen dat president Gordon B. Hinckley was heengegaan, voelden wij dat allen onmiddellijk als een groot verlies. Maar in de wetenschap dat zijn lot in handen van de Heer lag, maakte dat gevoel van verdriet plaats voor een gevoel van dankbaarheid. We zijn erg dankbaar voor wat wij van deze geweldige profeet van God hebben geleerd.

Vandaag hebben wij in deze plechtige samenkomst aan de wil van de Heer voldaan. Hij heeft gezegd 'Het [zal] aan niemand [...] worden toegestaan uit te gaan om mijn evangelie te prediken, of om mijn kerk te vestigen, tenzij hij (...) het gezag daartoe bezit, en *het de kerk bekend is* dat hij bevoegd is en door de hoofden van de kerk op de juiste wijze geordend is.'[1] Er is een beroep gedaan op deze wet van algemene instemming[2] en de kerk gaat nu verder op haar voorgeschreven koers.

Leden over de hele wereld steunen president Thomas S. Monson en zijn kundige raadgevers. Wij zijn 'geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods;

'gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.'[3]

De Heer heeft geopenbaard waarom Hij 'zowel apostelen als profeten' heeft gegeven. Dat is 'om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus,

'totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods'[4] bereiken.

De bediening van de apostelen — het Presidium en de Twaalf — is er dus om te zorgen dat wij één in het geloof worden en onze kennis van de Meester verkondigen. Het is onze bediening om ieder tot zegen te zijn die bereid is de 'weg [van de Heer], die nog veel verder omhoog voert' te leren en te volgen.[5] En wij dienen andere mensen te helpen om zich

voor te bereiden op hun potentiële heil en verhoging.

In het derde geloofsartikel staat dat 'dankzij de verzoening van Christus alle mensen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie zalig kunnen worden.'

Zalig worden — oftewel het eeuwig heil krijgen — betekent gered worden van de lichamelijke en de geestelijke dood. Dankzij de opstanding van Jezus Christus zullen alle mensen uit het graf herrijzen en worden gered van de lichamelijke dood. Men kan ook van de individuele geestelijke dood worden gered door de verzoening van Christus, door geloof in Hem, door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van zijn evangelie, en door Hem te dienen.

De verhoging bereiken betekent de hoogste staat van geluk en heerlijkheid in de celestiale sfeer te halen. Wij kunnen die zegeningen ontvangen als wij dit kwetsbare sterfelijke bestaan hebben verlaten. De tijd om ons voor te bereiden op onze uiteindelijke heil en verhoging is nu.[6]

Om aan die voorbereiding te kunnen beginnen, moet men eerst het evangelie horen en begrijpen. Daarom wordt het evangelie van Jezus Christus 'aan alle natiën, geslachten, talen en volken' gebracht.[7]

Individuele verantwoordelijkheid

Enkele jaren geleden had ik een ontmoeting met een inboorlingenkoning in Afrika. Toen hij besefte dat hij onderricht ontving van een apostel van de Heer, was hij zeer ontroerd. Hij zei dat zijn volk zich in grote aantallen zou laten dopen als hij hen dat opdroeg. Ik bedankte hem voor het vriendelijke aanbod, maar legde uit dat de Heer niet op die manier te werk gaat.

Geloof in de Heer ontwikkelen is een individuele kwestie. Bekering is ook een individuele kwestie. Men kan zich alleen als individu laten dopen en de Heilige Geest ontvangen. Ieder van ons wordt individueel geboren. En ieder van ons wordt individueel 'wedergeboren'[8]. Eeuwig heil is een individuele kwestie.

Taken in het gezin

Individuele vooruitgang wordt bevorderd in het gezin, dat 'centraal [staat] in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.'[9] Het gezin is Gods kweekplaats voor liefde en dienstbaarheid. Daar dient een man zijn vrouw lief te hebben en een vrouw haar man, en ouders en kinderen elkaar.

Over de hele wereld komt het gezin steeds meer onder vuur te liggen. Als het gezin ontwricht wordt, zullen ook veel politieke, economische en sociale systemen ontwricht worden. En als gezinnen ontwricht worden, dan wordt hun heerlijke eeuwige potentieel niet bereikt.

Onze hemelse Vader wil dat man en vrouw elkaar trouw zijn en dat ze hun kinderen als een erfenis van de Heer beschouwen en behandelen.[10] In zo'n gezin bestuderen we samen de Schriften en bidden we samen. En we richten ons op de tempel. Daar ontvangen we de hoogste zegeningen die God voor zijn getrouwe kinderen in petto heeft.

Dankzij Gods grote plan van geluk[11] kunnen gezinsleden voor altijd samenblijven — als verhoogde personen. Onze hemelse Vader heeft gezegd: 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'[12] Beide doelen zijn mogelijk geworden door de verzoening van zijn geliefde Zoon, Jezus Christus. Door zijn verzoening werd de opstanding werkelijkheid en het eeuwige leven een mogelijkheid voor allen die ooit zouden leven.

De opstanding, oftewel onsterfelijkheid, is een onvoorwaardelijke gave aan ieder mens.

Maar het eeuwige leven, ofwel de celestiale heerlijkheid, is een voorwaardelijke gave. De voorwaarden van deze gave zijn door de Heer vastgesteld. Hij heeft gezegd: 'En indien u mijn geboden onderhoudt en volhardt tot het einde, zult u het eeuwige leven hebben, welke gave de grootste van alle gaven Gods is.'[13] De voorwaarden omvatten geloof in de Heer, bekering, de doop, het ontvangen van de Heilige Geest, en blijvende getrouwheid aan

de verordeningen en verbonden van de tempel.

Geen man in deze kerk kan de hoogste graad van het celestiale koninkrijk bereiken zonder dat er een getrouwe vrouw aan hem is verzegeld.[14] Door deze tempelverordening kunnen beiden uiteindelijk de verhoging bereiken.

Uit een kerkroeping kunnen we worden ontheven. Maar we kunnen als ouders niet worden ontheven. Vanaf het begin van de geschiedenis der mensheid, heeft de Heer ouders geboden om hun kinderen het evangelie te leren.[15] Mozes heeft geschreven: 'Gij zult het (...) uw kinderen (...) inprenten en [...] over [Gods woorden] spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat.'[16]

In onze tijd heeft de Heer daaraan toegevoegd: '[Breng uw] kinderen in licht en waarheid groot.'[17] De kerk is er om daarbij te helpen, niet om de plaats van de ouders in te nemen in hun taak om hun kinderen te onderwijzen.

In deze tijd waarin onzedelijkheid en verslavende pornografie om zich heen grijpt, hebben ouders een heilige plicht om hun kinderen te leren hoe belangrijk God in hun leven is.[18] Deze vormen van kwaad zijn zó schadelijk voor goddelijk potentieel, dat kinderen van God ze volkomen dienen te mijden.

Wij moeten onze kinderen bovendien leren om hun ouders te eren. Het vijfde gebod luidt: 'Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Here, uw God, u geven zal.'[19]

Hoe kunnen we onze kinderen het beste onderwijzen? De Heer heeft ons daar een concrete aanwijzing voor gegeven:

'Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, ootmoed en door ongeveinsde liefde.

'door vriendelijkheid en zuivere kennis, hetgeen de ziel zonder huichelarij en zonder bedrog in grote mate zal verruimen —

'intijds met strengheid berispend, wanneer daartoe gedreven door de Heilige Geest, en dan daarna een toename van liefde tonend jegens hem die gij hebt berispt, opdat hij u niet als zijn vijand zal beschouwen'.[20]

Als een kind gecorrigeerd moet worden, dan kunt u zich afvragen: 'Wat kan ik zeggen of doen om hem of haar te overtuigen het beter te doen?' Als het nodig is te corrigeren, doe dat dan zachtjes, buiten het gehoor van anderen, vol liefde en niet in het openbaar. Als een vermaning op zijn plaats is, toon dan meteen daarna een toename in liefde zodat zaadjes van wrok geen wortel schieten. Om overtuigend te zijn, moet uw liefde oprecht zijn en uw leringen gebaseerd op goddelijke leer en juiste beginselen.

Probeer uw kinderen niet te beheersen. Probeer liever naar hen te luisteren, ze te helpen om het evangelie te leren, ze te inspireren en ze naar het eeuwige leven te leiden.

U vertegenwoordigt God in de zorg voor kinderen die Hij aan u heeft toevertrouwd. Laat zijn goddelijke invloed in uw hart aanwezig zijn als u onderricht en overtuigt.

Voorouders

Elke bespreking van familieverplichtingen in het kader van onze voorbereiding op de verhoging zou onvolledig zijn als we alleen maar moeder, vader en kinderen noemden. Hoe zit het dan met grootouders en andere voorouders? De Heer heeft geopenbaard dat wij niet volmaakt kunnen worden zonder hen; noch kunnen zij zonder ons volmaakt worden.[21] De verordeningen ter verzegeling zijn essentieel voor onze verhoging. Een vrouw moet aan haar man verzegeld worden; kinderen moeten aan hun ouders verzegeld worden; en wij moeten allemaal verbonden worden met onze voorouders.[22]

Maar hoe zit het dan met hen die in dit leven niet kunnen trouwen, of met hen die in dit leven niet aan hun ouders verzegeld kunnen worden? Wij weten dat de Heer ieder van ons naar het verlangen van ons hart en naar onze werken[23] zal oordelen, en dat de zegeningen van de verhoging aan allen worden gegeven die ze verdienen.[24]

Wij, de kinderen van het verbond, zijn zeer begunstigd. De beloften die aan de vaders Abraham, Isaak en Jakob zijn gedaan, zijn in ons hart gezaaid. De Heer heeft tegen ons gezegd:

'Want gij zijt wettige erfgenamen volgens het vlees, en zijt met Christus in God voor de wereld verborgen geweest —

'Welnu, gezegend zijt gij indien gij in mijn goedheid voortgaat: een licht voor de andere volken, en door dit priesterschap een heiland voor mijn volk Israël.'[25]

Dit leven is de tijd om ons voor te bereiden op zaligheid en verhoging.[26] In Gods eeuwige plan is heil een individuele aangelegenheid, terwijl verhoging een familieaangelegenheid is.

Als kinderen van het verbond waren wij vanmorgen bijeen in de plechtige samenkomst. Er is aandacht besteed aan de heilige titels profeet en apostel. Maar de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor het heil en de verhoging berust bij ieder individu, die verantwoordelijk is voor zijn eigen keuzevrijheid en optreedt in zijn eigen familie, met een andere heilige titel zoals moeder, vader, dochter, zoon, grootmoeder of grootvader.

Mogen wij in die verantwoordelijke rollen voortgaan in geloof, geleid door Jezus Christus, wiens kerk dit is, en door zijn profeet, bij monde van wie Hij spreekt, dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. LV 42:11; cursivering toegevoegd.
2. Zie LV 26:2; 28:13.
3. Efeziërs 2:19-20.
4. Efeziërs 4:11-13.
5. 1 Korintiërs 12:31; Ether 12:11.
6. Zie Alma 34:32–33.
7. Openbaring 14:6.
8. Johannes 3:3, 7; Mosiah 27:25; Alma 5:49; 7:14; Mozes 6:59.
9. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 2004, p. 93.
10. Zie Psalmen 127:3.
11. Zie Alma 42:8.
12. Mozes 1:39.
13. LV 14:7; zie ook 3 Nephi 15:9. In het Boek van Mormon wordt de voorwaardelijke aard van deze grote gave verder uitgelegd. Er staat: 'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, *indien* gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:20; cursivering toegevoegd).
14. Zie LV 131:1–3.
15. Zie Mozes 6:57–58. Let ook op deze lering van koning Benjamin: 'Gij zult niet dulden dat uw kinderen honger lijden of naakt gaan; evenmin zult gij dulden dat zij de wetten Gods overtreden, en met elkaar vechten en twisten en de duivel dienen, die de meester der zonde is. (…) Maar gij zult hun in de wegen van waarheid en ernst leren wandelen; gij zult hun leren elkaar lief te hebben en elkaar te dienen' (Mosiah 4:14–15).
16. Deuteronomium 6:7.
17. LV 93:40. Hij heeft bovendien gezegd: '[Leer uw] kinderen ook […] bidden en oprecht […] wandelen voor het aangezicht des Heren' (LV 68:28).
18. Paulus heeft tegen Timoteüs gezegd: 'Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wel bewust van wie gij het hebt geleerd, (…) dat gij van kindsbeen af de heilige schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus' (2 Timoteüs 3:14–15).
19. Exodus 20:12. En denk aan deze spreuk over het ouderschap: 'Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg; ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken' (Spreuken 22:6).
20. Leer en Verbonden 121:41–43.
21. Zie LV 128:15.
22. Zie LV 128:18.
23. Zie LV 137:9.
24. Zie LV 130:20–21; zie ook Rudger Clawson, Conference Report, oktober 1917, p. 29; Joseph F. Smith, *Journal of Discourses*, deel 2, pp. 26–27, 2 april 1877; Richard G. Scott, 'The Joy of Living the Great Plan of Happiness', *Ensign*, november 1996, p. 75.
25. LV 86:9, 11.
26. Zie Alma 12:24.

Bijzondere ervaringen

OUDERLING RONALD A. RASBAND
van het Presidium der Zeventig

Op onze levensreis doen we vele bijzondere ervaringen op, die de bouwstenen vormen van ons geloof en getuigenis.

Ik wil graag mijn getuigenis toevoegen op deze bijzondere dag dat ik weet dat president Thomas S. Monson de profeet van de Heer op aarde is. Ik ben dankbaar dat ik in de algemene conferentie mag spreken.

Ik ben dankbaar, net als u, dat ik aan deze historische conferentie kan deelnemen waarin we op een ordelijke en vastgestelde wijze onze steun verlenen aan onze nieuwe profeet, het Eerste Presidium en andere leiders van de kerk.

Dit soort ervaringen versterkt ons getuigenis en ons geloof in de wetenschap dat dit inderdaad de ware en levende kerk van de Heer is.

Op onze persoonlijke levensreis doen we vele bijzondere ervaringen op, die de bouwstenen vormen van ons geloof en getuigenis. Deze ervaringen krijgen we op uiteenlopende manieren en op onvoorspelbare momenten. Ze kunnen uit krachtige, geestelijke gebeurtenissen bestaan of uit kleine ogenblikken van verlichting. Sommige ervaringen komen voort uit serieuze moeilijkheden en zware beproevingen die ons tot het uiterste op de proef stellen. Welke ervaringen we ook hebben, elk ervan biedt ons de gelegenheid tot persoonlijke groei, grotere wijsheid en vaak ook dienstbetoon aan anderen met meer empathie en liefde. De Heer stelde de profeet Joseph Smith gerust tijdens een van zijn grootste beproevingen in de gevangenis te Liberty toen Hij zei dat 'al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn' (Leer en Verbonden 122:7).

De ervaringen die we opdoen in ons leven, versterken en ondersteunen elkaar. Net als de bouwstenen van een huis de rest van het gebouw ondersteunen, vormen de persoonlijke ervaringen in ons leven de bouwstenen van ons getuigenis en versterken ze ons geloof in de Heer Jezus Christus.

Deze conferentiebijeenkomst zelf onderstreept de waarde van een leven vol ervaringen. Als we de wijze raad van onze leiders opvolgen en versteld staan van hun leringen en geest, hoeft het helemaal geen verwondering te wekken dat de Heer zijn senior apostel kiest om, na jarenlange voorbereiding, zijn gekozen profeet te worden.

In mijn patriarchale zegen staat dat ik bijzondere ervaringen zou hebben die mijn getuigenis zouden versterken. Broeders en zusters, denk eens aan de bijzondere ervaringen in uw leven die uw hart met zekerheid en vreugde hebben vervuld. Herinnert u zich nog toen u voor het eerst wist dat Joseph Smith Gods profeet van de herstelling was? Weet u nog toen u de aansporing van Moroni opvolgde en u te weten kwam dat het Boek van Mormon inderdaad eveneens een testament aangaande Jezus Christus was? Weet u nog dat u antwoord kreeg op uw vurige gebeden en besefte dat uw hemelse Vader u persoonlijk kent en liefheeft? Als u over deze bijzondere ervaringen nadenkt, voelt u dan geen dankbaarheid en een voornemen om voorwaarts te gaan met hernieuwd geloof en toewijding?

Onlangs hadden mijn vrouw en ik een ervaring die we nooit zullen vergeten. Ik was gevraagd om twee ringconferenties in Peru te presideren. Toen we daar waren, bezochten we de plaats Puno, hoog in het Andesgebergte aan het Titicacameer. Op 3660 meter boven de zeespiegel verbaasden we ons over deze eenvoudige en prachtige plaats, hoog aan dit meer in de Andes. We spraken met de ringpresidenten in het gebied en hadden een geweldige haardvuuravond voor de jeugd met honderden jonge mensen uit Puno en omstreken.

Op een ochtend waren we uitgenodigd voor een bezoek aan een kleine groep plaatselijke leden die op de drijvende rieteilanden woonden op het Titicacameer. De mensen die daar wonen, staan bekend als de Urosindianen van Bolivia en Peru.

Men vertelde ons dat gezinnen van

de kerk samen een nieuw, eigen drijvend eilandje hadden gebouwd. Vol verwachting namen we een boot naar het eiland en we werden vriendelijk onthaald door deze prachtige leden.

We hielden hun baby's vast, gewikkeld in fraaie, kleurrijke met de hand gemaakte dekens. We aten de vis die ze die zelfde dag nog in het meer hadden gevangen en die met zo veel zorg was bereid en zo gul werd gedeeld. We zagen hun waren en nijverheidsproducten en wisselden geschenken met elkaar uit.

Tijdens ons bezoek kwamen we erachter dat de kinderen elke dag drie kwartier met de kano heen en weer peddelden naar Puno om naar seminarie en school te gaan. Het deed ons ook goed dat deze leden de Schriften goed kenden, ze begrepen en er zoveel van hielden. Ze lieten graag hun geldige tempelaanbevelingen zien, het bewijs dat ze waren begiftigd en verzegeld in de Cochabambatempel (Bolivia).

Voordat we vertrokken, vroeg een van de moeders of we met hen wilden knielen voor een gezinsgebed. Nooit zal ik vergeten hoe we knielden op het sponzige riet met deze getrouwe heiligen. Bij het knielen vroeg ze of ik het gebed wilde uitspreken en met het Melchizedeks priesterschap hun nieuwe eiland en woning wilde wijden.

Het stemde me erg nederig dat daar op de drijvende eilanden van het Titicacameer deze getrouwe gezinnen van de kerk mij vroegen om te bidden voor het eilandje Apu Inti en de Heer te vragen de woningen en gezinnen van de Lujanos en Jallahuis te zegenen.

Nu ik terugdenk aan die bijzondere ervaring waarmee de Heer ons heeft gezegend, weet ik dat een nieuwe bouwsteen is toegevoegd aan mijn huis van geloof. Ik denk vaak aan die ervaring in Puno als nog een vervulling van mijn patriarchale zegen.

Het voorwoord van de Leer en Verbonden is in 1831 geschreven en daarin voorzegt en openbaart de Heer de groei van zijn werk in onze tijd:

'maar opdat ieder mens zou kunnen spreken in de naam van God, de Heer, ja, de Heiland der wereld;

'opdat ook geloof kon toenemen op aarde;

'opdat mijn eeuwigdurend verbond kon worden gevestigd;

'opdat de volheid van mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou worden verkondigd aan de einden der wereld.' (LV 1:20–23).

Broeders en zusters, de zwakke en eenvoudige leden van de kerk, zoals u en ik, brengen het evangelie naar de einden der wereld, naar Puno in Peru en andere verafgelegen plaatsen. Het geloof neemt toe onder het verbondsvolk van God en ik geloof dat een persoonlijke schat aan dergelijke waardevolle ervaringen het geloof van een ieder van ons doet toenemen.

President Monson heeft gezegd: 'De Heer gebiedt, en aan degenen die Hem gehoorzamen, of ze nu geleerd zijn of eenvoudig, zal Hij Zichzelf openbaren in de moeiten, de moeilijkheden en het lijden die ze met Hem moeten ondergaan; en zij zullen Hem door eigen ondervinding leren kennen.' ('De weg van de Meester', *Liahona,* januari 2003, p. 7; citaat van Albert Schweitzer, *The Quest of the Historical Jesus* [1948], p. 401; cursivering toegevoegd).

Laten we in deze tijd waarin de wereld zo in ons leven binnendringt, bij de moeilijkheden en beproevingen waaronder we soms lijken te bezwijken, denken aan onze eigen bijzondere geestelijke ervaringen. Deze bouwstenen van geloof schenken ons de overtuiging en geruststellende verzekering van onze liefhebbende Vader in de hemel, van onze Heiland de Here Jezus Christus en van hun herstelde ware en levende kerk. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Goede tradities

CHERYL C. LANT
Algemeen jeugdwerkpresidente

Maken de tradities die we in ons gezin vormen het voor onze kinderen gemakkelijker om de levende profeten te volgen?

Zo lang ik me kan herinneren, droeg mijn vader een ring met een prachtige rode robijn aan zijn linkerhand. De ring werd nagelaten aan mijn enige broer. Ik ga ervan uit dat dit een traditie in onze familie gaat worden — een nalatenschap die van generatie op generatie wordt doorgegeven. Dat zal een goede traditie zijn, die gepaard gaat met fijne herinneringen.

Zo hebben we allemaal tradities in onze familie. Sommige zijn materieel. Sommige hebben een diepe betekenis. De belangrijkste tradities hebben te maken met hoe we ons leven leiden, en hebben een bestendige en vormende invloed op het leven van onze kinderen. In het Boek van Mormon lezen we over de Lamanieten die aanzienlijk waren beïnvloed door de tradities van hun voorouders. Koning Benjamin zei dat zij mensen waren die niets van de beginselen van het evangelie afwisten 'of ze zelfs niet geloven wanneer ze hun worden geleerd, wegens de overleveringen van hun vaderen, die niet juist zijn' (Mosiah 1:5).

Welke overleveringen of tradities hebben wij zoal? Sommige zijn wellicht afkomstig van onze vaderen en geven we nu door aan onze eigen kinderen. Zijn ze zoals we ze voor ogen hebben? Zijn ze gebaseerd op daden waaruit rechtschapenheid en geloof spreken? Zijn ze vooral materieel van aard of hebben ze eeuwige waarde? Werken we steeds bewust aan goede tradities, of laten we ons leven van het toeval afhangen? Vormen we onze tradities als reactie op de wereldse invloeden overal om ons heen, of baseren we ze op de stille, zachte stem van de Geest? Maken de tradities die we in ons gezin vormen het voor onze kinderen gemakkelijker om de levende profeten te volgen, of maken ze het moeilijk voor hen?

Hoe bepalen we wat onze tradities zullen zijn? De Schriften houden ons een fantastisch patroon voor. In Mosiah 5:15 staat: 'Welnu, ik wil dat gij standvastig en onveranderlijk zijt, te allen tijde overvloedig in goede werken.'

Dat spreekt mij aan, want tradities worden immers gevormd doordat we dezelfde dingen steeds weer herhalen. Als we steevast en onveranderlijk het goede doen, worden onze tradities gegrondvest op rechtschapenheid. Ik heb echter een vraag. Hoe weten we wat goed is, of belangrijker nog, wat goed genoeg is? Een andere schrifttekst, 3 Nephi 6:14, geeft ons wat meer informatie. Hij gaat over mensen 'die tot het ware geloof waren bekeerd; en zij weigerden ervan af te wijken, want zij waren onwrikbaar en standvastig en onveranderlijk, gewillig om de geboden des Heren met alle ijver te onderhouden.'

We leren dat onze bekering tot het 'ware geloof' voorafgaat aan ons vermogen om onwrikbaar, standvastig en onveranderlijk te blijven in het onderhouden van de geboden. Deze bekering is gebaseerd op een vast geloof in onze Verlosser, Jezus Christus. Hiervan getuigt het Boek van Mormon, dat 'eveneens een testament aangaande Jezus Christus' is. Het gaat hand in hand met de Bijbel en verkondigt het godschap en de zending van Jezus Christus en het bestaan van onze Vader in de hemel. Alle profeten in deze heilige boeken geven hun persoonlijk getuigenis van deze dingen. Ook leren zij ons hoe we ons leven moeten leiden om deel te hebben aan de verzoening en innerlijke vrede en geluk te vinden.

Er is maar één weg tot bekering. Deze bekering komt door een getuigenis van de Geest als we in diezelfde Schriften over Jezus Christus lezen. Zij komt als we bidden en vasten. Zij komt alleen wanneer we het diepe verlangen hebben om de waarheid te kennen. Ons motief moet een eerlijk zoeken naar waarheid zijn. We moeten onze daden niet goedpraten door aanmerkingen te hebben op de Schriften, de leringen van de profeten of de kerk zelf. We moeten ons richten op de interpretaties van de Geest en niet op de wijsheid van de wereld. We moeten gewillig zijn ons hart en verstand open te stellen, de weg van de Heer te aanvaarden en waar nodig

ons leven te veranderen. Onze bekering komt door te gaan leven zoals de Heer dat wil — standvastig en onveranderlijk — in het onderhouden van alle geboden, en niet alleen de geboden die ons uitkomen. Dat leidt tot een zuiveringsproces, omdat we ernaar streven elke dag iets beter te zijn dan de dag ervoor. Zo worden onze tradities goede tradities.

Ik wil een ieder van ons uitnodigen even stil te staan bij de tradities in ons leven en welke invloed ze hebben op ons gezin. Onze tradities van het heiligen van de sabbat, gezinsgebed, schriftstudie met het gezin, dienstbetoon en activiteit in de kerk, maar ook de patronen van respect en loyaliteit in ons gezin zullen van grote invloed zijn op onze kinderen en op hun toekomst. Als we ons ouderschap uitoefenen op basis van de leringen in de Schriften en van de hedendaagse profeten, kunnen we het niet verkeerd doen. Als we bij elke uitdaging ons hart eerst naar onze Vader in de hemel keren om van Hem leiding te ontvangen, zullen we veilig zijn. Als onze kinderen ons standpunt kennen, en we altijd aan de kant van de Heer staan, weten we dat we goed bezig zijn.

Nu komt het erop aan deze dingen voortdurend te blijven doen. We zullen er niet volmaakt in zijn en onze gezinsleden zullen er niet altijd positief op reageren, maar we leggen zo wel een stevige basis voor goede tradities waarop onze kinderen kunnen terugvallen. Dit fundament biedt hun houvast in moeilijke tijden, een fundament waarnaar ze kunnen teruggrijpen als ze tijdelijk voor een ander pad kiezen.

Aan het einde van zijn leven liet mijn vader ons veel meer na dan een ring met een rode robijn. Zijn lichaam was op, maar in werkelijkheid was hij een grote bron van kracht en een voorbeeld van rechtschapenheid en waarheid. Zijn leven werd gekenmerkt door de tradities die ons nu versterken, ook al is hij niet meer bij ons. Hij was 'standvastig en onveranderlijk, gewillig om de geboden des Heren met alle ijver te onderhouden'.

Kunnen wij dat voor onze kinderen doen? Wat geven we ze vandaag door? Wat geven we ze morgen door? Het kan bij ons beginnen. Zullen hun hart en leven gevuld zijn met tradities die het gemakkelijk voor hen maken om de Heer en de hedendaagse profeten te aanvaarden en te volgen? Kunnen we als gezin aanspraak maken op de beloofde zegeningen, 'opdat Christus, de Here God, de Almachtige, u als de zijne zal verzegelen, en gij naar de hemel zult worden gevoerd, en gij het eeuwigdurend heil en het eeuwige leven zult hebben' (Mosiah 5:15).

Broeders en zusters, ik weet dat we dat kunnen! Ik weet dat God ons liefheeft en ons graag wil helpen om tot Hem te komen. Een ieder van ons kan weten dat deze dingen waar zijn. Ik weet dat ze dat zijn! Ik weet dat God leeft; Jezus Christus is zijn Zoon en onze Verlosser. Het evangelie van Jezus Christus is waar; het staat in de Schriften en die getuigen daarvan. En we hebben een ware en levende profeet — president Thomas S. Monson. Hij is voorbereid om in deze tijd de kerk van de Heer te leiden.

Als we 'standvastig en onveranderlijk' worden in het onderhouden van de geboden van de Heer, maken we aanspraak op de zegeningen des hemels voor onszelf en onze familie.

Ik bid dat we dat diep in ons hart en in ons leven zullen voelen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Geloof in het gezin herstellen

OUDERLING KENNETH JOHNSON
van de Zeventig

Stabiele gezinnen zorgen voor het cement dat de samenleving bijeen houdt.

Onze kennis van het 'grote plan van geluk'[1] biedt ons de gelegenheid en de verantwoordelijkheid om het geloof in het gezin te herstellen.

In vele opzichten lijkt onze verantwoordelijkheid op die van mensen betrokken bij medisch en wetenschappelijk onderzoek. Met behulp van vastgestelde wetmatigheden bepalen zij hoe het lijden kan worden verlicht en de kwaliteit van het leven verbeterd.

Op godsdienstig vlak kunnen gelovige mannen en vrouwen beproefde beginselen[2] toepassen om een treurend hart te helpen genezen en hoop en zekerheid terug te geven aan de verontruste mens.

Het succes van de wetenschapper wordt bereikt door zich te houden aan wat vaak natuurwetten worden genoemd. De grote wetenschappers van vroeger en nu hebben de wetten die bij deze natuurlijke processen horen niet gemaakt, ze hebben die wetten ontdekt.

In een brief aan de Korintiërs stelt de apostel Paulus een intrigerende vraag over de bron van de intellectuele vermogens van de mens: 'Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is?'[3]

Door logisch denken en leren nemen kennis en inzicht toe. Volgens dit proces worden theorieën en wetten herkend en als authentiek erkend.

Er is één ding duidelijk voor de verlichte geest, namelijk dat er wetmatigheden zijn die het leven en levende organismen in evenwicht houden. Het ontdekken en volgen van die natuurkundige wetmatigheden brengt vooruitgang teweeg en zorgt ervoor dat de mens meer bereikt dan anders mogelijk zou zijn.

Ik geloof dat dit uitgangspunt ook opgaat in verband met ethische normen en morele waarden. Het is dan ook onze verantwoordelijkheid om het gezin als leerschool in ere te houden, waar deze deugden in een sfeer van liefde en door de kracht van het voorbeeld kunnen worden bijgebracht.[4]

President Thomas S. Monson heeft gezegd dat 'onze jeugd minder critici nodig heeft en meer goede voorbeelden'.[5]

Als ik naar mijn eigen leven kijk, besef ik hoe ik de fundamentele waarden heb leren waarderen die nodig zijn voor de ontwikkeling van een goed karakter. Waar heb ik geleerd loyaal, integer en betrouwbaar te zijn? Die eigenschappen heb ik thuis door het voorbeeld van mijn ouders geleerd. Hoe heb ik de waarde van onzelfzuchtig dienstbetoon leren inzien? Dat kwam doordat ik getuige en deelgenoot was van de toewijding van mijn moeder aan haar gezin. Waar heb ik geleerd eerbied en respect te hebben voor de dochters van God? Ik heb dat geleerd door mijn vaders voorbeeld.

Ik heb thuis de beginselen geleerd van een spaarzame leefstijl en de waardigheid van werken. Ik zie nog steeds voor me hoe mijn moeder talloze avonden thuis bezig was op een trapnaaimachine om schoenen te stikken voor een schoenenfabriek in de buurt. Dat deed ze niet om iets voor zichzelf te kunnen kopen, maar om bij te dragen in de kosten van een opleiding voor mijn broer en mij. Ze vertelde later hoe deze daad van dienstbetoon haar veel voldoening gaf.

Mijn vader was een wijs en ijverig man. Hij leerde me hoe je timmerhout kunt zagen met een handzaag, hoe je een stekker aan een snoer van huishoudelijke apparaten bevestigt en vele andere praktische vaardigheden.

Al deze lessen hadden dezelfde centrale boodschap: wees nooit tevreden met minder te doen dan je best.

Ik heb geleerd om belangrijke beslissingen te nemen door met mijn ouders te praten en van hun adviezen te leren. Voeg aan dit alles nog toe: verantwoordelijkheidszin, rekening houden met anderen, aanmoedigingen

Een gezin Korea rust uit buiten het kerkgebouw waar het naar de conferentie heeft gekeken.

om een opleiding te volgen en de lijst zou nog steeds niet compleet zijn.

Ik kwam in aanraking met het herstelde evangelie van Jezus Christus toen ik een tiener was. Dat kwam door Pamela. Zij is later mijn vrouw geworden en heeft mijn leven van een eenvoudige melodie tot een prachtige symfonie gemaakt.[6]

Ik heb 67 jaar geluk gekend in het huwelijk en het gezinsleven — 21 jaar als zoon in het gezin van mijn ouders en 46 jaar als echtgenoot, met extra vreugde in de rol van vader en grootvader. Wat kan iemand zich nog meer wensen? Eenvoudigweg, dat iedereen deze zelfde voorrechten geniet.

We keren even terug naar de leringen en woorden van Paulus aan de Korintiërs:

'Zo weet ook niemand, wat in God is, [tenzij hij] de Geest Gods [heeft].

Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van (...) God is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is.'[7]

Wetenschappers krijgen hun kennis voornamelijk door onderzoek, experimenten en het gebruik van hun intellectuele vermogens.

Volgelingen van Christus krijgen hun getuigenis door zijn woorden te bestuderen, zijn werken gade te slaan, beginselen toe te passen en door de geest van inspiratie.[8]

'(...) het is de geest in de stervelingen en de adem des Almachtigen, die hun inzicht geeft.'[9]

Hoewel geestelijke waarheden minder tastbaar lijken, is de uitwerking ervan onmiskenbaar voor de nederige mens. We moeten begrijpen dat natuurwetten niet zijn vastgesteld op basis van populariteit. Ze zijn gevestigd en gefundeerd op de werkelijkheid.

Er zijn ook morele waarheden die niet door de mens zijn bedacht.[10] Ze staan centraal in een goddelijk plan en schenken ons na de ontdekking en toepassing ervan veel vreugde en hoop op onze levensreis.[11]

Ik geloof bijvoorbeeld dat, zoals geformuleerd in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'[12] en verklaard in goddelijke openbaring, het huwelijk en het gezin van Godswege zijn ingesteld. In de Schriften staat: 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn.'[13]

Wijze mannen hebben ons leringen uit het verleden nagelaten. We moeten toekomstige generaties een grondslag van geloof in het gezin doorgeven, zoals door de Schepper is verordonneerd.[14]

We moeten nooit vergeten dat vrijheid en geluk in alle aspecten van het leven voortkomen uit het begrijpen van en leven in overeenstemming met eeuwige beginselen. Ze zorgen voor een vast fundament waarop we een vol, productief en gelukkig leven kunnen leiden.[15]

Door het patroon te volgen dat in het plan van onze Vader is uiteengezet, heb ik ervaren wat een 'leven van geluk'[16] betekent en om 'met vreugde water te scheppen uit de bronnen des heils'.[17]

De Heiland heeft verklaard: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed.'[18]

Onze houding of kijk op het leven zit ons soms in de weg om volop te

kunnen genieten van de mogelijkheden die het leven ons biedt.

Wellicht vraagt u zich af: 'Hoe zit dat dan bij degenen die geen positief gezinsleven hebben ervaren?'

Stabiele gezinnen zorgen voor het cement dat de samenleving bijeenhoudt. Iedereen is daar bij gebaat, ook degenen voor wie de omstandigheden minder gunstig lijken.

'Voor hen die een getrouw leven leiden[19] en geduldig bidden voor dergelijke betrekkingen[20], haal ik de eenvoudige, troostende woorden aan van Helen Steiner Rice:

Wanneer God een belofte doet,
kun je er vast van op aan,
want alles wat God belooft,
wordt zeker door Hem gedaan.
Wanneer je bitter bent
en alle hoop hebt verloren,
Denk dan aan Gods beloften
en in jou wordt het geloof
herboren.[21]

Ik bid dat we samen kunnen staan, met moed en overtuiging, als hoeders van de door God gegeven gave van het gezin. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

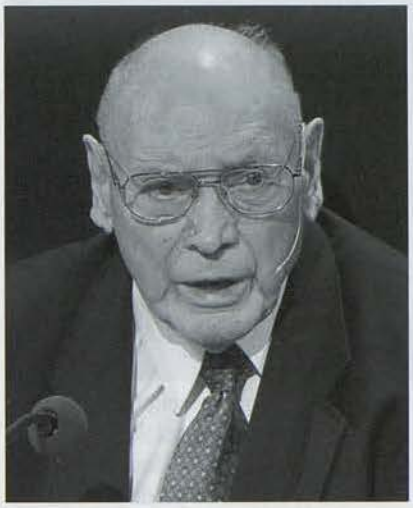
NOTEN

1. Alma 42:8; zie ook Alma 24:14.
2. Zie Gids bij de Schriften, 'Beginsel', p. 18.
3. 1 Korintiërs 2:11.
4. Zie Spreuken 22:6.
5. 'Met alle ijver', *Liahona*, november 2004, p. 57.
6. Zie LV 128:19.
7. 1 Korintiërs 2:11, 14.
8. Zie Johannes 7:16–17; Jakob 4:8.
9. Job 32:8.
10. Zie LV 130:20–21.
11. Principes bieden — zoals een kompas dat doet — referentiepunten voor onze levensreis.
12. Zie *Liahona*, november 2004, p. 49.
13. Genesis 2:24.
14. Zie LV 49:15–17.
15. Zie LV 68:25–28.
16. 2 Nephi 5:27.
17. 2 Nephi 22:3.
18. Johannes 10:10.
19. Zie LV 82:10.
20. Zie LV 130:2.
21. Uit *Expressions of Comfort* (Uhrichsville, Ohio: Barbour Publishing, 2007), pp. 187–188. Gebruikt na toestemming.

Bezorgd om die ene

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Jezus Christus is ons grote voorbeeld. Hij werd door menigten omgeven en Hij sprak tot duizenden. Toch had Hij altijd oog voor die ene.

Ik ben dankbaar dat ik vandaag in dit prachtige Conferentiecentrum bij u kan zijn. Hoe groot deze groep mensen ook is, stemt het mij nederig dat zij slechts een fractie van de miljoenen mensen is die de woorden van deze geweldige conferentie zullen horen en lezen.

Uiteraard missen we onze dierbare president Gordon B. Hinckley. We zijn door zijn invloed allemaal betere mensen geworden. De kerk is onder zijn leiding sterker geworden. De wereld is door een leider als Gordon B. Hinckley een betere plek geworden.

Ik wil graag enkele woorden over ons nieuwe Eerste Presidium zeggen.

Ik ken president Monson al erg lang. Hij is een groot man in Israël die was voorbestemd om deze kerk te presideren. Hij staat bekend om zijn fascinerende verhalen en gelijkenissen, maar wie hem goed kent, weet dat heel zijn leven een toonbeeld en toepassing van die verhalen is. Hoewel het een compliment voor hem is dat veel grote en machtige mensen op aarde hem kennen en eren, is het wellicht een groter compliment dat hij 'vriend' wordt genoemd door veel mensen die laag op de sociaaleconomische ladder staan.

President Monson is uitermate vriendelijk en barmhartig. Zijn woorden en daden zijn een bewijs van zijn bezorgdheid om die ene.

President Eyring is wijs, onderlegd en geestelijk ingesteld. Hij wordt niet alleen in de kerk erkend en gerespecteerd, maar ook door mensen die geen lid van onze kerk zijn. Hij is een man waar iedereen naar luistert wanneer hij spreekt. Hij heeft de naam *Eyring* gestalte gegeven.

Ik kende president Uchtdorf al toen ik gebiedspresident in Europa was. Vanaf het moment dat ik hem ontmoette, herkende ik in hem een man met onmetelijke geestelijke diepgang en grote vaardigheden. Ik wist dat de Heer hem indachtig was.

23 jaar geleden had ik het genoegen om hem uit naam van de Heer te roepen als ringpresident in Frankfurt. Ik heb in de loop der jaren gezien dat alles onder zijn leiding een succes wordt. De Heer is met hem. Als ik aan president Uchtdorf denk, komen er twee woorden in mijn gedachten: 'Alles wohl' — 'alles wel'.

Ware discipelen van Jezus Christus zijn altijd bezorgd om die ene. Jezus Christus is ons grote voorbeeld. Hij werd door menigten omgeven en Hij sprak tot duizenden. Toch had Hij altijd oog voor die ene. 'Want de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te behouden'[1], zei Hij. 'Wie van u, die honderd schapen heeft en er één van verliest, laat niet de negenennegentig in de wildernis achter en gaat het verlorene zoeken, totdat hij het vindt?'[2]

Deze instructie is van toepassing op iedereen die Hem volgt. Ons is geboden om op zoek te gaan naar hen die verloren zijn. Wij zijn onzer broeders hoeder. We mogen deze opdracht van onze Heiland niet veronachtzamen. Wij moeten bezorgd zijn om die ene.

Vandaag wil ik het hebben over de verlorenen — sommigen omdat ze anders zijn, sommigen omdat ze vermoeid zijn en sommigen omdat ze zijn afgedwaald.

Sommige verlorenen zijn anders. Ze hebben het gevoel dat ze er niet bij horen. Misschien dwalen ze af van de kudde omdat ze anders zijn. Misschien zien ze er anders uit, gedragen ze zich anders en denken en spreken ze anders dan de mensen om hen heen. Daardoor kunnen ze het gevoel krijgen dat ze er niet bij horen.

Bij die misvatting hoort de onjuiste opvatting dat alle leden van de kerk er hetzelfde moeten uitzien, over hetzelfde moeten praten en op elkaar moeten lijken. De Heer heeft de aarde niet bevolkt met een groots orkest om alleen de piccolospelers tot hun recht te laten komen. Ieder instrument is waardevol en draagt bij aan het prachtige geheel van het symfonieorkest. Alle kinderen van onze hemelse Vader zijn min of meer anders, en toch heeft iedereen zijn eigen, prachtige geluid om het geheel diepte en klank te geven.

Die verscheidenheid in de schepping is op zich al een getuigenis dat de Heer al zijn kinderen waardeert. Hij acht de ene mens niet hoger dan de andere, maar Hij 'nodigt hen allen uit om tot Hem te komen en deel te hebben aan zijn goedheid; en Hij verwerpt niemand die tot Hem komt, zwarte en blanke, slaaf en vrije, man en vrouw (…) allen zijn voor God gelijk.'[3]

Zo herinner ik mij een lichamelijk en geestelijk gehandicapte jongen uit mijn jeugd. Hij had een spraakgebrek en hij liep slecht. De jongens lachten hem altijd uit. Ze plaagden en tergden hem totdat hij soms in huilen uitbrak.

Ik hoor nog zijn stem: 'Je bent niet aardig tegen mij', zei hij. En toch bleven ze hem kleineren, omver duwen en bespotten.

Op een dag kon ik het niet langer aanzien. Hoewel ik pas zeven jaar was, gaf de Heer me de moed om mijn vriendjes tegen te spreken.

'Blijf van hem af', zei ik tegen ze. 'Pest hem niet steeds. Wees aardig voor hem. Hij is een kind van God!'

Mijn vriendjes deinsden terug en liepen weg.

Ik vroeg me toen af of mijn doortastende optreden mijn vriendschap met ze in gevaar had gebracht. Maar het tegenovergestelde gebeurde. Vanaf die dag was mijn vriendschap met hen hechter. Ze hadden meer begrip voor de jongen. Ze werden betere mensen. Voor zover ik weet hebben ze hem nooit meer gepest.

Broeders en zusters, als we wat meer begrip zouden opbrengen voor de mensen die anders zijn dan wij, zouden we daarmee veel ellende en verdriet in de wereld voorkomen. Daar zouden ons gezin en onze kerk heiliger en hemelser van worden.

Sommige verlorenen zijn vermoeid. Het valt niet mee om niet ontmoedigd te raken. Door alle verwachtingen en eisen die er aan ons worden gesteld en de stress waar we iedere dag mee te maken krijgen, is het niet verwonderlijk dat we moe worden. Veel mensen voelen zich ontmoedigd omdat ze zich gebrek aan kwaliteit verwijten. Anderen voelen zich te zwak om een bijdrage te leveren. En terwijl de kudde zich geleidelijk en haast onmerkbaar voortbeweegt, blijven sommigen achter.

Iedereen heeft zich weleens moe en lusteloos gevoeld. Daar heb ik nu meer last van dan vroeger. Joseph Smith, Brigham Young en zelfs Jezus Christus wisten wat het betekende om vermoeid te zijn. Ik wil de last op de schouders van de leden van de kerk geenszins onderschatten, noch hun emotionele en geestelijke beproevingen bagatelliseren. Ze kunnen zwaar en vaak moeilijk te dragen zijn.

Maar ik heb wel een getuigenis van de vernieuwende kracht van het evangelie van Jezus Christus. De profeet Jesaja heeft gezegd: '[De Heer] geeft de moede kracht en de machteloze vermeerdert Hij sterkte.'[4] Als ik vermoeid ben, denk ik aan de woorden van de profeet Joseph Smith:

'Zullen wij niet voorwaarts gaan in zo'n groot werk? Gaat voorwaarts en niet achterwaarts! Houdt moed, broeders; en op, op naar de overwinning! Laat uw hart zich verheugen en buitengewoon verblijd zijn. Laat de aarde in gezang uitbarsten. (…)

'(…) Laten de wouden en alle bomen des velds de Heer loven; en gij vaste rotsen, weent van vreugde!'[5]

Er zijn kerkleden die, doordat zij zich incapabel voelen op de achtergrond blijven. Die wil ik aanmoedigen om op de voorgrond te treden, hun handen uit de mouwen te steken en aan de slag te gaan. Ook als u denkt dat u met uw kracht maar een kleine

bijdrage kunt leveren, heeft de kerk u nodig. De Heer heeft u nodig. Vergeet niet dat de Heer vaak zwakke dingen uit de wereld gebruikt om zijn doelen te bereiken.[6]

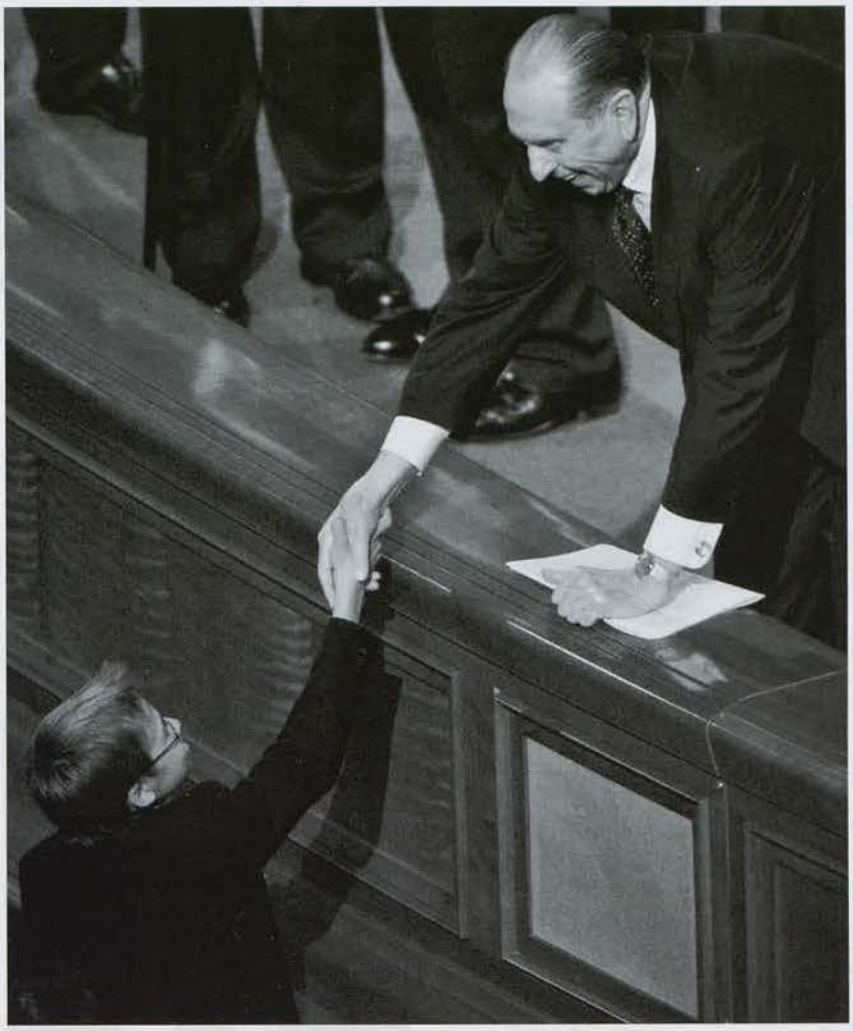
Iedereen die vermoeid is kan troost vinden in deze opbeurende woorden van de Heiland: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.'[7] Laten we op die belofte vertrouwen. De macht van God kan onze geest en ons lichaam met energie en kracht vervullen. Ik moedig u aan om naar deze zegen van de Heer te streven.

Nader tot Hem en Hij zal tot u naderen, want Hij heeft beloofd: 'Maar wie de Here verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat.'[8]

Als wij begaan zijn met hen die vermoeid zijn, geven we gehoor aan de oproep: 'Kom de zwakken te hulp, verhef de handen die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën.'[9] Zorgzame kerkleiders zijn zich bewust van persoonlijke beperkingen, maar willen de leden graag naar hun krachten en talenten inzetten. Leiders onderwijzen en helpen, maar zij zetten leden niet onder druk om harder te lopen of te werken dan zij kunnen.[10]

Bedenk dat degenen die traag van start gaan uiteindelijk soms het verst komen.

Sommige verlorenen zijn afgedwaald. Met uitzondering van de Heer maken we allemaal fouten. Het gaat er niet om of we al dan niet struikelen en vallen, maar hoe we daarop reageren. Sommige mensen dwalen af als ze fouten hebben begaan. Dat is betreurenswaardig. Weet u niet dat de kerk een plek is waar onvolmaakte mensen — met al hun zwakheden — bij elkaar komen om betere mensen te worden? Iedere zondag zien we wereldwijd in alle kerkgebouwen sterfelijke, onvolmaakte mannen, vrouwen en kinderen die in broederschap

en liefde bij elkaar komen om betere mensen te worden, om door de Geest geïnspireerd te worden en om anderen aan te moedigen en te steunen. Bij mijn weten is er geen enkel kerkgebouw met een bord op de deur: 'Alleen toegang voor volmaakte mensen.'

Wegens onze onvolmaaktheden hebben we de kerk van de Heer nodig. Juist daar worden zijn verlossende leerstellingen verkondigd en zijn verlossende verordeningen verricht. De kerk moedigt ons aan en motiveert ons om beter en gelukkiger te worden. De kerk is ook een plek waar we ons in de dienst van anderen kunnen verliezen.

De Heer weet dat we vergissingen zullen begaan. Daarom heeft Hij voor onze zonden geleden. Hij wil dat we opnieuw opstaan en beter ons best doen. Er is vreugde onder de engelen van God als een zondaar zich bekeert.

Als u bent afgedwaald omdat u bent beledigd, kunt u uw pijn en boosheid dan aan de kant zetten? Kunt u uw hart met liefde vervullen? Er is hier een plek voor u. Kom terug naar de kudde en wijdt uw vaardigheden en talenten toe. U wordt er een beter mens van en anderen zullen door uw voorbeeld worden gezegend.

Wij kunnen ons niet verontschuldigen voor de waarheid als u door leerstellige aangelegenheden bent afgedwaald. We kunnen de leerstellingen die de Heer heeft gegeven niet verloochenen. Op dit punt kunnen we geen compromis sluiten.

Ik begrijp dat mensen het soms niet met de leer eens zijn. Ze noemen

de leer soms dwaas. Maar ik herhaal de woorden van de apostel Paulus, die zei dat geestelijke zaken in de ogen van de mens soms dwaas kunnen lijken. Maar 'het dwaze van God is wijzer dan de mensen.'[11]

Geestelijke zaken worden door de Geest geopenbaard. 'Een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is.'[12]

Wij getuigen dat het evangelie van Jezus Christus op aarde is. Hij zei over de leer van zijn Vader: 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek.'[13]

Ik weet dat een ieder van u wel een dierbare heeft om wie u zich zorgen maakt. Geef ze aanmoedigingen, hulp en steun. Heb ze lief. Wees aardig voor ze. In sommige gevallen zullen ze terugkeren. In andere gevallen niet. Maar laten we in alle gevallen de naam waardig zijn die we op ons hebben genomen, namelijk die van Jezus Christus.

Tot iedereen die op deze mooie aarde woont, verhef ik mijn stem en getuig ik plechtig dat God leeft en dat Jezus de Christus is, onze Heiland en Koning! Hij heeft zijn waarheid en zijn evangelie door middel van de profeet Joseph Smith hersteld. Hij spreekt tot zijn profeten en apostelen. President Thomas S. Monson is de gezalfde van de Heer en leidt diens kerk nu. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 18:11.
2. Lucas 15:4.
3. 2 Nephi 26:33.
4. Jesaja 40:29.
5. LV 128:22–23.
6. LV 1:19.
7. Matteüs 11:28.
8. Jesaja 40:31.
9. LV 81:5.
10. LV 10:4.
11. 1 Korintiërs 1:25; zie ook vs. 18.
12. 1 Korintiërs 2:14.
13. Johannes 7:17.

De ware en levende kerk

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is waar en leeft.

Bij de steunverlening aan Thomas Spencer Monson tot profeet, ziener en openbaarder en president van de kerk, en D. Todd Christofferson tot apostel en lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, hebben we gezien en gevoeld dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waar is en leeft. De Heer sprak tot hen door wie Hij in de laatste dagen de kerk heeft hersteld. Hij zei van hen dat zij: '(...) macht zouden hebben om het fundament te leggen van deze kerk, en haar tevoorschijn te brengen uit de donkerheid en uit de duisternis, de enige ware en levende kerk op het oppervlak der gehele aarde, waarin Ik, de Heer, welbehagen heb, waarbij Ik tot de kerk als geheel spreek en niet tot de leden afzonderlijk —

'Want Ik, de Heer, kan de zonde niet met de geringste mate van toelating aanschouwen;

'niettemin, hij die zich bekeert en de geboden des Heren doet, zal vergeving ontvangen.

'En van hem, die zich niet bekeert, zal zelfs het licht, dat hij heeft ontvangen, worden weggenomen; want mijn Geest zal niet altijd met de mens twisten, zegt de Here der heirscharen.'[1]

Dit is de ware kerk, de enige ware kerk, want zij heeft de sleutels van het priesterschap. Alleen in deze kerk heeft de Heer de macht gevestigd om op aarde te verzegelen en in de hemel, net als in de tijd van de apostel Petrus. Die sleutels zijn teruggegeven aan Joseph Smith, die toen bevoegd was om ze op leden van het Quorum der Twaalf te bevestigen.

Toen de profeet Joseph vermoord was, meenden de vijanden van de kerk dat de kerk ten onder zou gaan. Zij dachten dat het de schepping van een mens was en dat die daarom met hem zou verdwijnen. Maar hun hoop werd de grond in geslagen. Het was de ware kerk en die had de kracht om voort te leven, ook al waren zij die gekozen waren om het

een tijdlang te leiden dood.

Vandaag hebben wij gezien dat dit de ware en levende kerk is. De sleutels van het priesterschap zijn in handen van mensen, maar de Heer heeft de weg bereid voor de sleutels om op aarde te blijven functioneren zolang de mensen geloof blijven oefenen dat de sleutels op aarde zijn en dat ze volgens Gods wil zijn doorgegeven aan zijn gekozen dienstknechten.

Gods volk heeft de fantastische ervaring die we vandaag hebben gehad niet altijd verdiend. Na de hemelvaart van Christus bleven de apostelen de sleutels gebruiken die Hij bij hen had achtergelaten. Maar wegens ongehoorzaamheid en ongeloof onder de leden stierven de apostelen zonder de sleutels aan opvolgers door te geven. We noemen die tragische periode 'de afval'. Als de leden van de kerk in die tijd de kans en de wil hadden gehad om net zo veel geloof te oefenen als u nu hebt, zou de Heer de priesterschapssleutels niet van de aarde hebben genomen. Dus is dit een dag van historisch belang en van eeuwig belang in de geschiedenis van de wereld en voor de kinderen van onze hemelse Vader.

Nu is het onze plicht om het geloof waardig te blijven dat wij nodig hebben om ons aan onze belofte te houden dat wij hen die geroepen zijn, zullen steunen. De Heer was bij het begin van de herstelling zeer tevreden met de kerk, en dat is Hij nu ook. Maar Hij waarschuwde de toenmalige leden, net als de leden nu, dat Hij niet met de geringste mate van toelating zonde kan aanschouwen. Willen wij hen die vandaag geroepen zijn steunen, dan moeten wij ons leven onder de loep nemen, ons zo nodig bekeren, beloven de geboden van de Heer na te komen, en zijn dienstknechten volgen. De Heer waarschuwt ons dat als wij dat niet doen, de Heilige Geest wordt teruggetrokken, dat wij het licht zullen kwijtraken dat we al hadden, en dat we niet in staat zullen zijn

President Thomas S. Monson en president Dieter F. Uchtdorf verwelkomen ouderling D. Todd Christofferson, pasgesteund lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.

om ons te houden aan de belofte die we vandaag hebben gedaan om de dienstknechten van de Heer in zijn ware kerk te steunen.

Ieder van ons moet zichzelf evalueren. Ten eerste moeten we nagaan hoe groot onze dankbaarheid voor ons lidmaatschap in de ware kerk van Jezus Christus is. Ten tweede moeten we door de macht van de Heilige Geest weten hoe we beter de geboden na kunnen leven.

Wij weten door profetie dat de kerk niet alleen niet meer van de aarde wordt weggenomen, maar dat zij beter zal worden. Ons leven zal ten goede veranderen als we geloof tot bekering oefenen, altijd de Heiland gedenken en steeds meer ons best doen om zijn geboden te onderhouden. In de Schriften staan beloften dat de Heer de kerk bij zijn wederkomst geestelijk op Hem voorbereid zal aantreffen. Dat zou ons zowel vastberaden als optimistisch moeten maken. Wij moeten het beter doen. We kunnen het. En we doen het.

Vooral vandaag zou het verstandig zijn als we besloten om allen die samen met ons in het koninkrijk werkzaam zijn te steunen met ons geloof en onze gebeden. Ik ben mij persoonlijk bewust van de kracht van het geloof van de leden van de kerk om hen die zijn geroepen te steunen. In de afgelopen weken heb ik heel sterk de gebeden en het geloof van mensen gevoeld die ik niet ken en die mij alleen maar kennen als iemand die middels de sleutels van het priesterschap geroepen is. President Thomas S. Monson zal gezegend worden door uw ondersteunende geloof. Zijn familie zal ook zegeningen over zich uitgestort krijgen door uw geloof en gebeden. Allen die u vandaag steun hebt verleend, worden gesteund door God vanwege hun geloof en uw geloof.

Ieder lid krijgt de gelegenheid om steun te verlenen door dienstbaarheid in naam van God. De kerk is echt een grote kracht tot zegen van haar leden en alle menen over de hele aarde. De kerk heeft bijvoorbeeld opmerkelijke humanitaire hulp verleend over de hele aarde. Dat is allemaal mogelijk door het geloof van

leden en vrienden van de kerk dat God leeft en dat de Heer alle mensen in nood wil schragen die Hij door zijn getrouwe discipelen kan bereiken.

Bovendien reiken de zegeningen van de verzegelbevoegdheid in deze kerk en haar verordeningen tot in de geestenwereld. Dit is een ware en levende kerk die zich zelfs uitstrekt tot hen die niet meer in leven zijn. Hebt u het geloof om de namen van uw voorouders op te zoeken en naar het huis des Heren te gaan om plaatsvervangende verordeningen voor hen te verrichten, dan steunt u dit grote werk dat als doel heeft alle kinderen van onze hemelse Vader die in de wereld komen het eeuwig heil te bieden.

Ik wil enkele redenen aanhalen die ik kan bedenken om dankbaar te zijn voor een ware en levende kerk. Daarna zal ik enkele manieren noemen waarop ik denk dat de kerk wordt voorbereid op de terugkeer van de Heiland. En ten laatste zal ik mijn getuigenis geven van de wijze waarop ik te weten ben gekomen dat dit de ware en levende kerk is.

Ik ben vooral dankbaar voor mijn ervaring met de reinigende kracht die ons ter beschikking staat middels de verordeningen die door de macht van het priesterschap verricht worden. Ik heb mij vergeven en gereinigd gevoeld door de doop, verricht door een bevoegde persoon. Ik heb mijn boezem voelen branden op een manier die alleen mogelijk is als dienstknechten van God de woorden spreken: 'Ontvang de Heilige Geest.'

Mijn gevoel van dankbaarheid komt ook door zegeningen voor mijn gezin. Het is de verzegelbevoegdheid en onze kennis daarvan die ons gezinsleven hier verandert en verwachtingen schept van vreugde in het gezinsleven in de toekomende wereld. De gedachte en de hoop dat ik eeuwige banden kan hebben, helpt mij door de beproevingen van de verwijdering en de eenzaamheid

heen die deel uitmaken van het sterfelijk bestaan. De belofte aan de getrouwen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is dat wij in de eeuwigheid omgang kunnen hebben met onze familie, en dat wij die kunnen uitbreiden. Die verzekering verandert voor altijd, en ten goede, elke omgang met onze familieleden.

Ik bevind mij bijvoorbeeld in een levensstadium waarin ik door grote afstanden mijn kleinkinderen, en te zijner tijd ook achterkleinkinderen, niet goed kan leren kennen. Er zijn ook mensen die nooit de kans hebben gekregen op een huwelijk en het ouderschap, mensen die datzelfde verlangen hebben als ik, om op de een of andere manier dicht bij familie te zijn. Vanwege de herstelling van de kennis van het eeuwige gezin hebben wij meer hoop en vriendelijkheid in al onze familierelaties. De grootste vreugden in dit leven en in de toekomende werelden draaien om het gezin. Ik ben zo dankbaar voor de verzekering die ik heb dat wij, als wij getrouw zijn, in de eeuwige heerlijkheid voor altijd dezelfde omgang zullen hebben die wij in dit leven genieten.[2]

Ik zie bewijzen voor de geprofeteerde vervolmaking van de kerk. Als ik bijvoorbeeld op reis ben en leden van de kerk leer kennen, zie ik dat er een gestage verbetering plaatsvindt in hun leven. In hun eenvoudige geloof en gehoorzaamheid verandert de verzoening de leden en bouwt ze op. Ik neem vaak deel aan vergaderingen met duidelijk nederige mensen die lessen mogen geven en toespraken mogen houden die net zo'n kracht uitstralen als Lehi, Nephi en de zoons van Mosiah hadden gekregen. U herinnert zich dit vast wel:

'En het geschiedde dat Nephi en Lehi met een dermate grote kracht en een dermate groot gezag tot de Lamanieten predikten, want hun werd kracht en gezag gegeven om te kunnen spreken, en ook wat zij moesten spreken, werd hun gegeven.'[3]

Ik vertrouw erop dat de herhaalde wens van president Gordon B. Hinckley vervuld zal worden. Hij zei dat allen die tot de kerk toetreden volledig actief blijven als ze gevoed worden door het goede woord Gods. Ik herinner me dat hij zei dat de laatste woorden die hij tijdens zijn bediening zou spreken, 'behouden, behouden, behouden' zouden zijn. Zijn woorden worden verder uitgedragen in het leiderschap van president Monson en in ons allen als wij in aanmerking komen om de kracht te krijgen van een Lehi en een Nephi en anderen te voeden met het goede woord Gods. Ik vertrouw erop dat u zich, net als ik, verder zult blijven verbazen over nederige heiligen der laatste dagen die huisonderwijs geven, huisbezoek afleggen en met hun vrienden buiten de kerk met meer invloed spreken.

Al jaren gedenken wij de woorden van president David O. McKay: 'Ieder lid een zendeling.' Ik vertrouw erop dat de dag is gekomen waarop wij door het geloof van de leden steeds toenemende aantallen mensen uitgenodigd zullen zien om het goede woord Gods te horen en hen in de ware en levende kerk zullen zien komen.

Er is nog een andere verbetering waarop ik vertrouw dat die zal plaatsvinden. Gezinnen overal in de kerk zijn op zoek naar manieren om hun kinderen te sterken en te beschermen tegen het kwaad overal om hen heen. In sommige gevallen proberen die ouders afgedwaalde kinderen terug in hun familie te brengen. Ik heb er vertrouwen in dat God hen steeds meer zal belonen voor hun inzet. Wie nooit opgeeft, zal zien dat God het nooit heeft opgegeven en dat Hij hen zal helpen.

Veel van die hulp zal komen van hen die geroepen zijn om ons te dienen in de kerk. De geest om anderen de hand te reiken zal sterker worden, zodat velen worden zoals de jonge bisschop Thomas Monson was, geïnspireerd met praktische manieren om hen uit te nodigen en aan te moedigen die een tijd lang misschien niet hebben ingezien welke zegeningen God voor hen had weggelegd. President Monson herinnert zich tot op de dag van vandaag welke mensen hij probeerde te redden toen hij bisschop was. Het is mijn hoop dat wij allen het vertrouwen zullen hebben dat God ons zal leiden in onze inzet om hen de hand te reiken die God door ons wil laten meenemen op onze thuisreis naar Hem.

Een andere verbetering die ik in het koninkrijk kan zien, is het verlangen en het vermogen om armen en mensen in nood te helpen. Ik heb onder de kerkleden een verbazende toename gezien in medeleven voor slachtoffers van natuurrampen over de hele wereld. In overlijdensadvertenties zie ik families vragen om bijdragen te sturen aan het permanente studiefonds of het kerkfonds voor humanitaire hulp.

De profeet Joseph Smith voorzag die geweldige ontwikkeling. Hij zei dat iemand die werkelijk tot bekering komt, over de hele aarde zou willen gaan om te zorgen voor de kinderen van onze hemelse Vader.[4] Dat begint

Leden en zendelingen uit de gemeente San Pedro, in het district Belize-Stad, komen bijeen voor de conferentie.

al te gebeuren met steeds meer leden van de kerk. Wat ik zo opmerkelijk vind, is dat dit patroon om te geven aan mensen in nood zich ook uitstrekt tot hen die zelf weinig hebben, en dat het niet lijkt uit te maken of we een goede of een slechte economische tijd doormaken. Voor mij is dat een bewijs dat de verzoening steeds beter werkt onder de leden.

Mijn getuigenis dat dit de ware en levende kerk is, vond een begin in mijn kinderjaren. Een van mijn eerste herinneringen is aan een conferentiebijeenkomst die niet werd gehouden in een gebouw zoals dit, maar in een gehuurde zaal van een hotel. Er sprak een man die ik niet kende, en van wie ik nog steeds de naam niet weet. Ik wist alleen maar dat hij door iemand die het priesterschap droeg naar ons kleine district in het zendingsgebied was gestuurd. Ik weet niet meer wat hij zei. Maar ik kreeg een sterk getuigenis nog vóór mijn achtste jaar, nog vóór mijn doop, dat ik luisterde naar een dienstknecht van God in de ware kerk van Jezus Christus. Het was niet de gehuurde zaal, noch het aantal aanwezigen, dat klein was, maar het was een getuigenis dat ik op dat moment gezegend was om in een bijeenkomst van de ware kerk te zijn.

Toen ik in mijn tienerjaren met mijn ouderlijk gezin naar de georganiseerde ringen van de kerk verhuisde, voelde ik voor het eerst de kracht van de priesterschapsquorums en van een liefhebbende bisschop. Ik herinner me nog hoe het voelde om in een priestersquorum naast een bisschop te zitten en zeker te weten dat hij de sleutels van een waar rechter in Israël droeg.

Datzelfde getuigenis kreeg ik vroeg in mijn leven op twee zondagen, een in Albuquerque (New Mexico) en de ander in Boston (Massachusetts). In beide gevallen was ik daar op de dag dat een district een ring werd. Schijnbaar gewone mannen die ik goed kende werden als ringpresident geroepen. Ik stak op die dag mijn hand op, net als u vandaag, en kreeg

een getuigenis dat God zijn dienstknechten had geroepen en dat ik gezegend zou worden door hun inzet en voor mijn steunverlening aan hen. Ik heb datzelfde wonder nu vele keren in de kerk wereldwijd gevoeld.

In de dagen en maanden die daarop volgden, zag ik dat die ringpresidenten naar het voor hun roeping benodigde niveau werden getild. Ik heb datzelfde wonder gezien in het werk van president Monson toen hij geroepen was om te presideren als de profeet en president van de kerk en alle sleutels van het priesterschap op aarde uit te oefenen. Hij heeft in mijn aanwezigheid openbaring en inspiratie ontvangen, wat voor mij een bevestiging is dat God die sleutels respecteert. Ik ben een ooggetuige. Het zijn de sleutels van een priesterschap dat, met de woorden van de Heer, 'zonder begin of einde is'.[5]

Ik geef u plechtig mijn getuigenis dat dit de ware en levende kerk van Jezus Christus is. Onze hemelse Vader zal uw vurige gebeden verhoren als u dat zelf te weten wilt komen. U kunt een getuigenis hebben dat de roepingen waaraan u vandaag uw steun hebt verleend, van God kwamen. Sterker nog, u kunt te weten komen dat er in deze kerk verordeningen worden verricht die de ziel kunnen reinigen en die op aarde en in de hemel kunnen binden, zoals in de tijd van Petrus, Jakobus en Johannes. Die sleutels en verordeningen zijn nu in hun volheid teruggebracht door middel van de profeet Joseph Smith, en zijn door zijn opvolgers doorgegeven. Jezus is de Christus. Hij leeft. Dat weet ik. Ik getuig dat Thomas S. Monson zijn profeet is. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is waar en leeft. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. LV 1:30–33.
2. Zie LV 130:2.
3. Helaman 5:18.
4. Zie *History of the Church*, 4:227.
5. Alma 13:8.

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST
5 April 2008

Verslag van de afdeling verificatie van de kerk over 2007

VOORGELEZEN DOOR ROBERT W. CANTWELL
Algemeen directeur, afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, zoals voorgeschreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tiendebesteding de uitgaven van de kerk. Deze raad bestaat uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschap. Deze raad keurt de begroting goed van alle afdelingen en ondernemingen van de kerk. Na toestemming van de raad beheren de afdelingen van de kerk de goedgekeurde begrotingen en geven het geld uit in overeenstemming met het beleid en de procedures van de kerk.

Een zendelinge in Idaho kijkt naar de conferentie.

De afdeling verificatie heeft daarvoor de beschikking over de nodige systemen en documenten om de bijdragen, uitgaven en middelen van de kerk te kunnen verifiëren. De afdeling verificatie van de kerk is onafhankelijk van alle andere afdelingen en ondernemingen van de kerk en bestaat uit bevoegde accountants, interne verificateurs, verificateurs van informatiesystemen en andere bekwame en gekwalificeerde vakmensen.

Gebaseerd op onze verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, uitgegeven gelden en gebruikte middelen van de kerk in het jaar 2007 zijn beheerd en geadministreerd in overeenstemming met de geldende boekhoudkundige procedures, goedgekeurde begrotingen en de beleidslijnen en werkwijzen van de kerk.

Hoogachtend,
Afdeling verificatie van de kerk
Robert W. Cantwell
Directeur ■

Statistisch rapport 2007

VOORGELEZEN DOOR OUDERLING F. MICHAEL WATSON
van de Zeventig

Broeders en zusters, het Eerste Presidium heeft het volgende rapport uitgegeven over de groei en ontwikkeling van de kerk per 31 december 2007:

Units van de kerk

Ringen 2.790
Zendingsgebieden 348
Districten 618
Wijken en gemeentes 27.827

Ledental van de kerk

Ledental van de kerk 13.193.999
Toename aantal ingeschreven kinderen in 2007 ..... 93.698
Bekeerlingen 279.218

Zendelingen

Voltijdzendelingen 52.686

Tempels

Opnieuw ingewijde tempels ..... 1 (Nuku'alofa, Tonga)
Aantal tempels in gebruik 124

Vooraanstaande leden die sinds vorig jaar april zijn overleden

President Gordon B. Hinckley, 15de president van de kerk, op 97-jarige leeftijd, op 27 januari 2008; *President James E. Faust,* raadgever in het Eerste Presidium en lid van het Quorum der Twaalf Apostelen; *zuster Inis Bernice Egan Hunter,* weduwe van president Howard W. Hunter, voormalig president van de kerk; *zuster Ruth W. Faust,* weduwe van president James E. Faust, voormalig raadgever in het Eerste Presidium; *zuster LeAnn C. Neuenschwander,* echtgenote van ouderling Dennis B. Neuenschwander van de Zeventig; *zuster Eunice N. Kay,* weduwe van ouderling F. Arthur Kay, voormalig lid van de Zeventig; *zuster Janath R. Cannon,* voormalig raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium; *broeder Richard L. Warner,* voormalig raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium. ■

Deze leden zingen lof tussen de conferentiebijeenkomsten door.

Getuigenis

OUDERLING DALLIN H. OAKS
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Kennis bevordert gehoorzaamheid en gehoorzaamheid bevordert kennis.

Een getuigenis van het evangelie is een persoonlijke overtuiging die de Heilige Geest onze ziel geeft dat bepaalde feiten van eeuwig belang waar zijn, en dat wij weten dat ze waar zijn. Die feiten zijn bijvoorbeeld de aard van de Godheid en onze relatie tot Hen, de uitwerking van de verzoening, en het feit van de herstelling.

Een getuigenis van het evangelie is geen reisverhaal, verslag van uw gezondheid, of een uiting van uw liefde voor uw gezinsleden. Het is geen toespraak. President Kimball heeft gezegd dat op het moment dat u tot anderen begint te preken, uw getuigenis voorbij is.[1]

I.

Er rijzen verschillende vragen als we anderen hun getuigenis horen geven of als we overwegen zelf ons getuigenis te geven.

1. In een getuigenisdienst zegt een lid: 'Ik weet dat de Vader en de Zoon aan de profeet Joseph Smith zijn verschenen.' Een bezoeker vraagt zich af: 'Wat bedoelt hij als hij zegt dat hij dat *weet*?

2. Een jonge man die zich op een zending aan het voorbereiden is, vraagt zich af of zijn getuigenis sterk genoeg is om zendingswerk te doen.

3. Een jonger lid hoort het getuigenis van een ouder of een leerkracht. Hoe heeft een dergelijk getuigenis nut voor hem of haar?

II.

Wat bedoelen we als we ons getuigenis geven en zeggen dat we *weten* dat het evangelie waar is? Zet dat weten eens af tegen weten zoals 'Ik weet dat het buiten koud is' of 'Ik weet dat ik van mijn vrouw houd.' Dat zijn drie verschillende soorten weten, want elk weten wij op een andere manier. Weten wat de temperatuur buiten is, is met wetenschappelijk bewijs te verifiëren. Weten dat we van onze partner houden, is persoonlijk en subjectief. Maar hoewel het niet wetenschappelijk te bewijzen is, is het toch belangrijk. Het denkbeeld dat alle belangrijke kennis gebaseerd is op wetenschappelijk bewijs, is gewoon niet waar.

Hoewel er enkele 'bewijzen' zijn voor evangeliewaarheden (zie bijvoorbeeld Psalmen 19:2; Helaman 8:24), leveren wetenschappelijke methodes geen geestelijke kennis op. Dat was wat Jezus Simon Petrus leerde in zijn antwoord op diens getuigenis dat Hij de Christus was: 'Gezegend zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is' (Matteüs 16:17). De apostel Paulus heeft dit uitgelegd. In een brief aan de heiligen te Korinte schrijft hij: 'Alzo weet ook niemand, wat van God is, dan [door] de Geest Gods' (1 Korintiërs 2:11, Statenvertaling 1977; zie ook Johannes 14:17).

Daarentegen weten wij hetgeen des mensen is door de wegen des mensen, maar 'een ongeestelijk mens aanvaardt niet wat van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is' (1 Korintiërs 2:14).

In het Boek van Mormon lezen we dat God de waarheid van geestelijke zaken aan ons bekend zal maken door de macht van de Heilige Geest (zie Moroni 10:4–5). In hedendaagse openbaring belooft God ons dat wij 'kennis' zullen krijgen als Hij in ons verstand en in ons hart tot ons spreekt 'door de Heilige Geest' (LV 8:1–2).

Een van de geweldigste aspecten van het plan dat onze hemelse Vader voor zijn kinderen heeft, is dat ieder van ons de waarheid van dat plan zelf te weten kan komen. Die geopenbaarde kennis komt niet uit boeken, uit wetenschappelijk bewijzen, of uit intellectuele overwegingen. Net als de apostel Petrus kunnen wij die kennis rechtstreeks van onze hemelse Vader krijgen door middel van de Heilige Geest.

Als we geestelijke waarheden te weten komen door geestelijke middelen, kunnen we net zo zeker zijn van die kennis als een wetenschapper zeker is van de soorten kennis

die hij met andere methodes heeft verkregen.

De profeet Joseph Smith heeft daar een prachtig voorbeeld van gegeven. Toen hij werd vervolgd omdat hij mensen over zijn visioen vertelde, vergeleek hij zijn situatie met die van de apostel Paulus, die bespot en gehoond werd toen hij zich voor koning Agrippa verdedigde (zie Handelingen 26). 'Maar dat alles deed aan de werkelijkheid van zijn visioen niets af', aldus Joseph Smith. 'Hij had een visioen gezien, hij wist dat hij het had gezien, en alle vervolging onder de hemel kon dat niet veranderen. Zo was het ook met mij', vervolgt Joseph. 'Ik had werkelijk een licht gezien, en te midden van dat licht had ik twee Personen gezien, en Zij hadden werkelijk tot mij gesproken (...) Ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet loochenen, noch durfde ik dat' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:24–25).

III.

Dat was Joseph Smiths getuigenis. En hoe staat het met het onze? Hoe kunnen wij te weten komen en getuigen dat wat hij zei, waar was? Hoe krijgen we dat wat we een getuigenis noemen?

De eerste stap tot het verkrijgen van welke kennis dan ook, is er werkelijk naar te verlangen. De volgende stap, althans in het geval van geestelijke kennis, is God er in oprecht gebed om te vragen. Zoals we in hedendaagse openbaring lezen:

'Indien gij vraagt, zult gij openbaring op openbaring, kennis op kennis ontvangen, opdat gij de verborgenheden en de vredige dingen zult kennen — datgene wat vreugde brengt, datgene wat het eeuwige leven brengt' (LV 42:61).

En Alma heeft het volgende geschreven over wat hij had gedaan: 'Ziet, ik heb vele dagen gevast en gebeden, opdat ik deze dingen zelf

mocht weten. En nu weet ik inderdaad voor mijzelf dat ze waar zijn, want de Here God heeft ze mij door zijn Heilige Geest geopenbaard' (Alma 5:46).

Bij ons verlangen en zoeken naar kennis, moeten we bedenken dat het verkrijgen van een getuigenis geen passieve aangelegenheid is, maar een proces waarbij er van ons verwacht wordt dat we iets *doen*. Jezus leerde: 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek' (Johannes 7:17).

Een andere manier om een getuigenis te krijgen, lijkt verbazingwekkend wanneer vergeleken met de methodes om andere kennis te krijgen. Wij verkrijgen of sterken een getuigenis door het te geven. Iemand heeft er zelfs op gewezen dat sommige mensen eerder een getuigenis hebben gekregen door op te staan om het onder woorden te brengen dan er op hun knieën om te bidden.

Een individueel getuigenis is het fundament van ons geloof. Daarom is alles wat we moeten doen om het te verkrijgen, versterken en behouden essentieel voor ons geestelijke leven. Naast de vereisten die ik al heb genoemd, moeten we elke week aan het avondmaal deelnemen (zie LV 59:9) om in aanmerking te komen voor de belangrijke belofte 'dat [wij] zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben' (LV 20:77). Uiteraard is die Geest de bron van ons getuigenis.

IV.

Wie een getuigenis van het herstelde evangelie heeft, heeft ook de plicht om het uit te dragen. In het Boek van Mormon staat dat wij 'te allen tijde als getuige van God [dienen te op te treden], in alle dingen en op alle plaatsen waar [wij ons] ook [mogen] bevinden' (Mosiah 18:9).

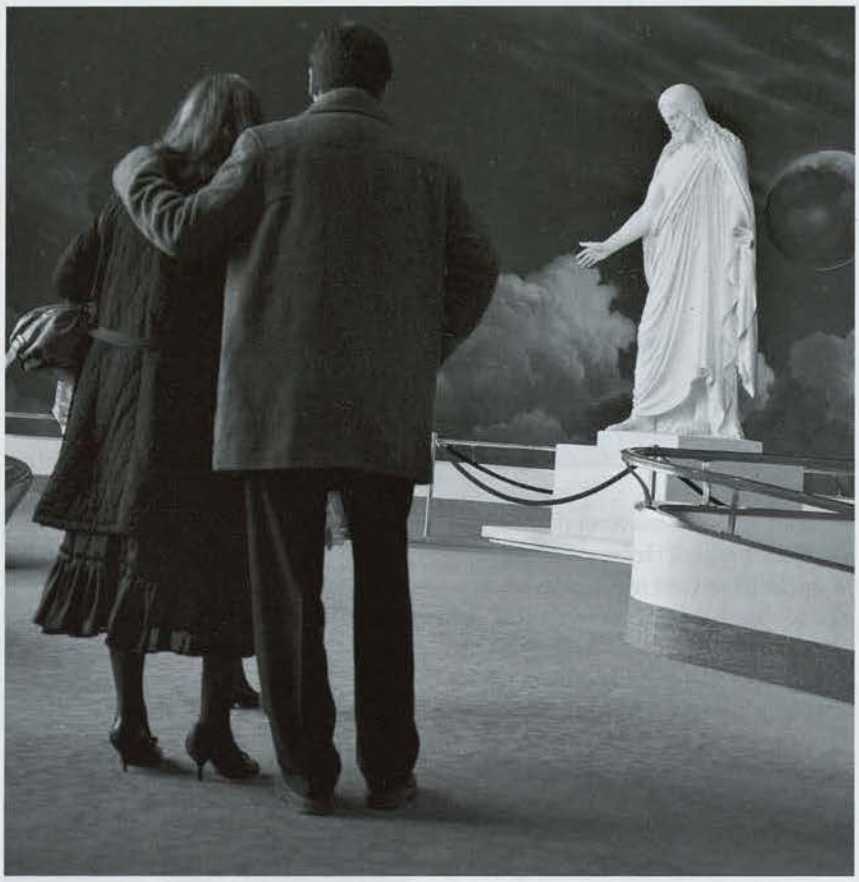
Een van de indrukwekkendste leringen over het verband tussen de gave van een getuigenis en de plicht om het uit te dragen, staat in afdeling 46 van de Leer en Verbonden. In die openbaring worden verschillende soorten geestelijke gaven beschreven:

'Aan sommigen wordt het door de Heilige Geest gegeven te weten dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Hij gekruisigd is voor de zonden der wereld.

'Aan anderen wordt het gegeven in hun woorden te geloven, opdat ook zij het eeuwige leven zullen hebben als zij getrouw blijven' (vss. 13–14; zie ook Johannes 20:29).

Zij die de gave hebben om *te weten*, hebben duidelijk de plicht om hun getuigenis uit te dragen zodat anderen die de gave hebben om *in hun woorden te geloven*, ook het eeuwige leven mogen hebben.

Er is nooit een grotere noodzaak voor ons geweest om ons geloof zowel in kleine kring als in het openbaar te belijden dan nu (zie LV 60:2). Hoewel sommigen het atheïsme aanhangen, staan veel mensen open voor meer waarheden aangaande God. Aan die oprechte zoekers moeten wij het bestaan van God, de eeuwige Vader, bevestigen, en van de goddelijke zending van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, en van het feit dat de herstelling heeft plaatsgevonden. Wij moeten heldhaftig zijn in ons getuigenis van Jezus. Ieder van ons heeft vele kansen om zijn geestelijke overtuiging te verkondigen aan vrienden en buren, collega's en kennissen. Wij dienen vaak van die kansen gebruik te maken om onze liefde voor de

Heiland te uiten, ons getuigenis van zijn goddelijke zending, en onze vastberadenheid om Hem te dienen.[2] Onze kinderen zouden ons geregeld ons getuigenis moeten horen geven. Wij zouden onze kinderen ook moeten sterken door hen aan te moedigen om mede hun eigen identiteit te vormen door hun groeiende getuigenis, en niet alleen maar door prestaties op school, in sport of andere schoolse activiteiten.

V.

Wij leven in een tijd waarin sommigen het geloof van wie zij mormonen noemen verkeerd voorstellen, en daardoor bespotten sommigen ons zelfs. Als wij dergelijke verkeerde voorstellingen van zaken tegenkomen, is het onze plicht om ons daar tegen uit te spreken zodat wij onze leer en ons geloof kunnen verduidelijken. Wij zouden degenen moeten zijn die ons geloof verklaren in plaats van toe te staan dat anderen het laatste woord krijgen met hun verkeerde voorstellingen. Dit vraagt om een getuigenis, dat onder vier ogen aan een kennis kan worden gegeven, of in het openbaar in een kleine of grote vergadering. Getuigen wij van de waarheid die wij kennen, dan dienen wij ons trouw te houden aan de waarschuwing om 'in mildheid en zachtmoedigheid' (LV 38:41) te spreken. We mogen nooit hooghartig, scherp of spottend overkomen. Zoals de apostel Paulus heeft gezegd, dienen we in liefde de waarheid te zeggen (zie Efeziërs 4:15). Iedereen kan het met ons persoonlijke getuigenis oneens zijn, maar niemand kan het weerleggen.

VI.

Tot slot noem ik het verband tussen gehoorzaamheid en kennis. Leden die een getuigenis hebben en er onder leiding van hun kerkleiders naar handelen, worden soms beschuldigd van blinde gehoorzaamheid.

Natuurlijk hebben wij leiders, en natuurlijk zijn wij onderworpen aan hun beslissingen en hun aanwijzingen voor het werk van de kerk en het verrichten van de benodigde priesterschapsverordeningen. Maar in het leren en kennen van de waarheid van het evangelie — ons persoonlijke getuigenis — heeft ieder van ons een rechtstreekse relatie met God, onze eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, door het krachtige getuigenis van de Heilige Geest. Dat is wat onze critici maar niet kunnen begrijpen. Het verbaast hen dat wij eensgezind onze leiders kunnen volgen en toch onafhankelijk kunnen zijn in wat wij weten.

Misschien is het uit te leggen door erop te wijzen dat ieder van ons twee kanalen naar God heeft. Wij hebben een kanaal van bestuur dat via onze profeet en andere leiders loopt. Dat kanaal, dat te maken heeft met leerstellingen, verordeningen en geboden, resulteert in gehoorzaamheid. Maar wij hebben ook een kanaal van ons persoonlijke getuigenis, en dat is een rechtstreeks kanaal. Dat kanaal heeft te maken met zijn bestaan, onze relatie met Hem, en de waarheid van zijn herstelde evangelie. Dat kanaal resulteert in kennis. Deze twee kanalen versterken elkaar wederzijds. Kennis bevordert gehoorzaamheid (zie Deuteronomium 5:27; Mozes 5:11), en gehoorzaamheid versterkt kennis (zie Johannes 7:17; LV 93:1).

Wij allen handelen naar of gehoorzamen aan kennis. Of het nu in wetenschap of in godsdienst is, onze gehoorzaamheid is niet blind als we handelen naar kennis die past bij het onderwerp van onze handeling. Een wetenschapper handelt naar de waarheidsbevinding aangaande de inhoud of omstandigheden van een bepaald experiment. In godsdienstige aangelegenheden is de bron van kennis van een gelovige geestelijk, maar het principe is hetzelfde. In het geval van heiligen der laatste dagen, als de Heilige Geest onze ziel een getuigenis van de

waarheid van het herstelde evangelie of van de roeping van een hedendaags profeet geeft, is onze keus om die leringen te volgen geen blinde gehoorzaamheid.

In al ons getuigen moeten we arrogantie en hoogmoed vermijden. We dienen te denken aan de vermaning in het Boek van Mormon aan het adres van een volk dat zo hoogmoedig was over het grotere goed dat God hun had gegeven, dat zij hun buren ermee lastig vielen (zie Jakob 2:20). Jakob noemde dit 'een gruwel [...] voor Hem die alle vlees heeft geschapen' omdat 'het ene wezen [...] in zijn ogen even kostbaar is als het andere' (Jakob 2:21). Later waarschuwde Alma: 'Gij zult niet het ene vlees hoger achten dan het andere, ofwel de ene mens zal zichzelf niet boven een ander schatten' (Mosiah 23:7).

Ik besluit met mijn getuigenis. Ik weet dat wij een hemelse Vader hebben met een plan om ons naar de aarde te brengen en die de condities en bestemming van onze eeuwige reis verschaft. Ik weet dat wij een Heiland hebben, Jezus Christus, wiens leringen het plan definiëren en wiens verzoening ons de verzekering van onsterfelijkheid en de mogelijkheid van het eeuwige leven geeft. Ik weet dat de Vader en de Zoon aan de profeet Joseph Smith zijn verschenen om in deze laatste tijd de volheid van het evangelie te herstellen. En ik weet dat wij in deze tijd geleid worden door een profeet, president Thomas S. Monson, die de sleutels draagt om priesterschapsdragers de bevoegdheid te geven voor het verrichten van verordeningen die nodig zijn voor onze vooruitgang naar het eeuwige leven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie *The Teachings of Spencer W. Kimball*, onder redactie van Edward L. Kimball, p. 138.
2. Zie bijvoorbeeld Jeanne Newman, 'Het geluid van de bazuin', *De Ster*, augustus—september 1985, pp. 21–23.

Een getuigenis krijgen van God, de Vader, zijn Zoon, Jezus Christus, en de Heilige Geest

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wat aan mij is geopenbaard, kan ook aan u worden geopenbaard, naar uw gehoorzaamheid en verlangens.

Ik heb, net als u, genoten van deelname aan de plechtige samenkomst. Vandaar dat ik ter verduidelijking een leerpunt wil aanstippen.

Toen we onze rechterhand opstaken in de plechtige samenkomst, gaven we daarmee niet louter te kennen dat we steun verleenden aan deze kerkaangelegenheid, maar sloten wij een verbond om de wetten, verordeningen, geboden en de profeet van God, president Thomas S. Monson, te steunen en na te komen. Daarom was het mij een voorrecht om met u de rechterhand op te steken.

Mijn broeders en zusters, de afgelopen paar maanden heb ik een ervaring gehad die mij nederig heeft gestemd. Ik heb de kans gehad om met dankbaarheid over de gave van het leven na te denken. Tijdens deze ervaring heb ik voortdurend nagedacht over mijn getuigenis van God, onze eeuwige hemelse Vader, en zijn oudste Zoon, onze Heiland en

In Brazilië wachten deze jeugdwerkkinderen op de volgende conferentiebijeenkomst.

Verlosser, Jezus Christus, en over hoe ik mijn getuigenis van de Vader en de Zoon heb gekregen.

Overal ter wereld vragen mensen van allerlei gezindten zich af: 'Wie is God?', 'Wat is zijn relatie tot Jezus Christus?' en 'Wat is onze relatie tot Hen?'

Ik weet zeker dat onze hemelse Vader en Jezus Christus bestaan. De verzoening is een feit. God de Vader en Jezus Christus zijn afzonderlijke, onsterfelijke Wezens. Zij kennen ons ieder persoonlijk en Zij horen en verhoren onze oprechte gebeden. De Heiland getuigde tot de inwoners van de nieuwe wereld: 'Ik getuig van de Vader, en de Vader getuigt van Mij, en de Heilige Geest getuigt van de Vader en van Mij.'[1] De Heilige Geest heeft tot mij getuigd dat deze dingen waar zijn.

Mijn getuigenis is begonnen toen ik nog jong was en nadacht over de dertien profetische uitspraken in de Geloofsartikelen die Joseph Smith heeft geformuleerd. Ik heb ze in het jeugdwerk uit mijn hoofd geleerd. Ze omschrijven de fundamentele geloofspunten van het herstelde evangelie van Jezus Christus. Het eerste artikel luidt: 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.'[2]

Joseph Smith kende de aard van de drie leden van de Godheid uit eigen ondervinding. Als veertienjarige jongen wilde hij weten bij welke van de vele christelijke kerken hij zich moest aansluiten. Hij las in de Bijbel in het boek Jakobus in het Nieuwe Testament de volgende tekst: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom.'[3] Gehoorzaam knielde hij in gebed en hij werd bezocht door God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. Hij beschreef Hen als 'twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, [Die] boven [Joseph] in de lucht staan. Een van Hen [God de Vader] sprak tot [hem], [hem] bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'[4]

Sinds ik zelf een jongen was, is de ervaring van Joseph Smith mij altijd tot een gids geweest — en dat kan voor ons allemaal zo zijn. De jonge profeet leerde de waarheid over onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, omdat hij in de Schriften zocht naar de wil van zijn hemelse Vader en hij er trouw naar handelde.

Dit patroon werd door de Heiland zelf ingesteld en perfect gevolgd, zoals in de Bijbel is opgetekend. Toen Jezus een jongen van twaalf jaar was, vonden zijn moeder, Maria, en zijn aardse vader, Jozef, Hem, lerend in de tempel. Jezus vroeg hun: 'Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders?'[5] Maar Jezus had het niet over de dingen van Jozef. Hij had het over de dingen van zijn letterlijke en eeuwige Vader in de hemel.

De wijze waarop God de Vader bij diverse gelegenheden zijn Zoon voorstelt, is van bijzonder belang: 'Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. (...) En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.'[6] En wederom bij de verheerlijking op de berg: 'Er klonk een stem uit de wolk, die zeide: Deze is mijn Zoon, de uitverkorene, hoort naar Hem.'[7]

Toen Jezus op het Amerikaanse vasteland verscheen, werd Hij op dezelfde wijze door zijn Vader voorgesteld: 'Ziet mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt; luistert naar Hem.'[8] En daarna, bijna tweeduizend jaar later, werden dezelfde woorden gesproken tot de jonge Joseph

Smith: '*Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'[9]

Het is van bijzonder belang dat telkens wanneer onze hemelse Vader zijn Zoon aan ons voorstelt, Hij ons gebiedt om te luisteren — om de woorden van Jezus te 'horen'.

Wie is deze Jezus? Hij heeft samen met zijn Vader de wereld geschapen en was verantwoordelijk, onder de leiding van zijn Vader, voor de schepping van alle dingen op de aarde. 'En ontelbare werelden heb Ik geschapen; en ook die heb Ik voor mijn eigen oogmerk geschapen; en door de Zoon heb Ik ze geschapen, die mijn Eniggeborene is.'[10] Jezus Christus is de Eniggeborene van de Vader in het vlees. Hij is onze Middelaar bij de Vader. Hij is de Heiland die zijn leven voor ons heeft ingezet en onze zaak bij de Vader bepleit. We bidden dan ook tot onze hemelse Vader in de naam van zijn Zoon, Jezus Christus. Jezus, de Zoon, is niet dezelfde Persoon als zijn Vader, maar Hij is *als* zijn Vader. Hij is ook een verheerlijkte Mens met macht en gezag.

Ik vind het zeer verhelderend en ontroerend om te zien hoe Jezus met zijn Vader praat. Zijn indrukwekkende Hogepriesterlijk gebed is door Johannes in de Bijbel opgetekend en daarin erkent Jezus onmiskenbaar dat Hij de Zoon is. Luister naar zijn woorden als Hij verslag uitbrengt aan zijn Vader in de hemel over de gehoorzame voleindiging van zijn aardse zending.

'Ik heb U verheerlijkt op de aarde door het werk te voleindigen, dat Gij Mij te doen gegeven hebt.' (...)

'De woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun [de discipelen] gegeven (...) en zij hebben geloofd, dat Gij Mij gezonden hebt.' (...)

'Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld, heb ook Ik hen gezonden in de wereld.'

'En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn.'[11]

Gaandeweg de bediening van de Heiland zijn de discipelen inderdaad één geworden, maar niet wat hun lichaam betreft. Ze zijn één geworden in hun streven en hun liefde. Dit is de eenheid van God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, waarover in de Schriften wordt gesproken. Ook Zij zijn afzonderlijke Wezens, maar eensgezind in hun liefde voor ons en in het werk dat Zij voor ons doen.

De Heiland zette zijn gebed voort:

'Verheerlijk Gij Mij, Vader (...) met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was.'

'(...) opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.

'(...) want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld.'[12]

O, Jezus wilde zo graag dat wij de Vader kennen zoals Hij Hem kende. Hij bad:

'Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U, en dezen [de discipelen] weten, dat Gij Mij gezonden hebt;

'en Ik heb hun uw naam bekend gemaakt en Ik zal hem bekend maken, opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij en Ik in hen.'[13]

Jezus toonde zijn grote liefde voor zijn volgelingen door voor hun veiligheid te bidden: 'Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze.'[14] Hij bad voor ons, broeders en zusters.

Daarna vroeg onze Heiland liefdevol of zij weer bij Hem mochten zijn: 'Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn.'[15]

Als voorbereiding op het zoenoffer bad Jezus tot zijn Vader in de hof van Getsemane, waar Hij de zonden, smarten en ziekten van de hele mensheid op Zich nam. In die eenzame uren maakte Hij opnieuw duidelijk dat Hij niet zijn eigen werk deed. Hij bad: 'Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.'[16] In dat beslissende moment voor Hem en voor ons allemaal sprak Hij niet tot Zichzelf en putte Hij niet uit eigen kracht. Hij riep zijn Vader, de Almachtige God aan, om Hem te versterken en te helpen de wil van zijn Vader te doen; en zijn Vader stuurde 'een engel uit de hemel om Hem kracht te geven.'[17] Ik ben diep onder de indruk van de liefde die de Vader voor zijn Zoon en ons allen heeft.

Van vóór de grondlegging der wereld tot aan de laatste momenten aan het kruis was de Heiland bezig met de dingen van zijn Vader. Hij heeft het werk volbracht waarvoor Hij gezonden was. Wij vragen ons dan ook niet af tegen wie Jezus sprak toen Hij aan het kruis zei: 'Het is volbracht!'[18] en 'riep met luider stem: Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest.'[19] Wij weten dat Hij tot zijn hemelse Vader bad.

Ik getuig dat onze Heiland leeft. Hij is de Eniggeborene van de Vader, en Hij komt terug op aarde om te regeren. Hij is Jezus Christus, de Heilige Israëls, 'vol genade en barmhartigheid en waarheid. (...) Hij is het die komt om de zonden der wereld

weg te nemen, ja, de zonden van ieder mens die standvastig in zijn naam gelooft.'[20] Hij is de letterlijke Zoon van God, die de derde dag uit de dood is opgestaan en de opstanding mogelijk maakt voor iedereen die naar de aarde komt. Ik getuig ook dat God onze eeuwige Vader leeft en een ieder van ons liefheeft, want wij zijn kinderen van Hem. Zijn liefde is zo groot, dat Hij zijn eniggeboren Zoon naar de aarde heeft gezonden, 'opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.'[21]

Als apostel van de Heer Jezus Christus, getuig ik van de waarheid die in de Schriften staat en wat mij is gezegd en wat tegen u kan worden gezegd door de Heilige Geest. En dat zal worden geopenbaard naar uw gehoorzaamheid en verlangens. De Heiland leerde ons tijdens zijn aardse bediening deze grote waarheid die voor ons allemaal opgaat: 'Wat gij de Vader ook in mijn naam vraagt dat goed is, en gelovende dat gij zult ontvangen, zie, het zal u gegeven worden.'[22] Ik getuig dat ik weet dat deze dingen waar zijn en dat ik met zekerheid weet dat datgene waar ik over heb gesproken waar is. Dat u diezelfde zekerheid zult zoeken, is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 3 Nephi 11:32.
2. Geloofsartikelen 1:1.
3. Jakobus 1:5.
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
5. Lucas 2:49.
6. Matteüs 3:16–17.
7. Lucas 9:35.
8. 3 Nephi 11:7.
9. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
10. Mozes 1:33.
11. Johannes 17:4, 8, 18, 22.
12. Johannes 17:5, 23–24.
13. Johannes 17:25–26.
14. Johannes 17:15.
15. Johannes 17:24.
16. Matteüs 26:39.
17. Lucas 22:43.
18. Johannes 19:30.
19. Lucas 23:46.
20. Alma 5:48.
21. Johannes 3:16.
22. 3 Nephi 18:20.

Ons hart open stellen

OUDERLING GERALD N. LUND
van de Zeventig

Laten we er elke dag naar streven om ons hart open te stellen voor de Geest.

Vandaag wil ik spreken over het belang van ons hart openstellen voor de Heilige Geest.

Na de doop worden we bevestigd en ontvangen we de Heilige Geest. Dat is een goddelijke gave. De Heilige Geest troost, leert, waarschuwt, verlicht en inspireert ons. Nephi zei heel eenvoudig 'dat indien gij langs de weg binnengaat en de Heilige Geest ontvangt, Hij u alle dingen zal tonen die gij behoort te doen'.[1] We hebben de hulp van de Heilige Geest nodig om de door de apostel Paulus genoemde 'zware tijden' waarin we leven veilig te doorstaan.[2]

De Heilige Geest is een Persoon van Geest, waardoor Hij in ons hart kan wonen en rechtstreeks met onze geest kan communiceren.[3] De stem van de Geest wordt omschreven als stil en zacht en als een stem die fluistert.[4] Hoe kan een stem stil zijn? Waarom wordt de stem een fluistering genoemd? Omdat de Geest bijna altijd in onze gedachten en in ons hart[5] tot ons spreekt en niet in onze oren. President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'De stem van de Heilige Geest zul je meer *voelen* dan *horen*.'[6]

We voelen dingen in ons hart. In de Schriften leren de profeten ons dat persoonlijke openbaring nauw verbonden is met het hart. Bijvoorbeeld:

Mormon heeft geschreven: '(…) dankzij de zachtmoedigheid en nederigheid van hart komt het bezoek van de Heilige Geest (…).'[7]

Alma heeft gezegd: '(…) daarom ontvangt hij die zijn hart verstokt, een kleiner deel van het woord; en hij die zijn hart niet verstokt, hem wordt een groter deel van het woord geschonken (…).'[8]

Mormon heeft over de Nephieten geschreven: '[Dat] hun ziel met vreugde en vertroosting werd vervuld (…) door de overgave van hun hart aan God.'[9]

En de psalmist schreef zonder meer: 'De Here is nabij de gebrokenen van hart (…).'[10]

Willen we dat niet allemaal, broeders en zusters, dat we bezocht worden door de Heilige Geest, dat de Heer nader tot ons komt, dat we vreugde en vertroosting vinden in ons leven? Als dat zo is, is een zorgvuldige beoordeling van de toestand van ons hart een van de belangrijkste dingen die we kunnen doen in dit leven.

Het hart is een tere plek. Het is gevoelig voor vele invloeden, zowel positieve als negatieve. Anderen kunnen het pijn doen. Zonden kunnen het gevoelloos maken. Liefde kan het verzachten. Al vroeg in ons leven leren we ons hart te bewaken. Het is alsof we een beschermende muur optrekken om ons hart met een toegangspoort erin. Niemand komt erdoor, tenzij wij dat hem of haar toestaan.

Soms is de omheining om ons hart niet meer dan een tuinhekje met een bordje 'Welkom' erop. Andere harten zijn zodanig bezeerd of zo gevoelloos geworden door zonde, dat er metershoge tralies met prikkeldraad omheen zijn geplaatst. De toegang is vergrendeld en voorzien van een groot bord met 'Verboden toegang' erop.

Laten we het idee van een toegangspoort naar het hart toepassen op het ontvangen van persoonlijke openbaring. Nephi leerde: 'Wanneer een mens door de macht van de Heilige Geest spreekt, voert de macht van de Heilige Geest het *tot* het hart der mensenkinderen.'[11] Ouderling David A. Bednar benadrukte het gebruik van het woord *tot*. 'U ziet dat de macht van de Geest de boodschap *tot* maar niet noodzakelijkerwijs *in* het hart voert. (...) Uiteindelijk zullen de inhoud van de boodschap en de invloed van de Heilige Geest alleen in het hart doordringen als de ontvanger daarvoor openstaat.'[12]

Waarom slechts *tot* het hart? Onze individuele keuzevrijheid is zo heilig, dat onze hemelse Vader het hart van de mens nooit met geweld zal binnendringen, ook al heeft Hij alle macht. Andere mensen kunnen dat wel proberen, maar God niet. Met andere woorden, God staat ons toe dat we ons eigen hart als poortwachters bewaken. We moeten ons hart uit eigen vrije wil openstellen voor de Geest, Hij dringt niet ongevraagd naar binnen.

Hoe stellen we ons hart dan open?

In de bergrede zei de Heiland: 'Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien.'[13] Als iets rein is, is het niet verontreinigd of aangetast door dingen die er niet in thuishoren. Reinheid van hart is zeker een van de belangrijkste voorwaarden om inspiratie van God te ontvangen. Niemand van ons heeft een volmaakt hart, maar hoe meer we ernaar streven ons hart te zuiveren en van dingen te ontdoen die er niet thuishoren, hoe meer we ons hart openstellen voor de Heilige Geest. Let op deze prachtige belofte van de profeet Jakob: 'O gij allen die rein van hart zijt, heft uw hoofd op en neemt het aangename woord Gods aan en vergast u aan zijn liefde (...).'[14]

In de gevangenis te Liberty ontving de profeet Joseph Smith een openbaring die de toestand van sommige harten aangeeft.

'Zie, er worden velen geroepen, maar weinigen worden gekozen. En waarom worden zij niet gekozen?

Omdat hun hart zozeer op de dingen van deze wereld is gezet en naar de eer van mensen streeft (...).'[15]

Zendelingzusters in Sydney (Australië) begroeten de leden die aankomen voor de conferentiebijeenkomsten.

Velen in de wereld leven tegenwoordig in voorspoed en vrede. In het Boek van Mormon raakten de mensen door hun voorspoed vaak verwijderd van God. Mormon heeft geschreven: '(…) wij kunnen zien, juist wanneer Hij zijn volk voorspoedig maakt, ja, door de opbrengst van hun velden en van hun kleinvee en runderen, en door goud en door zilver en door allerlei kostbaarheden van iedere soort en bewerking; (…) dat is wanneer zij hun hart verstokken en de Heer, hun God vergeten.'[16]

De Heer heeft drie natuurlijke gevolgen aangeduid als ons hart op de dingen van de wereld is gezet. Eerst trachten we onze zonden te bedekken in plaats van ons ervan te bekeren. Vervolgens trachten we onze hoogmoed en ijdele eerzucht te bevredigen in plaats van de dingen van God te zoeken. Ten slotte beginnen we onrechtvaardige heerschappij op anderen uit te oefenen.[17]

U ziet dat hoogmoed een natuurlijk gevolg is als we ons hart op de dingen van de wereld zetten. Hoogmoed maakt ons hart al snel ongevoelig voor geestelijke ingevingen. De Heer heeft bijvoorbeeld gezegd: '(…) Ik, de Heer, heb geen welbehagen in mijn dienstknecht Sidney Rigdon; hij heeft zich in zijn hart verheven en geen raad aangenomen, maar de Geest bedroefd.'[18] Vergelijk dat eens met deze belofte: 'Wees nederig; en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden en u antwoord geven op uw gebeden.'[19]

In de openbaring in de gevangenis te Liberty beschreef de Heer de gevolgen van een hart dat op de wereld is gezet: '(…) zie, dan trekken de hemelen zich terug; de Geest des Heren is gegriefd; (…) Zie, eer hij het beseft, is hij aan zichzelf overgelaten (…).'[20] Broeders en zusters, in deze 'zware tijden' kunnen we het ons niet veroorloven de Geest te grieven en aan onszelf te worden overgelaten.

Ik herhaal: de toestand van ons hart heeft rechtstreeks invloed op onze gevoeligheid voor geestelijke zaken. Laten we er elke dag naar streven om ons hart open te stellen voor de Geest. We zijn zelf de poortwachters van ons hart en kunnen daar dus voor kiezen. We kiezen wat we erin toelaten of erbuiten houden. Gelukkig wil de Heer ons graag helpen om in wijsheid te kiezen.

Ik besluit met twee beloften die Hij heeft gedaan aan hen die tot Hem willen komen: 'Welnu, mijn geliefde broeders, bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met [zijn] liefde (…) vervuld zult zijn, (…) opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is.'[21]

En deze inspirerende woorden van de apostel Paulus: 'Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft.'[22]

Mogen wij Christus altijd vragen om ons hart kracht te geven en met zijn liefde te vullen, bid ik de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Nephi 32:5.
2. 2 Timoteüs 3:1.
3. Zie LV 8:2.
4. Zie LV 85:6.
5. Zie LV 8:2.
6. 'Persoonlijke openbaring: de gave, de toets en de belofte', *De Ster,* juni 1997, p. 10.
7. Moroni 8:26.
8. Alma 12:10.
9. Helaman 3:35.
10. Psalmen 34:18.
11. 2 Nephi 33:1; cursivering toegevoegd.
12. 'Zoek wetenschap door geloof', *Liahona,* september 2007, p. 17.
13. Matteüs 5:8.
14. Jakob 3:2.
15. LV 121:34–35.
16. Helaman 12:2.
17. Zie LV 121:36–37.
18. LV 63:55.
19. LV 112:10.
20. LV 121:37–38.
21. Moroni 7:48.
22. Filippenzen 4:13.

Dienstvaardigheid: een goddelijke eigenschap

OUDERLING CARLOS H. AMADO
van de Zeventig

Zij die dienen, streven ernaar hun medemens edeler te maken en hem op te bouwen en te verheffen.

Alles wat Christus voor ons heil deed, was uniek. Hij slaagde erin om zijn verlossende werk in een bediening van ongeveer drie jaar te doen. Vandaag wil ik drie doelen van het aardse leven van de Heiland belichten.

1. Zijn zoenoffer

Het eerste en grootste doel was de ongeëvenaarde en verbazingwekkende opdracht die Hij van zijn Vader had gekregen: een oneindige en eeuwige offerande brengen voor de hele mensheid.

Als de eniggeboren Zoon van de Vader in het vlees erfde Hij alle goddelijke eigenschappen van zijn Vader en erfde Hij van zijn aardse moeder, Maria, sterfelijke eigenschappen.

Alleen zijn offer kon ons redden van onze sterfelijke en gevallen staat (zie Alma 34:8–14). Hij kwam in de wereld met het doel zijn leven te geven, daar alleen zijn leven ons het eeuwige leven kon geven.

Geen enkele andere sterveling in het verleden, het heden of de toekomst van de aarde zal verzoening voor onze zonden brengen. Hij is onze Heiland en Verlosser (zie Johannes 3:16).

Hij zal wederkomen om ons te regeren en te besturen met grote macht en heerlijkheid.

2. Zijn leer

Het tweede doel van onder ons wonen was ons in de leer te onderrichten die Hij van zijn Vader had geleerd, waaronder de verordeningen en verbonden van het heil en de verhoging (zie Marcus 1:27, Johannes 7:16).

Zijn leer draait om liefde, vergeving en genade. Het is de manier om in vrede en harmonie onder de mensen te leven en de manier om terug te keren naar God en bij Hem te wonen.

3. De kinderen van God dienen

Zijn derde doel was het koninkrijk op te bouwen door anderen te dienen. Dat was een ander soort leiderschap. Dienstbaarheid is een kenmerk van zijn volgelingen — een goddelijke eigenschap.

'Gij noemt Mij Meester en Here, en gij zegt dat terecht, want Ik ben het.

'Indien nu Ik, uw Here en Meester, u de voeten gewassen heb, behoort ook gij elkander de voeten te wassen;

'want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet, gelijk Ik u gedaan heb' (Johannes 13:13–15).

Hij leefde om het evangelie van het koninkrijk te prediken en allerlei ziekten te genezen (zie Matteüs 4:23–24). Zijn leer verkondigen en onze medemens dienen zijn twee plichten die wij op ons hebben genomen bij onze doop. Dat maakt ons ware dienstknechten en dienstmaagden van Christus.

Na zijn leer te hebben verkondigd had Hij mededogen met de mensen en vermenigvuldigde de broden en de vissen op wonderbaarlijke wijze om de menigte te voeden, waarbij Hij ons liet zien dat hij een medelevend en dienend karakter heeft. De volgende dag was de menigte nog groter omdat ze te eten had gekregen. Hij leerde het volk vastberaden en met een eeuwig perspectief:

'Gij zoekt Mij, niet omdat gij tekenen gezien hebt, maar omdat gij van de broden gegeten hebt en verzadigd zijt.

'Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen u geven zal' (Johannes 6:26–27).

Wij dienen als kerk de hongerigen te voeden, de zieken verlichting te geven, de naakten te kleden, en de berooiden onderdak te bieden. Met vastengaven verlichten wij de

fundamentele, eerste behoeften van de leden, en met de welzijnszorg dragen wij ertoe bij dat er in hun behoeften op de lange termijn wordt voorzien. Als er zich natuurrampen voordoen, bieden wij via onze humanitaire diensten hulp aan onze broeders en zusters die niet van ons geloof zijn.

Zonder die stoffelijke noden te verwaarlozen, bewijst De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op gebod van de Heer de mensheid de meest edele en verheven dienst, namelijk om alle mensen tot zegen te zijn door hen in de leer van Christus te onderrichten en hen uit te nodigen de reddende verordeningen te ontvangen opdat zij 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven' (Mozes 1:39) mogen verkrijgen.

Verandering van gedachte en houding

Ik weet dat God ons liefheeft. Hij staat ons toe onze keuzevrijheid uit te oefenen, zelfs als we die misbruiken. Hij staat ons toe onze eigen beslissingen te nemen.

Christus kan ons niet helpen als we Hem niet vertrouwen; Hij kan ons niet onderwijzen als we Hem niet dienen. Hij zal ons niet dwingen om het goede te doen, maar Hij wijst ons alleen de weg als wij beslissen Hem te dienen. Willen wij in zijn koninkrijk dienen, dan verlangt Christus van ons dat wij een verandering van gedachte en houding ondergaan.

'Want hoe kent iemand de meester, die hij niet heeft gediend, en die voor hem een vreemdeling is, en verre is van de gedachten en voornemens van zijn hart?' (Mosiah 5:13.)

Zegeningen van dienstbaarheid

Ik getuig dat wij door onze medemens te dienen de Heer leren kennen.

Dienstbaarheid sterkt ons in ons geloof en maakt ons nuttig in zijn koninkrijk. Dienstbaarheid geeft ons moed en een doel in het leven. Het brengt ons dichter tot God en helpt ons om onze goddelijke aard te ontwikkelen. Het leert ons onze medemens lief te hebben en te begrijpen en om onze eigen verlangens te vergeten, en egoïsme, hoogmoed en ondankbaarheid te elimineren. Het leert ons om aan de noden van anderen te denken, waardoor wij de deugden van de Heiland kunnen ontwikkelen.

Vriendelijkheid, liefde, geduld, begrip en eensgezindheid nemen toe als we anderen dienen, terwijl onverdraagzaamheid, jaloezie, afgunst, hebzucht en egoïsme afnemen of verdwijnen. Hoe meer we van onszelf geven, hoe meer ons vermogen om te dienen, begrijpen en lief te hebben toeneemt.

Zij die anderen dienen, zullen er altijd naar streven God te behagen en in harmonie met Hem te leven. Zij zullen vrede hebben; zij zullen een opgewekt gelaat en een vriendelijke geest hebben.

Zij die dienen, streven ernaar hun medemens edeler te maken en hem op te bouwen en te verheffen; daarom zien zij het goede in anderen, en zien zij geen reden of hebben zij geen tijd om beledigd te raken. Zij ontwikkelen de deugd om te bidden voor hen die kritiek leveren. Zij verwachten geen erkenning of beloning. Zij bezitten de liefde van Christus.

Zij die dienen, zijn altijd en overal bereid om met alle mensen te delen wat zij hebben en weten.

Zij die dienen, blijven zelfs in tegenspoed nog leven in hoop op een betere toekomst. Zij blijven standvastig in een crisis omdat er hoop in Christus is.

Zij die dienen, aanvaarden hun taken in nederigheid, erkennen hun beperkingen, maar zijn ervan overtuigd dat twee personen alles kunnen wat zij voorstellen, zolang een van die twee God is.

Koning Benjamin zei onder goddelijke inspiratie: 'Wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God' (Mosiah 2:17). Zij die dienen, krijgen een groter begrip van de persoonlijkheid en de eigenschappen van God.

Zij die vol toewijding dienen, zelfs als een en ander niet gaat zoals ze zouden willen, raken niet gauw ontmoedigd, vermoeid of gefrustreerd, want de belofte van gemoedsrust en de aanwezigheid van de Heilige Geest faalt nooit.

Wereldwijd en plaatselijk dienen

In de kerk zijn er tienduizenden leden die onzelfzuchtig dienen, verspreid over meer dan 170 landen en in zeer veel verschillende taalgebieden. Zij dienen onzelfzuchtig als leider of leerkracht, of zorgen voor anderen, zonder salaris of stoffelijke beloning, zonder applaus of wereldse erkenning. Zij geven van hun tijd, talenten en middelen; zij offeren alles op wat zij hebben en dienen doeltreffend en wonderbaarlijk goed. Na enige tijd worden zij ontheven zodat anderen ook de kans krijgen om te dienen.

Vanwege haar leer en haar hulp is de herstelde kerk van Jezus Christus het leven van haar leden voortdurend tot zegen. Wij danken God voor u allen, getrouwe heiligen, die de vreugde van dienstvaardigheid hebben gesmaakt, en die die vreugde blijven voelen door de hulp die zij blijven bieden. We bidden dat God u daarvoor zal blijven zegenen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Drie presiderende hogepriesters

OUDERLING WILLIAM R. WALKER
van de Zeventig

We zullen wijsheid en kracht ontvangen als we naar het Eerste Presidium als ons ideaal en voorbeeld van leiderschap kijken.

Het is waarlijk een zegen en een voorrecht om president Thomas S. Monson, president Henry B. Eyring en president Dieter F. Uchtdorf steun te verlenen als het nieuwe Eerste Presidium van de kerk.

Ik leerde voor het eerst hoe belangrijk het Eerste Presidium is toen ik als jongen in het westen van Canada opgroeide. Als ik naar opa en oma ging, zag ik bij de voordeur een ingelijste foto van het Eerste Presidium van de kerk hangen. Ik kan me dat nog goed herinneren. Het leek wel of zij wachtposten waren, die iedereen bij binnenkomst begroetten.

Het was een prachtige kleurenfoto van president George Albert Smith, met zijn raadgevers J. Reuben Clark Jr. en David O. McKay. Op de foto stonden ze bij een grote wereldbol. Ik vond het een prachtig foto. Ze waren indrukwekkende en statige mannen. Ik wist dat ze de profeet van God en zijn raadgevers waren.

De foto in de hal van mijn grootouders had een krachtige invloed op mij. Ik woonde in het prairiestadje Raymond, net als mijn grootouders. Zij woonden op loopafstand, dus ik kwam er vaak. Ik kan me nog herinneren dat ik vaak alleen en rustig in de hal naar die foto van het Eerste Presidium stond te kijken. Ik weet nog dat ik me afvroeg waarom mijn grootouders het zo belangrijk vonden om het Eerste Presidium te eren en die foto zo opvallend in hun huis te hangen. Iedereen die binnenkwam zag de foto. Maar wat nog belangrijker was, voor hun kinderen en kleinkinderen was het een voortdurende herinnering aan wat oma en opa erg belangrijk vonden.

Jaren later kwam ik tot de conclusie dat het ophangen van de foto van het Eerste Presidium te vergelijken was met deze prachtige uitspraak van Jozua: 'Kiest dan heden wie gij dienen zult (...); maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen' (Jozua 24:15).

Iedereen die het huis van James en Fannye Walker binnenkwam, wist wat er in hun hart stond gegrift: 'Maar [wij] en [ons] huis, wij zullen de Here dienen.' Als hun kleinzoon wist ik dat en ik ben het ook nooit vergeten.

Als jongen begreep ik niet zo goed waarom het Eerste Presidium uit drie mannen moest bestaan in plaats van alleen een president. Ik wist uiteraard dat Jezus Petrus, Jakobus en Johannes had uitgekozen, niet alleen Petrus. Ik wist dat mijn vader een van de drie mannen in de bisschap was. Hij was raadgever van bisschop J. O. Hicken. Ik wist dat mijn grootvader ringpresident was, en dat hij twee raadgevers had die hem terzijde stonden (president John Allen en president Leslie Palmer).

In alle gevallen *een presidium* met niet slechts één man als leider, maar drie mannen die samenwerkten. In het jeugdwerk had ik de Geloofsartikelen uit het hoofd geleerd en ter harte genomen. De Geloofsartikelen geven onze jongeren steun en vertrouwen, doordat zij de fundamentele leerstellingen van de kerk leren. Ik wist toen dat iemand 'van Godswege moet worden geroepen, door profetie en door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten, om het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen' (Geloofsartikelen 1:5).

In 1835 openbaarde de Heer aan de profeet Joseph Smith de juiste orde van presidiums in de kerk:

'Noodzakelijkerwijs komen er presidenten, of presiderende ambtsdragers, (...)

'Uit de Melchizedekse priesterschap vormen drie presiderende hogepriesters, gekozen door de groep, aangewezen en tot dat ambt geordend, en gesteund door het vertrouwen, het geloof en het gebed van de kerk, een quorum van het presidium van de kerk' (LV 107:21–22).

'Een quorum van drie presidenten' (LV 107:29) — niet een president en twee vicepresidenten — maar drie presiderende hogepriesters. Een quorum van drie presidenten — het Eerste Presidium van de kerk van de Heer.

De wereld organiseert zichzelf niet op deze wijze, maar zo heeft de Heer zijn kerk georganiseerd.

Dat doet me aan de volgende teksten denken:

'Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des Heren.

'Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten' (Jesaja 55:8–9).

Rond mijn zevende verjaardag leerde ik iets over de opvolging in het Presidium toen president George Albert Smith overleed. Enige tijd later was de foto in de hal van opa en oma vervangen door een prachtige foto van president David O. McKay en zijn raadgevers, Stephen L. Richards en J. Reuben Clark, jr.

Als jongetje begreep ik zeker niet de diepe betekenis van het proces van opvolging in het Presidium — maar ik wist dat de profeet was overleden en dat we geleid werden door een nieuwe profeet van God, met twee raadgevers aan zijn zijde.

Toen ik dertien was, werd ik in het kantoor van bisschop Murray Holt geroepen. Hij riep me als president van het diakenenquorum. Hij zei dat ik naar huis moest gaan en moest bidden over wie mijn raadgevers moesten worden. Hij leerde me dat de Heer me zou helpen beslissen. En dat deed Hij. Toen leerde ik meer over raadgevers en begon ik in te zien waarom de Heer zijn kerk door presidiums bestuurt, en niet door alleen presidenten. Ik had mijn raadgevers in het diakenenquorum lief. We baden en werkten hard om de jongens in ons quorum te helpen. Bisschop Holt leerde me hoe presidiums gevormd worden en hoe een presidium in de kerk van de Heer behoort te functioneren.

Toen ik later president van andere quorums werd, wist ik al hoe belangrijk raadgevers zijn en dat de Heer me raadgevers zou helpen kiezen — net als mijn bisschop me had geleerd.

Als quorumpresident diakenen en later als bisschop en ringpresident wist ik dat enige wijsheid, begrip of vaardigheid van mij enorm versterkt zou worden als ik mijn raadgevers bij

alle beslissingen betrok. Ik leerde dat de voordelen van samenwerking in een presidium geweldig en versterkend waren.

Ik ging begrijpen waarom de Heer had gezegd dat zijn kerk door drie presiderende hogepriesters geleid moest worden en dat die vorm van leiderschap in de hele kerk voorgeschreven is.

De Heer heeft gezegd: Ik zal 'u voor alle dingen een model geven, opdat gij niet misleid zult worden' (LV 52:14). Hij heeft ons het model van leiderschap gegeven. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Iedere organisatie in de kerk heeft een presidium van drie personen, met uitzondering van de Zeventig [en de Twaalf]' (Teachings of Gordon B. Hinckley, [1997], p. 94). Ook de hulporganisaties worden op alle niveaus door een president en twee raadgevers geleid. Alle zegeningen en voordelen van een presidium zijn op de hulporganisaties van toepassing, net als op de priesterschapsquorums.

Iedereen die in de kerk in een presidium werkzaam is, moet naar het Eerste Presidium als voorbeeld kijken en dat voorbeeld proberen te volgen. We moeten ernaar streven om net als zij in liefde en harmonie samen te werken.

President Gordon B. Hinckley heeft vaak over het belang van raadgevers gesproken. Hij heeft gezegd: 'De Heer heeft ze [raadgevers] daar met een doel neergezet' (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], p. 94).

President Hinckley heeft ons verder geïnformeerd: 'Iedere ochtend, behalve maandag, komt het Eerste Presidium, als we niet op reis zijn, bij elkaar. Ik vraag president Faust wat hij te bespreken heeft. We bespreken dat en nemen een beslissing. Dan vraag ik president Monson wat hij te bespreken heeft. We bespreken dat en nemen een beslissing. Dan noem ik wat ik graag wil bespreken. We bespreken dat en nemen een beslissing. We werken samen. (...) In een presidium kun je niet alleen werken. Raadgevers — wat zijn raadgevers belangrijk. Ze zorgen ervoor dat je niets verkeerd doet, ze zorgen ervoor dat je het goede doet.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley,* p. 95; zie ook 'In ... Counsellors There Is Safety', *Ensign,* november 1990, pp. 48–51).

Een raadgever van president Joseph F. Smith heeft ooit beschreven hoe het Eerste Presidium overleg pleegde: 'Als er een zaak aan (de president van de kerk) werd voorgelegd, spraken hij en zijn raadgevers erover. Ze gaven er hun *volledige aandacht* aan *totdat zij tot dezelfde conclusie kwamen*' (Anthon H. Lund, Conference Report, juni 1919, p. 19; cursivering toegevoegd).

Dat moet ook ons model zijn in presidiums.

Uit de openbaringen leren we hoe we in quorums en presidium beslissingen moeten nemen 'in alle rechtvaardigheid, in heiligheid en nederigheid van hart, zachtmoedigheid en lankmoedigheid, en in geloof en deugd en kennis, matigheid, geduld, godsvrucht, broederlijke vriendelijkheid en naastenliefde' (LV 107:30).

De Heer heeft ons het model gegeven.

Vandaag hebben we een nieuw Eerste Presidium van de kerk steun verleend. Zij zullen ons onderwijzen en ons het model geven dat we moeten volgen. We zullen wijsheid en kracht ontvangen als we naar het Eerste Presidium als ons ideaal en voorbeeld van leiderschap kijken.

Ons gezin zal grote zegeningen ontvangen als we onze kinderen en kleinkinderen leren dat ze de leiders van de kerk behoren lief te hebben en te steunen. Als jongen in de hal van mijn grootouders wist ik dat we door mannen van God geleid werden, die door de Heer waren geroepen om ons te leiden.

En dat weet ik nu ook. Ik getuig dat dit het werk van de Heer Jezus Christus is, en dat wij door zijn apostelen en profeten geleid worden. Ik getuig dat de senior apostel, president Thomas S. Monson, door God is geroepen, en dat hij en zijn twee goede raadgevers ons zullen leiden volgens de zin en de wil van de Heer, van wie deze kerk is. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

De verwoestende gevolgen van mishandeling genezen

OUDERLING RICHARD G. SCOTTVAN
het Quorum der Twaalf Apostelen

De kracht van genezing maakt deel uit van de verzoening van Jezus Christus.

Ik wil u mijn plechtig getuigenis geven van mijn liefde voor onze nieuwe profeet, ziener en openbaarder, president Thomas S. Monson — hoe zeer ik hem vertrouw en hoe zeer ik bereid ben alles te doen wat hij mij vraagt te doen.

Sommige zaken zijn zo gevoelig en intens persoonlijk en kunnen zulke pijnlijke gevoelens oproepen, dat er zelden openlijk over wordt gesproken. Toch kan een behoedzame en liefdevolle bespreking van deze zaken in het licht van de waarheid leiden tot meer begrip en minder pijn, tot de vreugde van genezing en zelfs de voorkoming van nog meer verdriet.

Ik heb een diep verlangen om een pad naar verlichting uiteen te zetten voor hen die lijden onder de verwoestende gevolgen van geestelijke, verbale, lichamelijke en met name seksuele mishandeling. Ik spreek ook tot degenen die er de oorzaak van zijn. Ik richt mij vooral op seksueel misbruik, maar de gegeven adviezen kunnen de slachtoffers van andere vormen van mishandeling ook tot hulp zijn. Ik wil graag als een spiegel fungeren, zodat het genezende licht uit de hemel de donkere wolken van verdriet kan verlichten, veroorzaakt door de onrechtvaardige daden van anderen. Ik hoop mijn boodschap duidelijk over te brengen, hulp te bieden en een beschadigd leven niet verder te traumatiseren. Het is ook goed mogelijk dat een toename in begrip, bewustzijn en opmerkzaamheid sommigen onder ons kan helpen de tragedie van mishandeling bij nog meer slachtoffers op te lossen of te voorkomen.

De toename van deze verderfelijke, gruwelijke zonde heeft uw leven wellicht niet persoonlijk geraakt. Toch is de wereld er zo vol van, dat een van uw dierbaren er mogelijk door is geraakt. Er is vaak sprake van zo veel leed — wat weggenomen kan worden — dat ik wil vertellen hoe er genezing tot stand kan komen. Ik zal dat met consideratie doen, want mijn doel is bij te dragen tot genezing en niet pijnlijke herinneringen te verergeren.

Keuzevrijheid

Morele keuzevrijheid is een essentieel onderdeel van het plan van geluk van onze Vader in de hemel. Hij wist dat sommige van zijn geestkinderen die keuzevrijheid verkeerd zouden gebruiken en andere ernstige problemen zouden bezorgen. Sommigen zouden zelfs een heilige vertrouwenspositie misbruiken, zoals een vader of familielid die een onschuldig kind misbruikt. Omdat onze hemelse Vader volmaakt rechtvaardig is, moet er een manier zijn om de tragische gevolgen van een dergelijk vernietigend gebruik van de keuzevrijheid voor zowel het slachtoffer als de dader teniet te doen. Dit zekere herstel komt door de kracht waarmee de verzoening van zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, recht kan zetten wat onrechtvaardig is. Geloof in Jezus Christus en zijn genezende kracht verschaft misbruikten de middelen om de verschrikkelijke gevolgen van een andermans slechte daden te boven te komen. In combinatie met volledige bekering, biedt de verzoening ook de overtreder de mogelijkheid om de zware straf niet te hoeven ondergaan die de Heer voor dergelijke daden heeft ingesteld.

Tot het slachtoffer

Ik getuig dat ik slachtoffers ken van ernstige mishandeling die het zware

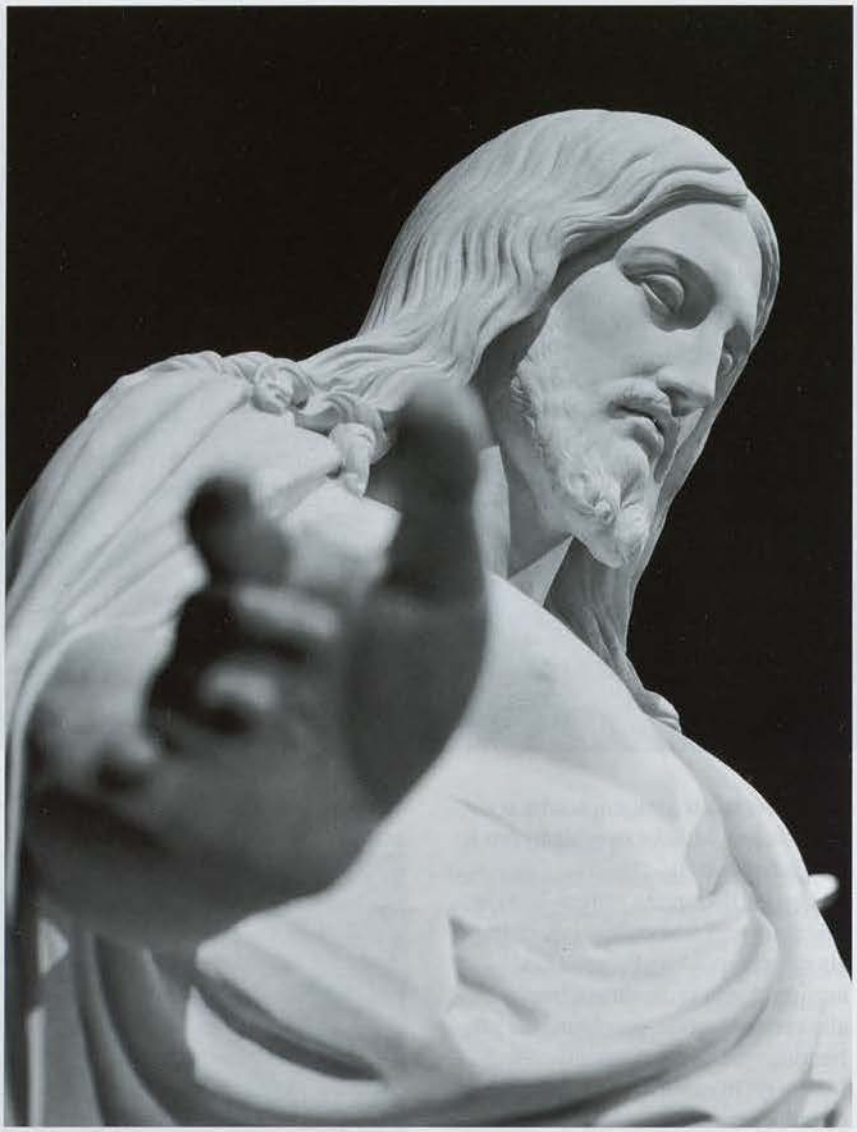
proces van volledige genezing hebben doorgemaakt door de kracht van de verzoening. Nadat haar eigen problemen waren opgelost door haar geloof in de genezende kracht van de verzoening, vroeg een jonge vrouw die ernstig was misbruikt door haar vader om nog een gesprek met mij. Ze kwam terug met een ouder echtpaar. Ik kon merken dat ze veel van die twee mensen hield. Haar gezicht straalde van geluk. Zij begon met: 'Ouderling Scott, dit is mijn vader. Ik houd van hem. Hij maakt zich zorgen over sommige dingen die in mijn vroege kindertijd zijn gebeurd. Ik heb er geen last meer van. Kunt u hem helpen?' Wat een krachtige bevestiging van de genezende macht van de Heiland! Zij leed niet meer onder de gevolgen van mishandeling omdat ze een juist begrip had van zijn verzoening, voldoende geloof had en zijn wet gehoorzaamde. Als u de verzoening nauwgezet bestudeert en geloof oefent dat Jezus Christus de macht heeft om te genezen, kunt u diezelfde vreugdevolle bevrijding ervaren. Aanvaard gedurende uw herstellingstocht zijn uitnodiging om samen met u uw last te dragen, totdat u voldoende kracht hebt opgedaan om te worden genezen.

Om verlichting te krijgen van de gevolgen van misbruik is het nuttig als we weten waar die vandaan komen. Satan is de aanstichter van alle verwoestende gevolgen van mishandeling. Hij is er uitzonderlijk bedreven in om iemand naar een doodlopende weg te leiden die niet voert naar oplossingen voor grote problemen. Zijn strategie is erop gericht de lijdende ziel te scheiden van de genezende macht van een barmhartige hemelse Vader en een liefhebbende Verlosser.

Als u bent misbruikt, zal Satan u proberen te overtuigen dat er geen oplossing is. Hij weet echter heel goed dat die er wel is. Satan weet dat genezing komt door de niet-aflatende liefde van onze hemelse Vader voor elk van zijn kinderen. Hij weet ook dat de kracht van genezing deel uitmaakt van de verzoening van Jezus Christus. Hij stelt dan ook alles in het werk om u te scheiden van uw Vader en zijn Zoon. Laat Satan u niet overtuigen dat u niet te helpen bent.

Satan gebruikt het misbruik om uw zelfvertrouwen te ondermijnen, uw vertrouwen in gezagsdragers weg te nemen, angst te kweken en gevoelens van wanhoop op te wekken. Seksueel misbruik kan uw vermogen aantasten om gezonde relaties aan te gaan. U moet het geloof hebben dat al deze negatieve gevolgen zijn op te lossen, anders staan zij een volledige genezing in de weg. Hoewel die gevolgen veel invloed op uw leven hebben, *zijn zij niet de essentie van uw wezen.*

Satan zal ernaar streven u te vervreemden van uw Vader in de hemel met de gedachte dat als Hij van u hield, Hij de tragische gebeurtenissen zou hebben voorkomen. Laat u niet afhouden van de enige bron van ware genezing door de sluwheid van de vorst van het kwaad en zijn vernietigende leugens. Zie in dat het gevoel dat u niet geliefd bent door uw Vader in de hemel van Satan komt, die u probeert te manipuleren. Ook al vindt u het erg moeilijk om te bidden, ga op uw knieën en vraag uw Vader in de hemel u het vermogen te geven om Hem te vertrouwen en zijn liefde voor u te voelen. Vraag om de zekerheid

dat zijn Zoon u kan genezen door zijn genadige verzoening.

Satan stelde voor dat de kinderen van de Vader tot gehoorzaamheid gedwongen moesten worden, dat er geen morele keuzevrijheid zou zijn, en daardoor geen persoonlijke groei. Om de morele keuzevrijheid in stand te houden, laat de Heer toe dat mensen die keuzevrijheid verkeerd gebruiken. Hij heeft er echter wel een straf aan verbonden, tenzij er sprake is van volledige bekering. Door de Heilige Geest laat Hij de misbruiker waarschuwende indrukken voelen, maar vaak is de lust van de misbruiker zo sterk dat hij die geestelijke leiding negeert. Onze Vader heeft in een manier voorzien om te herstellen van de gevolgen van daden die door geweld, misbruik van gezag of angst voor een ander de keuzevrijheid van de mishandelde persoon tijdelijk wegnemen.

Het genezingsproces begint als u het geloof als van een kind hebt in het onveranderlijke feit dat uw Vader in de hemel u liefheeft en een weg voor herstel heeft bereid. Zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, heeft zijn leven gegeven om die genezing mogelijk te maken. Maar er is geen magische oplossing of eenvoudig medicijn waardoor genezing komt. Ook is er geen gemakkelijke weg naar volledig herstel. Voor de behandeling is een diepgeworteld geloof nodig in Jezus Christus en in zijn oneindige macht om te genezen. Het is gebaseerd op een begrip van de leer en een vast besluit om die te volgen.

Het genezingsproces kan beginnen met de hulp van een zorgzame bisschop of ringpresident of een wijze professionele hulpverlener. Als u een gebroken been had, zou u het toch ook niet zelf spalken. Bij ernstige mishandeling biedt professionele hulp eveneens uitkomst. Het genezingsproces kan op vele manieren beginnen, maar onthoud dat volledig herstel komt door de Heiland, de Here Jezus Christus, onze Meester en Verlosser. Vertrouw erop dat met de nodige inspanning zijn volmaakte, eeuwige, oneindige verzoening uw leed als gevolg van seksuele mishandeling kan wegnemen.

Ook al lijkt dat nu nog onmogelijk, na verloop van tijd kunt u door de genezing die u van de Heiland ontvangt, de pleger van het misbruik oprecht vergeven en zelfs medelijden voelen voor hem of haar. Wanneer u de wandaad kunt vergeven, bent u verlost van de pijn en het hartzeer die Satan in uw leven wil houden door u aan te moedigen de dader te haten. Daardoor zult u veel meer vrede ervaren. Hoewel dit een belangrijke stap in het genezingsproces is, kunt u als de gedachte aan vergeving u nog meer kwelt, die stap beter even uit uw hoofd zetten totdat u meer ervaring hebt opgedaan met de genezende macht van de Heiland in uw eigen leven.[1]

Als u seksueel wordt of bent misbruikt, schep dan moed en zoek hulp. U bent misschien serieus bedreigd of bang gemaakt zodat u het misbruik niet hebt doorverteld. Heb de moed om nu te handelen. Zoek de steun van iemand die u vertrouwt. Uw bisschop of ringpresident kan u waardevolle adviezen geven en u helpen met de bevoegde instanties. Leg uit hoe en door wie u bent misbruikt. Vraag

om bescherming. Uw actie kan wellicht voorkomen dat anderen een onschuldig slachtoffer worden en daarvan het leed moeten dragen. Zoek nu hulp. Zet uw angst opzij — want angst is een middel waarmee Satan uw leed in stand houdt. De Heer zal u helpen, maar u moet die hulp aangrijpen.

Raak niet ontmoedigd als een bisschop aanvankelijk aarzelt als u een misbruiker aanwijst. Vergeet niet dat belagers zich in het openbaar vaak zeer vroom voordoen om hun verwerpelijke daden te verhullen. Bid om leiding in uw pogingen om hulp te krijgen. Die hulp zal er komen. U kunt ervan op aan dat de volmaakte Rechter, Jezus de Christus, met een volmaakte kennis van de details, alle overtreders verantwoordelijk zal houden voor elke onrechtvaardige daad. Op zijn tijd zal Hij de vereisten van de gerechtigheid volledig toepassen, tenzij er sprake is van volledige bekering. Uw schreeuw om gerechtigheid vertraagt slechts uw eigen genezing en biedt de dader de kans om zijn misbruik in stand te houden. Laat de straf voor de duivelse daden van misbruik dan ook over aan de bevoegde instanties en kerkelijke autoriteiten.

Tot de overtreder

Nu richt ik mij tot de overtreder die het leven van een ander door misbruik heeft beschadigd: zie in dat u hulp nodig hebt voor uw verslaving, anders gaat u eraan te gronde. U komt er niet zelf van af. U hebt waarschijnlijk speciale professionele hulp nodig. Ik smeek u om redding te zoeken — *nu*. U hebt uzelf wellicht valselijk gerustgesteld dat u uw overtreding met succes verborgen hebt kunnen houden voor de desbetreffende instanties of kerkelijke autoriteiten. Maar weet dat de Heer Jezus Christus volledig op de hoogte is van uw zonden. Hij heeft gewaarschuwd: 'Maar een ieder, die één dezer kleinen (…) verleidt, het zou beter voor hem zijn, dat een molensteen om zijn hals was gehangen en hij verzwolgen was in de diepte der zee.'[2] Begrijp dat uw daden van misbruik, zelfs als het slachtoffer die verzwijgt, in de openbaarheid zullen komen, want Satan zal u blootgeven en u vervolgens aan uw lot overlaten.

Maak uw leven eenvoudiger door *nu* de stappen te nemen die uw ziel reinigen van deze zonde en de consequenties ervan te aanvaarden. Toon uw verlangen om het leed weg te nemen dat u anderen hebt aangedaan. Praat met uw bisschop of ringpresident. De ernst van uw daden kan tot civiele strafmaatregelen en kerkelijke discipline leiden. Maar volledige bekering zorgt voor het bevrijdende gevoel van vergiffenis, een gerust geweten en een hernieuwd leven. Ook de misbruikte persoon en zijn of haar familie vinden daardoor verlichting. U bent dan verlost van de wroeging en spijt en beschuldigende gedachten aan wat u aan verdriet en leed in het leven van een ander hebt veroorzaakt. Zie in dat het veel makkelijker is om zich in dit leven te bekeren dan in het volgende. Bekeer u dus nu. U zult hulp ontvangen als u besluit van uw verslaving af te komen door bekering en de ondersteuning van anderen. Wees dankbaar dat u niet vroeger geleefd heeft, in de tijd dat overtreders werden gestenigd zonder de kans op bekering.[3]

Tot ouders

Ouders, leer uw kinderen op gepaste en behoedzame wijze over de potentiële gevaren van mishandeling en hoe die te vermijden. Sla acht op waarschuwingssignalen, zoals plotselinge veranderingen in het gedrag van een kind, die op een probleem kunnen duiden. Wees alert op ongemakkelijke gevoelens van een kind en probeer de oorsprong ervan te achterhalen.

Tot de rechters in Israël

U die de sleutels van rechter in Israël draagt, zorg er nauwgezet voor dat elk individu dat slachtoffer is van mishandeling de juiste hulp ontvangt. Het *Handboek kerkbestuur* en de daarin vermelde hulplijn vormen een waardevolle bron en gids voor uw kerkelijke maatregelen en samenwerking met bevoegde instanties.[4] Houd zorgvuldig de participatie in het oog van personen met mogelijke vergrijpen in het verleden. Houd er rekening mee dat daders hun verderfelijke praktijken hoogstwaarschijnlijk niet zullen bekennen. Zoek de leiding van de Geest wanneer u voelt dat er misschien iets niet klopt. Schakel de hulp in van leidinggevenden in de wijk en de ring om potentiële gevaren te vermijden.

Ik bid dat u, als slachtoffer of veroorzaker van seksueel misbruik, nu zult handelen om de genezende kracht van de verzoening van Jezus Christus aan te wenden. Ik getuig dat u door uw geloof en gehoorzaamheid ervan verzekerd kunt zijn dat Hij u zal helpen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Het volgende materiaal kan richtlijnen bieden bij herstel van misbruik: Gordon B. Hinckley,'Red de kinderen', *De Ster*, januari 1995, pp. 51–53; James E. Faust, 'Onze vurigste hoop is in de verzoening', *Liahona*, januari 2002, pp. 19–22; Dallin H. Oaks, 'Hij geneest de belasten', *Liahona*, november 2006, pp. 6–9; Richard G. Scott, 'De tragische littekens van mishandeling genezen', *De Ster*, juli 1992, pp. 29–31; 'Vertouw op de Heer', *De Ster*, januari 1996, pp. 15–16; 'Gewetensrust en gemoedsrust', *Liahona*, november 2004, pp. 15–18; 'De verzoening kan vrede en geluk waarborgen', *Liahona*, november 2006, pp. 40–42; Jeffrey R. Holland, 'Het beschadigde goed maken', *Liahona*, mei 2006, pp. 69–71; 'A Conversation on Spouse Abuse', *Ensign*, oktober 1999, pp. 22–27; 'Het kwaad van mishandeling', les 28 in *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (cursus voor de Melchizedekse priesterschap, 1998), pp. 249–255; LV 121:34–46.
2. Matteüs 18:6.
3. Zie Deuteronomium 22:25–27.
4. Zie *Handboek kerkbestuur, boek 1, ringpresidiums en bisschappen* (2006), pp. 109–113, 122–123, 152, 194.

Het evangelie van Jezus Christus

OUDERLING L. TOM PERRY
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het evangelie leert ons alles wat wij moeten weten om terug te keren naar onze hemelse Vader.

De apostel Paulus heeft stoutmoedig gezegd: 'Ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft' (Romeinen 1:16). Met diezelfde stoutmoedigheid verklaren onze voltijdzendelingen hun boodschap in vele delen van de wereld.

Het evangelie van Jezus Christus is in feite een recept voor het eeuwige leven waarvoor vijf ingrediënten nodig zijn. Laten we ten eerste nagaan wat er van ons kan worden als we dit recept volgen, en daarna elk van de ingrediënten afzonderlijk bekijken.

Wat weten we van het eeuwige leven? In Mozes 1:39 lezen we dat het werk en de heerlijkheid van de Heer erin bestaat om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen. Daaruit leren we dat onsterfelijkheid en het eeuwige leven niet hetzelfde zijn. De gave van het eeuwige leven, die uitsluitend onder bepaalde voorwaarden aan ons beloofd wordt, is zoveel groter dan de gave van onsterfelijkheid.Ouderling Bruce R. McConkie heeft geschreven: 'Het eeuwige leven is geen naam die alleen maar slaat op de oneindigheid van een toekomstig leven; onsterfelijkheid houdt in dat wij in een opgestane toestand voor altijd leven, en door de genade Gods krijgen alle mensen deze oneindige voortzetting van het leven. Maar alleen zij die zich aan de volledige evangeliewet houden, beërven het eeuwige leven. (…) Het is "de grootste van alle gaven Gods", want het is de soort, de toestand en de kwaliteit leven die God zelf geniet. Dus zij die het eeuwige leven ontvangen, ontvangen de verhoging; zij zijn zoons van God, mede-erfgenamen van Christus, leden van de kerk van de Eerstgeborene; zij overwinnen alles, hebben alle macht en ontvangen van de Vader een volheid' (*Mormon Doctrine*, 2e editie [1966], p. 227).

De taak van onze zendelingen, die we vinden op pagina 1 van *Predik mijn evangelie,* is: 'Anderen uitnodigen om tot Christus te komen, door met uw hulp het herstelde evangelie aan te nemen, met geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering, de doop, de gave van de Heilige Geest en volharding tot het einde toe.'

In veel kookboeken vind je foto's van de volmaakte gerechten die je met de recepten kunt maken — de volheid van vreugde die het koken biedt. Die foto's zijn belangrijk, want ze helpen om ons de uitkomst voor te stellen als we ons strikt aan de aanwijzingen in het recept houden. Het is belangrijk om te beginnen met de uitkomst in gedachten, maar de uitkomst die de foto's in kookboeken weergeven, is alleen mogelijk als we alles goed doen. Als we ons niet aan de aanwijzingen houden, of een ingrediënt weglaten of verkeerd afwegen, bereiken we zelden de gewenste smaak en het juiste voorkomen. Maar de foto van een perfect gerecht kan als motivatie dienen om opnieuw te proberen iets heerlijks en prachtigs te scheppen.

Welk beeld hebben wij in gedachten als we aan het eeuwige leven denken? Ik geloof dat als we in gedachten een helder en juist beeld van het eeuwige leven konden scheppen, we ons anders zouden gaan gedragen. We zouden dan geen duwtjes meer nodig hebben om de vele dingen te doen waardoor wij tot het einde toe volharden, zoals huisonderwijs of huisbezoek, bezoek van bijeenkomsten, bezoek van de tempel, een zedelijk rein leven leiden, onze gebeden opzeggen of de Schriften lezen. We zouden al die dingen en meer willen doen omdat we beseften dat ze ons voorbereiden op iets wat we willen bereiken.

Waarom moet een zendeling andere mensen eerst helpen om geloof in Jezus Christus en zijn verzoening te krijgen? Om het evangelie van Jezus Christus te aanvaarden, moet iemand eerst Hem aanvaarden wiens evangelie het is. Hij moet de

Leden en zendelingen in de gemeente Antsirabe, zendingsgebied Antananarivo (Madagaskar) verzamelen zich kort vóór de conferentie.

Heiland en zijn leringen vertrouwen. Hij moet geloven dat Christus door de verzoening de macht heeft om zijn beloften na te komen. Als mensen geloof in Jezus Christus hebben, geloven zij in diens verzoening en leringen, en passen die toe.

De Heiland heeft zijn discipelen in 3 Nephi 27 geleerd dat het evangelie en zijn aardse bediening en verzoening wederzijds afhankelijk zijn. Hij zei daarover:

'Zie, Ik heb u mijn evangelie gegeven, en dit is het evangelie dat Ik u heb gegeven: dat Ik in de wereld ben gekomen om de wil te doen van mijn Vader, want mijn Vader heeft Mij gezonden. (…)

'En het zal geschieden dat wie zich bekeert en zich in mijn naam laat dopen, zal worden vervuld; en indien hij tot het einde volhardt, zie, hem zal Ik onschuldig houden voor het aangezicht van mijn Vader ten dage dat Ik zal staan om de wereld te oordelen' (vss. 13, 16).

Geloof in Jezus Christus en zijn verzoening leiden ertoe dat wij ons tot Hem keren. De wereld beweert dat zien geloven is, maar ons geloof in onze Heer maakt het ons mogelijk Hem te zien en het plan van onze Vader voor ons.

Ons geloof zet ons ook tot actie aan — het leidt tot de verplichtingen en veranderingen die iemand op zich neemt als hij zich waarlijk bekeert. Zoals Amulek zei in het 34ste hoofdstuk van Alma:

'Daarom is het grote en eeuwige verlossingsplan alleen van kracht voor hem die geloof tot bekering heeft.

'God geve u dus, mijn broeders, dat gij zult beginnen uw geloof tot bekering te oefenen, dat gij begint zijn heilige naam aan te roepen, opdat Hij jegens u barmhartig zal zijn;

'ja, roept Hem aan om barmhartigheid, want Hij is machtig om te redden' (vss. 16–18).

Waarom moet men zich bekeren alvorens zich te laten dopen en de Heilige Geest te ontvangen? De stem van Christus verkondigde aan de Nephieten dat er een eind was gekomen aan de wet van offerande, waarop Hij zei: 'Maar gij zult Mij als offer een gebroken hart en een verslagen geest brengen. Wie ook tot Mij komt met een gebroken hart en een verslagen geest, zal Ik met vuur en met de Heilige Geest dopen' (3 Nephi 9:20).

Diezelfde vereiste wordt ook behandeld in afdeling 20 van de Leer en Verbonden, in een vers dat we vaak gebruiken om de vereisten voor de doop te beschrijven. In vers 37 staat: 'Allen die zich voor het aangezicht van God verootmoedigen, en verlangen zich te laten dopen, en naar voren treden met een gebroken hart en een verslagen geest, en aan de kerk laten blijken dat zij zich waarlijk van al hun zonden hebben bekeerd (…) zullen door de doop in zijn kerk worden ontvangen.'

Uit deze schriftteksten leren wij essentiële lessen over de aard van bekering en de benodigde voorbereiding op de doop en het ontvangen van de Heilige Geest. Ten eerste omvat bekering een nederige houding. Als wij ons willen voorbereiden op de doop en de naam van Christus op ons willen nemen, moeten we ons voor Hem verootmoedigen — we moeten een offer aanbieden van een gebroken hart en een verslagen geest en moeten zijn wil aanvaarden. Ten tweede leren we dat men voor de kerk, of voor een vertegenwoordiger van de kerk, moet betuigen dat men zich van zijn zonden heeft bekeerd. Ten laatste zien we in dat bekering, wat een reinigend proces is, voorafgaat aan de doop, wat een reinigende verordening is, om iemand voor te bereiden op het ontvangen van de Heilige Geest. De Heilige Geest is het derde lid van de Godheid. De gave

van de Heilige Geest staat alleen ter beschikking aan hen die door bekering gereinigd zijn van de zonden der wereld.

Waarom moeten we ons laten dopen en de Heilige Geest ontvangen? Ouderling Orson F. Whitney heeft gezegd: 'De doop is tweevoudig en dient een tweeledig doel. Hij reinigt niet alleen — hij [verlicht] de ziel, maakt de aangelegenheden Gods uit verleden en toekomst bekend, en verleent een zeker getuigenis van de waarheid. De ziel, gereinigd van zonde, bevindt zich in een toestand waarin zij blijvend de uitwerking van de Heilige Geest kan ondervinden, een geest die "niet in onreine tabernakelen verblijft". De doop met water maakt een begin aan het werk van reiniging en verlichting. De doop met de Geest voltooit die.' (*Baptism — The Birth of Water and of Spirit* [z.d.], p. 10).

De verordening van de doop met water en vuur wordt door Nephi omschreven als een poort (zie 2 Nephi 31:17). Waarom is de doop een poort? Omdat het een verordening is die aangeeft dat de mens een heilig en bindend verbond aangaat met God. De mens belooft de wereld te verzaken, zijn medemens lief te hebben en te dienen, de wezen en de weduwen te bezoeken in hun druk, vrede te verkondigen, het evangelie te prediken, de Heer te dienen en zijn geboden te onderhouden. De Heer belooft 'zijn Geest overvloediger over [ons] uit [te] storten' (Mosiah 18:10), zijn heiligen zowel stoffelijk als geestelijk te verlossen, hen te tellen onder de eerstelingen van de opstanding, en hun het eeuwige leven te bieden. De doop en het ontvangen van de Heilige Geest zijn de manier die is voorgeschreven om 'het enge en smalle pad' naar het eeuwige leven te betreden.

Volgens de apostel Paulus geeft de doop ook ons afdalen in een watergraf aan waaruit wij opkomen met een 'nieuwheid des levens'

Kinderen uit het district Bell Ville (Argentinië) laten een van hun platen zien.

(Romeinen 6:4) in Christus. De verordening van de doop is een symbool van Christus' doop en opstanding — wij sterven met Hem zodat wij met Hem kunnen opstaan. In dat opzicht is de doop de eerste verlossende verordening en helpt het ontvangen van de Heilige Geest ieder van ons om voorwaarts te streven en tot het einde toe te volharden.

Hoe kunnen we tot het einde toe volharden? Volharden tot het einde vereist getrouw blijven tot het einde, zoals Paulus deed, die tegen Timoteüs zei: 'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden' (2 Timoteüs 4:7). Uiteraard is dit geen gemakkelijke taak. Het wordt geacht moeilijk, inspannend en louterend te zijn, zodat we kunnen terugkeren bij onze hemelse Vader, bij Hem kunnen wonen en eeuwige zegeningen kunnen ontvangen.

Volharden tot het einde is beslist geen doe-het-zelfproject. Ten eerste hebben we er de verlossende kracht van de Heiland voor nodig. We kunnen alleen in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terugkeren als we rein zijn, en dus moeten we ons blijven bekeren. Idealiter bekeren we ons van moment op moment, maar we gaan ook elke week naar de avondmaalsdienst om deel te nemen aan het avondmaal en ons doopverbond te hernieuwen. Ten tweede vereist volharden tot het einde de Heilige Geest, die ons zal leiden en heiligen. Ten derde moeten wij een integraal deel uitmaken van een gemeenschap van heiligen en moeten wij onze broeders en zusters in het evangelie dienen en ons door hen laten dienen. Met de doop gaan wij deel uitmaken van het lichaam van Christus (zie 1 Korintiërs 12:11–13); ieder heeft een rol te spelen, ieder van ons is belangrijk, maar om te slagen moeten wij eensgezind zijn in de Heiland. Ten vierde moeten wij het evangelie uitdragen. De beloftes verbonden aan het brengen van slechts één ziel tot de Heer zijn groot en eeuwig (zie LV 18:15). Bovendien wortelt het evangelie zich dieper in hen die het vaak uitdragen. Ten laatste moeten we altijd geloof en hoop in Christus houden om tot het einde toe te volharden. En enkele van de vele manieren om dat te doen, zijn bidden, vasten en de Schriften lezen. Met die gebruiken sterken wij ons tegen de subtiele plannen en brandende pijlen van de tegenstander.

Ik houd van het evangelie van Jezus Christus, want het geeft aan hoe wij kunnen nemen van de vrucht van het evangelie en de 'buitengewoon grote vreugde' (1 Nephi 8:12) beleven die alleen het evangelie ons kan brengen, en tot het einde toe volharden door alle moeilijkheden van het sterfelijk leven heen. Het evangelie leert ons alles wat wij moeten weten om terug te keren naar onze hemelse Vader en bij Hem te wonen als opgestane en verheerlijkte personen. Mogen wij allen het visioen van het eeuwige leven in gedachten houden. Mogen wij ijverig zijn in het volgen van het recept voor het eeuwige leven, namelijk het evangelie van Jezus Christus. Mogen wij tot het einde toe volharden. In de naam van Jezus Christus. Amen ■

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
April 5, 2008

Acht slaan op de woorden van de profeten

OUDERLING QUENTIN L. COOK
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als priesterschapsdragers van de kerk is het onze plechtige plicht om onze profeet te volgen.

Geliefde broeders van de priesterschap, ik ben dankbaar dat ik op deze historische dag deze bijeenkomst van de algemene conferentie kan bijwonen.

Wij hebben bewondering voor hen die hun leven op het spel zetten om mensen in nood te helpen.[1] Toen ik eind vorig jaar tijdens de verwoestende branden in Zuid-Californië was, vielen me twee dingen op. Ten eerste de manier waarop de leden van de kerk de mensen in nood hielpen. Ten tweede hun dankbaarheid voor de brandweerlieden. Een huiseigenaar beschreef wat hij de brandweerlieden zag doen. Hij maakte ons attent op de warme wind uit de woestijn die richting de oceaan blaast. Als het vuur eenmaal begint, blaast deze hete woestijnwind de vlammen met een snelheid van zo'n honderd kilometer per uur verder. De huiseigenaar beschreef zijn dankbaarheid en bewondering voor de brandweerlieden die met hun brandslangen achter een vrijgemaakt gebied drie meter hoge vlammen bestreden, die met die hoge snelheid op hen afkwamen. Deze moedige mannen en vrouwen konden mensen en huizen redden terwijl ze zelf voortdurend in gevaar verkeerden.

Zo af en toe gaan wij als persoon en als kerk door moeilijke en gevaarlijke perioden heen. Sommige verspreiden zich zo snel als een brand. Andere zijn subtiel en bijna niet te herkennen totdat ze heel dichtbij zijn. Sommige vereisen heldhaftige daden, maar de meeste zijn minder spectaculair. De manier waarop wij reageren, is essentieel. Het is vanavond mijn doel om de priesterschapsdragers aan te moedigen gehoor te geven aan de woorden van de profeten. Dat is één zekere manier om de verschillende lichamelijke en geestelijke gevaren het hoofd te bieden. Wellicht hebt u iets aan enkele voorbeelden.

Velen van u hebben aan trektochten deelgenomen om de redding van de handkarrenkonvooien Willie en Martin te gedenken en te waarderen. Als tiener hoorde ik voor het eerst over deze reddingsactie. Mijn moeder gaf me een boek van Orson F. Whitney, die later apostel werd.[2] Door het boek van ouderling Whitney vernam ik van de heldhaftige actie in opdracht van Brigham Young om de handkarrenkonvooien te redden. Ze waren op de hoogvlakten in Wyoming door zwaar winterweer overvallen. Sommigen waren omgekomen en anderen lagen op sterven. Brigham Young werd op de hoogte gesteld van hun benarde omstandigheden, en tijdens de algemene oktoberconferentie in 1856 gaf hij de heiligen de opdracht om alles te laten liggen en die mensen op de vlakten te redden.[3]

Er werd massaal op de oproep gereageerd. Ouderling Whitney schreef: 'Moedige mannen werden helden — want ze riskeerden hun eigen leven in dat winterweer op de vlakten. Ze vereeuwigden zichzelf en verdienden de onvergankelijke dankbaarheid van honderden die door hun tijdige actie ongetwijfeld van de dood werden gered.'[4]

Een van de redenen dat mijn moeder me het boek had gegeven, was dat ouderling Whitney mijn overgrootvader noemde, David Patten Kimball, die op 17-jarige leeftijd aan de reddingsactie had deelgenomen. Tijdens de reddingsactie vochten de hulpverleners zich door de diepe sneeuw en de ijzige kou. David en zijn metgezellen brachten grote offers om veel pioniers over de ijskoude rivier de Sweetwater te dragen.[5] Dit verslag van een waar gebeurd verhaal maakte veel indruk op me. Ik wilde ook op spectaculaire wijze de Heer mijn toewijding bewijzen. Maar tijdens een bezoek aan mijn grootvader legde

deze mij uit dat toen president Brigham Young zijn vader, David, en de andere jonge mannen op pad had gestuurd, president Young had gezegd dat ze al het mogelijke moesten doen om het handkarrenkonvooi te redden, ook al zou het hun leven kosten.[6] Zij verrichtten hun moedige daden met name om 'de profeet Brigham Young te volgen' en op die manier hun geloof in de Heer, Jezus Christus, te tonen. Mijn grootvader vertelde me dat consequente, getrouwe toewijding aan de raad van een profeet de ware les is die ik van het offer van mijn overgrootvader moest leren. Hoe heldhaftig het van David en zijn metgezellen ook was om de pioniers te redden, het is ook nu heldhaftig om de raad van onze profeet op te volgen.

Dit beginsel komt tot uitdrukking in een vaak verteld verslag uit het Oude Testament. Naäman, een vooraanstaand leider in Aram, was melaats. Hij hoorde dat de profeet Elisa in Israël hem wellicht kon genezen. Elisa stuurde een boodschap dat Naäman zich zeven keer in de Jordaan moest wassen. Aanvankelijk werd Naäman boos over die raad. Maar zijn dienstknechten zeiden: 'Had de profeet u iets moeilijks opgedragen, zoudt gij dat dan niet doen?' Toen volgde Naäman de raad van de profeet Elisa op en werd hij genezen.[7]

Net als Naäman willen jullie, jonge priesterschapsdragers, wellicht 'iets moeilijks' doen, of aan iets spectaculairs deelnemen, zoals het redden van het handkarrenkonvooi. Maar jullie moeten je voornemen om de raad van de profeet op te volgen. Het Eerste Presidium heeft opnieuw bevestigd dat de vereisten voor jonge mensen die op zending willen gaan, verscherpt zijn. Het is een goed doel om jezelf van de zonden van de wereld te vrijwaren en te voldoen aan de hoge vereisten voor een zending. Als je je voorbereidt om het evangelie te prediken en enkele kinderen van

onze hemelse Vader geestelijk te redden, is dat veelbetekenend en heldhaftig. Jullie kunnen die opdracht vervullen.

Door de geschiedenis heen hebben een liefdevolle Vader in de hemel en zijn Zoon, Jezus Christus, die aan het hoofd van de kerk staat, ons gezegend met profeten die ons raad geven en ons voor toekomstige gevaren waarschuwen.[8] In Leer en Verbonden 21 zegt de Heer specifiek aangaande de profeet:

'Gij (...) zult acht slaan op al zijn woorden en geboden die hij u zal geven wanneer hij ze ontvangt, wandelend in alle heiligheid voor mijn aangezicht;

want zijn woord zult gij aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof.'[9]

We hebben vanmorgen de kans gehad om in een plechtige samenkomst president Thomas S. Monson steun te verlenen als onze profeet, ziener en openbaarder, en als de zestiende president van de kerk in deze bedeling. Later in deze priesterschapsbijeenkomst van de conferentie kunnen we naar zijn eerste conferentietoespraak als president van de kerk luisteren. We zullen hem met ons hart en ons gedrag steunen als we zorgvuldig aandacht besteden aan wat hij zegt en aan wat wij voelen.

Mijn liefde en waardering voor onze vorige profeet, president Gordon B. Hinckley, zijn diep in mijn hart gegrift en zullen daar voor eeuwig blijven. Maar net als er voldoende ruimte in ons hart is voor al onze kinderen, hebben we dezelfde liefde voor en toewijding aan iedere profeet die de Heer roept om zijn kerk te leiden.

Profeten zijn geïnspireerd om ons profetische prioriteiten te geven, om ons voor gevaar te behoeden. President Heber J. Grant, de profeet van 1918 tot 1945, was bijvoorbeeld geïnspireerd om nadruk te leggen op gehoorzaamheid aan het woord van wijsheid,[10] het beginsel met een belofte dat de Heer aan de profeet Joseph Smith had geopenbaard.[11] Hij zei hoe belangrijk het was om niet te roken of te drinken, en hij gaf de bisschoppen de opdracht om deze beginselen tijdens tempelaanbevelingsgesprekken door te nemen.

In die tijd was roken in de samenleving algemeen aanvaard, zelfs aantrekkelijk. De medische wereld accepteerde roken omdat de wetenschappelijke onderzoeken die roken met veel verschillende soorten kanker in verband brachten nog ver in de toekomst lagen. President Grant sprak zich er krachtig tegen uit, en we werden bekend als het volk dat niet rookt en drinkt.

Tegen het eind van de jaren 1960 nam in de hele wereld het drugsgebruik explosief toe. Hoewel sommige leden in opstand kwamen, waren de meeste jongeren van de kerk in staat om het vernietigende drugsgebruik te vermijden.

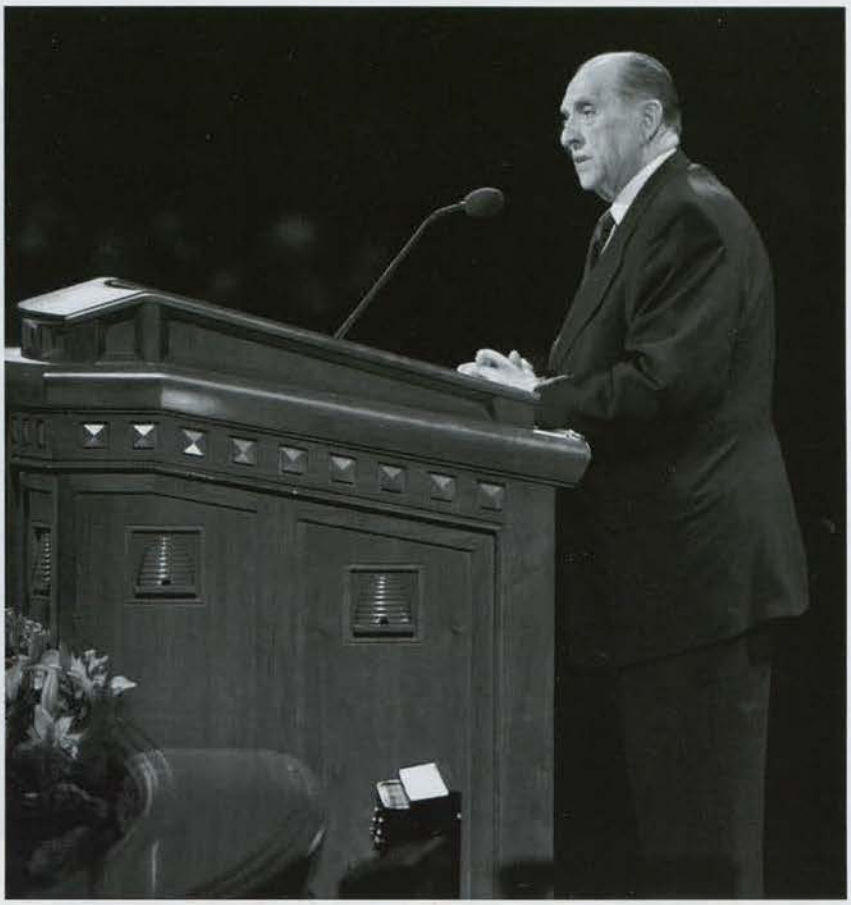
Gehoorzaamheid aan het woord van wijsheid, vooral onder onze jongeren, gaf onze leden een preventieve inenting tegen drugsgebruik en de daaruit voortvloeiende gezondheidsproblemen en morele gevaren. Helaas

neemt het drugsgebruik de laatste tijd weer toe. Als jullie het woord van wijsheid naleven, zullen jullie vrij zijn van de ernstigste gevaren die je in je leven kunt tegenkomen.

Soms leren de profeten ons profetische prioriteiten die ons nu en in de toekomst kunnen beschermen. President David O. McKay was de profeet van 1951 tot 1970. Een van de gebieden waar hij veel nadruk op legde, was het gezin. Hij leerde ons dat geen enkel succes opweegt tegen falen in het gezin.[12] Hij moedigde de leden aan om hun gezin te versterken door de godsdienstige beginselen na te leven. Zijn leringen waren een bescherming tegen de afbraak van het huwelijk die na zijn dood plaatsvond.[13] Door de leringen van president McKay versterkten de heiligen hun toewijding aan het gezin en het eeuwig huwelijk.

Als priesterschapsdragers van de kerk is het onze plechtige plicht om onze profeet te volgen. Wij steunen president Monson en zijn raadgevers, president Eyring en president Uchtdorf.

We willen dat jullie, jonge mensen, weten dat president Thomas S. Monson al vanaf zijn jeugd door de Heer is voorbereid om profeet te worden.[14] Na zijn diensttijd in de marine tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog werd hij op 22-jarige leeftijd tot bisschop geordend en was hij vervolgens in een ringpresidium werkzaam. Toen hij 32 was, werd hij geroepen om met zijn lieve vrouw, Francis Monson, als zendingspresident naar Canada te gaan. En toen hij pas 36 was, werd hij door president McKay als apostel geroepen. Hij is de jongste man die in de afgelopen 98 jaar tot apostel is geroepen, en hij is al 44 jaar in die hoedanigheid werkzaam. De laatste 22 jaar is hij raadgever geweest van de presidenten Ezra Taft Benson, Howard W. Hunter en Gordon B. Hinckley.[15]

In afdeling 81 van de Leer en Verbonden staan de instructies voor een raadgever in het Eerste Presidium. Er staan belangrijke beginselen van het priesterschap in. De eerste instructie luidt: 'in raadgeving getrouw'. President Monson heeft alle drie profeten met wie hij heeft samengewerkt trouw raad gegeven. De eenheid van het Eerste Presidium bij het nemen van belangrijke beslissingen is een voorbeeld voor ons allen als priesterschapsdragers in het uitoefenen van onze taken.

De tweede instructie is 'de verkondiging van het evangelie'. President Monson is zijn hele leven een groot zendeling geweest. Zijn persoonlijke zendingswerk, zijn toezicht op de afdeling zendingswerk en de roeping en training van zendingspresidenten heeft hij met enthousiasme uitgevoerd. Hij heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan de nieuwe leidraad voor de zendeling, *Predik mijn evangelie.* Naast de inhoudelijke bijdragen heeft hij het toevoegen van ware verhalen geïnspireerd om de gids levendiger te maken. Met zijn drukkersoog heeft hij het ontwerp en de indeling verbeterd. Hij is echt een groot zendeling.

De derde instructie luidt: 'Welnu, wees getrouw; handel in het ambt waartoe ik u heb aangewezen; kom de zwakken te hulp, verhef de handen die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën.'[16] Veel van onze broeders en zusters hebben te maken met verschrikkelijke problemen. Door onze christelijke hulpverlening kunnen we als priesterschapsleiders, ouders, vrienden en huisonderwijzers op de redders van het handkarrenkonvooi lijken.

De hulpverlening van president Monson is in dat opzicht altijd voorbeeldig. Als bisschop leerde hij hoe hij de leden van zijn wijk kon dienen. Hij is in contact gebleven met hun

kinderen en kleinkinderen en heeft hen geholpen. Ondanks zijn veeleisende schema was hij in staat om op de begrafenis van alle 84 weduwen te spreken die in zijn wijk zaten toen hij bisschop was.

Hij heeft opmerkelijke persoonlijke hulp verleend aan mensen in nood. Hij heeft jarenlang toezicht gehouden op de humanitaire hulpverlening, waardoor mensen over de hele wereld zijn gezegend, zowel leden van de kerk als niet-leden. Zijn persoonlijke hulpverlening is altijd christelijk. Hij heeft veel mensen troost en gemoedsrust gebracht. Een vriend van mij die een kleinkind in een tragisch ongeluk was verloren, vertelde dat zijn verdriet bijna ondraaglijk was. Door de hulp van president Monson werd zijn bijna overweldigende leed omgezet in een gemoedsrust die alle begrip te boven gaat. Zijn inspanningen om zieken en behoeftigen persoonlijk van dienst te zijn, zijn buitengewoon.

President Monson heeft zijn uiterste best gedaan om gehoor te geven aan de oproep: 'Kom de zwakken te hulp, verhef de handen die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën.' Hij heeft zijn roeping als raadgever in het Eerste Presidium buitengewoon grootgemaakt. Hij heeft in de hele wereld moedig van de naam van Jezus Christus getuigd, wat de voornaamste verantwoordelijkheid van alle apostelen is.

Als junior lid van de Twaalf heb ik afgelopen februari in een bovenkamer in de Salt Laketempel mijn eerste reorganisatie van het Eerste Presidium meegemaakt. Ik heb de bevestiging van de Geest ervaren toen de Twaalf persoonlijk en unaniem president Monson steun verleenden als de profeet en president van de kerk.

Ik ben dankbaar voor onze Vader in de hemel, die ons liefheeft, en voor zijn Zoon, Jezus Christus. Hij is onze Heiland, en door de verzoening is Hij onze uiteindelijke Verlosser van de lichamelijke en geestelijke gevaren in het leven. Hij is onze Voorspraak bij de Vader. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Johannes 15:13.
2. Zie Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, tweede uitgave (1945), pp. 413–414.
3. Zie Gordon B. Hinckley, 'Het geloof dat bergen verzet', *Liahona*, november 2006, pp. 83–84.
4. *Life of Heber C. Kimball,* p. 413.
5. Zie Chad M. Orton, 'The Martin Handcart Company at the Sweetwater: Another Look', *BYU Studies,* deel 45, no. 3 (2006), pp. 5–37.
6. Zie Marva Jeanne Kimball Pedersen, *Crozier Kimball, His Life and Work,* (1995), pp. 6–7.
7. Zie 2 Koningen 5:1–14.
8. Zie Amos 3:7.
9. LV 21:4–5.
10. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* (cursus Melchizedekse priesterschap en ZHV, 2002), pp. 189–197.
11. Zie LV 89.
12. Geciteerd uit J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), 42; Conference Report, april 1935, p. 116.
13. Zie Brad Schiller, 'The Inequality Myth', *Wall Street Journal,* 10 maart 2008, p. A15.
14. Zie de volgende voorbeelden: 1 Samuël 2:26, Mormon 1:2, Geschiedenis van Joseph Smith 1:7.
15. Zie *Deseret Morning News 2008 Church Almanac* (2007), p. 35.
16. LV 81:3–5.

Wie is mijn naaste?

BISSCHOP H. DAVID BURTON
Presiderende bisschop

Wij spreken onze waardering uit voor de vele personen (...) die de barmhartige samaritanen van deze tijd zijn.

Goedenavond. Vanavond krijgen de schriftpassages 'in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:40) en 'denkt in alles aan de armen en de behoeftigen' (LV 52:40) een bijzondere betekenis nu wij de hoogtepunten van de humanitaire hulp in het afgelopen jaar evalueren.

Onlangs kreeg het algemeen welzijnscomité van de kerk een briefing over de humanitaire hulp van de kerk. De voorzitter van het comité, toen nog president Gordon B. Hinckley, sprak zijn grote dank uit voor de gulheid van lid en niet-lid die deze hulp mogelijk hadden gemaakt. Namens het algemeen welzijnszorgcomité spreken wij onze waardering uit voor de vele personen, families, quorums, zustershulpverenigingen en jongevrouwengroepen die tot de barmhartige samaritanen van deze tijd behoren.

In 2007 heeft de kerk hulp geboden bij grote aardbevingen in vijf landen, uitgebreide branden in zes landen, hongersnoden in achttien landen, en overstromingen en zware stormen in 34 landen. De kerk en haar leden boden in totaal bij 170 grote rampen hulp — dat is over het hele jaar genomen bijna elke twee dagen een ramp. Het was een druk jaar, en er waren veel gelegenheden om ons dienstbaar te maken.

Behalve de geboden hulp bij natuurrampen, zijn er gedurende het jaar ook veel initiatieven genomen op het gebied van volksgezondheid. Meer dan een miljoen mensen hadden baat bij de schoonwaterprojecten die de kerk in 25 landen uitvoerde. Zestigduizend vijfhonderd mensen in zestig landen kregen een rolstoel. Begin dit jaar nam ik met mijn vrouw, het presidium van het gebied Zuid-Amerika-Noord en de first lady van Colombia deel aan een rolstoeloverdracht. Toen ontvangers en hun verzorgers hun waardering uitten, vloeiden de tranen rijkelijk. In elf landen hebben 54 duizend mensen nu een beter gezichtsvermogen. Meer dan zestienduizend vijfhonderd mensen in 23 landen zijn getraind in neonatale reanimatie van baby's, en zij trainen op hun beurt weer vele anderen. In een serieuze poging om mazelen uit te bannen, zijn 2,8 miljoen kinderen en jongeren in tien landen ingeënt. De gezamenlijke inzet voor deze hulpprojecten raakte het leven van bijna vier miljoen mensen in 85 landen.

In augustus vielen er bij een zware aardbeving in het zuiden van Peru 520 slachtoffers en werden er meer dan 58 duizend woningen vernield. Alle 29 ringen in Lima toonden hun liefde en bezorgdheid door de wijken in de getroffen regio eerste hulp te bieden.

Met de onmisbare hulp van zendelingen is er een plan opgezet om de mensen te helpen hun woning en leven weer op te bouwen, en enkele scholen te herbouwen. Uiteindelijk zullen er zo'n vierhonderd woningen worden gebouwd, voornamelijk door bewoners, familieleden en vrienden. Ouderling Alan Layton en zijn vrouw houden toezicht op de actie, coördineren de werkzaamheden en trainen de deelnemers.

Eind van het jaar joeg een combinatie van droog weer en sterke winden een serie branden in het zuiden van Californië aan waardoor een miljoen mensen van huis en haard werden verdreven. Ten minste vijftienhonderd woningen gingen in vlammen op. De kerk reageerde door schoonmaaksets, dekens, hygiënesets en voedsel te verschaffen. Meer dan vijfduizend vrijwilligers boden in het kader van Behulpzame Handen van de kerk samen met zendelingen hulp door schoon te maken, te koken en te zorgen voor de getroffenen, en hen te troosten.

In een bedankbriefje stond: 'Geef alstublieft onze grote dank door aan al die heiligen der laatste dagen die zo hard hebben gewerkt in mijn

buurt. De mormonen waren hier voortdurend aanwezig met maaltijden, knuffels, gebeden en hulp bij het repareren en opruimen van woningen. Zij (...) beurden de gemeenschap op, genazen harten en repareerden huizen in de heuvels van San Diego.'[1]

Een ringpresident zei toen hij had nagedacht over de ervaring: 'Een van onze projecten bestond uit helpen opruimen rond de plaatselijke baptistenkerk. (...) We wezen die taak toe aan 25 jongeren. (...) De baptisten zeiden dat ze veel donuts en koffie voor ons zouden hebben. Wij zeiden dat de koffie koud zou worden, maar dat onze jongeren zoveel donuts aan konden als men kon aanslepen!'[2]

Door zware regenval ontstonden er overstromingen in het Midwesten van de Verenigde Staten, in Oregon en in Washington. Er kwamen vrijwilligers met hulpgoederen uit het voorraadhuis voor de bisschoppen om de getroffenen hulp te bieden.

Toen vertegenwoordigers van de kerk in Findlay (Ohio) een bijdrage overhandigden aan de plaatselijke afdeling van het Rode Kruis, zag een voorbijganger dat ze T-shirts met het logo van Behulpzame Handen droegen. Ze liep naar binnen en hield haar cameratelefoon in de lucht, waarop een foto van vier vrijwilligers van Behulpzame Handen te zien was, en riep uit: 'Zij hebben zojuist mijn huis gered!'[3] En ze omhelsde alle aanwezigen.

Er werd een voedseltransport naar een plaatselijke voedselbank gestuurd. Toen het arriveerde, keek de manager verbaasd en zei: 'Hoe wist u dit? Ik heb zojuist mijn laatste brood weggegeven en was van plan de deur op slot te doen. Hoe wist u dit?'

In samenwerking met de Wereldgezondheidsorganisatie gaven ruim 54 duizend kerkleden zich op als vrijwilligers om een actie tegen mazelen te beginnen, waaraan jaarlijks bijna een miljoen kinderen overlijden.

Een kerklid in Nigeria schreef: 'Ik noemde onze inzet de "redding van de onschuldigen". We gingen langs de huizen en langs de stadhuizen. Een vrouw vertelde ons dat ze drie kinderen had verloren door de mazelen. Ze vertelde haar verhaal met zo veel gevoel en passie dat er geen oog meer droog was, en dat gold ook voor mij.' Onze vrijwilliger merkte verder op: 'Wat je voor jezelf doet, is voorbij als je er niet meer bent, maar wat je voor een ander doet, blijft achter als jouw erfenis.'[4]

Ons reeds vier jaar durende project om hulp te bieden aan de mensen die getroffen werden door een tsunami in Indonesië en Zuidoost-Azië werd ook verder voortgezet. Er is financiering geboden voor de bouw van 902 woningen, 3 gemeenschapshuizen, 24 dorpswatervoorzieningen, 15 scholen en 3 medische centra. Een plaatselijke leider zei: 'De mensen in de gemeenschap zijn blij en voelen zich gezegend met het gemeenschapshuis. (...) We kunnen [daar] bidden (...) en de kinderen lesgeven. (...) Wij danken [uw kerk] dat u dit centrum voor onze mensen hebt gebouwd. (...) Wij zullen God bidden om [uw kerk] in de toekomst te zegenen en succes te geven. Dankuwel.'[5]

In Ethiopië kregen gemeenschappen hulp om zich toegang te verschaffen tot schoon drinkwater. De kerk boorde er waterputten en bouwde opslagtanks. De gemeenschappen riepen watercomités in het leven en groeven de greppels die nodig waren om het water van de opslagtanks naar de dorpen te transporteren. In sommige gevallen ging het om wel vijf kilometer.

Sommige gemeenschappen hadden moeite om hun deel te doen in het graven van de greppels. De grond was hard, droog en had een hoog kleigehalte, wat het graven bemoeilijkte. In één gemeenschap gaf men vijftienhonderd leerlingen een tijdje vrij en nam iedereen deel aan het graven van de resterende delen van de greppels. Terwijl ze daar mee bezig waren, voegden andere mensen uit de gemeenschap zich bij hen. Op een gegeven moment was er een rij mensen van meer dan anderhalve kilometer lang aan het graven.

Dank u voor uw mededogen, uw goedheid en uw gulheid. Mogen wij verder de last van naasten verlichten, de onderdrukten bemoedigen en helpen, en onze portemonnee open doen om de armen te helpen, en andere mensen de helpende hand reiken. Ik getuig van de goddelijke aard van de Heer Jezus Christus en van zijn evangelie. En ik bid dat wij de zegeningen van het ware discipelschap mogen blijven ontvangen in onze stille hulp aan anderen. In de naam van Jezus Christus. Amen ■

NOTEN

1. Laura Ridge-Cosby, San Diego (Californië), in een kaartje dat zij uit eigen beweging aan de afdeling welzijnszorg stuurde.
2. Gary Sabin, president van de ring Poway (Californië), e-mail aan Garry Flake.
3. Verteld door Vincent Jones, bisschop van de wijk Findlay in de ring Toledo (Ohio).
4. Kalu Iche Kalu, coördinator mazelencampagne in de ring Aba (Nigeria).
5. Mohammed Johan, Calang (Indonesië).

Weet je wie je bent?

DEAN R. BURGESS
Eerste raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

Weten wie je bent, maakt je geestelijk sterk, solide en standvastig in je priesterschapstaken.

Als jongeman in de Aäronische priesterschap weet ik nog hoe enthousiast ik me voelde als een pas geordende diaken. Ik keek ernaar uit om mijn priesterschapstaken te kunnen doen. Als jongetje in het jeugdwerk lette ik goed op de diakenen in onze wijk, in afwachting van de dag dat ik twaalf zou worden en het priesterschap zou krijgen en het avondmaal kon ronddienen. Die dag brak eindelijk aan en na de ordening door mijn vader, die toen de bisschop van onze wijk was, voelde ik me klaar, maar ook zenuwachtig, om mijn taken als nieuwe diaken te gaan uitvoeren.

Ik hoorde nu bij een quorum van de Aäronische priesterschap. De leden van mijn quorum werden elkaars beste vrienden. Die vriendschap en broederschap werden steeds hechter in mijn jeugd, omdat we samen leerden en onze priesterschapstaken uitoefenden. We waren allemaal goede vrienden en hadden samen een leuke en fijne tijd tijdens onze quorumactiviteiten.

Op een zondag, na een van die lange, warme avondmaalsdiensten, riep de eerste raadgever in onze bisschap mij apart om met me te spreken. Dat ongeplande priesterschapsgesprek is me tot zegen geweest in mijn leven. Ik heb vaak nagedacht over de vraag die hij me in dat korte maar belangrijke onderhoud stelde. Broeder Bateman keek me recht in de ogen en vroeg: 'Dean, weet je wie je bent?' Het werd even helemaal stil en toen friste hij mijn geheugen snel en krachtig op: 'Je bent de zoon van Reid Burgess.'

De betekenis en het belang van die vraag zijn heel lang in mijn hart voelbaar gebleven, en ik moest er mijn hele tienertijd vaak aan denken. De vraag van deze goede broeder — 'Weet je wie je bent?' — is mijn hele leven een geïnspireerde leidraad geweest en heeft me het vaste voornemen gegeven om mijn familie en het priesterschap eer en respect te bezorgen.

Vandaag stel ik een ieder van jullie, jongemannen van de Aäronische priesterschap, dezelfde vraag die ik als jongeman kreeg: 'Weet je wie je bent?'

Weten wie je bent, maakt je geestelijk sterk, solide en standvastig in je priesterschapstaken. Je ontwikkelt zelfvertrouwen en het geloof en de vastberadenheid om goede beslissingen te nemen. Je hebt de moed om pal te staan voor wat jij weet dat goed is. Je beseft dat het een voorrecht is om het priesterschap van God te hebben en de bevoegdheid om in zijn naam te handelen.

Ammon, een geweldige zendeling in het Boek van Mormon, was een getrouwe en heldhaftige dienstknecht van koning Lamoni. Hij wist op wonderbaarlijke wijze de kudden van koning Lamoni te bewaren en deed alles wat hij kon om de koning te dienen. Toen hij hoorde van de machtige daden van Ammon, vroeg Lamoni zich af wie Ammon in werkelijkheid was. Ammon verklaarde:

'Zie, ik ben een mens, en ik ben uw dienstknecht; daarom, alles wat gij verlangt dat goed is, dat zal ik doen.

'Toen nu de koning deze woorden had gehoord, verwonderde hij zich opnieuw, want hij zag dat Ammon zijn gedachten kon onderscheiden; maar niettemin deed koning Lamoni zijn mond open en zeide tot hem: Wie zijt gij? Zijt gij die Grote Geest die alle dingen weet?

'Ammon antwoordde en zeide tot hem: Die ben ik niet.'

Ammon legde vervolgens uit wie hij was en zei: 'Ik ben een mens; (...) geschapen naar het beeld Gods, en ik ben door zijn Heilige Geest geroepen om (...) dingen te leren aan dit volk' (Alma 18:17–19, 34). Ammon wist wie hij was en wat zijn werkelijke zending was.

Erachter komen wie we zijn is een van de belangrijkste taken in ons leven. Als ouders en leiders proberen we eerlijk en oprecht degenen die we

liefhebben het antwoord te laten begrijpen en te weten op deze eenvoudige maar fundamentele vraag: 'Wie ben ik?'

Ik stel jullie, jongemannen van de Aäronische priesterschap, de vraag: 'Hoe kun je met zekerheid te weten komen wie je bent?'

Denk eens na over de volgende drie vragen en de bijbehorende beginselen die essentieel zijn om je ware identiteit te begrijpen.

Ten eerste: weet je dat je een zoon van God bent?

Je bent letterlijk een zoon van God, 'geestelijk gewonnen in het voorsterfelijk leven. Als zijn kind heb je de zekerheid dat je goddelijk en eeuwig potentieel hebt en dat [je hemelse Vader] je zal helpen om dat potentieel te ontvouwen' (*Trouw aan het geloof: een evangeliewijzer* [2004], p. 69).

De wetenschap dat onze Hemelse vader ons liefheeft en dat we zijn kinderen zijn, schenkt ons de kracht, troost en hoop om dit sterfelijke leven te leiden. In de eerste brief van Johannes lezen we:

'Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het [ook]. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent.

'Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods' (1 Johannes 3:1–2).

Je bent belangrijk voor een liefhebbende Vader in de hemel! Jongemannen, bid altijd! Door je gebeden in de ochtend en in de avond zul je te weten komen dat je een zoon van God bent.

Ten tweede: weet je wie je bent in het plan van God?

Alma noemde dit 'het grote plan van geluk' (Alma 42:8), een plan dat God voor jou en voor ons allemaal heeft bereid. Als we dit plan volgen, is voor een ieder van ons geluk in dit leven mogelijk en kunnen we na dit leven terugkeren in Gods tegenwoordigheid. Onze hemelse Vader heeft zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, gezonden om 'de banden des doods los te maken' (Alma 7:12) en verzoening te doen voor onze zonden en de zonden van de wereld. Door de verzoening van de Heiland voor onze zonden mogelijk te maken, toont onze hemelse Vader zijn oneindige liefde voor een ieder van ons. 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16). Met deze kennis en het begrip van en geloof in de zending van de Heiland kunnen we weten wie we zijn.

Als onderdeel van het plan van onze hemelse Vader ben je in een gezin en een plek op aarde geplaatst. De verbonden die je in Gods plan maakt, als individu en als lid van een gezin, zorgen voor een eeuwige band met je familie en de familie van God. Eer en respecteer de namen die je hebt gekregen. Leef volgens de normen en de geboden van God. Laat anderen zien wie je bent door je aan de normen te houden die in het boekje *Voor de kracht van de jeugd* staan. Bestudeer, overdenk en volg deze goddelijke normen. Ze zijn er voor jou!

Ten derde: weet je wie je bent als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen?

Je bent gedoopt en hebt de Heilige Geest ontvangen. Je bent lid van de herstelde Kerk van Jezus Christus. Dit is zijn kerk en Hij heeft ons een profeet van God gegeven om ons te leren, te leiden en te helpen en om zijn werk op aarde te besturen. Ik getuig dat president Thomas S. Monson onze profeet is in deze 'zware tijden' (2 Timoteüs 3:1). Luister naar hem. Hij en andere hedendaagse profeten vertellen je wie je bent en hoe je als de Heiland kunt worden.

Je bent lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en bent geordend tot het priesterschap van God. President Monson heeft gezegd: 'Aan ons is het priesterschap toevertrouwd om in Gods naam te handelen. Wij hebben een heilige verantwoordelijkheid ontvangen. Er wordt veel van ons verwacht.' ('Een koninklijk priesterschap', *Liahona,* november 2007, p. 59.)

Je hoort bij een priesterschapsquorum van jongemannen, waar je de broederschap en vriendschap van andere priesterschapsdragers kunt ervaren. Het quorum beschermt je tegen wereldse invloeden. Je bent in staat elkaar te dienen en deel te nemen aan de verordeningen van het priesterschap. In je quorums leer je ook de beginselen van het evangelie van Jezus Christus, zodat je beter begrijpt wie je bent. Jongemannen, eer het priesterschap van God.

Ik getuig dat weten wie je bent en je houden aan de beloften en verbonden met de Heer je vreugde zullen geven in je leven.

Mogen we allemaal weten en begrijpen wie we werkelijk zijn. Ik bid dat de Geest die we vandaag voelen 'getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn' (Romeinen 8:16). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Een twaalfjarige diaken

OUDERLING JOHN M. MADSEN
van de Zeventig

Wij allen kunnen onze zending en bestemming als zonen Gods vervullen.

Geliefde broeders van de priesterschap, ik wil mij graag richten tot elke twaalfjarige diaken die deze algemene priesterschapsbijeenkomst bijwoont. Waar je ook bent, ik heet je welkom, en wil je vertellen over, of eigenlijk herinneren aan, een ervaring die president Gordon B. Hinckley had toen hij een twaalfjarige diaken was.

In zijn biografie lezen we: 'Kort nadat hij tot diaken was geordend, ging hij met zijn vader naar een priesterschapsvergadering van de ring. Hij voelde zich een beetje verloren toen hij op de achterste rij in de kapel van wijk 10 plaatsnam, terwijl [zijn vader], (die in het ringpresidium diende) op het podium ging zitten. Ter opening van de vergadering stonden en zongen drie- of vierhonderd mannen William W. Phelps' triomfale lofzang (...) "Ere de man tot wie sprak weer Jehovah / die tot profeet werd gezalfd door de Heer. / Hij was d'ontsluiter der laatste bedeling, / eens geven volken en vorsten hem eer."'

Terugkijkend op deze ervaring, zei president Hinckley: 'Er gebeurde iets met mij toen ik die gelovige mannen hoorde zingen. Het ontroerde mij. Het gaf mij een gevoel dat moeilijk onder woorden te brengen is. Het gevoel raakte mij diep, zowel emotioneel als geestelijk. Ik had het nog nooit eerder in de kerk gevoeld. Ik kreeg in mijn hart de overtuiging dat de man over wie zij zongen werkelijk een profeet van God was. Door de macht van de Heilige Geest kwam ik toen te weten dat Joseph Smith echt een profeet van God was.'[1]

Evenals de ervaring die president Hinckley als twaalfjarige diaken had 'er een was die hem zijn verdere leven is bijgebleven',[2] bid ik dat de ervaring die jullie nu hebben, je je verdere leven zal bijblijven!

Zouden jullie nu even naar dit opvallende bronzen beeldje willen kijken, getiteld *Diakenenbank*. Voor

wie het niet kan zien, *Diakenenbank* is de uitbeelding van een spontaan moment met vijf diakenen op een kerkbank!

Wat zie je aan deze vijf diakenen? Ik lees nu twee uitspraken voor van twee voormalige presidenten van de kerk, en stel daarna de vraag een beetje anders: Wat *kun* je nu zien?

President Joseph Fielding Smith heeft verklaard: 'Onze jongeren (...) zijn de adel van de hemel, een voortreffelijke en uitverkoren generatie met een goddelijke bestemming. Zij waren voorbestemd om geboren te worden in een tijd dat het evangelie op aarde is, en waarin de Heer heldhaftige dienstknechten nodig heeft om dit belangrijke werk in de laatste dagen uit te voeren.'[3]

En president Spencer W. Kimball heeft verklaard: 'We brengen een koninklijke generatie groot (...) die bijzondere zaken te doen heeft.'[4]

Als we in het licht van deze profetische verklaringen onze blik op die vijf diakenen op een bank nu eens uitbreiden tot alle jongemannen van de Aäronische priesterschap, wat zie je dan?

Ik vertrouw erop en bid dat we allemaal hun goddelijk potentieel zien; dat we zien hoe zij als dragers van het heilige priesterschap uitgaan, en als zendelingen 'het eeuwigdurende evangelie'[5] 'door de Geest'[6] 'tot de volken der aarde'[7] prediken; dat we hen zien als getrouwe echtgenoten en vaders, en als 'kloekmoedige dienstknechten' en 'leiders' in de kerk en het koninkrijk Gods in deze laatste dagen.

Om een duidelijker beeld te krijgen van de 'goddelijke bestemming' van deze 'uitverkoren' en 'koninklijke generatie' hoeven we slechts na te denken over de twaalfjarige Jezus, die met zijn ouders naar Jeruzalem ging om het paasfeest te vieren.[8]

Wie was die twaalfjarige jongen? Wat was zijn zending en bestemming? En hoe heeft Hij die vervuld?

Wij maken bekend — en de Schriften bevestigen het — dat Hij Jezus Christus was en is, de Zoon van de levende God[9], die 'in de wereld is gekomen (...) om voor de wereld te worden gekruisigd en de zonden der wereld te dragen, en de wereld te heiligen en van alle ongerechtigheid te zuiveren'[10], 'opdat de mensenkinderen redding ten deel valt, ja, door geloof in zijn naam'[11]; dat Hij in zijn jeugd '[is toegenomen] in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen'[12], dat Hij 'opgroeide met zijn broeders en in kracht toenam en de Heer diende in afwachting van de tijd van zijn bediening'[13], dat Hij 'in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht'.[14] Jazeker, Hij zag 'allerlei verzoekingen'[15], maar sloeg er geen acht op'.[16] En toen Hij oog in oog stond met Lucifer, 'de vader van alle leugen'[17], 'de meester der zonde'[18], vond Jezus niet alleen bescherming in zijn kennis van de Schriften, maar ook in zijn absolute gehoorzaamheid aan het woord en de wil van zijn Vader[19], en Hij gebood, zeggende: 'Ga weg, satan! Er staat immers geschreven: De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen.'[20]

Welnu, hoe Hij zijn zending en bestemming heeft kunnen vervullen, daarover heeft Jezus zelf gezegd:

'Wanneer gij de Zoon des mensen verhoogd hebt, zult gij inzien, dat Ik het ben en niets uit Mijzelf doe, doch dat Ik dit spreek, gelijk de Vader Mij geleerd heeft.

En die Mij gezonden heeft, is met Mij. Hij heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaagt.'[21]

Dat wij allen, als zonen Gods,[22] onze zending en bestemming kunnen vervullen, wordt duidelijk uit deze woorden van de Heer aan de profeet Joseph Smith: 'Voorwaar, aldus zegt de Heer: Het zal geschieden dat iedere ziel die zijn zonden verzaakt en tot Mij komt, en mijn naam aanroept en mijn stem gehoorzaamt en mijn geboden onderhoudt (...) tot de Vader [zal] komen in mijn naam, en te zijner tijd [zal] ontvangen van zijn volheid.'[23]

Daarvan getuig ik, evenals ik getuig dat president Thomas S. Monson een profeet van God is, en dat hij en zijn raadgevers in het Eerste Presidium, en het Quorum der Twaalf Apostelen, profeten, zieners en openbaarders zijn. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), pp. 35-36.
2. 'President Gordon B. Hinckley', *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910–2008* (supplement van de *Liahona*, april 2008), p. 3.
3. Conference Report, april 1970, p. 6.
4. 'Boys Need Heroes Close By', *Ensign*, mei 1976, p. 45.
5. Openbaring 14:6; LV 68:1; zie ook LV 133:7–8.
6. Zie Matteüs 10:19–20; Lucas 24:32; LV 42:14; 43:15; 50:13–22; 84:85.
7. LV 134:12; zie ook Openbaring 14:6; LV 68:8; zie ook LV 133:7–8.
8. Zie Lucas 2:41–42.
9. Zie Matteüs 16:16; 2 Nephi 25:19–20; Mosiah 3:8; 4:2; Alma 5:48; Helaman 5:9; 3 Nephi 5:13; 11:10; 20:31; LV 14:9; 68:6–6.
10. LV 76:41.
11. Mosiah 3:9; zie ook Mosiah 3:12; LV 18:17–19, 21–25.
12. Lucas 2:52.
13. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 3:24.
14. Hebreeën 4:15.
15. Alma 7:11.
16. LV 20:22.
17. 2 Nephi 2:18; Ether 8:25; Mozes 4:4.
18. Helaman 6:30; zie ook Mosiah 4:14.
19. Zie Matteüs 4:1–10.
20. Matteüs 4:10.
21. Johannes 8:28–29.
22. Psalmen 82:6; Hosea 1:10; Romeinen 8:16–17; Hebreeën 12:9; LV 11:30; 35:2; Mozes 6:68.
23. LV 93:1, 19; zie ook Johannes 14:6; LV 76:92–95; 2 Nephi 31:7–16; 3 Nephi 12:48; 27:27; Moroni 10:32–33.

Een paar graden verschil

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Het verschil tussen geluk en ellende (...) komt vaak neer op een kleine fout van maar een paar graden.

Mijn geliefde broeders, ik voel uw kracht en goedheid nu we samenkomen als de priesterschap van God. Ik hou van u; ik bewonder u. Dank u wel voor uw geloof, uw gebeden en uw gewilligheid om de Heer te dienen.

Twee maanden geleden riep president Thomas S. Monson mij om te dienen als tweede raadgever in het Eerste Presidium van de kerk. Ik weet zeker dat dit voor velen een verrassing was, en dat gold ook voor mij. Ik kan wel zeggen dat ik nagenoeg de meest verraste persoon op aarde was — op mijn vrouw na dan.

Op de dag dat het Quorum der Twaalf bijeenkwam in de tempel om president Monson steun te verlenen en hem te ordenen en aan te stellen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, was ik vervuld van vreugde om mijn hand te kunnen opsteken ter ondersteuning van mijn geliefde vriend en leider.

Nadat wij president Monson steun hadden verleend, kondigde hij zijn raadgevers aan.

President Eyring was geen verrassing. Hij is een man van formaat en karakter — een fantastische keuze als eerste raadgever. Ik koester veel liefde en bewondering voor hem.

Toen kondigde president Monson zijn tweede raadgever aan. Die naam kwam me bekend voor. Het was mijn naam.

Ik keek de kamer rond of ik het wel goed had verstaan. Aan de glimlach van mijn broeders en het medeleven op het gezicht van president Monson las ik af dat mijn leven opnieuw zou veranderen.

Wij missen allemaal president Hinckley. Hij is ons nog steeds tot zegen.

President Monson is de profeet van God in onze tijd; ik eer hem en beloof met geheel mijn hart, macht, verstand en kracht te zullen dienen in dit grote werk.

In 1979 vertrok een groot passagiersvliegtuig met 257 mensen aan boord vanuit Nieuw-Zeeland voor een bezienswaardigheidstocht naar Antarctica en terug. Wat de piloten echter niet wisten, was dat iemand de vluchtcoördinaten met twee graden had gewijzigd. Door deze fout vloog het toestel op een gegeven moment 45 kilometer ten oosten van waar de piloten dachten dat ze waren. Bij het naderen van Antarctica lieten de piloten het vliegtuig zakken om de passagiers een beter uitzicht op het landschap te geven. Hoewel het twee ervaren piloten betrof, had geen van beiden diezelfde vlucht eerder gemaakt. Ze konden gewoonweg niet weten dat de onjuiste coördinaten hen recht in het pad van Mount Erebus hadden geplaatst, een actieve vulkaan die tot een hoogte van ruim 3700 meter boven het bevroren landschap uitstijgt.

De piloten vlogen verder. Het wit van de sneeuw- en ijslaag op de vulkaan en het wit van de wolken vloeiden in elkaar over, zodat het leek alsof ze boven vlak terrein vlogen. Tegen de tijd dat de instrumenten aangaven dat de grond snel omhoog op hen afkwam, was het te laat. Het vliegtuig botste tegen de vulkaan, waarbij iedereen aan boord om het leven kwam.

Deze verschrikkelijke tragedie was het gevolg van een kleine fout — van een paar graden verschil.[1]

Door de jaren heen waarin ik de Heer heb gediend en in talloze interviews, heb ik geleerd dat het verschil tussen geluk en ellende in personen, huwelijken en gezinnen vaak neerkomt op een kleine fout van maar een paar graden.

Saul, de koning van Israël

Het verhaal van Saul, de koning van Israël, illustreert dit punt. Het leven van Saul begon veelbelovend, maar kende een onfortuinlijk en tragisch einde. In het begin was Saul 'jong en schoon; onder de Israëlieten was er niemand schoner dan hij.'[2] Saul was persoonlijk door God gekozen om koning te worden.[3] Hij had alles mee — hij was groot van gestalte[4] en kwam van een rijke familie.[5]

Uiteraard had Saul zwakheden, maar de Heer beloofde hem te zegenen, te steunen en voorspoedig te maken. In de Schriften staat dat God beloofde altijd met hem te zijn[6], hem een ander hart schonk[7] en hem tot een ander mens zou maken.[8]

Met de hulp van de Heer was Saul een geweldige koning. Hij bracht Israël bijeen en versloeg de Ammonieten, die hun land waren binnengevallen.[9] Al snel werd hij voor een veel groter probleem gesteld — de Filistijnen met hun verschrikkelijke leger van wagens en ruiters en 'voetvolk even talrijk als het zand aan de oever der zee'.[10] De Israëlieten waren zo bang voor de Filistijnen, dat het volk zich verborg 'in de spelonken, spleten, rotsen, [en] grotten'.[11]

De jonge koning had hulp nodig. De profeet Samuël had hem te kennen gegeven om te wachten en dat hij, de profeet, zou komen om offeranden te offeren en de raad van de Heer zou zoeken. Saul wachtte zeven dagen, maar de profeet Samuël was nog niet gekomen. Uiteindelijk besloot Saul dat hij niet langer kon wachten. Hij riep de mensen bijeen en deed iets waarvoor hij geen priesterschapsgezag had — hij offerde het brandoffer zelf.

Toen Samuël aankwam, was hij diepbedroefd. 'Gij hebt dwaas gehandeld', zei hij. Had de nieuwe koning het nu maar iets langer volgehouden en was hij niet van de koers van de Heer afgeweken, had hij maar de geopenbaarde orde van het priesterschap in acht genomen, dan zou de Heer zijn koningschap voor altijd hebben bevestigd. 'Maar nu', zei Samuël, 'zal uw koningschap niet bestendig zijn.'[12]

Die dag ontdekte de profeet Samuël een cruciale zwakheid in Sauls karakter. Onder druk en invloeden van buitenaf had Saul niet de zelfdiscipline om op koers te blijven, op de Heer en zijn profeet te vertrouwen en het patroon te volgen dat de Heer had vastgesteld.

Kleine fouten kunnen grote gevolgen hebben in ons leven

Een paar graden verschil, zoals bij de vlucht naar Antarctica, of de fout van Saul om net niet iets langer vast te houden aan de raad van de profeet, lijken misschien onbelangrijk. Maar ook kleine fouten kunnen na verloop van tijd een dramatisch verschil uitmaken in ons leven.

Ik zal u vertellen hoe ik ditzelfde principe uitlegde aan jonge piloten.

Stel dat je met een vliegtuig opstijgt bij de evenaar en een vlucht rond de wereld wilt maken, terwijl je koers een

afwijking kent van één graad. Tegen de tijd dat je terug bent bij dezelfde lengtegraad, hoe ver zou je dan uit koers vliegen? Een paar kilometer? Honderd kilometer? Het antwoord zal je wellicht verbazen. Bij een kleine afwijking van maar één graad raak je bijna 800 kilometer uit koers, ofwel één uur vliegen voor een straalvliegtuig.

Niemand wil dat zijn leven tragisch eindigt. Maar al te vaak beginnen we, net als de piloten en passagiers van de bezienswaardigheidstocht, aan een spannende reis en komen we er, te laat, achter dat een fout van een paar graden ons op een koers heeft gezet die tot een geestelijke ramp leidt.

Kunnen we lering trekken uit deze voorbeelden voor ons leven?

Kleine fouten en afwijkingen van de leerstellingen van het evangelie van Jezus Christus kunnen trieste gevolgen hebben in ons leven. Het is dan ook van cruciaal belang dat we genoeg zelfbeheersing hebben om in een vroeg stadium beslissende correcties aan te brengen om weer op het juiste pad te komen. We moeten niet wachten of hopen dat fouten vanzelf wel gecorrigeerd worden.

Hoe langer we het bijstellen van onze koers uitstellen, hoe groter de veranderingen worden die nodig zijn en hoe langer het duurt om op het juiste pad terug te keren — u kunt zelfs een punt bereiken waarop een ramp in het verschiet ligt.

Als mannen draagt u het priesterschap en u hebt daarmee een grote verantwoordelijkheid toevertrouwd gekregen. Denk er eens over na: onze hemelse Vader vertrouwt jullie als jonge diakenen, leraren en priesters de 'sleutel van de bediening van engelen en van het voorbereidende evangelie' toe.[13] Als mannen met het Melchizedeks priesterschap hebt u een eed en verbond ontvangen waarin u alles wordt beloofd wat de Vader heeft als u uw priesterschap grootmaakt.[14]

De Heer zegt wel: 'Want van hem aan wie veel is gegeven, wordt veel geëist.'[15] Zij die het priesterschap van God dragen, hebben een grote verantwoordelijkheid om voorbeelden van goedheid te zijn voor de wereld. We voldoen aan die verwachting als we vroegtijdig de gevaren en invloeden onderkennen die ons verleiden om van de weg des Heren af te wijken en als we vol moed de ingevingen van de Heilige Geest volgen om de veranderingen aan te brengen die ons weer op koers brengen.

Deze conferentie wordt vertaald in 92 talen en uitgezonden in 96 landen door het wonder van de moderne technologie. Velen van u, broeders, wonen de algemene conferentie bij via internet. Nieuwe technologieën zoals deze maken het mogelijk om de evangelieboodschap over de hele wereld te verspreiden. De websites van de kerk zijn een goed voorbeeld van het gebruik van deze technologie als een fantastische bron van inspiratie, hulp en informatie. Ze kunnen u als priesterschapsdragers, in uw gezin en de kerk tot zegen zijn.

Maar pas op. Via diezelfde technologieën kunnen kwade invloeden uw huis binnenkomen. Deze gevaarlijke valstrikken zijn maar een muisklik van u verwijderd. Pornografie, geweld, intolerantie en goddeloosheid maken gezinnen, huwelijken en individuele levens kapot. Deze gevaren liggen via vele media op de loer, waaronder tijdschriften, boeken, televisie, films, muziek en uiteraard het internet. De Heer zal u helpen deze kwade invloeden te herkennen en te vermijden. Met een vroegtijdige onderkenning van het gevaar en een duidelijke koerscorrectie blijft u in het licht van het evangelie. Kleine beslissingen kunnen grote gevolgen hebben.

Deelnemen aan vreemde en gevaarlijke chatsessies op internet kan u midden in een heftige storm doen belanden. Een computer in een afgesloten ruimte waar de rest van het gezin geen toegang toe heeft, kan het begin zijn van een bedrieglijke en gevaarlijke reis.

Maar de Heer vraagt niet alleen dat onze daden, maar ook onze innerlijke gedachten en gevoelens dicht bij de geest van de wet blijven.[16] God 'verlangt het hart en een gewillige geest.'[17]

Wij hebben als de priesterschap van God de verantwoordelijkheid en de macht om onszelf te besturen: 'Het is niet juist dat Ik in alle dingen gebieden moet', zegt de Heer. 'Mensen dienen gedreven voor een goede zaak werkzaam te zijn en vele dingen uit eigen vrije wil te doen en

veel gerechtigheid tot stand te brengen; want de macht is in hen, waardoor zij naar eigen believen kunnen handelen.'[18]

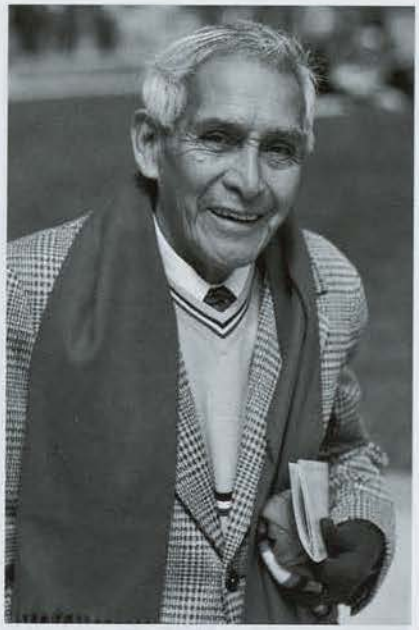
Onze hemelse Vader wist voordat wij naar deze sterfelijkheid kwamen dat negatieve krachten zouden proberen ons van onze koers te laten afwijken, 'want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.'[19] Daarom heeft Hij in een manier voorzien waarop wij correcties kunnen aanbrengen. Door het barmhartige proces van oprechte bekering en de verzoening van Jezus Christus kunnen onze zonden worden vergeven en zullen we 'niet verloren ga[an], maar eeuwig leven hebbe[n]'.[20]

Uit onze bereidheid om ons te bekeren blijkt onze dankbaarheid voor de gave van God en voor de liefde en het offer van de Heiland voor ons. Geboden en priesterschapsverbonden testen niet alleen ons geloof, onze gehoorzaamheid en onze liefde *voor* God en Jezus Christus, zij bieden ook het nog grotere voorrecht om de liefde *van* God te ervaren en volkomen vreugde in dit leven en in het leven hierna.

Deze geboden en verbonden van God zijn als navigatie-instructies uit de hemel en voeren ons veilig naar onze eeuwige bestemming. De pracht en heerlijkheid ervan gaan ons begrip te boven. Het is de moeite waard. Het is het waard om nu beslissende correcties aan te brengen en daarna op koers te blijven.

Denk eraan: de hemel wordt niet gevuld met mensen die nooit fouten hebben gemaakt, maar met mensen die inzagen dat ze van de koers waren afgeweken en hun wegen hebben bijgesteld om terug te keren naar het licht van de waarheden van het evangelie.

Hoe meer we de woorden van de profeten koesteren en toepassen, hoe beter we zullen herkennen wanneer we van koers raken – ook al is het maar met een paar graden.

Wat als we ver uit koers zijn geraakt?

Welnu, broeders, er zijn mensen die hebben verzuimd om de nodige koerscorrecties aan te brengen en die nu denken dat ze te ver van het pad van de Heer zijn afgeraakt om er ooit nog op terug te kunnen keren. Aan hen verkondigen wij het goede nieuws dat dit het evangelie van verlossing en heil is. Ongeacht hoe ver u uit koers bent, ongeacht hoe ver u bent afgedwaald, de weg terug is helder en duidelijk. Kom, leer van de Vader; breng Hem als offer een gebroken hart en een verslagen geest. Heb vertrouwen en geloof in de reinigende macht van de oneindige verzoening van Jezus Christus. Indien wij onze zonden belijden en ons ervan bekeren, is God getrouw en rechtvaardig om ons te vergeven en te reinigen van alle ongerechtigheid.[21] 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden [gemaakt] als sneeuw.'[22]

Het pad zal misschien niet gemakkelijk zijn en er komen zelfbeheersing en vastberadenheid aan te pas, maar het glorierijke eind ervan is met geen pen te beschrijven. U bent niet gedoemd tot een tragisch einde. Er zijn er velen die u graag willen bijstaan; uw familie, bisschop en ringpresident; uw quorumleiders en huisonderwijzers. Uiteraard is uw grootste vriend de almachtige Schepper van het heelal. Het is zijn priesterschap dat u draagt. Hij begrijpt uw smart. Hij kent uw verdriet. Hij en onze Vader in de hemel zullen u zegenen, troosten en kracht geven; Zij zullen naast u lopen en u dragen als u ernaar streeft uw koers te corrigeren.

Mijn geliefde broeders, u bent waarlijk bijzondere en dierbare zonen van onze hemelse Vader. Hij heeft u de heilige macht van het priesterschap toevertrouwd. Raak alstublieft niet uit koers, zelfs niet een paar graden. Luister naar de Heer uw God en Hij zal voor u doen wat Hij beloofde voor Saul te zullen doen: Hij zal u een nieuw hart schenken, u tot een nieuw mens maken en altijd met u zijn.

Ik getuig van onze hemelse Vader, die u kent en u liefheeft. Ik getuig van Jezus Christus, onze Verlosser, die aan het hoofd van deze kerk staat. President Thomas S. Monson is de profeet van God in deze tijd. Ik uit mijn liefde en dankbaarheid voor u, mijn dierbare vrienden en broeders van de priesterschap. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Arthur Marcel, 'Mount Erebus Plane Crash', www.abc.net.au/rn/ockhamsrazor/stories/2007/1814952.htm.
2. 1 Samuël 9:2.
3. Zie 1 Samuël 9:17.
4. Zie 1 Samuël 10:23.
5. Zie 1 Samuël 9:1.
6. Zie 1 Samuël 10:7.
7. Zie 1 Samuël 10:9.
8. Zie 1 Samuël 10:6.
9. Zie 1 Samuël 11:11.
10. 1 Samuël 13:5.
11. 1 Samuël 13:6.
12. 1 Samuël 13:13–14.
13. LV 84:26.
14. Zie LV 84:38–39.
15. LV 82:3.
16. Zie Alma 12:12–14; LV 88:109.
17. LV 64:34.
18. LV 58:26–28.
19. Romeinen 3:23.
20. Johannes 3:16.
21. Zie 1 Johannes 1:9.
22. Jesaja 1:18.

Geloof en de eed en het verbond van het priesterschap

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Ga voort in geloof en kom uw verbonden met God na, zodat u de belofte op kunt eisen die Hij u met een eed heeft gedaan.

Het is vanavond mijn doel om uw vertrouwen te vergroten dat u de zegeningen van de eed en het verbond van het priesterschap waardig kunt zijn. De draagwijdte van de mogelijke gevolgen van die eed en dat verbond zijn zo groot dat u wel wat extra vertrouwen kunt gebruiken.

De Heer heeft die gevolgen duidelijk uitgelegd. De mogelijkheden van de eed en het verbond waardig zijn, resulteert in de grootste van alle gaven Gods: het eeuwig leven. Dat is het doel van het Melchizedeks priesterschap. Als we de verbonden naleven die we met het priesterschap ontvangen en we ze hernieuwen in tempelceremonies, wordt ons middels een eed door onze hemelse Vader, Elohim, beloofd dat wij de volheid van zijn heerlijkheid zullen ontvangen, en zullen leven zoals Hij. Wij zullen dan de zegening ontvangen van eeuwig in een familie verzegeld te zijn, met de belofte van eeuwig nakomelingschap.

U voelt wel aan dat het tragische gevolgen zou hebben als we die zegen niet opeisten. De Heer was daar ook heel duidelijk over. De volgende woorden worden vaak door leiders voorgelezen aan jongemannen die het moment naderen waarop zij het Melchizedeks priesterschap kunnen ontvangen. U herinnert zich misschien nog wat u voelde toen u ze voor het eerst hoorde. Het zijn de woorden van de Heiland, Jezus Christus, aan ons gegeven bij monde van de profeet Joseph Smith:

'En ook: allen die dit priesterschap ontvangen, ontvangen Mij, zegt de Heer;

'want wie mijn dienstknechten ontvangt, ontvangt Mij;

'en wie Mij ontvangt, ontvangt mijn Vader;

'En hij, die Mijn Vader ontvangt, ontvangt Mijn Vaders koninkrijk; daarom zal alles, wat Mijn Vader heeft, aan hem worden gegeven.

'En dat is volgens de eed en het verbond die tot het priesterschap behoren.

'Daarom, allen die het priesterschap ontvangen, ontvangen deze eed en dit verbond van mijn Vader, die Hij niet kan verbreken, noch kunnen die weggenomen worden.

'Maar wie dat verbond verbreekt nadat hij het heeft ontvangen, en zich er geheel van afkeert, zal in deze wereld noch in de toekomende wereld vergeving van zonden verkrijgen.

'En wee allen die niet tot dit priesterschap komen dat gij hebt ontvangen, en dat Ik nu door mijn eigen stem uit de hemelen bevestig op u die op deze dag aanwezig bent; en Ik heb zelfs de hemelse heerscharen en mijn engelen opdracht gegeven aangaande u.

'En nu geef Ik u een gebod om over uzelf te waken, om de woorden van eeuwig leven nauwkeurig na te komen.'[1]

Als u net zo bent als ik toen ik die woorden als jongeman hoorde, dan zou het afschrikwekkend kunnen lijken om het Melchizedeks priesterschap aan te nemen. Er zijn ten minste twee redenen waarom u eerder vertrouwen zou moeten hebben dan ontmoedigd te zijn vanwege de straffen die volgen op niet nakomen van de eed en het verbond, of besluiten die niet te aanvaarden. Of u de eed en het verbond nu aanvaardt en ze te moeilijk vindt, of u het niet

eens probeert, de straf is hetzelfde. Daarom lijdt het geen twijfel dat het voor u en mij het beste is om het heilig priesterschap te ontvangen en met heel ons hart te proberen ons aan de bijbehorende verbonden te houden. Als we besluiten het niet te proberen, raken we in elk geval de kans op het eeuwig leven kwijt. Als we het wél proberen, en met Gods hulp slagen, krijgen we het eeuwige leven.

En er is nóg een reden om nu te besluiten dat u met heel uw hart zult proberen in aanmerking te komen voor die eed en dat verbond, en er vertrouwen in te hebben dat u zult slagen. God belooft u de hulp en de kracht die u, als u geloof oefent, succes zullen opleveren.

Ik wil enkele zegeningen uitleggen die u krijgt als u voortgaat in geloof.

Ten eerste is het feit dat u de eed en het verbond zijn aangeboden een bewijs dat God u heeft uitgekozen, omdat Hij weet wat uw kracht en vermogens zijn. Hij kent u al sinds u bij Hem was in de geestenwereld. Met zijn voorkennis van uw kracht heeft Hij u de ware kerk van Jezus Christus laten vinden en u het priesterschap laten aanbieden. U kunt dus vertrouwen in uzelf hebben, want u hebt het bewijs dat Hij vertrouwen in u heeft.

Ten tweede heeft de Heiland beloofd u te helpen bij uw inspanningen om u aan uw verbonden te houden. Hij heeft gezegd dat als u uw best doet om uw priesterschap te eren, 'daar zal Ik eveneens zijn, want Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.'[2]

Misschien hebt u af en toe wel geruststelling nodig, net als ik, dat u de kracht zult hebben om aan uw verplichtingen in dit heilig priesterschap te voldoen. De Heer heeft uw behoefte aan geruststelling voorzien. Hij heeft gezegd: 'Want wie ook getrouw zijn zodat zij deze twee priesterschappen, waarvan Ik heb gesproken, verkrijgen en hun roeping grootmaken, worden door de Geest geheiligd ter vernieuwing van hun lichaam.'[3]

Ik heb die belofte in mijn eigen leven en in dat van anderen in vervulling zien gaan. Een vriend van mij is zendingspresident geweest. Hij vertelde mij dat hij tijdens zijn zending aan het eind van de dag nauwelijks nog de trap op kon naar zijn bed en dat hij zich afvroeg of hij wel de kracht zou hebben voor de volgende dag. Maar 's morgens ondervond hij dan dat zijn kracht en zijn moed weer terug waren. U hebt het ook gezien in het leven van bejaarde profeten die hernieuwd leken te worden elke keer dat ze opstonden om te getuigen van de Heer Jezus Christus en het herstelde evangelie. Dat is een belofte aan hen die zich in geloof dienstbaar maken in hun priesterschapstaken.

Er is u ook beloofd dat u de kracht krijgt om uw getuigenis te geven en dat u daarbij gereinigd zult worden en geschikt gemaakt voor het eeuwige leven dat u is beloofd.

'Want Ik zal u uw zonden vergeven met dit gebod: dat u standvastig blijft in uw denken, in alle ernst en in de geest van gebed, bij het getuigen tot de gehele wereld van die dingen die u worden medegedeeld.

'Welnu, gaat heen in de gehele wereld; en naar die plaatsen waar gij niet heen kunt gaan, zult gij uitzenden, zodat het getuigenis van u zal uitgaan in de gehele wereld, tot ieder schepsel.'[4]

En met die belofte heeft de Heer u geëerd door over u te zeggen: 'Gij zijt

het die de Vader Mij heeft gegeven; gij zijt mijn vrienden.'[5]

Er is nóg een fijne zegening die u zal aanmoedigen in het onderhouden van uw priesterschapsverbonden. Als u zich inzet voor uw priesterschapstaken, zal dat u voorbereiden om in eeuwig gezinsverband te leven. Het zal uw gevoelens veranderen ten aanzien van de vraag wat het inhoudt om een echtgenoot, vader, zoon of broer te zijn. Die verandering in uw hart vindt plaats wanneer u uw geloof in de belofte van het eeuwig leven door het Melchizedeks priesterschap voelt toenemen.

Dat overkwam Parley P. Pratt toen de profeet Joseph Smith hem voor het eerst in de leer van het eeuwige gezin onderwees. Parley P. Pratt heeft geschreven:

'Ik hoorde toen van hem voor het eerst iets over het eeuwige gezin, en over de eeuwige band tussen man en vrouw in die onbeschrijfelijk blijvende relatie die alleen gewaardeerd wordt door de intellectuelen, de beschaafden en de reinen van hart, en die de basis is van alles wat "geluk" genoemd kan worden. (...)

'Van hem vernam ik dat mijn eigen geliefde vrouw voor tijd en alle eeuwigheid aan mij verbonden kon worden; en dat de hoogstaande gevoelens voor elkaar en onze wederzijdse liefde voortkwamen uit een bron van goddelijke, eeuwige liefde. Van hem heb ik geleerd dat we die liefde kunnen ontwikkelen en er tot in de eeuwigheid in kunnen groeien en vooruitgang maken, terwijl het resultaat van ons eeuwig samenzijn nakomelingen zal zijn, zo talrijk als de sterren in de hemel of het zand aan het strand. (...)

'Ik had eerder liefgehad, maar ik wist niet waarom. Maar nu had ik lief, met een zuiverheid en een intensiteit van een verheven gevoel (...). Ik had het gevoel dat God daadwerkelijk mijn hemelse Vader was; dat Jezus mijn broer was, en dat mijn vrouw een onsterfelijke, eeuwige metgezellin

was; een lieve, dienende engel, die mij ten troost was gegeven, en die voor mij altijd en eeuwig een kroon van heerlijkheid zou zijn.'[6]

Ik ben er zelf getuige van dat in geloof priesterschapstaken uitvoeren zo'n uitwerking heeft op ons hart en onze gevoelens. Elke jongeman die vandaag mijn woorden hoort, kan erop vertrouwen dat hij door zijn priesterschap te eren beschermd zal worden tegen de verleiding van seksuele zonden die zo overheersen in de wereld waarin wij leven. Het wordt de Aäronisch-priesterschapsdrager die mij vanavond aanhoort mogelijk om bij het toenemen van zijn geloof in de zekere beloning van het eeuwig leven door het eeuwig priesterschap het vermogen te krijgen om in dochters van God hun eeuwige waarde te zien en in de belofte van een nageslacht een reden te zien om zuiver en rein te blijven.

Zo zal geloof in de eed en het verbond ons er ook toe brengen om de gevoelens van naastenliefde te ontwikkelen die voor een eeuwig gezin zo essentieel zijn. Een van de beloften die wij doen als wij het priesterschap aanvaarden, is dat wij voor anderen zullen zorgen.

Ik heb het wonder van die toename in naastenliefde in het hart van priesterschapsdragers gezien. En zovelen van u ook. En velen buiten de kerk ook. Ik was eens in het kantoor van president Gordon B. Hinckley toen hij gevraagd werd om een telefoontje aan te nemen. Hij beantwoordde de telefoon even en vervolgde toen ons gesprek. Maar hij legde het wel even uit. Hij zei dat het telefoontje van de president van de Verenigde Staten kwam die op weg naar Washington in Air Force One over Utah vloog. De president van de Verenigde Staten had president Hinckley bedankt voor wat priesterschapsleiders hadden gedaan na een orkaan. De president van de Verenigde Staten zei dat het een wonder was dat wij zo snel zo veel mensen zo goed samen konden laten werken. Hij prees onze leden en zei dat wij wisten hoe we iets moesten aanpakken.

Misschien was de president van de Verenigde Staten onder de indruk van wat hij goede organisatorische eigenschappen vond. Dat hoorde bij het wonder. Maar een belangrijker reden voor het wonder was dat honderden en misschien wel duizenden priesterschapsdragers zo'n geloof hadden in de eed en het verbond van het priesterschap. Hoe ze georganiseerd waren, maakt niet dat verschil uit; het was geloof in de eed en het verbond van het priesterschap dat hen ertoe bracht om als vertegenwoordigers van de Heer Jezus Christus lange afstanden af te leggen, vele uren te werken en ontberingen te verdragen om te zorgen voor mensen in grote nood.

Zij maakten zich dienstbaar uit hoofde van hun priesterschapsplichten en waren de kracht en geest van naastenliefde aan het ontwikkelen die nodig zijn om hier en in eeuwig familieverband een geweldige echtgenoot, vader, zoon en broer te worden. Deze gevallen van dienstbetoon door priesterschapsdragers hebben zich keer op keer voorgedaan als wij als broeders en zusters in Gods familie

over de hele aarde andere mensen de helpende hand toe hebben gestoken.

Het is mijn gebed dat u vanavond zult beslissen, en vervolgens elke dag, om voort te gaan in geloof en uw verbonden met God na te komen zodat u de belofte op kunt eisen die Hij u met een eed heeft gedaan. Dat kunt u op eenvoudige manieren doen. Vergadert u met uw quorum, dan kunt u beslissen om hen als broers in Gods familie te zien. Er zal altijd iemand in uw quorum of priesterschapsgroep zijn die hulp nodig heeft. Hij zal het niet aan de grote klok hangen. Misschien gaat het aan u voorbij. Maar God weet het en nodigt u als zijn dienstknecht uit om hem te helpen.

U kunt net zo zijn als de priesterschapsdrager die elke keer dat ik hem in onze priesterschapsvergadering zag aan mij vroeg: 'Hoe gaat het met oma?' Hij had mijn schoonmoeder nooit ontmoet, voor zover ik wist. Maar op de een of andere manier had hij gehoord van haar ziekte en haar hoge leeftijd. Ik kan u niet zeggen hoeveel het voor mij betekende om te zien dat Gods hand zich in door middel van een priesterschapsdrager troost naar mij en mijn vrouw uitstrekte. Elke keer dat u vergadert met priesterschapsdragers kunt u diezelfde uitwerking hebben als u altijd denkt aan uw verbond om steun te bieden en hen te helpen wiens handen neerhangen en die zware lasten dragen. Als u dat doet, ontwikkelt u de eigenschappen waarmee u in aanmerking komt om in een eeuwige familie te zijn.

En er is nog iets wat u kunt doen. U kunt het woord Gods bestuderen, niet alleen voor uzelf, maar om voor de hele wereld een gezant van de Heer Jezus Christus te zijn. Als u krachtiger wordt in uw onderwijs van het evangelie, komt u in aanmerking om uw hemelse Vader te helpen zijn kinderen te vergaderen. Als u dat doet, krijg u nog een andere zegening. Is het in uw gezinsleven in deze wereld, of in de toekomende wereld, ooit nodig om verloren schapen terug te halen, dan hebt u meer kracht gekregen dan u nu misschien inziet.

De Heer beschrijft die heerlijke zegening in Alma 13:6: 'En aldus zijn zij met deze heilige roeping geroepen en geordend tot het hoge priesterschap van de heilige orde Gods om de mensenkinderen zijn geboden te leren, opdat ook zij tot zijn rust zouden ingaan.'

Met deze belofte van succes kunt u vertrouwen hebben in uw dienstbetoon:

'Welnu, nadat zij door de Heilige Geest waren geheiligd en hun klederen waren witgemaakt, zodat zij rein en vlekkeloos waren voor het aangezicht van God, konden zij de zonde niet anders dan met afschuw aanschouwen; en velen waren er, buitengewoon velen, die rein werden gemaakt en tot de rust des Heren, hun God, ingingen.

'En nu, mijn broeders, wil ik dat gij u voor het aangezicht van God verootmoedigt en vruchten voortbrengt die aan de bekering beantwoorden, opdat ook gij tot die rust zult ingaan.'[7]

Ik getuig dat God de Vader leeft. U hebt verbonden met Hem gesloten. Hij biedt u een eed aan, een belofte van eeuwig leven, die Hij niet kan verbreken. Ik getuig tot u dat het priesterschap de macht is waarmee God door middel van zijn Zoon Jezus Christus de werelden heeft geschapen. Ik getuig dat God wil dat u slaagt en dat u weer thuiskomt om in familieverband bij Hem te wonen. Ik getuig tot u dat dit de ware kerk van Jezus Christus is. Deze kerk heeft de sleutels van het priesterschap. En het is dát priesterschap waarmee God u heeft geëerd. Ik beloof u dat Hij uw capaciteiten kent en dat die voldoende zijn om in geloof te hopen op het eeuwige leven voor u en uw familie. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 84:35-43.
2. LV 84:88.
3. LV 84:33.
4. Leer en Verbonden 84:61-62.
5. LV 84:63.
6. *Autobiography of Parley P. Pratt*, (Parley P. Pratt Jr., ed. [1938], pp. 259–260.
7. Alma 13:12–13.

Een rechtschapen voorbeeld

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Het is onze plicht om zo te leven dat wij een rechtschapen voorbeeld zijn.

Ik ben mij vanavond bewust, broeders, dat u in dit Conferentiecentrum en duizenden van u op andere plaatsen samen het grootste aantal priesterschapsdragers vormt dat ooit bijeen is gekomen. Wij maken deel uit van de grootste broederschap in de wereld. We kunnen ons gelukkig en gezegend prijzen dat we deel van Gods priesterschap uitmaken.

Wij zijn geïnstrueerd en opgebouwd door geïnspireerde boodschappen. Ik bid dat ik onderwerp mag zijn van uw geloof en gebeden nu ik u vertel welke gedachten en gevoelens mij de laatste tijd hebben beziggehouden bij de voorbereiding van deze toespraak.

Als dragers van het priesterschap zijn wij in een moeilijke tijd op aarde gekomen. Wij leven in een gecompliceerde wereld vol conflicten. Politieke intriges vernietigen de stabiliteit van landen, potentaten grijpen naar de macht, en delen van de samenleving lijken voor altijd onderdrukt, ontdaan van enige groeimogelijkheden en met een gevoel van mislukking achtergelaten.

Wij die tot het priesterschap van God geordend zijn, kunnen het verschil uitmaken. Als we ons voor de hulp van de Heer kwalificeren, kunnen we in zijn heilige dienst jongens opbouwen, mannen genezen, en wonderen tot stand brengen. Onze mogelijkheden zijn onbeperkt.

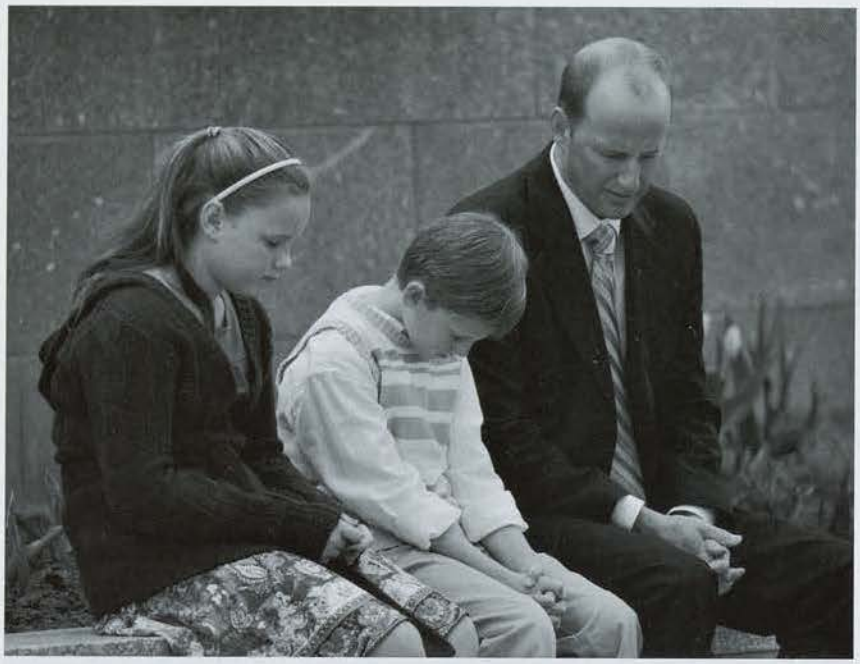
Het is aan ons om een goed voorbeeld te zijn. Wij worden gesterkt door de waarheid dat de grootste kracht in de wereld de macht van God is die door de mens zijn uitwerking heeft. Wie in dienst van de Heer zijn, broeders, hebben recht op de hulp van de Heer. Vergeet die waarheid nooit. Die goddelijke hulp is uiteraard afhankelijk van onze rechtschapen levenswandel. Ieder moet zich afvragen: Zijn mijn handen rein? Is mijn hart zuiver? Ben ik een goede dienstknecht van de Heer?

Wij worden omringd door zoveel dat onze aandacht wil afleiden van al wat deugdzaam en goed is, en ons wil verlokken tot dat wat ons onwaardig maakt voor het priesterschap dat wij dragen. Ik zeg dat niet alleen tegen de jongemannen van de Aäronische priesterschap, maar tegen mannen van alle leeftijden. Gedurende ons leven krijgen we te maken met verleiding in verschillende vormen.

Broeders, leven wij altijd zó dat we onze heilige priesterschapstaken uit kunnen voeren? Jongemannen — de priesters onder jullie — zitten jullie op zondag rein van lichaam en geest achter de avondmaalstafel om de zinnebeelden van het avondmaal te zegenen? Jongemannen — de leraars onder jullie — leven jullie zó dat jullie in aanmerking komen om het avondmaal klaar te zetten? Diakenen, bedienen jullie de leden van de kerk het avondmaal in de wetenschap dat je die taak waardig bent? Begrijpt ieder van jullie hoe belangrijk *alle* heilige taken zijn die jullie verrichten?

Jonge vrienden, wees sterk. De filosofieën van de mens zijn overal om ons heen. Tegenwoordig draagt de zonde vaak het masker van tolerantie. Laat je niet misleiden; achter die fa -çade schuilt hartzeer, verdriet en pijn. Jullie weten wat goed en wat verkeerd is, en geen enkele vermomming, hoe aantrekkelijk ook, kan dat veranderen. De aard van de overtreding verandert niet. Als zogenaamde vrienden je aansporen om iets te doen waarvan je weet dat het verkeerd is, wees *jij* dan degene die pal staat voor het goede, ook al sta je dan alleen. Heb de moed om een licht te zijn dat anderen kunnen volgen. Er is geen betere vriend dan je eigen zuivere geweten, je eigen zedelijke reinheid — en wat is het een heerlijk gevoel als je weet dat je op de jou aangewezen plek staat, rein en met het vertrouwen dat je dat verdient.

Broeders van de Melchizedekse priesterschap, streeft u er elke dag ijverig naar om te leven zoals het hoort? Bent u vriendelijk en lief voor uw vrouw en kinderen? Bent u eerlijk

in uw betrekkingen met anderen — altijd en in alle omstandigheden?

Als een van u is gestruikeld, is er altijd hulp om weer rein te worden. Uw bisschop of gemeentepresident wil maar al te graag helpen en zal vol begrip en medeleven alles doen wat in zijn vermogen ligt om u te helpen met uw bekeringsproces, zodat u weer in rechtschapenheid voor de Heer kunt staan.

Velen van u zullen zich president N. Eldon Tanner herinneren, die raadgever van vier kerkpresidenten was. Hij was gedurende zijn hele carrière in de industrie, tijdens zijn ambtsperiode als regeringsfunctionaris in Canada, alsmede in zijn privéleven een onwankelbaar voorbeeld van rechtschapenheid. Hij heeft ons deze geïnspireerde raad gegeven:

'Niets levert grotere vreugde en meer succes op dan te leven naar de leringen van het evangelie. Wees een voorbeeld; wees een goede invloed. (...)

Ieder van ons is voorsterfelijk geordend tot het een of andere werk als [Gods] gekozen dienstknecht op wie Hij het priesterschap heeft gemeend te moeten bevestigen, en de macht om in zijn naam te handelen. Bedenk altijd dat de mensen naar u opzien voor leiding en dat u het leven van mensen beïnvloedt, ten goede of ten kwade, welke invloed nog generaties lang te voelen zal zijn.'[1]

Broeders, ik herhaal dat het als dragers van het priesterschap van God onze plicht is om zo te leven dat wij een rechtschapen voorbeeld zijn dat anderen kunnen volgen. Toen ik nadacht over hoe we het beste zo'n voorbeeld kunnen zijn, schoot me iets te binnen dat ik jaren geleden meemaakte tijdens een ringconferentie. Tijdens de algemene bijeenkomst zag ik een jongetje bij zijn familie op de voorste rij van het ringgebouw zitten. Ik zat op het podium. In de loop van de bijeenkomst viel mij op dat als ik het ene been over het andere deed, het jongetje hetzelfde deed. Als ik het andersom deed en het andere been over het eerste heen deed, volgde hij mij. Legde ik mijn handen op mijn schoot, dan deed hij hetzelfde. En liet ik mijn kin op mijn hand rusten, hij deed het ook. Wat ik ook deed, hij imiteerde alles. Dit ging een tijdje zo door, totdat het moment naderde waarop ik de aanwezigen toe zou spreken. Ik besloot hem op de proef te stellen. Ik keek hem recht aan, om zeker te zijn dat ik zijn aandacht had, en toen bewoog ik mijn oren heen en weer. Hij deed een vergeefse poging om het na te doen, maar ik had hem te pakken! Hij kreeg het gewoon niet voor elkaar om zijn oren heen en weer te bewegen. Hij wendde zich tot zijn vader, die naast hem zat, en fluisterde hem iets toe. Hij wees naar zijn oren en toen naar mij. Toen zijn vader in mijn richting keek, blijkbaar om mijn oren heen en weer te zien bewegen, zat ik ernstig met mijn armen over elkaar en verroerde geen vin. De vader wierp een sceptische blik naar zijn zoon, die er enigszins verslagen uitzag. Uiteindelijk liet hij me een schaapachtige grijns zien en haalde zijn schouders op.

Ik heb in de loop der jaren over die ervaring nagedacht, want ik bedacht dat we vooral als we jong zijn de neiging hebben om het voorbeeld van onze ouders, leiders en leeftijdgenoten te volgen. De profeet Brigham Young heeft gezegd: 'We mogen onszelf nooit toestaan om iets te doen waarvan we niet willen dat onze kinderen dat doen. We zouden het goede voorbeeld moeten geven en wensen dat ze het navolgen.'[2]

Tot diegenen onder u die vaders zijn van jongens, of leiders van jongens, zeg ik: streef ernaar het voorbeeld te zijn dat die jongens nodig hebben. De vader moet uiteraard het allerbeste voorbeeld zijn, en de jongen die gezegend is met een goede vader, heeft geluk. Maar zelfs een voorbeeldig gezin met een ijverige en getrouwe vader en moeder kan nog altijd alle steun en hulp gebruiken die ze kunnen krijgen van goede mannen die echt om de jongens geven. En dan is er de jongen zonder vader, of wiens vader momenteel niet zo'n goed voorbeeld is als hij zou moeten zijn. Voor die jongen heeft de Heer een netwerk met helpers in het leven geroepen in de kerk: bisschoppen, adviseurs, leerkrachten, scoutleiders en huisonderwijzers. Als het programma van de Heer goed werkt, zou geen enkele jongeman in de kerk

zonder de invloed van goede mensen moeten zijn.

Hoe doeltreffend een geïnspireerde bisschop, adviseur of leerkracht is, heeft erg weinig te maken met uiterlijke kenmerken als macht of een overvloed aan wereldse goederen. De leiders die de meeste invloed hebben, zijn meestal zij wier hart brandt met het vuur van toewijding aan de waarheid, die laten zien dat je pas een man bent als je je plichten gehoorzaamt, die een alledaags voorval kunnen omtoveren tot een blik op de persoon die wij willen zijn.

En laten we onze Heiland, Jezus Christus, die in feite ons voornaamste voorbeeld is, niet over het hoofd zien. Zijn geboorte is voorzegd door profeten; engelen kondigden het begin van zijn aardse zending aan. Hij 'groeide op, en werd gesterkt in de geest, en vervuld met wijsheid; en de genade Gods was over Hem.'[3]

Jezus liet Zich door Johannes in de rivier dopen die de Jordaan genoemd wordt, en begon zijn formele bediening onder de mensen. Jezus keerde zich af van de bedrieglijke redeneringen van Satan. Hij richtte zich op de taak die zijn Vader Hem had toegewezen, wijdde er zijn hart aan en gaf er zijn leven voor. En wat een zondeloos, onzelfzuchtig, edel en goddelijk leven was het. Jezus werkte. Jezus had lief. Jezus diende. Jezus getuigde. Hoe kunnen we een beter voorbeeld vinden om na te volgen? Laten we nu, meteen vanavond, daarmee beginnen. Leg voor altijd uw oude zelf af en daarmee ook verslagenheid, wanhoop, twijfel en ongeloof. Dan krijgen we een hernieuwing van ons leven — een leven van geloof, hoop, moed en vreugde. Geen taak lijkt dan te groot, geen verantwoordelijkheid weegt ons dan te zwaar, geen plicht is een last. Alles wordt mogelijk.

Vele jaren geleden heb ik gesproken over iemand die de Heiland als voorbeeld nam, die standvastig en trouw was, sterk en rechtschapen in

alle stormen van het leven. Hij maakte moedig zijn priesterschapsroepingen groot. Hij is een voorbeeld voor ons allemaal. Zijn naam was Thomas Michael Wilson, zoon van Willie en Julia Wilson uit Lafayette, in Alabama.

Al in zijn tienerjaren — het gezin was toen nog geen lid van de kerk — kreeg hij kanker. Er volgde pijnlijke bestralingstherapie, waarna het weer een poosje goed met hem ging. Deze ziekte bracht het gezin niet alleen tot het besef dat het leven waardevol is, maar ook dat het kort kan zijn. Zij wendden zich tot godsdienst om hen door deze moeilijke periode heen te helpen. Na enige tijd kwamen ze in contact met de kerk en uiteindelijk lieten allen behalve de vader zich dopen. Toen hij het evangelie had aangenomen, hunkerde de jonge broeder Wilson ernaar om op zending te gaan, ook al was hij ouder dan de meeste jonge mannen die op zending gaan. Hij was 23 toen hij werd geroepen om in het zendingsgebied Salt Lake City (Utah) te werken.

Ouderling Wilsons collega's beschreven zijn geloof als onvoorwaardelijk, onwrikbaar en vastberaden. Hij was een voorbeeld voor iedereen. Maar na elf maanden zending kwam de ziekte terug. Wegens botkanker moesten zijn arm en schouder geamputeerd worden. Toch zette hij zijn zendingswerk door.

De moed die ouderling Wilson tentoonspreidde en zijn vurige verlangen om op zending te blijven, troffen zijn vader, die geen lid was, zozeer dat hij de leringen van de kerk onderzocht en zich ook liet dopen.

Ik vernam dat een onderzoekster die door ouderling Wilson onderwezen was, zich had laten dopen en bevestigd wilde worden door ouderling Wilson, omdat zij hem zo respecteerde. Met enkele anderen ging ze naar het ziekenhuis waar ouderling Wilson lag. Daar legde hij zijn overgebleven hand op haar hoofd en bevestigde haar tot lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Maand in maand uit ging ouderling Wilson door met zijn dierbare maar pijnlijke werk als zendeling. Er werden zalvingen gegeven en gebeden opgezonden. Door zijn voorbeeld van toewijding, leefden zijn medezendelingen dichter bij God.

De lichamelijke toestand van ouderling Wilson verslechterde. Het einde naderde en hij moest terug naar huis. Hij smeekte om nog een maand te mogen blijven, en dat verzoek werd ingewilligd. Hij stelde zijn geloof in God en Hij op wie Thomas Michael Wilson in stilte vertrouwde, deed de vensters van de hemel open en zegende hem overvloedig. Zijn

ouders, Willie en Julia Wilson, en zijn broer Tony gingen naar Salt Lake City om hun zoon en broer naar Alabama te brengen. Maar er moest nog een zegen, waar lang om gebeden en naar verlangd was, verleend worden. Het gezin nodigde mij uit hen te vergezellen naar de Jordan Rivertempel, waar de heilige verordeningen die gezinsleden voor eeuwig en voor dit leven samenbinden, werden verricht.

Ik nam afscheid van de familie Wilson. Ik zie ouderling Wilson nog voor me, zoals hij me bedankte omdat ik hem en zijn dierbaren vergezeld had. Hij zei toen: 'Het doet er niet toe wat er in dit leven met ons gebeurt, als we het evangelie van Jezus Christus maar hebben en ernaar leven. Het maakt niet uit of ik het evangelie aan deze kant of aan de andere kant van de sluier verkondig, zolang ik het maar verkondig.' Wat een moed. Wat een vertrouwen. Wat een liefde. De familie Wilson maakte de lange reis terug naar Lafayette, waar ouderling Thomas Michael Wilson van deze aarde naar de eeuwigheid overging. Hij werd begraven met zijn zendelingennaamplaatje opgespeld.

Broeders, laten wij aan het einde van deze algemene priesterschapsbijeenkomst ons allemaal vast voornemen om de kansen te grijpen die ons worden geboden, en laten wij het priesterschap dat wij dragen eren door de diensten die wij verlenen, de levens die wij tot zegen zijn en de zielen die wij mogen helpen redden. U bent een 'een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie'[4], en u kunt iets goeds tot stand brengen. Van deze waarheden getuig ik in de naam van Jezus Christus, onze Heiland. Amen. ■

NOTEN

1. 'For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God', *Ensign*, november 1975, p. 74.
2. *Deseret News*, 21 juni 1871, p. 235.
3. Lucas 2:40 [Statenvertaling 1977].
4. 1 Petrus 2:9.

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST
April 6, 2008

Dierbaar geloof van onze vaders

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Ware godsdienst dient niet te ontstaan uit wat de mens behaagt of uit de tradities van voorouders, maar uit wat God, onze eeuwige Vader, behaagt.

We worden zeer gezegend door de prachtige muziek van het Tabernakelkoor.

Geliefde broeders en zusters, vrienden, het verheugt mij dat ik mij in uw midden bevind, en het mij gegeven is lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te zijn, om onder u gerekend te worden.

Mijn eerste reactie toen ik deze heilige roeping van de Heer kreeg om als het nieuwste lid van het Eerste Presidium van de kerk te dienen, was dat ik mij *vreugdevol overrompeld* voelde. Sindsdien hebben de woorden *nederigheid*, *dankbaarheid* en *geloof* een andere dimensie gekregen.

Ik kan u verzekeren dat niemand meer verrast was door de roeping dan mijn kinderen en kleinkinderen.

In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dingen wij niet naar, noch weigeren wij, roepingen die van God komen via de geïnspireerde priesterschapskanalen. Ik bid dat God mij kracht en een begripvol hart schenkt om deze heilige roeping groot te maken naar zijn wil en welbehagen.

We missen allemaal president Gordon B. Hinckley. Zijn invloed op dit grote werk zal ons tot zegen blijven.

Ik voel mij bevoorrecht dat ik zo nauw met president Monson kan samenwerken. Ik ken hem al heel wat jaren. Hij is een man met verbazingwekkende gaven en talenten. Hij is de profeet van God. Zijn geloof en liefdevolle hart gaan uit naar alle natiën, geslachten, talen en volken.

Ik ben dankbaar dat ik met president Eyring kan samenwerken. Ik voel liefde en respect voor deze grote leider en leraar in het koninkrijk van God.

Toen het Quorum der Twaalf in de bovenzaal van de Salt Laketempel bijeen was om president Monson steun

te verlenen als de zestiende president van de kerk, verwonderde ik mij over de buitengewone kwaliteiten, wijsheid en spiritualiteit van de broeders die daar aanwezig waren. Ik werd mij nog meer bewust van mijn eigen gebreken. Ik hou van deze voortreffelijke geloofsreuzen. Ik ben dankbaar dat ik door mijn hand op te steken hun mijn steun kan geven. Ik hou van, en verleen mijn steun aan, ouderling Christofferson, het nieuwste lid van de Twaalf.

Toen de Heer Frederick G. Williams riep als raadgever van de profeet Joseph Smith, gebood Hij hem: 'Wees getrouw; handel in het ambt waartoe Ik u heb aangewezen; kom de zwakken te hulp, verhef de handen die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën.'[1] Ik ben van mening dat deze raad geldt voor eenieder die een roeping aanvaardt in het koninkrijk van God, en zeker voor mij in dit deel van mijn leven.

Profeet Gods en onze president

Ik wil u wat vertellen over president Thomas S. Monson. Een paar jaar geleden bezocht president Monson een regionale conferentie in Hamburg en ik had de eer om hem daarbij te vergezellen. President Monson heeft een gigantisch geheugen en toen we het over de heiligen in Duitsland hadden, stond ik ervan verbaasd hoeveel hij er zich herinnerde.

President Monson vroeg naar broeder Michael Panitsch, voormalig ringpresident en toentertijd patriarch, die een van de trouwe pioniers van de kerk in Duitsland was. Ik vertelde hem dat broeder Panitsch ernstig ziek was en aan bed gekluisterd, en dat hij de bijeenkomsten niet kon bijwonen.

President Monson vroeg of we hem een bezoekje konden brengen.

Ik wist dat president Monson net vóór zijn reis naar Hamburg aan zijn voet was geopereerd en dat lopen pijnlijk was. Ik legde uit dat broeder Panitsch op de vijfde verdieping woonde en dat er geen lift was. Wij zouden de trap moeten nemen.

President Monson liet zich niet van zijn stuk brengen. En dus gingen we.

Ik herinner mij hoe moeilijk het voor president Monson was om trappen te lopen. Hij moest na elke verdieping even uitrusten. Er kwam geen klacht over zijn lippen, en hij wist niet van opgeven. Omdat het gebouw hoge plafonds had, leek er geen eind te komen aan de trappen, maar president Monson hield opgewekt vol, en zo bereikten we eindelijk de flat van broeder Panitsch op de vijfde verdieping.

Eenmaal binnen hadden we een goed gesprek. President Monson bedankte hem voor zijn toegewijde leven en monterde hem op met zijn glimlach. Voordat we vertrokken, gaf hij hem een prachtige priesterschapszegen.

Niemand anders dan broeder Panitsch, zijn vrouw en kinderen, en ik waren getuige van deze moedige en barmhartige daad.

President Monson had ervoor kunnen kiezen om uit te rusten tussen de lange en vele bijeenkomsten door. Hij had wat van de mooie bezienswaardigheden in Hamburg kunnen gaan bekijken. Ik vond en vind het opmerkelijk dat hij van alle bezienswaardigheden in die stad koos voor een bezoek aan een zwak en ziek lid van de kerk, dat de Heer toegewijd en nederig had gediend.

President Monson ging naar Hamburg om de mensen in dat land te onderwijzen en tot zegen te zijn, en dat heeft hij gedaan. Maar tezelfdertijd richtte hij zich op het individu, naam na naam. Zijn brede en verreikende visie verschaft hem inzicht in

de complexiteit van een wereldwijde kerk, maar toch heeft hij ook de barmhartigheid om zich op het individu te richten.

Toen de apostel Petrus over Jezus, zijn vriend en leraar, sprak, zei hij over Hem: 'Hij ging rond, weldoende.'[2]

Datzelfde kan, denk ik, gezegd worden van de man die we steunen als profeet van God.

Het geloof van onze vaders

Ik verwonder mij over de vele verschillende achtergronden van de leden van de kerk. U komt uit alle rangen en standen, alle culturen, talen, politieke omstandigheden en godsdienstige tradities.

Deze verscheidenheid in levensomstandigheden bracht mij bij de boodschap van een van onze lofzangen: 'Dierbaar geloof'. In het refrein wordt deze zin herhaald: 'Dierbaar geloof [van onze vaders], ons levensbrood, u zijn we trouw tot in de dood.'[3]

Het geloof van onze vaders — die woorden staan mij aan.

Veel leden van de kerk denken bij die woorden aan de heldhaftige pioniers die het gerief van hun huis achterlieten en per huifkar en te voet op weg gingen tot zij de vallei van het grote Zoutmeer bereikten. Ik heb diep ontzag voor het geloof en de moed van die eerste pioniers van de kerk. Mijn eigen voorouders woonden in die tijd aan de overkant van de oceaan. Geen van hen woonde in Nauvoo of Winter Quarters, en geen van hen maakte de tocht over de vlakten. Maar als lid van de kerk maak ik dankbaar en trots aanspraak op hun pionierserfgoed als mijn eigen erfgoed.

Met dezelfde vreugde maak ik aanspraak op het erfgoed van de hedendaagse pioniers in elke natie, wier verhalen van volharding, geloof en offers nieuwe, melodieuze verzen toevoegen aan het imposante refrein van

de hedendaagse lofzang op het koninkrijk Gods.

Als men in mijn eigen familie nadenkt over de woorden 'het geloof van onze vaders' dan denkt men daarbij vaak aan het lutherse geloof. Onze voorouders behoorden generaties lang tot dit kerkgenootschap. Mijn zoon is er onlangs zelfs achtergekomen dat een van onze familietakken terug te voeren is tot Maarten Luther.

We houden alle gelovigen in andere religies in ere en respecteren hen die God liefhadden, ongeacht waar zij woonden of wanneer zij leefden, ook al hadden zij niet de volheid van het evangelie. Wij uiten onze dank voor hun onbaatzuchtigheid en moed. Zij zijn onze broeders en zusters, kinderen van onze hemelse Vader.

Wij geloven dat het een fundamenteel recht van de mens is 'de almachtige God te aanbidden volgens de stem van ons eigen geweten, en [we] kennen alle mensen hetzelfde goed recht toe: laat hen aanbidden hoe, waar of wat zij willen.'[4]

Er zijn vele geloven en tradities van onze vaders

Nu de herstelde Kerk van Jezus Christus wereldwijd tot bloei komt — nu er dertien miljoen leden zijn — heeft 'het geloof van onze vaders' een ruimere betekenis gekregen. Voor sommigen kan het slaan op het familie-erfgoed in een van de honderden christelijke geloven; voor anderen betreft het wellicht de geloven en tradities in het Midden-Oosten, Azië of Afrika.

Ik heb het grootste deel van mijn leven in landen gewoond waar de leden van de kerk in de minderheid zijn. In die tijd is het mij duidelijk geworden dat veel mensen onder de indruk zijn van het herstelde evangelie als hen dat ter ore komt — en zelfs lid van de kerk willen worden. En toch willen ze liever niet hun voorouders teleurstellen; zij voelen het als hun plicht om trouw te blijven aan het geloof van hun vaders.

Jaren geleden zag ik op een zondag nieuwe gezichten bij ons in de kerk — een jonge moeder met twee dochters. Het duurde niet lang of de drie lieten zich dopen en werden lid van de kerk.

Ik ken het verhaal van hun bekering uit de eerste hand, want de naam van de oudste dochter was Harriet, en zij zou later mijn vrouw worden.

Harriets moeder, Carmen, had pas haar man verloren en raakte in een periode van bezinning geïnteresseerd in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Na de leerstellingen onderzocht te hebben, wisten Carmen en haar dochters dat de kerk waar was en wilden ze zich laten dopen.

Toen Carmen dat aan haar moeder vertelde, was haar moeder echter heel ontdaan. 'Hoe kun je zo ontrouw zijn aan het geloof van je vaders?', vroeg ze.

Carmens moeder was niet de enige die bezwaren had. Carmens wilskrachtige zus, Lisa, was net zozeer ontdaan door het nieuws. Misschien drukt *ontdaan* het te zachtjes uit. Ze was ontzettend boos.

Lisa zei dat ze die twee jonge zendelingen een bezoek zou brengen om

Bovenaan: President Thomas S. Monson is in de zaterdagmorgenbijeenkomst gesteund als 16de president van de kerk. Boven: Na afloop van een andere bijeenkomst zwaait hij ten afscheid. Rechts: Hij spreekt ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen vriendelijk toe.

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

April 2008

HET EERSTE PRESIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

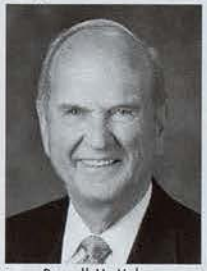
HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

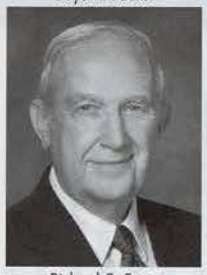
Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Earl C. Tingey

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Claudio R. M. Costa

Steven E. Snow

Walter F. González

L. Whitney Clayton

Earl C. Tingey | Neil L. Andersen | Ronald A. Rasband | Claudio R. M. Costa | Steven E. Snow | Walter F. González | L. Whitney Clayton

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

ze te laten weten hoe ze er naast zaten. Ze ging op weg naar de kerk, trof daar de zendelingen aan en, u raadt het al, ook Lisa werd lid van de kerk.

Vele jaren later kreeg Carmens moeder ook een getuigenis dat het evangelie van Jezus Christus op aarde was hersteld. Op zekere dag zei ze tegen haar dochters en kleinkinderen: 'Ik wil in dezelfde hemel komen als jullie.' Ze was al in de zeventig toen ze het water van de doop in ging en lid werd van de kerk.

Het geloof van onze Vader

Wat is dan het geloof van onze vaders? Is het 't geloof van onze ouders, grootouders of overgrootouders?

Maar hoe staat het dan met het geloof van de ouden vóór hen? Hoe staat het met Abraham, Isaak en Jakob? Zijn zij niet onze vaders? Zijn wij niet van het huis van Israël? En Noach en Henoch, en onze eerste ouders, Adam en Eva?

En de Heiland, en de discipelen die Hem volgden?

Het geloof van onze hemelse Vader is sinds het begin der tijden onveranderlijk gebleven, zelfs vóór de grondlegging van deze wereld. Johannes de Openbaarder beschreef een grote oorlog in de hemel.[5] Het strijdpunt was morele keuzevrijheid, net als in deze tijd. Iedereen die ooit geleefd heeft, bevond zich onder hen die tegen Satan streden en de kant van de Zoon en de Vader kozen. Verplicht dat niet tot trouw aan God, onze hemelse Vader?

Als lid van de Kerk van Jezus Christus, geloven wij 'in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.'[6] En 'wij geloven dat door de verzoening van Christus de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.'[7] Wij geloven in het grote plan van geluk, het verlossingsplan, het heilsplan, waardoor Gods kinderen het sterfelijke leven ervaren en kunnen terugkeren in de tegenwoordigheid van de Vader — een barmhartig plan dat er al vóór de grondlegging van deze aarde was.

Dat is het plan en het geloof van onze Vader!

Ik getuig dat de leer van het herstelde evangelie van Jezus Christus het geloof van onze hemelse Vader is. Het is zijn waarheid, vanaf de dagen van Adam tot in deze tijd geopenbaard aan zijn dienstknechten, de profeten. De Vader en de Zoon zijn aan Joseph Smith verschenen om het geloof van onze Vader op aarde te herstellen, dat nooit meer zal verdwijnen. God verlangt dat al zijn kinderen het ontvangen, ongeacht hun achtergrond, cultuur of tradities. Ware godsdienst dient niet te ontstaan uit wat de mens behaagt of uit de tradities van voorouders, maar uit wat God, onze eeuwige Vader, behaagt.

Voortdurende openbaring is een basisgegeven van dit geloof. Joseph Smiths eerste gebed getuigt daar krachtig van. Openbaring is een constant kompas dat altijd wijst naar de wil en het geloof van onze hemelse Vader.

Onze hemelse Vader houdt van zijn kinderen. Hij hoort de gebeden van de ootmoedigen en oprechten in alle natiën, talen en volken. Hij schenkt licht aan wie Hem zoeken en eren, en bereid zijn om zijn geboden te onderhouden. Wij verkondigen verheugd dat het geloof van onze Vader op aarde is.

Wij nodigen iedereen op deze prachtige planeet uit om zijn leer te leren kennen en te zien of die niet aangenaam, goed en waardevol is. We vragen de oprechten van hart om zich in deze leer te verdiepen en om hun Vader in de hemel te vragen of die waar is of niet. En al doende kunnen zij het ware geloof van hun Vader ontdekken, omarmen en navolgen, welk geloof hen zal behouden.[8]

Dat is onze boodschap aan de wereld.

Ik getuig plechtig dat God de Vader, zijn Zoon, Jezus Christus, en de Heilige Geest werkelijk bestaan; er zijn nu profeten op aarde die de sleutels dragen die in ononderbroken opvolging van Joseph Smith tot Thomas S. Monson zijn gekomen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. LV 81:5.
2. Handelingen 10:38.
3. Lofzang 52.
4. Geloofsartikelen 1:11.
5. Zie Openbaring 12:7–9.
6. Geloofsartikelen 1:1.
7. Geloofsartikelen 1:3.
8. Zie Matteüs 9:22.

Wederom geboren

OUDERLING D. TODD CHRISTOFFERSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De geestelijke wedergeboorte begint met geloof in Jezus Christus, door wiens genade wij worden veranderd.

Vijftien jaar geleden stond ik voor de eerste keer aan het spreekgestoelte in de Tabernakel als een pasgesteunde zeventiger. Ik was 48 jaar. Ik had dik, donkerbruin haar. Ik dacht dat ik wist hoe het voelde om mij onbeholpen te voelen. Na mijn toespraakje van vijf minuten droop mijn overhemd van de transpiratie. Die eerste keer had veel weg van een vuurproef. Nu lijkt het, achteraf bezien, echter een betrekkelijk plezierige ervaring.

Toen president Dieter F. Uchtdorf en ouderling David A. Bednar werden gesteund als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, kreeg ik in die bijeenkomst de bevestiging dat hun roeping van God kwam. Op dat ogenblik werd het mij ook duidelijk hoe buitengewoon heilig de roeping en bediening van een apostel van de Heer Jezus Christus is. Ik kan dat niet goed onder woorden brengen, omdat de Geest dat inzicht woordeloos op mijn geest overbracht. Nu ik daaraan denk, voel ik een diepe nederigheid over mij komen die ik nog nooit eerder heb gevoeld, en ik smeek mijn hemelse Vader om mij te blijven schragen, zodat ik opgewassen ben tegen dat wat mijn aangeboren kwaliteiten ver te boven gaat, dat ik mij op mijn bediening zal richten en mijzelf in het werk zal verliezen. Ik vertrouw op Hem en ik weet dat zijn genade voldoende is. Daarom wijd ik onvoorwaardelijk alles wat ik heb en ben toe aan God en zijn geliefde Zoon. Tevens wijd ik mijzelf, mijn trouw, diensten en mijn liefde ook toe aan het Eerste Presidium en aan de Twaalf.

In mijn patriarchale zegen, die ik op dertienjarige leeftijd van mijn geliefde grootvader heb gekregen, staat het volgende: '[Je hemelse Vader] heeft je in deze laatste en glorierijke bedeling in het nieuw en eeuwigdurend verbond uit goede, rechtschapen ouders geboren laten worden.' Met de grootste waardering erken ik dat ik dit als een grote, fundamentele zegen ervaar. Ik breng hulde aan mijn ouders en erken in liefde dat ik bij hen in de schuld sta, maar ook bij hun ouders en de generaties voor hen. Kort na mijn roeping tot de Zeventig stond ik aan het graf van een van die voorouders die jaren vóór mijn geboorte was gestorven. Toen ik nadacht over de offers die hij en zijn gezin gebracht hebben door het herstelde evangelie van Jezus Christus aan te nemen, vloeide mijn hart over van dankbaarheid, en maakte zich een vastberadenheid van mij meester om zijn offer en dat van anderen na hem, eer te brengen door, net als hen, God trouw te dienen en de evangelieverbonden na te leven.

Ook mijn dierbare broers en hun echtgenotes, die hier vandaag aanwezig zijn, zie ik als grote zegeningen in mijn leven. Mijn vrouw en ik hebben vier zoons en een dochter, ieder getrouwd met een geweldige partner, of, in geval van onze jongste zoon, bijna getrouwd met een lieftallige jonge vrouw. We houden van hen en onze kleinkinderen en zijn heel blij dat zij ons tot zegen zijn met hun trouw aan de Heiland en zijn evangelie. Bovenaan staat mijn vrouw, Kathy, huismoeder bij uitstek, zonnetje in mijn leven, stabiele en wijze partner, vervuld van geestelijke intuïtie, humor, hartelijkheid en naastenliefde. Ik hou zielsveel van haar en ik hoop dat in de komende dagen en jaren nog overtuigender te kunnen tonen.

Het was mijn voorrecht om als jonge man een zending in Argentinië te vervullen, onder leiding van twee uitzonderlijke zendingspresidenten, Ronald V. Stone en Richard G. Scott, en hun respectievelijke echtgenotes, Patricia en Jeanene. Ik dank God dat zij mij blijvend hebben beïnvloed. Nadat ik mijn rechtenstudie had afgerond, woonden Kathy en ik met onze kinderen achtereenvolgens in de staten Maryland, Tennessee, Virginia, North Carolina en nu Utah. We woonden ook drie prachtige jaren in Mexico. Op al die plekken waren we gezegend met goede vrienden binnen en buiten de kerk, die van ons hielden en van wie wij veel leerden, en dat is nog steeds het geval. Ik grijp deze kans aan om hen allen publiekelijk te danken.

Mijn liefde en genegenheid voor mijn broeders van de Zeventig en de

Presiderende Bisschap kent geen grenzen. Ik verheug mij erop dat we door mijn bediening een nauwe band kunnen blijven houden en dat we vaak in de gelegenheid zullen zijn om samen te dienen. De zich ontvouwende openbaringen in onze tijd ter organisatie van de Zeventig behoren tot de meest ingrijpende en wellicht ondergewaardeerde wonderen in de geschiedenis van 's Heren werk in de laatste dagen. De Zeventig vervullen een sleutelrol tot het succes van het werk nu en in de komende jaren, en ik voel mij zeer vereerd dat ik tot de Zeventig heb behoord. God zegene u, broeders.

Ik wil u mijn getuigenis geven van Jezus Christus, de Zoon van God, en de kracht van zijn oneindige zoenoffer. En dat doe ik aan de hand van een ervaring uit mijn jaren in Tennessee. Op zekere avond kreeg ik een telefoontje van een mij onbekende man. Hij bleek een onlangs gepensioneerde predikant van een ander geloof te zijn, die vroeg of hij mij de daaropvolgende zondag onder vier ogen kon spreken. Toen we elkaar die zondag spraken, zei mijn gast eerlijk dat hij me kwam bezoeken omdat hij zich zorgen maakte om mijn zielenheil. Hij haalde uit zijn map een vrij lange lijst met schriftuurplaatsen uit het Nieuwe Testament. Hij zei dat hij deze teksten met me wilde doornemen om te zien of hij me kon redden. Het verbaasde mij dat hij geen blad voor de mond nam, maar ik merkte dat hij oprecht met mij begaan was.

We spraken ruim een uur met elkaar, en hij vond het niet erg om iets over mijn geloof te horen en samen enkele leringen uit het Boek van Mormon te lezen, die hem niet bekend waren. We merkten dat er veel overeenkomsten waren, maar ook enkele verschillen. We voelden een vriendschapsband en baden met elkaar voordat hij wegging. Wat mij is bijgebleven is onze discussie over de wedergeboorte. De kern van mijn getuigenis van Jezus Christus is de

geestelijke wedergeboorte die Hij mogelijk heeft gemaakt.

Het was Jezus die zei dat toegang tot het koninkrijk van God een wedergeboorte vereist — geboren worden uit water en geest (zie Johannes 3:3–5). Zijn leringen over een lichamelijke en geestelijke doop helpen ons om te begrijpen dat voor deze transformerende wedergeboorte — voor deze verandering van een natuurlijk mens tot een heilige — zowel onze eigen acties als de tussenkomst van goddelijke macht noodzakelijk zijn (zie Mosiah 3:19). Paulus omschreef de wedergeboorte met deze eenvoudige verklaring: 'Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping' (2 Korintiërs 5:17).

Laten we twee voorbeelden uit het Boek van Mormon bekijken. Ongeveer een eeuw vóór de geboorte van Christus onderwees koning Benjamin zijn volk in de leer van de komst en verzoening van de Heiland. De Geest van de Heer bracht zo'n grote verandering in de mensen teweeg, dat zij 'niet meer geneigd [waren] om kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen' (Mosiah 5:2). Vanwege hun geloof in Christus zeiden ze: 'Wij zijn bereid een verbond met onze God aan te gaan dat wij *voor de rest van onze levensdagen* zijn wil zullen doen, en gehoorzaam zullen zijn aan zijn geboden' (Mosiah 5:5; cursivering toegevoegd). De koning antwoordde: 'Wegens het verbond dat gij hebt gesloten, zult gij de kinderen van Christus worden genoemd, zijn zonen en zijn dochters; want zie, heden heeft Hij u geestelijk verwekt; want gij zegt dat uw hart door geloof in zijn naam is veranderd; daarom zijt gij uit Hem geboren en zijn zonen en zijn dochters geworden' (Mosiah 5:7; zie ook LV 76:24).

Ook het voorbeeld van Alma is erg leerzaam. Toen hij met zijn collega's op pad ging om de kerk van Christus te vernietigen, werden zij door een engel tegengehouden. Alma doorstond toen drie dagen en nachten die hij beschrijft als 'door eeuwige kwelling gepijnigd. (...) Ja, ik herinnerde mij al mijn zonden en ongerechtigheden, waarvoor ik met de pijnen der hel gekweld werd' (Alma 36:12–13). Na zich 'tot stervens toe te hebben bekeerd' (Mosiah 27:28), zoals hij het noemde, kreeg hij in gedachten de prachtige boodschap van Jezus Christus en zijn verzoening. Alma smeekte: 'O, Jezus, Gij Zone Gods, wees mij, die vol bittere gal is en door de eeuwige ketenen des doods omvangen, genadig!' (Alma 36:18.) Hij kreeg vergeving en beleed zijn zonden in het openbaar:

'Ik heb mij van mijn zonden bekeerd en ben door de Heer verlost; zie, ik ben uit de Geest geboren.

'En de Heer zeide tot mij: Verwonder u niet dat het gehele mensdom moet worden wedergeboren, ja, mannen en vrouwen, alle natiën, geslachten, talen en volken; ja, geboren uit God, veranderd van hun vleselijke en gevallen staat in een staat van rechtvaardigheid, waardoor zij, door God verlost, zijn zonen en dochters worden;

'en aldus worden zij nieuwe schepselen' (Mosiah 27:24–26).

Als we over deze voorbeelden en andere teksten nadenken, wordt het

duidelijk dat de geestelijke wedergeboorte begint met geloof in Jezus Christus, door wiens genade wij worden veranderd. Het gaat met name om ons geloof in Christus als de Verzoener, de Verlosser die ons van zonden reinigt en ons heiligt (zie Mosiah 4:2–3).

Wanneer dit ware geloof bij iemand wortel schiet, leidt dat onvermijdelijk tot bekering. Amulek verkondigde over het offer van de Heiland: 'Aldus brengt Hij het heil aan allen die in zijn naam geloven; en dit is het doel van dat laatste offer: het teweegbrengen van de innerlijke barmhartigheid, die de gerechtigheid overmeestert en de mensen de middelen verschaft *waardoor zij geloof tot bekering kunnen hebben*' (Alma 34:15; cursivering toegevoegd).

Wil bekering volledig zijn, dan is er een verbond van gehoorzaamheid vereist. Dat is het verbond dat het volk van Benjamin met God sloot om 'zijn wil [te] doen, en gehoorzaam [te] zijn aan zijn geboden' (Mosiah 5:5). Dat verbond wordt in de wateren van de doop voltrokken (zie Mosiah 18:10). Het wordt in de Schriften soms 'doop van bekering' of 'doop tot bekering' genoemd, omdat het de uiteindelijke stap in ons bekeringsproces is (zie bijvoorbeeld, Handelingen 19:4; Alma 7:14; 9:27; LV 107:20).

En zoals beloofd doopt de Heer ons vervolgens 'met vuur en met de Heilige Geest' (3 Nephi 9:20). Nephi heeft het als volgt gezegd: 'Want de poort waardoor gij moet binnengaan, is bekering en doop met water; en dan komt de vergeving van uw zonden door vuur en door de Heilige Geest' (2 Nephi 31:17).[1] Als we ons dan verlaten hebben op 'de verdiensten van Hem die machtig is om te redden' (2 Nephi 31:19), worden wij 'levend gemaakt naar de innerlijke mens' (Mozes 6:65). En als we dan nog niet helemaal wedergeboren zijn, bevinden we ons in ieder geval op het pad van de geestelijke wedergeboorte.

Toch waarschuwt de Heer ons voor het volgende: 'Er is een mogelijkheid dat de mens buiten de genade komt te staan' (LV 20:32), zelfs zij die zijn geheiligd (zie vss. 32–34). Nephi legt uit: 'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Indien gij aldus voorwaarts zult streven, en u in Christus' woord verheugt, en volhardt tot het einde toe, dan zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:20).

U kunt zich afvragen: Waarom onderga ik die grote verandering niet wat sneller? U moet bedenken dat de buitengewone voorbeelden van het volk van koning Benjamin, Alma en anderen in de Schriften inderdaad buitengewoon zijn, en niet standaard.[2] Voor de meesten van ons zijn de veranderingen geleidelijker en hebben ze meer tijd nodig. In tegenstelling tot onze lichamelijke geboorte is de wedergeboorte meer een proces dan een gebeurtenis. En deelname aan dat proces is het belangrijkste doel van het sterfelijk leven.

Maar laten we onszelf niet rechtvaardigen als onze inspanningen achteloos zijn. Laten we niet tevreden zijn als we nog de neiging hebben om kwaad te doen. Laten we iedere week waardig aan het avondmaal deelnemen en de hulp van de Heilige Geest inroepen om de laatste sporen van onzuiverheid te verwijderen. Ik getuig dat als u voortgaat op het pad van de geestelijke wedergeboorte, de verzoenende genade van Jezus Christus uw zonden en de smet van die zonden zal wegnemen, verleidingen hun aantrekkingskracht zullen verliezen en u door middel van Christus heilig wordt, zoals Hij en onze Vader heilig zijn.

Ik ken Jezus Christus als de levende, herrezen Zoon van God.

'[Ik weet] dat rechtvaardiging door de genade van onze Heer en Heiland Jezus Christus juist en waar is;

'en [ik weet] ook dat heiliging door de genade van onze Heer en Heiland Jezus Christus juist en waar is, voor allen die God met al hun macht, verstand en kracht liefhebben en dienen' (LV 20:30–31; zie ook Moroni 10:32–33).

Ik verheug mij erop om de rest van mijn leven Christus en zijn goede nieuws aan de hele wereld te kunnen

verkondigen. Ik getuig van het bestaan en de liefde van God, onze hemelse Vader, aan wie Jezus alle eer heeft gegeven. Ik hou en getuig van de profeet Joseph Smith. Doordat hij persoonlijk omging met de Heer, het Boek van Mormon vertaalde en publiceerde, en zijn getuigenis met zijn martelaarsbloed bezegelde, is Joseph de voortreffelijke openbaarder van Jezus Christus en diens ware rol als goddelijke Verlosser geworden. Jezus had geen betere getuige noch een meer toegewijde vriend dan Joseph Smith kunnen hebben. Ik geef u mijn getuigenis van de roeping van president Thomas S. Monson als profeet en president van de Kerk van Jezus Christus in deze tijd en beloof hem trouw bij die heilige taak. Ik smeek Gods zegeningen over u af. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. God heeft Adam daar vanaf het begin in onderwezen. Hij zei tegen Adam: 'En zoals gij in de wereld geboren zijt door water en bloed en de geest, die Ik heb gemaakt, en aldus van stof tot een levende ziel geworden zijt, zo moet gij ook in het koninkrijk des hemels wedergeboren worden uit water en uit de Geest en gereinigd worden door bloed, ja, het bloed van mijn Eniggeborene; opdat gij geheiligd kunt worden van alle zonde (...) want door het water onderhoudt gij het gebod; door de Geest zijt gij gerechtvaardigd, en door het bloed zijt gij geheiligd' (Mozes 6:59–60). Met andere woorden, de doop door bekering uit water leidt tot de doop uit de Geest. De Geest verleent ons de verzoenende genade van Christus, gesymboliseerd door zijn bloed, zowel om onze zonden te rechtvaardigen (of te vergeven) als ons van de gevolgen van zonde te heiligen (of te zuiveren), waardoor wij in de ogen van God onbesmet en heilig worden.

   In de Schriften staat dat 'Adam de Heer aanriep, en hij werd weggevoerd door de Geest des Heren en in het water gedragen en onder het water gelegd en uit het water voortgebracht. En aldus werd hij gedoopt, en de Geest Gods daalde op hem neer, en aldus werd hij geboren uit de Geest en levend gemaakt naar de innerlijke mens. En hij hoorde een stem uit de hemel, zeggende: Gij zijt gedoopt met vuur en met de Heilige Geest. (...) Zie, gij zijt één in Mij, een zoon van God; en aldus kunnen allen mijn zonen [en dochters] worden' (Mozes 6:64–66, 68).
2. Zie Ezra Taft Benson, 'Een grote verandering van hart', *De Ster,* maart 1990, pp. 2–7.

De beste investering

OUDERLING SHELDON F. CHILD
van de Zeventig

De Heer zal u zegenen als u altijd een eerlijke tiende betaalt. Het is de beste investering die u ooit kunt doen.

Toen ik jong was, had een van onze buren een kudde melkkoeien. Een van zijn koeien overleed en liet een pasgeboren kalfje achter. Dat gaf hij aan mij. Ik zorgde voor het kalfje, voedde het en bracht het groot. De dag dat mijn vader het naar de veiling bracht om te verkopen, was een dag van gemengde gevoelens voor mij: ik was aan het kalf gehecht geraakt, en toch keek ik uit naar de beloning voor mijn werk. Ik had gevraagd of ik de opbrengst van het kalf in zilveren dollars kon krijgen. Ik weet nog dat mijn vader thuiskwam en me twintig zilveren dollars overhandigde. Geld was schaars en ik had het gevoel dat ik schatrijk was. Ik telde, bewonderde en poetste iedere munt zorgvuldig. Op zondag deed ik schoorvoetend twee glimmende munten in mijn zak om mijn tiende te betalen. Hoe moeilijk het ook was om mijn kostbare zilveren dollars aan de bisschop te betalen, ik weet nog hoe goed ik me voelde omdat ik de Heer gehoorzaamde.

Onderweg van de kerk naar huis zei mijn moeder dat ze trots op me was. Toen zei ze: 'Je grootvader zei altijd tegen zijn kinderen dat als wij trouw een eerlijke tiende betaalden, de Heer ons zou zegenen en dat het de beste investering van ons leven zou zijn.'

Mijn grootvader begreep het volgende: 'Er is een wet vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel afgekondigd, waarop alle zegeningen zijn gegrond — en wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond.'[1] Tiende is een gebod van God, en als wij zijn wet naleven, is Hij gebonden om ons te zegenen. Zelfs als zevenjarige jongen was dat iets wat ik kon begrijpen. President Thomas S. Monson heeft over de wetten van God gezegd: 'Als we ze overtreden, zullen we blijvende gevolgen ondervinden. Als we ze gehoorzamen, zullen we

eeuwige vreugde ontvangen.'[2]

U weet vast wel dat de Israëlieten bestraft werden omdat ze God beroofden. Ze vroegen: 'Waarin beroven wij U?' Het antwoord luidde: 'In de tienden en de heffing.' En toen kregen de Israëlieten de belofte dat zij, als ze de wet van tiende zouden gehoorzamen, aanspraak op zijn zegeningen konden maken. De Heer zei: 'Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer (...); beproeft Mij toch daarmede, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten.'[3]

De Heer vroeg de Israëlieten om Hem te beproeven, om geloof in Hem te oefenen zodat Hij in staat zou zijn om zijn belofte aan hen te vervullen. Datzelfde gebod en diezelfde belofte zijn ook nu nog van kracht. Als wij de wet van tiende naleven, is de belofte van de Heer onbetwistbaar: we zullen stoffelijke en geestelijke zegeningen ontvangen, volgens de wijsheid en op de tijd van de Heer.

Mijn vrouw, Joan, en ik hebben op verschillende plaatsen in de wereld gewoond, onder geweldige mensen die dagelijks op de Heer vertrouwen voor hun basisbehoeften. Zij die de geloofssprong wagen om hun tiende te betalen, getuigen dat de vensters van de hemel voor ze worden geopend. Ik kan me nog een trouwe vader in de Filipijnen herinneren die op een zondag zijn kleine beetje tiende aan de bisschop overhandigde en vervolgens met zijn kinderen van de kerk naar huis liep. Hij wist heel goed dat er thuis geen eten voor ze was. Onderweg viel er plotseling een grote broodvrucht uit een boom. Hij keek onmiddellijk omhoog en bedankte God dat Hij de vensters van de hemel had geopend en hem een broodvrucht had gegeven om zijn kinderen te voeden.

Wij leven in een economisch moeilijke tijd. Als we echter terugkijken op de achterliggende jaren zijn er altijd periodes van relatieve voorspoed en periodes van financiële onzekerheid. Maar het gaat niet om de omstandigheden waarin we ons bevinden. Als we eerst onze verplichting aan de Heer betalen en dan onze wijsheid en ons gezond verstand gebruiken, zal de Heer ons helpen met het beheren van de middelen die ons ter beschikking staan.

President Heber J. Grant heeft gezegd: 'Ik wil zeggen dat als u eerlijk tegen de Heer bent, tiende betaalt en zijn geboden onderhoudt, Hij u niet alleen zal zegenen met het licht en de inspiratie van zijn Heilige Geest, maar ook met de nodige middelen. Dan zult u in staat zijn om uw schulden af te betalen en zal de Heer stoffelijke zegeningen in overvloed op u uitstorten.'[4]

In 1936, op het dieptepunt van de grote economische crisis in de Verenigde Staten, toen de mensen met moeite de eindjes aan elkaar konden knopen, moedigde ouderling John A. Widtsoe de heiligen aan om hun tiende te betalen vanwege de geestelijke zegeningen die ze daardoor konden ontvangen. Hij

heeft gezegd: 'Gehoorzaamheid aan de wet van tiende [geeft] een diepe, innerlijke vreugde, (...) die op geen enkele andere manier verkregen [kan] worden. (...) De waarheidsbeginselen worden duidelijker. (...) Bidden gaat makkelijker. (...) De geestelijke zintuigen worden verscherpt; [en] (...) de mens gaat meer op zijn Vader in de hemel lijken.'[5]

Een moeder in West-Afrika gaf haar getuigenis over tiende. Ze was marktkoopvrouw. Iedere dag telde ze uit hoeveel tiende ze moest betalen en legde het geld op een veilige plek. Op zondag gaf ze het trouw aan haar bisschop. Ze vertelde ons dat haar bedrijfje was gegroeid en dat haar gezin was gezegend met gezondheid, kracht en voldoende voedsel. Vervolgens zei ze met tranen in haar ogen: 'Maar de grootste zegen is dat mijn kinderen de Heer liefhebben en dat we een eeuwig gezin zijn.'

Deze nederige moeder begreep dat een van de grootste zegeningen die een trouwe tiendebetaler krijgt, het voorrecht is om naar het huis des Heren te gaan en aan de heilige verordeningen deel te nemen waardoor gezinnen voor eeuwig aan elkaar verzegeld worden.

Als wij trouw onze tiende betalen, zal de Heer werkelijk de vensters van de hemel openen en zegen in overvloed over ons uitgieten. Ik wil een ieder van u, en vooral mijn kinderen en kleinkinderen, laten weten dat ik net als mijn grootvader weet dat de Heer u zal zegenen als u altijd een eerlijke tiende betaalt. Het is de beste investering die u ooit kunt doen. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. LV 130:20.
2. *Discourses of Thomas S. Monson: Pathways to Perfection* (1973), p. 126.
3. Maleachi 3:8, 10.
4. Conference Report, april 1898, p. 16.
5. 'Tithing Testimonies of Our Leaders', *Deseret News*, 16 mei 1936, kerkkatern, p. 5.

Mijn ziel verlustigt zich in de dingen des Heren

SUSAN W. TANNER
Voormalig algemeen jongevrouwenpresidente

Ons in de dingen van de Heer verlustigen, zal ons hart verheffen en ons reden tot vreugde geven.

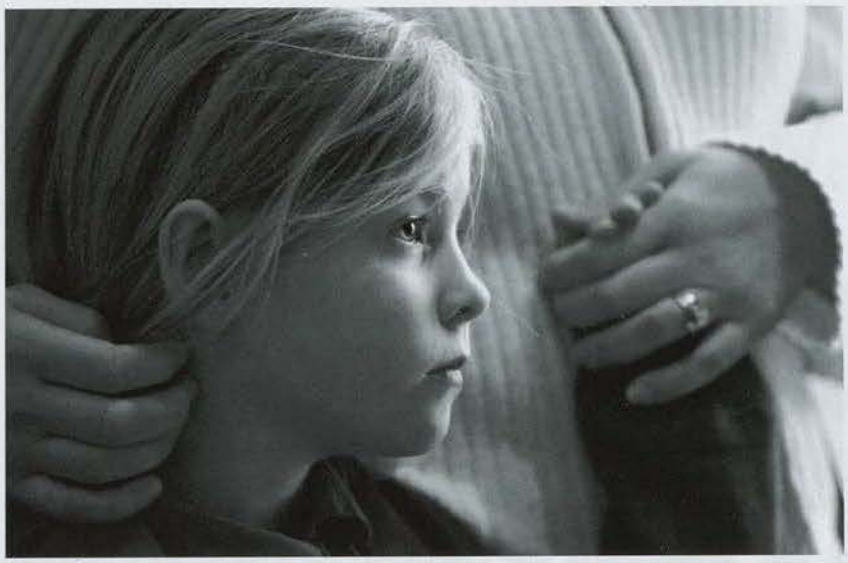
In het Boek van Mormon spreekt Nephi vaak over zich in iets verlustigen. Hij verlustigt zich in 'de dingen des Heren', in de Schriften en in het 'grote en eeuwige plan' van de Heer (zie 2 Nephi 4:15–16; 11:2–8). Vooral in tijden van tegenspoed denkt Nephi vaak aan zijn bronnen van verlustiging, om zich te verheffen en zijn geest op de eeuwige zegeningen te concentreren.

Ook wij moeten ons in de dingen van de Heer verlustigen, want dat zal ons hart verheffen en ons reden tot vreugde geven (zie 2 Nephi 11:8). Ik wil graag enkele dingen noemen waar ik me in verheug.

Ik verheug me in onze Heiland, Jezus Christus. 'Ik roem in mijn Jezus' (2 Nephi 33:6), in zijn bediening en verlossende rol op aarde, net als Nephi. Hij verleent ons licht en hoop een heeft ons de Heilige Geest gegeven om ons op ons pad te leiden en te troosten. Alleen door Hem kunnen we bij onze Vader terugkeren. 'Alleen in en door de naam van Christus' kan 'redding tot de mensenkinderen' komen (Mosiah 3:17).

Ik verheug me in het herstelde evangelie van Jezus Christus, gevestigd op het fundament van apostelen en profeten, met wie ik heb mogen samenwerken. Ik getuig dat president Thomas S. Monson de profeet van de Heer op aarde is. Ik ben blij dat hij daadwerkelijk een christelijke dienaar is, die iedereen warm en liefdevol de helpende hand toesteekt.

Ik verheug me in de sleutels van het priesterschap en in de tempels over de hele wereld, die ons eeuwige verordeningen en verbonden bieden. Enkele van de meest celestiale dagen die ik onlangs heb meegemaakt, waren de tempelhuwelijken van mijn kinderen, voltrokken door mijn vader.

Ik verheug me in de kracht van de jeugd die naar de tempel gaat om zich te laten dopen voor de doden. Ik verheug me erin dat ze de normen naleven waardoor ze naar de tempel kunnen gaan en dat ze zich voorbereiden op een zending en op rechtschapen ouderschap.

Ik verheug me erin dat ik een dochter van onze hemelse Vader ben, die van me houdt. Als kind heeft mijn moeder me geleerd dat ik van goddelijke afkomst ben. Onlangs zag ik dat mijn kleindochter van drie dat van haar moeder leerde. Eliza was overstuur naar bed gegaan. Ze kon alleen getroost worden door haar moeder die opnieuw haar lievelingsverhaal vertelde over de speciale avond toen onze hemelse Vader haar moeder duidelijk influisterde dat Eliza een bijzondere geest met een grote zending was.

Ik verheug me in mijn rol als opvoedster, die me de gelegenheid biedt om mijn identiteit als vrouw te uiten. Telkens opnieuw ben ik onder de indruk als ik zie hoe bij vrouwen, jonge vrouwen en zelfs meisjes het verzorgingsinstinct wordt aangesproken. Het is niet alleen de belangrijkste verantwoordelijkheid van een moeder, maar 'een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49). Verzorgen omvat onderwijzen, ontwikkeling en groei bevorderen, en voeden. Wie zou niet juichen van vreugde om zo'n gezegende rol te mogen vervullen?

In de Schriften komt het woord opvoeden nauwelijks voor. Over de verantwoordelijkheid van de ouders om hun kinderen op te voeden, staat er bijvoorbeeld: 'Voedt hen op in de tucht (lering) en in de terechtwijzing des Heren' (Efeziërs 6:4; Enos 1:1).

President Hinckley heeft zowel de mannen als de vrouwen aangemoedigd om verzorgers te zijn. Hij heeft gezegd: 'Wat zou (...) de samenleving er een stuk beter uitzien als alle ouders hun kinderen (...) beschouwden (...) als een geschenk van de God des hemels, (...) en als ze hen met oprechte liefde zouden opvoeden in de wijsheid en volgens de aansporingen van de Heer.' (Gordon B. Hinckley, 'Dit zijn onze kleinen', *Liahona*, december 2007, p. 7.)

Ik verheug me in het gezin. Onlangs heb ik me verheugd in de geboorte van een nieuw kleinkind in een gezin dat begrijpt dat ouders de plechtige verantwoordelijkheid hebben om hun kinderen liefdevol en rechtschapen op te voeden. De oudere kinderen hadden een natuurlijke nieuwsgierigheid naar de komst van hun zusje op aarde. Hun eerste lessen over dit heilige onderwerp werden door liefdevolle ouders gegeven, in heilig gezinsverband, in de celestiale omgeving die hoort bij de geboorte van een nieuwe ziel op aarde en in de context van het eeuwige plan van onze Vader. Daarentegen kwam onze kleindochter die naar de kleuterschool ging, van school thuis en vertelde dat ze die dag in de klas een nieuwe, moeilijke term had geleerd: 'seksueel misbruik'. Ik maakte me zorgen dat kinderen op die leeftijd zich om veiligheidsredenen al bewust moeten zijn van de negatieve aspecten van het onderwerp waar ze de avond daarvoor zo fijn over hadden gesproken. Ik verheugde me als nooit tevoren in een verzorgend gezin dat op de leringen van Jezus Christus is gebaseerd.

Jakob zei dat de Heer behagen schept 'in de kuisheid der vrouwen' (Jakob 2:28). Ik verheug me in de kuisheid en reinheid van alle vrouwen en mannen. Het moet de Heer bedroeven als Hij ziet hoe kuisheid wordt ontheiligd en zedigheid bespot overal in deze goddeloze wereld. De Heer heeft voor zijn kinderen in grote vreugde voorzien door intieme, liefdevolle relaties, zoals mijn kleinkinderen hebben geleerd. Ik verheug me in de duidelijke proclamatie aan de wereld over het gezin, waarin staat: 'Wij waarschuwen degenen die het verbond van huwelijkstrouw schenden, hun partner of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen.'

Ik verheug me in de voorbeelden van mensen in de Schriften die vol geloof hun aardse reis volbracht hebben. Iedere keer dat ik met Abraham en Isaak op de weg naar de berg Moria loop, huil ik, want ik weet dat Abraham niet weet dat er aan het eind van hun reis een engel zal zijn en een ram in het struikgewas. We zijn allemaal met onze aardse reis bezig, en we kennen de rest van ons eigen verhaal niet. Maar net als Abraham worden we vaak met wonderen gezegend.

Ik verheug me in de wonderen en zegening van de Heer ('Wijd ons vasten, Heer', lofzang 95). Ik weet dat zijn tedere barmhartigheden en zijn wonderen, groot of klein, echt zijn. We ontvangen ze op zijn tijd en wijze. Soms moeten we wachten tot we in uiterste nood verkeren. De discipelen van Jezus op het meer van Galilea moesten de hele nacht tegen de wind in roeien voordat Jezus uiteindelijk kwam helpen. Hij kwam pas 'omstreeks de vierde nachtwake' naar ze toe, tegen zonsopgang. Maar Hij kwam. (Zie Marcus 6:45–51.) Het is mijn getuigenis dat er wonderen zullen plaatsvinden, hoewel soms pas omstreeks de vierde nachtwake.

Nu oefen ik mijn geloof, bid ik en zoek ik naar kleine wonderen voor dierbaren die ziek zijn, emotionele problemen hebben of geestelijk zijn afgedwaald. Ik verheug me in de liefde van de Heer voor al zijn kinderen en in zijn wijsheid om ons onze eigen aardse ervaringen te laten doorstaan.

Tot slot verheug ik me, meer dan ik onder woorden kan brengen, in de eeuwige liefde en voortdurende hulp van mijn man en de gebeden en steun van mijn kinderen en ouders gedurende mijn jaren als algemeen jongevrouwenpresidente.

'Mijn ziel verlustigt zich in de dingen des Heren' (2 Nephi 4:16) — zijn wet, zijn leven, zijn liefde. Als we ons in Hem verheugen, erkennen we zijn hand in ons leven. Het is onze plicht om het goede te doen en het goede lief te hebben en ons erin te verlustigen. Als wij ons erin verheugen om Hem te dienen, zal onze hemelse Vader zich erin verheugen om ons te zegenen. 'Ik, de Heer, (…) schep er behagen in hen te eren die Mij in gerechtigheid en waarheid dienen tot het einde' (LV 76:5). Ik wil zijn goedkeuring waardig zijn. 'Ik heb de Heer lief; mijn ziel verheugt zich in Hem' ('I Love the Lord', Jackman Music Corporation). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De Twaalf

PRESIDENT BOYD K. PACKER
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

De kerk kan alleen Christus' kerk zijn met een Quorum der Twaalf dat de sleutels bezit en die aan anderen kan verlenen.

Kort na de dood van president Gordon B. Hinckley kwamen de veertien mannen, apostelen, die de sleutels van het koninkrijk op zich bevestigd hadden gekregen, samen in de bovenzaal van de tempel om het Eerste Presidium van de kerk te reorganiseren. Ze wisten precies wat hen te doen stond, ze aarzelden niet. We wisten dat de senior apostel de president van de kerk was. En in die heilige vergadering werd Thomas Spencer Monson door het Quorum der Twaalf Apostelen als president van de kerk gesteund. Hij droeg zijn raadgevers voor. Ook hun werd steun verleend, waarna zij werden geordend en zij gezag kregen. President Monson kreeg specifiek de bevoegdheid om alle gezagssleutels van het priesterschap te gebruiken. Hij is nu, naar de Schrift, de enige man op aarde die het recht heeft om alle sleutels te gebruiken. Maar wij, de apostelen, dragen ze allemaal. Er is één man onder ons geroepen en geordend, en die werd de president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Hij was jaren geleden al gesteund als profeet, ziener en openbaarder.

Omdat president Uchtdorf in het Eerste Presidium is geroepen, was er een open plek in de Twaalf ontstaan, vandaar dat er gisteren een lid van het Quorum der Twaalf is gesteund, ouderling D. Todd Christofferson. Hij is toegetreden tot die heilige broederschap in die heilige kring, en die kring is weer volledig. De roeping van apostel is terug te voeren tot de Heer Jezus Christus.

Ook hebben we een aantal zeventigers gesteund. Ook zij hebben hun plek ingenomen. In de Schriften staat dat het de taak van het Quorum der Twaalf Apostelen is om leiding te geven aan alle aangelegenheden van de kerk, en wanneer ze daar hulp bij nodig hebben, doen ze een beroep op de 'de Zeventig, en niet op (…) anderen'.[1] En nu hebben we wereldwijd acht quorums der Zeventig, ruim driehonderd zeventigers, allen met het noodzakelijke gezag om alles te doen wat de Twaalf hen opdragen.

Het was de Heer zelf die deze wijze van besturen heeft ingesteld:

Na te zijn gesteund neemt ouderling D. Todd Christofferson plaats bij de andere leden van het Quorum der Twaalf Apostelen.

'Hij [ging] naar het gebergte […] om te bidden, en Hij bracht de nacht door in gebed tot God.

'En toen het dag geworden was, riep Hij zijn discipelen tot Zich en koos er twaalf uit, die Hij ook apostelen noemde.'[2]

Andreas had Johannes horen spreken en rende naar zijn broer Simon en zei: 'Wij hebben gevonden de Messias (…).

'Hij leidde hem tot Jezus. Jezus zag hem aan en zeide: Gij zijt Simon, de zoon van Johannes, gij zult heten Kefas, wat vertaald wordt met Petrus.'[3]

Simon en zijn broer Andreas, wierpen netten in de zee; Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, herstelden hun visnetten; Filippus en Bartolomeüs, Matteüs, een tollenaar of belastinginner, Tomas, de zoon van Alfeüs, Simon de Zeloot, Judas, de broer van Jakobus, en Judas Iskariot — zij maakten deel uit van het Quorum der Twaalf.[4]

Hij droeg hen allen op: 'Komt achter Mij.'[5]

Hij heeft tegen Petrus gezegd: 'Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen.'[6]

En Hij heeft tegen de Twaalf gezegd: 'Wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader.'[7]

Hij heeft zijn apostelen 'macht en gezag over alle boze geesten en om ziekten te genezen' gegeven. En Hij zond hen uit om het Koninkrijk Gods te verkondigen en genezingen te doen, (…) overal.'[8]

En Hij heeft gezegd: '[De] Twaalf [dragen] de sleutels […] om het gezag van mijn koninkrijk te ontsluiten in de vier hoeken der aarde en vervolgens mijn woord aan ieder schepsel te zenden.'[9]

Jezus vroeg eens aan zijn discipelen: 'Wie zeggen de mensen, dat de Zoon des mensen is? (…)

'Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.'[10]

Toen Jezus in de synagoge predikte, zeiden vele van zijn volgelingen: 'Deze rede is hard: wie kan haar aanhoren? (…)

'Van toen af keerden vele van zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede.

'Jezus zeide dan tot de twaalven: Gij wilt toch ook niet weggaan?

'(…) Simon Petrus antwoordde Hem: Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven.'[11]

Na de kruisiging herinnerden de apostelen zich dat Hij had gezegd dat ze in Jeruzalem moesten blijven.[12] Toen brak de pinksterdag aan en ontvingen zij de Heilige Geest.[13] Zij ontvingen het vastere profetische woord[14] en spraken 'door de Heilige Geest gedreven.'[15] En dus waren zij toegerust.

We weten weinig over hun reizen, en alleen waar en hoe een paar van hen stierven. Jakobus is in Jeruzalem door Herodes gedood. Petrus en Paulus stierven in Rome. De traditie wil dat Filippus naar het Oosten ging. Veel meer weten we eigenlijk niet.

Ze zijn uiteengegaan, ze predikten en getuigden, en vestigden de kerk. Zij stierven om hun overtuiging, en met hun dood deden de donkere eeuwen van grote afval hun intrede.

Het belangrijkste dat in de grote afval verloren ging, was het gezag dat de Twaalf hadden — de priesterschapssleutels. De kerk kan alleen *zijn* kerk zijn met een Quorum der Twaalf dat de sleutels bezit en die aan anderen kan verlenen.

Na eeuwen was daar het eerste visioen, en de herstelling van het Melchizedeks priesterschap door Petrus, Jakobus en Johannes.[16]

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen kregen later te horen:

'Voorwaar, Ik zeg u: De sleutels van de bedeling die gij hebt ontvangen, stammen af van de vaderen en zijn ten laatste uit de hemel tot u gezonden.

'Voorwaar, (…) zie hoe groot uw roeping is. Reinigt uw hart en uw klederen, opdat het bloed van dit geslacht niet van uw handen zal worden geëist.'[17]

De herstelde Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen stond nog in haar kinderschoenen toen het Eerste Presidium werd gevormd, gevolgd door het Quorum der Twaalf Apostelen, dat bestond uit gewone, nog jonge mannen, en daarna de Quorums der Zeventig. De gemiddelde leeftijd van dat eerste Quorum der Twaalf was 28.

Er is een ononderbroken gezagslijn. De priesterschapssleutels die aan de apostelen vanouds waren gegeven, zijn altijd in het bezit geweest van de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen.

Gisteren is ouderling D. Todd Christofferson de 96ste apostel geworden die in deze bedeling in de Twaalf dient. Hij zal tot apostel worden geordend en alle priesterschapssleutels ontvangen die de andere veertien profeten, zieners en openbaarders — apostelen van de Heer Jezus Christus — in hun bezit hebben.

In 1976 werd er in Kopenhagen een gebiedsconferentie gehouden. Na de laatste bijeenkomst wilde president Spencer W. Kimball een bezoek brengen aan de Vor Frue-kerk, waarin zich de beelden van Christus en de twaalf apostelen van de beeldhouwer Thorvaldsen bevinden. Hij was daar jaren eerder al eens geweest en hij vond dat we die moesten zien.

Voorin de kerk, achter het altaar, staat het bekende Christusbeeld met zijn armen enigszins naar voren gespreid. In de handen staan de littekens van de nagels, de wond in zijn zij is zichtbaar. Aan elke kant staan de beelden van de apostelen, Petrus vooraan aan de rechterkant en de andere apostelen in volgorde.

Het grootste deel van de groep stond achterin de kerk bij de beheerder. Ik stond voorin bij president Kimball, met ouderling Rex D. Pinegar en Johan Helge Benthin, president van de ring Kopenhagen, voor het marmeren beeld van Petrus.

Petrus houdt een bos sleutels in zijn hand. President Kimball wees op die sleutels en legde uit waarvan zij het symbool zijn. Ik zal nooit vergeten dat hij toen president Benthin aankeek, zijn vinger naar hem ophief en met een kracht die ik niet van hem gewend was, zei hij tegen hem: 'Ik wil dat u iedereen in Denemarken vertelt dat ik de sleutels draag! Wij hebben de *echte* sleutels en we gebruiken ze elke dag.'

Die uitspraak zal ik nooit vergeten, dat getuigenis van de profeet. Er ging grote geestelijke kracht van uit, die ook fysiek te voelen was.

We liepen terug naar de overigen in de groep achterin de kerk. Wijzend op de beelden zei president Kimball tegen de vriendelijke beheerder: 'Dat zijn de dode apostelen.' Hij wees op mij en zei: 'Hier hebben we de *levende* apostelen. Ouderling Packer is apostel. Ouderling Thomas S. Monson en ouderling L. Tom Perry zijn apostel, en ik ben apostel. Wij zijn de levende apostelen.

'U leest in het Nieuwe Testament over de zeventigers. Hier zijn twee van de levende zeventigers, ouderling Rex D. Pinegar en ouderling Robert D. Hales.'

De beheerder, die tot dan geen emoties had getoond, was plotseling in tranen.

Ik had het gevoel dat dit de ervaring van mijn leven was.

'Wij geloven in dezelfde organisatie die in de vroegchristelijke kerk bestond, namelijk: apostelen, profeten, herders, leraars, evangelisten enzovoort.'[18]

Ook de zeventigers worden geordend, en hoewel zij geen geordende apostelen zijn noch sleutels dragen, hebben zij gezag, en de Twaalf kunnen 'wanneer zij hulp nodig hebben bij het voldoen aan de verschillende verzoeken om het evangelie te prediken en te bedienen, een beroep te doen op de Zeventig, en niet op welke anderen dan ook.'[19]

Er zijn nu 308 zeventigers in acht quorums. Zij komen uit 44 landen en spreken dertig talen.

Geen van de andere christelijke kerken zegt de priesterschapssleutels te gebruiken. Het is wel vreemd dat we soms een niet-christelijke kerk worden genoemd, hoewel we de enige kerk zijn met het gezag en de organisatie die Hij heeft gesticht.

De huidige Twaalf zijn doodgewone mensen. Net zomin als de oorspronkelijke Twaalf, zijn zij individueel opzienbarend, maar samen zijn de Twaalf sterk.

De twee nieuwste leden van het Quorum der Twaalf Apostelen, ouderling D. Todd Christofferson (links) en ouderling Quentin L. Cook, begroeten elkaar.

We hebben een verschillend beroepsverleden. Wij zijn wetenschappers, juristen, docenten.

Ouderling Nelson was een vooruitstrevend hartchirurg. Hij heeft duizenden operaties verricht. Hij zei mij laatst dat iedereen die een hartoperatie onderging levenslange garantie van hem kreeg.

Anderen in dit Quorum dienden in de krijgsmacht — als matroos, marinier of piloot.

Zij hebben verschillende taken in de kerk vervuld: huisonderwijzer, leerkracht, zendeling, quorumpresident, bisschop, ringpresident, zendingspresident, en de belangrijkste: echtgenoot en vader.

Zij leren en verkondigen allen het evangelie van Jezus Christus. Wat ons verenigt, is onze liefde voor de Heiland en zijn Vaders kinderen, en ons zekere getuigenis dat Hij het hoofd van de kerk is.

Bijna alle Twaalf zijn van eenvoudige komaf, zoals het was toen Hij op aarde was. De levende Twaalf worden aaneengesmeed in de bediening van het evangelie van Jezus Christus. Toen de roeping werd gegeven heeft ieder van hen, zogezegd, zijn netten achtergelaten en is de Heer gevolgd.

De volgende uitspraak is van president Kimball: 'Mijn leven is met mijn schoenen te vergelijken — het moet door dienen verslijten.'[20] Dat geldt voor alle leden van de Twaalf. Ook wij verslijten door de Heer te dienen, en dat doen we bereidwillig. Het is geen gemakkelijk leven voor ons of onze familie.

Ik kan onmogelijk in woorden uitdrukken welke bijdragen, hulp en offers de vrouwen van de priesterschapsleiders wereldwijd brengen.

Een tijdje geleden ondergingen mijn vrouw en zuster Ballard allebei een bijzonder pijnlijke rugoperatie. Met beiden gaat het goed; geen van beiden heeft geklaagd. Het enige wat mijn vrouw zich liet ontvallen was: 'Dit is geen pretje!'

'Het is ook de plicht van de Twaalf' — op aanwijzing van het Eerste Presidium — om 'alle andere ambtsdragers van de kerk te ordenen en te organiseren, overeenkomstig de openbaring.'[21]

We hebben nu de faciliteiten waarmee we de leiders en leden over de hele wereld digitaal kunnen instrueren en tot hen getuigen. Maar om de gezagssleutels te verlenen in die ononderbroken priesterschapslijn, 'door handoplegging',[22] waar ze zich op aarde ook bevinden, moet een van ons daar naartoe.

De Heer heeft gezegd: 'En voorts zeg Ik u dat wie gij ook in mijn naam zult zenden, door de stem van uw broeders, de Twaalf, naar behoren aanbevolen en door u gemachtigd, de macht zullen hebben om de deur van mijn koninkrijk te ontsluiten voor iedere natie, waarheen gij hen ook zendt.'[23]

In de Schrift worden de Twaalf omschreven als 'reizende raadsleden'.[24]

Ik onderscheid mij niet van de broeders van de Twaalf, de Zeventig en de Bisschap, met wie ik in 47 jaar heb samengewerkt als ik u vertel dat de annalen aantonen dat ik meer dan 75 keer in Mexico en Midden- en Zuid-Amerika ben geweest, 50 keer in Europa, 25 keer in Canada, 10 keer in Oceanië, 10 keer in Azië, en 4 keer in Afrika; ook twee keer in China; in Israël, Saoedi-Arabië, Bahrein, de Dominicaanse Republiek, India, Pakistan, Egypte, Indonesië, en heel veel andere plaatsen op aarde. Anderen hebben zelfs nog meer gereisd.

Hoewel alleen de apostelen alle priesterschapssleutels bezitten, kunnen alle leiders en leden persoonlijke openbaring ontvangen. Van hen wordt zelfs verwacht dat zij die biddend zoeken en er in geloof naar handelen.

'Want door Hem hebben wij (...) in een Geest de toegang tot de Vader.

'Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods,

'Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl

Christus Jezus zelf de hoeksteen is.'[25]

Misschien zal ouderling Christofferson zich afvragen, zoals ik heb gedaan, waarom iemand zoals ik geordend zou moeten worden tot het heilige apostelambt.

Er ontbreekt veel aan mij. Er is zoveel in mijn bediening waarin ik tekortschiet. Er is maar één enkel ding, één kwalificatie, die dat verklaart. Evenals Petrus en alle anderen die sindsdien zijn geordend, heb ik *dat* zekere getuigenis.

Ik weet dat God onze Vader is. Hij heeft zijn Zoon, Jezus Christus, aan Joseph Smith voorgesteld. Ik getuig tot u dat ik weet dat Jezus de Christus is. Ik weet dat Hij leeft. Hij is in het midden des tijds geboren. Hij heeft zijn evangelie gepredikt en is terechtgesteld. Hij heeft geleden, is gekruisigd en is op de derde dag herrezen uit de dood. Hij heeft, evenals zijn Vader, een lichaam van vlees en beenderen. Hij heeft zijn verzoening gewrocht. Van Hem getuig ik. Ik ben een getuige van Hem. Daarvan wil ik getuigen in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

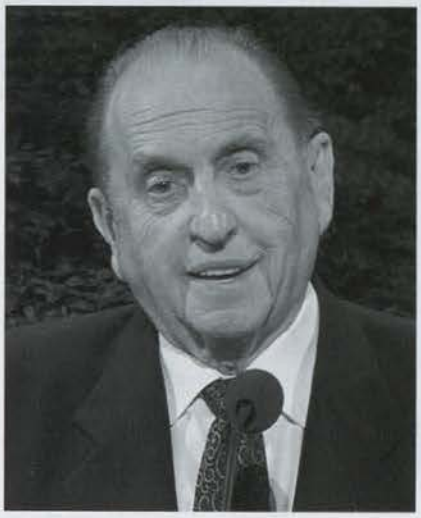
NOTEN

1. LV 107:38.
2. Lucas 6:12–13.
3. Johannes 1:41–42.
4. Zie Lucas 6:12–16.
5. Zie Matteüs 4:19; 16:24; Marcus 6:1; Lucas 9:23; zie ook Johannes 21:19; LV 112:14.
6. Matteüs 16:19.
7. Johannes 14:12.
8. Lucas 9:1–2, 6.
9. LV 124:128.
10. Matteüs 16:13, 16.
11. Johannes 6:60, 66–68.
12. Zie Handelingen 1:4.
13. Zie Handelingen 2:1–4.
14. 2 Petrus 1:19.
15. 2 Petrus 1:21.
16. Zie LV 27:12; geschiedenis van Joseph Smith 1:72.
17. LV 112:32–33.
18. Geloofsartikelen 1:6.
19. LV 107:38.
20. Gordon B. Hinckley, 'The Gift of Self', *Tambuli,* december 1986, p. 4; 'He Is at Peace', *Ensign,* december 1985, p. 41.
21. LV 107:58; zie ook LV 107:33.
22. Geloofsartikelen 1:5.
23. LV 112:21.
24. LV 107:23.
25. Efeziërs 2:18–20.

Terugkijken en vooruitgaan

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Samen zullen wij zijn werk doen.

Ik vind dit een opmerkelijke bijeenkomst. De boodschappen waren inspirerend; de muziek was prachtig, de getuigenissen oprecht. Ik denk dat niemand die in deze bijeenkomst bijwoont die zal vergeten, vanwege de Geest die we hebben gevoeld.

Geliefde broeders en zusters, ruim 44 jaar geleden, in oktober 1963, stond ik aan het spreekgestoelte in de Tabernakel omdat ik net was voorgesteld als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Ik noemde toen een bordje dat ik op een ander spreekgestoelte had gezien. De woorden op het bordje luidden: 'Wie aan dit spreekgestoelte staat, moet nederig zijn.' Ik kan u ervan verzekeren dat ik me door mijn roeping tot de Twaalf toen heel nederig voelde. Maar nu ik vandaag aan *dit* spreekgestoelte sta, spreek ik u allernederigst toe. Ik voel me heel afhankelijk van de Heer. Ik vraag nederig om de leiding van de Geest nu ik met u over de gevoelens van mijn hart spreek.

Slechts twee maanden geleden hebben we afscheid genomen van onze dierbare vriend en leider, Gordon B. Hinckley, de vijftiende president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Hij was in de hele wereld een uitstekend vertegenwoordiger van de waarheid, en iedereen had hem lief. We missen hem. Ruim 53 duizend mannen, vrouwen en kinderen hebben de prachtige hal der profeten in dit gebouw bezocht voor een laatste eerbetuiging aan deze reus van de Heer die nu deel uitmaakt van de geschiedenis.

Door het overlijden van president Hinckley was het Eerste Presidium ontbonden. President Eyring en ik, de raadgevers van president Hinckley, namen onze plek in het Quorum der Twaalf Apostelen in, en dat quorum werd de presiderende autoriteit van de kerk.

Op zaterdag 2 februari 2008 werd de begrafenis van president Hinckley in dit prachtige Conferentiecentrum gehouden — een gebouw dat altijd een monument van zijn vooruitziendheid en visie zal zijn. Tijdens de begrafenis zijn er over deze man van God

prachtige en liefdevolle blijken van waardering gesproken.

De volgende dag kwamen alle veertien apostelen bij elkaar in een bovenkamer in de Salt Laketempel. We kwamen in een geest van vasten en bidden samen. Tijdens die plechtige en heilige vergadering is het presidium van de kerk gereorganiseerd volgens een reeds lang gevestigd gebruik, volgens het model dat de Heer heeft geopenbaard.

Leden van de kerk over de hele wereld zijn gisteren voor een plechtige samenkomst bijeengekomen. U hebt uw hand opgestoken en uw steun verleend aan de beslissing die tijdens de zojuist genoemde vergadering in de tempel werd genomen. Toen u uw hand richting de hemel opstak, trof me dat ten zeerste. Ik voelde uw liefde en steun, en uw toewijding aan de Heer.

Broeders en zusters, ik weet zonder enige twijfel dat God leeft. Ik getuig tot u dat dit zijn werk is. Ik getuig ook dat onze Heiland, Jezus Christus, aan het hoofd van deze kerk staat, die zijn naam draagt. De heerlijkste ervaringen in het hele leven zijn de influisteringen van de Geest waarmee Hij ons leidt om zijn werk voort te stuwen. Ik heb die influisteringen als jonge bisschop gevoeld, toen ik geleid werd naar de huizen waar een geestelijke — of wellicht stoffelijke — behoefte was. Ik heb ze opnieuw als zendingspresident in Toronto (Canada) gevoeld, toen ik samenwerkte met fantastische zendelingen die een levend getuigenis tot de wereld waren dat dit het werk van God is en dat wij door een profeet geleid worden. Ik heb ze als lid van de Twaalf en als lid van het Eerste Presidium gevoeld, en nu als president van de kerk. Ik getuig dat een ieder van ons die inspiratie van de Heer kan voelen als we goed leven en ernaar streven om Hem te dienen.

Ik ben me heel goed bewust van de vijftien mannen die mij als

president van de kerk zijn voorgegaan. Velen van hen heb ik persoonlijk gekend. Het is een zegen en een voorrecht geweest om van drie van hen raadgever te zijn. Ik ben dankbaar voor het duurzame erfgoed dat deze vijftien mannen hebben achtergelaten. Net als zij weet ik zeker dat God zijn profeet leidt. Het is mijn oprecht gebed dat ik een waardevol instrument in zijn handen kan blijven om met dit grote werk verder te gaan en de enorme taken te vervullen die bij het ambt van president horen.

Ik dank de Heer voor geweldige raadgevers. President Henry B. Eyring en president Dieter F. Uchtdorf zijn uiterst bekwame en zeer verstandige mannen. Ze zijn raadgevers in de ware zin van het woord. Ik stel hun mening zeer op prijs. Ik ben ervan overtuigd dat zij door de Heer voor deze positie zijn voorbereid. Ik heb de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen lief en ik koester mijn vriendschap met hen. Ook zij zijn toegewijd aan het werk van de Heer en brengen hun leven in zijn dienst door. Ik kijk ernaar uit om met ouderling Christofferson samen te werken, die als lid van het quorum is geroepen en die u uw steun hebt verleend. Ook hij is voorbereid op de positie waartoe hij is geroepen. Het is fijn om samen te werken met de leden van de Quorums der Zeventig en met de Presiderende Bisschap. Er zijn gisteren nieuwe zeventigers voorgesteld en gesteund, en ik kijk ernaar uit om met hen samen te werken in het werk van de Meester.

Er heerst eenheid onder de algemene autoriteiten. De Heer heeft gezegd: 'Indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet.'[1] We zullen eensgezind aan één doel werken — het werk van de Heer voort te stuwen.

Ik wil mijn hemelse Vader danken voor de talrijke zegeningen die ik van Hem heb ontvangen. Net als Nephi kan ik zeggen dat ik uit goede ouders ben geboren. Hun ouders en grootouders waren in Zweden, Schotland en Engeland met de zendelingen in aanraking gekomen. Toen die zendelingen hun nederige getuigenis gaven, raakten zij het hart en de geest van mijn voorouders. Nadat zij lid van de kerk waren geworden, emigreerden deze nobele mannen, vrouwen en kinderen naar de vallei van het Grote Zoutmeer. Onderweg moesten ze veel beproevingen en hartzeer doorstaan.

In het voorjaar van 1848 verlieten mijn betovergrootouders, Charles Stewart Miller en Mary McGowan Miller, die in hun geboorteland Schotland lid van de kerk waren geworden, hun huis in Rutherglen (Schotland). Zij reisden met een groep heiligen naar St. Louis (Missouri), waar ze in 1849 aankwamen. Een van hun elf kinderen, Margaret, was mijn overgrootmoeder.

Terwijl het gezin in St. Louis werkzaam was om het geld te verdienen nodig voor hun reis naar de vallei van het Grote Zoutmeer, brak er in de streek cholera uit, wat veel dood en ellende veroorzaakte. De familie Miller werd hard getroffen. In twee weken tijd verloren vier familieleden het leven. De eerste, de achttienjarige William, overleed op 22 juni 1849.

Vijf dagen later overleed mijn betovergrootmoeder, de moeder van het gezin, Mary McGowan Miller. Twee dagen later overleed de 15-jarige Archibald, en vijf dagen daarna mijn betovergrootvader, de vader van het gezin, Charles Stewart Miller. De overblijvende kinderen bleven als wezen achter. Onder hen mijn overgrootmoeder, Margaret, die toen dertien was.

Vanwege het hoge aantal doden in het gebied, waren er geen doodskisten verkrijgbaar om de overleden familieleden in te begraven. De oudste jongens sloopten hun runderhokken om doodskisten voor de overleden gezinsleden van te maken.

Er staat weinig opgetekend over het hartzeer en de beproevingen van de overgebleven negen kinderen. Ze bleven werken en sparen voor de reis die hun ouders en broers nooit zouden maken. We weten dat ze St. Louis in het voorjaar van 1850 met vier runderen en één huifkar verlieten en datzelfde jaar uiteindelijk in de vallei van het Grote Zoutmeer aankwamen.

Andere voorouders hebben soortgelijke beproevingen doorstaan. Maar ondanks alles is hun getuigenis standvastig en sterk gebleven. Van hen allen heb ik een erfgoed van volledige toewijding aan het evangelie van Jezus Christus gekregen. Dankzij die getrouwe zielen sta ik vandaag voor u.

Ik dank mijn Vader in de hemel voor mijn lieve vrouw, Frances. In oktober zullen we vieren dat we zestig jaar gelukkig getrouwd zijn. Hoewel mijn werk voor de kerk al op jonge leeftijd begon, heeft ze nooit geklaagd als ik het huis verliet om vergaderingen bij te wonen of opdrachten uit te voeren. Jarenlang moest ik als ik lid van de Twaalf vaak Salt Lake City verlaten — soms wel vijf weken lang — waardoor zij alleen achterbleef om voor onze kleine kinderen en ons huis te zorgen. Vanaf het moment dat ik op 22-jarige leeftijd als bisschop werd geroepen, hebben we bijna nooit bij elkaar in de kerk kunnen zitten. Ik had niet om een trouwere, lievere en begripvollere vrouw kunnen vragen.

Ik ben onze hemelse Vader dankbaar voor onze drie kinderen en hun partners, onze acht kleinkinderen en vier prachtige achterkleinkinderen.

Broeders en zusters, ik vind het moeilijk om mijn oprechte dankbaarheid voor u onder woorden te brengen, voor het leven dat u leidt, voor het goede werk dat u doet en voor uw getuigenis. U dient elkaar gewillig. U bent toegewijd aan het evangelie van Jezus Christus.

In mijn 44 jaar als algemeen autoriteit heb ik de hele wereld bereisd. Ik vind het altijd geweldig om u, de leden van de kerk, te ontmoeten, waar u zich ook bevindt — en uw geest en liefde te voelen. Ik kijk uit naar veel meer van die momenten.

Tijdens de reis over het levenspad, vallen er slachtoffers. Sommigen wijken af van de wegwijzers die naar het eeuwige leven wijzen, om daarna te ontdekken dat de gekozen omleiding uiteindelijk doodloopt. Onverschilligheid, zorgeloosheid, egoïsme en zonde eisen alle hun kostbare tol in het leven van de mens.

Iedereen kan veranderingen ten goede ervaren. In de loop der jaren hebben we de minderactieven, gekrenkten, criticasters en overtreders opgeroepen om terug te komen. 'Kom terug en vergast u aan de tafel van de Heer. Proef opnieuw van de zoete en verzadigende vruchten van omgang met de heiligen.'[2]

In de heilige beslotenheid van ons eigen geweten vinden we die geest, die vastberadenheid om de oude mens af te leggen en ons ware potentieel te willen verwezenlijken. In die geest geven we opnieuw dezelfde uitnodiging: Kom terug. In de geest van de reine liefde van Christus reiken wij u de hand en spreken we ons verlangen uit om u te helpen en in ons midden te verwelkomen. Tegen hen die neerslachtig zijn, of die beproefd worden en bang zijn, zeggen we: laat ons u helpen en troosten en uw angsten wegnemen. U kunt de uitnodiging van de Heer letterlijk nemen: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'[3]

Er wordt van de Heiland gezegd dat 'Hij is rondgegaan, weldoende (…) want God was met Hem.'[4] Ik hoop dat wij dat volmaakte voorbeeld zullen volgen. Laat ons tijdens deze bijwijlen hachelijke levensreis het advies van de apostel Paulus opvolgen zodat wij veilig en op koers zullen blijven: 'Al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat.'[5]

Ik wil alle leden van de kerk op aarde aanmoedigen om alle mensen overal met liefde en respect te bejegenen. We leven in een wereld vol verscheidenheid. We kunnen en moeten respect tonen voor mensen met een andere geloofsovertuiging.

Ook binnen ons gezin moeten we aardig en lief voor elkaar zijn. Ons gezin moet meer zijn dan een toevluchtsoord. Het moet een plek zijn waar de Geest van God kan vertoeven, waar de storm niet verder dan de voordeur komt, waar liefde en rust heersen.

De wereld kan soms een beangstigende plek zijn. Het stelsel van normen en waarden in de samenleving brokkelt razendsnel af. Niemand — jong, oud, of daartussenin — is vrijgesteld van de invloeden die ons kunnen verzwakken en vernietigen. Vooral onze jongeren, onze dierbare jongeren, worden met verleidingen geconfronteerd die wij ons nauwelijks kunnen voorstellen. De tegenstander en zijn volgelingen werken zonder ophouden om onze ondergang te bewerkstelligen.

Wij voeren oorlog, broeders en zusters, tegen de zonde; maar we mogen niet wanhopen. Het is een oorlog die we kunnen en zullen winnen. Onze Vader in de hemel heeft ons daartoe de middelen in handen gegeven. Hij staat aan het roer. Wij hebben niets te vrezen. Hij is de God van het licht. Hij is de God van de hoop. Ik getuig dat Hij ons liefheeft — een ieder van ons.

Het sterfelijk leven is een proeftijd, een tijd om te bewijzen dat wij in aanmerking komen om in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terug te keren. Om beproefd te worden moeten we soms problemen en moeilijkheden doorstaan. Soms lijkt het wel of er geen licht aan het eind van de tunnel is — geen ochtendgloren dat de duisternis van de nacht doorbreekt. Het is alsof de pijn van gebroken harten, de teleurstelling van stukgeslagen dromen en de vertwijfeling van verdwenen hoop ons omringen. Ook wij slaken de bijbelse kreet: 'Is er geen balsem in Gilead?'[6] We zijn geneigd om onze eigen tegenslagen in een al te pessimistisch daglicht te zien. We voelen ons verlaten, diepbedroefd en eenzaam. Als u zich in zo'n situatie bevindt, smeek ik u om u in geloof tot onze hemelse Vader te keren. Hij zal u opbouwen en leiden. Hij zal uw beproevingen niet altijd wegnemen, maar Hij zal u liefdevol troosten en leiden door alle stormen die op uw pad komen.

Met heel mijn hart en ziel verhef ik heden mijn stem als bijzondere getuige, en verklaar ik dat God leeft. Jezus is zijn Zoon, de Eniggeborene van de Vader in het vlees. Hij is onze Verlosser, onze Bemiddelaar bij de Vader. Hij heeft ons meer lief dan wij kunnen begrijpen, en omdat Hij van ons houdt heeft Hij zijn leven voor ons gegeven. Mijn dankbaarheid voor Hem kan ik niet onder woorden brengen.

Ik smeek zijn zegeningen over u af, geliefde broeders en zusters, bij u thuis, op uw werk, in uw werkzaamheden voor elkaar en voor de Heer. Samen zullen wij zijn werk doen.

Ik beloof plechtig dat ik mijn leven, mijn kracht — alles wat ik te bieden heb — zal toewijden om Hem te dienen en zijn kerk volgens zijn wil en inspiratie te leiden. In de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. LV 38:27.
2. Verklaring van het Eerste Presidium, *Ensign,* maart 1986, p. 88.
3. Matteüs 11:28–30.
4. Handelingen 10:38.
5. Filippenzen 4:8.
6. Jeremia 8:22.

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST
April 6, 2008

'Mijn woorden houden nimmer op'

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wij nodigen iedereen uit om te weten te komen wat God sinds bijbelse tijden heeft gesproken en zelfs in deze tijd zegt.

President Monson, sta mij toe dat ik een persoonlijke noot toevoeg.

Als de eerste algemeen autoriteit die spreekt na uw bijzondere boodschap aan de kerk vanmorgen, wil ik iets zeggen namens alle algemene autoriteiten en eigenlijk namens de hele kerk.

Van alle voorrechten die we in deze historische conferentie hebben genoten, met inbegrip van onze deelname aan een plechtige samenkomst, waarin wij konden opstaan om u als profeet, ziener en openbaarder te steunen, ontkom ik niet aan de indruk dat het belangrijkste voorrecht dat we allemaal hebben kunnen zien, was hoe de heilige, profetische mantel op uw schouders viel, als het ware door de hand van engelen zelf. Wie gisteravond in de algemene priesterschapsbijeenkomst aanwezig waren en allen die in de wereldwijd uitgezonden bijeenkomst van vanmorgen aanwezig waren, zijn hier ooggetuige van geweest. Namens alle aanwezigen uit ik onze dank voor die ervaring. Ik zeg dat in liefde tegen zowel president Monson als in het bijzonder tegen onze Vader in de hemel voor de heerlijke gelegenheid om — zoals de apostel Petrus eens gezegd heeft — 'ooggetuigen [te zijn] geweest van zijn majesteit' (2 Petrus 1:16).

In de algemene oktoberconferentie van vorig jaar heb ik gesteld dat er twee hoofdredenen zijn dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen er ten onrechte van wordt beschuldigd niet christelijk te zijn. Toen ben ik ingegaan op een van die twee redenen, namelijk hoe wij, op basis van de Schrift, de Godheid zien. En nu wil ik ingaan op die andere reden, die kenmerkend is voor ons geloof, maar voor sommigen een struikelblok, namelijk de duidelijke stelling dat God nu spreekt en de waarheid openbaart, openbaringen die een open canon van heilige Schrift noodzakelijk maken.

Sommige christenen zijn van mening, voornamelijk vanwege hun liefde voor de Bijbel, dat er op de Bijbel geen gezaghebbende Schriftuur kan volgen. Door de openbaringscanon voor gesloten te verklaren, gooien onze vrienden in sommige andere kerken de deur dicht voor het goddelijk woord waaraan wij in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen veel waarde hechten — het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden, de Parel van grote waarde, en de inspiratie die Gods gezalfde profeten en apostelen nu ontvangen. Zonder kwaad toe te dichten aan wie dit standpunt zijn toegedaan, nemen wij niettemin vriendelijk maar resoluut afstand van een dergelijke onschriftuurlijke kenschetsing van het ware christendom.

Een van de argumenten waar men vaak mee schermt om een gesloten canon te verdedigen, is de tekst in Openbaring 22:18 in het Nieuwe Testament: 'Ik betuig aan een ieder, die de woorden (...) van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, God zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn.' Er is nu echter een overweldigende consensus onder vrijwel alle bijbelgeleerden dat dit vers alleen toepasbaar is op het boek Openbaring, *niet* de hele Bijbel. Die geleerden erkennen nu dat een aantal nieuwtestamentische 'boeken' bijna zeker geschreven zijn *nadat* Johannes zijn openbaring op het eiland Patmos op schrift had gesteld. In die categorie bevinden zich op zijn minst de boeken Judas, de drie brieven van Johannes, en waarschijnlijk het hele evangelie naar Johannes.[1] Misschien zijn er nog wel meer.

Er is echter een eenvoudiger antwoord op de vraag waarom dat vers in

het laatste boek van het huidige Nieuwe Testament niet op de hele Bijbel kan slaan. En dat is dat de Bijbel zoals wij die kennen — een in één band opgenomen verzameling teksten — niet bestond toen dat vers werd geschreven. De boeken van het Nieuwe Testament hebben eeuwenlang na de voltooiing van de geschriften van Johannes apart, of misschien gecombineerd met enkele andere teksten, gecirculeerd, maar bijna *nooit* als een complete verzameling. Van het gehele corpus van 5.366 overgeleverde Griekse manuscripten van het Nieuwe Testament bevatten slechts 35 manuscripten het hele Nieuwe Testament zoals wij dat nu kennen. En 34 daarvan zijn na het jaar 1000 n.C. tot stand gekomen.[2]

De kern van de zaak is dat praktisch iedere profeet van het Oude *en* het Nieuwe Testament Schrift heeft toegevoegd aan wat zijn voorgangers hadden ontvangen. Als de oudtestamentische woorden van Mozes voldoende waren geweest, zoals misschien ten onrechte wordt verondersteld,[3] wat voor nut hadden dan, bijvoorbeeld, de latere profetieën van Jesaja of Jeremia? Om maar te zwijgen van Ezechiël en Daniël, of Joël, Amos en alle anderen. Als één openbaring aan één profeet in één bepaalde tijd voldoet voor *alle* tijden, wat rechtvaardigt dan het bestaan van al die andere? Dat wordt duidelijk uit de woorden van Jehova zelf tot Mozes: 'Mijn werken zijn zonder einde, en (…) mijn woorden (…) houden nimmer op.'[4]

Een protestants geleerde heeft rake vragen gesteld over de onjuiste leer van een gesloten canon. Hij schrijft: 'Op welke bijbelse of historische gronden wordt de inspiratie van God beperkt tot de geschriften die nu door de kerk tot Bijbel zijn verklaard? (…) Als de Geest zijn inspiratie heeft beperkt tot de geschriften van de eerste eeuw, betekent dit dan dat dezelfde Geest heden ten dage in de kerk zwijgt over zaken die van het grootste belang zijn?'[5] Ook wij stellen nederig dezelfde vragen.

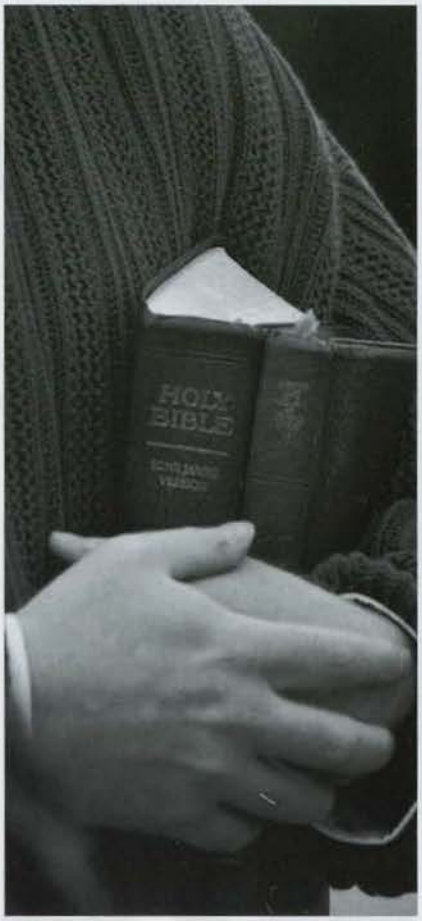
Nieuwe openbaringen doen niets af aan bestaande openbaringen. Het Oude Testament heeft in onze ogen niets aan waarde verloren toen het Nieuwe Testament verscheen, en het Nieuwe Testament is alleen maar in waarde toegenomen door het Boek van Mormon, 'eveneens een testament aangaande Jezus Christus'. In het licht van deze aanvullende Schriftuur onder de heiligen der laatste dagen, kunnen we de vraag stellen: Waren de eerste christenen beledigd omdat ze decennialang slechts de beschikking hadden gehad over het boek Marcus — doorgaans beschouwd als het evangelie dat het eerst geschreven is — toen ze de meer gedetailleerde evangeliën van Matteüs en Lucas in hun bezit kregen, om nog maar te zwijgen van de weergaloze passages en de openbaringsdynamiek die Johannes later had te bieden? Ze zullen zich vast en zeker verheugd hebben dat zij steeds overtuigender bewijs kregen van het godschap van Christus. En ook wij verheugen ons.

Begrijp mij alstublieft niet verkeerd. Wij hebben diep ontzag voor de Bijbel, zoals ouderling M. Russell Ballard een jaar geleden zo duidelijk vanaf dit spreekgestoelte uiteen heeft gezet.[6] De Bijbel is het woord van God. Hij wordt altijd als eerste genoemd in onze canon, onze 'standaardwerken'. Het was zelfs het vijfde vers uit het eerste hoofdstuk van Jakobus — dat Joseph Smith door goddelijke inmenging onder ogen kreeg — dat de aanleiding was tot zijn visioen van de Vader en de Zoon en zodoende tot de herstelling van het evangelie van Jezus Christus in onze tijd. Maar zelfs toen al wist Joseph dat de Bijbel geen antwoord gaf op *alle* godsdienstige vragen die hij en anderen hadden. Hij vertelde later in zijn eigen woorden dat de predikanten bij hem in de buurt — soms geërgerd — redetwistten over hun leerstellingen.

'Priester [streed] tegen priester, en bekeerling tegen bekeerling, (...) in woordenstrijd en meningsverschillen', schreef hij. Ongeveer het enige dat deze wedijverende godsdiensten gemeen hadden was, ironisch genoeg, hun geloof in de Bijbel. Maar Joseph schreef: 'De godsdienstleraars van de verschillende sekten vatten dezelfde passages uit de Schrift zo verschillend op, dat alle vertrouwen om het probleem [van de juiste kerk] te kunnen oplossen aan de hand van de Bijbel de bodem werd ingeslagen.'[7] Hoewel de Bijbel in die tijd vaak beschreven werd als het boek waarover men tenminste 'overeenstemming' had, was het helaas meer een boek dat bij velen 'ontstemming' verwekte.

Vandaar dat een van de hoofdredenen van voortdurende openbaring bij monde van levende profeten is om aan de hand van aanvullende getuigen aan de wereld te verkondigen dat de Bijbel waar is. Over de kroniek van het Boek van Mormon schreef een profeet van weleer: '*Deze* wordt geschreven met de bedoeling dat gij *die* [dat wil zeggen, de Bijbel] zult geloven.'[8] In een van de eerste openbaringen die Joseph Smith ontving, zei de Heer: 'Zie, ik breng [het Boek van Mormon] niet om [de Bijbel] af te breken, maar om [hem] op te bouwen.'[9]

Ik wil graag nog iets aan de orde stellen. Daar het duidelijk is dat er christenen waren lang voordat het Nieuwe Testament er was, of zelfs maar een verzameling van Jezus' uitspraken, kan men niet volhouden dat het de Bijbel is die iemand tot een christen maakt. N.T. Wright, een eminent bijbelgeleerde en kenner van het Nieuwe Testament, heeft geschreven: 'De herrezen Jezus zei aan het eind van het evangelie van Matteüs niet: "Aan de boeken die u zult schrijven, is gegeven alle macht in de hemel en op [de] aarde", maar: "Mij is gegeven alle macht in de hemel en op [de] aarde."'[10] Met andere woorden: 'De

Schrift (...) verwijst niet naar zichzelf, maar naar het feit dat de uiteindelijke, ware macht en autoriteit aan God toebehoren.'[11] De Schriften zijn dus *niet* de ultieme kennisbron voor de heiligen der laatste dagen. Zij zijn manifestaties van die ultieme bron. Voor een heilige der laatste dagen is de levende God de ultieme bron van kennis en gezag. Die gaven komen van God door middel van levende, krachtige, goddelijke openbaring.[12]

Deze leer ligt ten grondslag aan De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en aan onze boodschap. Zij onderstreept het belang van de gisteren gehouden plechtige samenkomst, waarin wij Thomas S. Monson steun hebben verleend als profeet, ziener en openbaarder. Wij geloven in een God die Zich in ons leven mengt, Zich niet stil houdt, noch afwezig is; ook is Hij niet, zoals Elia over de god van de Baälpriesters zei, 'op reis; [of] misschien in slaap [...] en moet [hij] wakker worden [gemaakt].'[13] In deze kerk zeggen zelfs de jonge kinderen in het jeugdwerk op: 'Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij nu openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele grote en belangrijke dingen aangaande het koninkrijk Gods zal openbaren.'[14]

Ja, wij verkondigen nieuwe Schriftuur en voortdurende openbaring, en God verhoede dat we ooit arrogant of ongevoelig overkomen. Maar na een heilig visioen in een bos dat nu heilig is, waarin de vraag, 'Bestaat God?' bevestigend werd beantwoord, is de volgende indringende vraag waar wij door Joseph Smith en De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor worden gesteld: 'En spreekt Hij?' Wij brengen het goede nieuws dat Hij spreekt en heeft gesproken. In een geest van liefde en genegenheid, voortkomend uit onze christelijke instelling, nodigen wij iedereen uit om te weten te komen wat God sinds bijbelse tijden heeft gesproken en zelfs nu zegt.

In zekere zin nemen de profeet Joseph Smith en zijn opvolgers in deze kerk de uitdaging aan die Ralph Waldo Emerson 170 jaar geleden aan de studenten godgeleerdheid van de Harvard Divinity School heeft gegeven. Voor die groep van de beste en intelligentste protestanten bepleitte de invloedrijke denker uit Concord dat ze toch een God zouden prediken 'die leeft, niet dood is; die spreekt, niet zwijgt.'[15]

Ik getuig dat de hemelen open zijn. Ik getuig dat Joseph Smith een profeet was en is, dat het Boek van Mormon echt 'eveneens een testament aangaande Jezus Christus' is, dat Thomas S. Monson Gods profeet is, een hedendaagse apostel met de sleutels van het koninkrijk in zijn handen, een man op wie ik persoonlijk de mantel heb zien vallen. Ik getuig dat dergelijke gezaghebbende, profetische

stemmen en voortgaande gecanoniseerde openbaringen ten grondslag liggen aan de christelijke boodschap, telkens wanneer de gezaghebbende evangeliebediening van Christus op aarde is. Ik getuig dat een dergelijke bediening weer op aarde *is* en wordt gevonden in deze kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Ingegeven door onze oprechte toewijding aan Jezus van Nazaret, de Zoon van God, de Redder van de wereld, nodigen wij u allen uit om uit te zoeken wat we van Hem hebben gekregen, u bij ons aan te sluiten, u te laven aan de fontein van water, 'dat springt ten eeuwigen leven'[16] en ons er voortdurend aan herinnert dat God bestaat, dat Hij ons liefheeft en dat Hij tot ons spreekt. Ik wil uiting geven aan zeer *innige* dank dat zijn werken geen einde hebben en dat zijn 'woorden (...) nimmer ophouden.' Ik getuig van die goddelijke, liefdevolle aandacht, vastgelegd in de Schrift, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

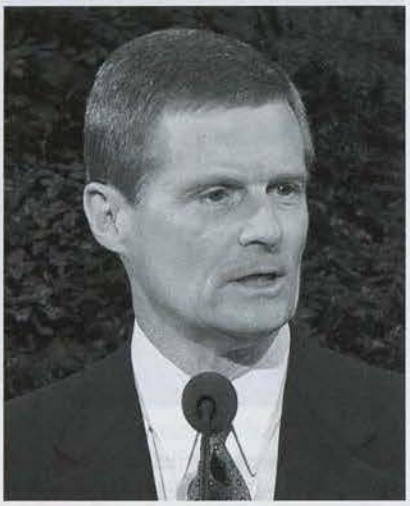
NOTEN

1. Zie Stephen E. Robinson, *Are Mormons Christians?* (1991), p. 46. De kwestie aangaande de canon wordt hoofdzakelijk behandeld op pp. 45–56.
2. Zie ook Bruce M. Metzger, *Manuscripts of the Greek Bible: An Introduction to Greek Paleography* (1981), pp. 54–55; Zie *Are Mormons Christians?* p. 46.
3. Zie Deuteronomium 4:2, bijvoorbeeld.
4. Mozes 1:4
5. Lee M. McDonald, *The Formation of the Christian Biblical Canon*, herziene uitgave (1995), pp. 255–256.
6. Zie 'Het wonder van de Bijbel', *Liahona*, mei 2007, pp. 80–82.
7. Geschiedenis van Joseph Smith 1:6, 12.
8. Mormon 7:9; cursivering toegevoegd.
9. LV 10:52; zie ook LV 20:11.
10. N.T. Wright, *The Last Word: Beyond the Bible Wars to a New Understanding of the Authority of Scripture* (2005), p. XI.
11. Wright, *The Last Word*, p. 24.
12. Voor een essay over dit onderwerp, zie Dallin H. Oaks, 'Scripture Reading and Revelation', *Ensign*, januari 1995, pp. 6–9.
13. 1 Koningen 18:27.
14. Geloofsartikelen 1:9.
15. 'An Address', *The Complete Writings of Ralph Waldo Emerson* (1929), p. 45.
16. Johannes 4:14.

Bidden in geloof

OUDERLING DAVID A. BEDNAR
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Zinvolle gebeden zijn een combinatie van heilige communicatie en toegewijd werken.

Laten we ons verlaten op de Heilige Geest nu we ons bepalen tot een beginsel waarmee we onze gebeden zinvoller kunnen maken, namelijk het evangeliebeginsel van bidden in geloof.

Ik wil drie voorbeelden van zinvol bidden in geloof met u doornemen en bespreken wat we uit elk voorbeeld kunnen leren. En daarbij wil ik vooral nadruk leggen op het woord *zinvol*. Er bestaat een groot verschil tussen een gebed uitspreken en zinvol bidden. Ik ga ervan uit dat u allemaal weet dat bidden van wezenlijk belang is voor onze geestelijke ontwikkeling en bescherming. Maar wat we weten, wordt niet altijd weerspiegeld in wat we doen. En hoewel iedereen het belang van bidden inziet, zult u het met me eens zijn dat onze persoonlijke en gezinsgebeden zowel frequenter als doeltreffender kunnen zijn.

Bidden en handelen in geloof

Het klassieke voorbeeld van bidden in geloof is Joseph Smith en het eerste visioen. De jonge Joseph wilde weten welk geloof juist was toen hij de volgende verzen in het eerste hoofdstuk van Jakobus las:

'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.

'Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende' (Jakobus 1:5–6).

Merk op dat hier staat dat we moeten bidden in geloof — wat volgens mij betekent dat we niet alleen moeten bidden maar ook moeten doen, we moeten pleiten en presteren, communiceren en in actie komen.

Deze bijbeltekst zette Joseph ertoe aan om in een nabijgelegen bos te gaan bidden en geestelijke kennis op te doen. Let op de vragen waarover Joseph nadacht en bad.

'Te midden van deze woordenstrijd en botsende meningen vroeg ik me vaak af: Wat staat mij te doen? Welke van al deze groeperingen heeft gelijk, of hebben ze allemaal ongelijk? Als er één gelijk heeft, welke is dat dan en hoe kom ik dat te weten? (...)

'Mijn bedoeling toen ik navraag ging doen bij de Heer, was om te weten te komen welke van alle

sekten gelijk had, zodat ik zou weten bij welke ik mij moest aansluiten' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:10, 18).

Josephs vragen betroffen niet alleen wat hij wilde weten, maar ook wat hij moest *doen*! Zijn gebed was niet alleen: 'Welke kerk is de juiste?' Zijn vraag was: 'Bij welke kerk moet ik mij aansluiten?' Joseph ging het bos in om in geloof te bidden en ernaar te handelen.

Echt geloof heeft de Heer Jezus Christus tot middelpunt en leidt altijd tot rechtvaardige handelingen. De profeet Joseph Smith heeft gepredikt dat 'geloof het eerste beginsel [is] in een openbaringsreligie (...), het fundament van alle gerechtigheid' en dat het ook het 'handelingsbeginsel is in alle intelligente wezens' (*Lectures On Faith*, [1985], p. 1). Handelen per se is geen geloof in de Heiland, maar handelen in overeenstemming met juiste beginselen is het kernelement van geloof. Bijgevolg zal 'het geloof zonder de werken niets uitwerk[en]' (Jakobus 2:20).

De profeet Joseph legde verder uit dat 'geloof niet alleen een handelingsbeginsel is, maar ook een machtsbeginsel in alle intelligente wezens, zowel in de hemel als op aarde.' (*Lectures On Faith* [1985], p. 3.) Bijgevolg leidt geloof in Christus tot rechtvaardige handelingen, die onze geestelijke capaciteit en macht vergroten. Het besef dat geloof zowel een handelingsbeginsel als een machtsbeginsel is, zet ons ertoe aan om onze morele keuzevrijheid te toetsen aan evangeliewaarheden, ontsluit voor ons de verlossende en vermogende *machten* van Jezus' verzoening, en vergroot de *macht* in ons waarmee wij naar eigen inzicht kunnen handelen (zie LV 58:28).

Ik ben er al heel lang van overtuigd dat zinvolle gebeden een combinatie zijn van heilige communicatie en toegewijd werken. Voor zegeningen moet van onze kant iets gedaan

worden, en bidden, 'een vorm van werken, (...) is het voorgeschreven middel om de hoogste zegeningen te krijgen.' (Bible Dictionary, 'Prayer', p. 753.) Na 'amen' te hebben gezegd, gaan we voorwaarts en zetten het toegewijd werken voort door te handelen naar datgene wat we onze hemelse Vader hebben gezegd.

Bidden in geloof vergt eerlijkheid, handelen, toezeggen en volharden. Ik zal u uitleggen wat ik bedoel en geef u daarna een uitnodiging.

We bidden terecht dat de voltijdzendelingen overal ter wereld veilig zullen zijn en succes mogen hebben. En vaak wordt er in veel gebeden gevraagd of de zendelingen geleid mogen worden naar personen en gezinnen die zijn voorbereid op de boodschap van het evangelie. Maar uiteindelijk is het mijn taak en uw taak om voor de zendelingen mensen te vinden. Zendelingen zijn voltijdleerkrachten; u en ik zijn voltijdvinders. En u en ik behoren als zendeling voor het leven niet te bidden dat de voltijdzendelingen ons werk doen!

Als u en ik, zoals Joseph Smith heeft gedaan, werkelijk zouden bidden in geloof — als we zouden bidden en handelen, niet enkel uitspreken — dan zou de verkondiging van het evangelie een opmerkelijke vlucht nemen. Een dergelijk gelovig gebed kan uit de volgende elementen bestaan:

- We danken onze hemelse Vader voor de leerstellingen en verordeningen van het herstelde evangelie van Jezus Christus, die ons hoop en geluk schenken.
- We vragen om de moed om onze mond open te doen en het evangelie aan onze familie en vrienden te vertellen.
- We smeken onze hemelse Vader of Hij ons wil helpen om personen en gezinnen te vinden die bij ons thuis door te zendelingen willen worden onderwezen.
- We beloven vandaag en deze week ons deel te doen — en smeken Gods hulp af om vrees, angst en aarzeling te overwinnen.

- We bidden om de gave van onderscheid — om ogen en oren die openstaan voor zendingskansen.
- We bidden vurig om de kracht naar beste weten te kunnen handelen.

We uiten onze dank en vragen om andere zegeningen in zo'n gebed, waarna we besluiten in de naam van de Heiland. En daarna zorgt u ervoor dat het toegewijde werk van dat gebed doorgaat en toeneemt.

Ditzelfde stramien van heilige communicatie en toegewijd werken kan toegepast worden op onze gebeden voor de armen en behoeftigen, voor de zieken en bezochten, voor gezinsleden en vrienden met problemen, en voor wie niet meer naar de kerk komen.

Ik getuig dat bidden zinvol wordt als we bidden en handelen in geloof. Ik nodig u allemaal uit om in geloof te bidden over het goddelijk bevel om het evangelie te verkondigen. Dan beloof ik u dat er deuren zullen opengaan en we de kansen die ons worden geboden, zullen herkennen en aangrijpen.

Na de beproeving van ons geloof

Mijn tweede voorbeeld onderstreept dat het belangrijk is om te volharden in onze geloofsbeproeving. Een paar jaar geleden vloog een gezin van de Verenigde Staten naar Europa. Kort nadat ze waren geland, werd de dertienjarige zoon ziek. De ouders dachten aanvankelijk dat zijn maagpijn het gevolg was van de lange vlucht, vandaar dat het gezin zijn reis vervolgde.

Naarmate de dag vorderde, verslechterde de toestand van de zoon. Hij dreigde uit te drogen. De vader gaf zijn zoon een priesterschapszegen, maar die leek niet tot verbetering te leiden.

Er gingen enkele uren voorbij. De moeder knielde aan het bed van haar zoon en smeekte haar hemelse Vader om de jongen te zegenen. Ze waren

ver van huis in een vreemd land en ze wisten niet waar ze medische hulp konden krijgen.

De moeder vroeg haar zoon of hij met haar wilde bidden. Ze wist dat het niet genoeg was om alleen maar te wachten op de gewenste zegen; ze moesten blijven handelen. Ze legde uit dat de ontvangen zegen nog steeds van kracht was en stelde voor nogmaals vurig te bidden, zoals de apostelen vanouds hadden gedaan: '[Heer,] geef ons meer geloof' (Lucas 17:5). In dat gebed drukten zij hun vertrouwen in de kracht van het priesterschap uit en hun vaste voornemen om te doen wat er gedaan moest worden om de zegen in vervulling te laten gaan — als die zegen op dat moment in overstemming was met Gods wil. Niet lang na dat eenvoudige gebed verbeterde de toestand van de zoon.

De gelovige handeling van de moeder en haar zoon ontsloot de beloofde priesterschapsmacht en bevredigde deels de vereiste dat we 'niet [betwisten] omdat [wij] niet [zien], want [wij ontvangen] geen getuigenis dan na de beproeving van [ons] geloof' (Ether 12:6). Net als de gevangenis waarin Alma en Amulek zaten pas ter aarde viel 'na hun geloof', en net als Ammon en zijn zendingscollega's pas machtige wonderen in hun bediening zagen 'na hun geloof' (zie Ether 12:12–15), vond de genezing van deze dertienjarige jongen pas plaats 'na hun geloof' en kwam tot stand 'volgens hun geloof in hun gebeden' (LV 10:47).

Niet mijn wil, maar de uwe geschiede

Mijn derde voorbeeld legt nadruk op het belang van Gods wil herkennen en accepteren. Jaren geleden was er een jonge vader die in zijn jeugd actief in de kerk was geweest, maar in zijn tienerjaren een ander pad had gekozen. Na zijn militaire dienst, trouwde hij een lief meisje en al snel werden ze gezegend met kinderen.

Op zekere dag werd hun vierjarig dochtertje plotseling zo ziek dat ze in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Wanhopig knielde de vader voor het eerst na vele jaren in gebed neer om te smeken of zijn dochter mocht blijven leven. Maar haar toestand verslechterde. Na verloop van tijd zag de vader in dat zijn kleine meisje niet zou blijven leven; hij begon anders te bidden; hij bad niet meer om genezing, maar om begrip. 'Uw wil geschiede', bad hij nu.

Spoedig raakte zijn dochtertje buiten bewustzijn. De vader wist dat ze niet lang meer te leven had. Gesterkt door begrip, vertrouwen en kracht uit hoger sfeer baden de jonge ouders of hun dochtertje nog eenmaal bij kennis kon komen, zodat ze haar nog eenmaal in hun armen konden nemen. Het dochtertje opende haar ogen en strekte haar armpjes uit naar haar ouders voor een laatste knuffel. En toen was ze weg. Deze vader wist dat hun gebeden waren verhoord — een liefdevolle, barmhartige Vader in de hemel had hun vertroosting geschonken. Gods wil was geschied, en zij hadden meer begrip gekregen. (Overgenomen uit H. Burke Peterson, 'Adversity and Prayer', *Ensign*, januari 1974, p. 18.)

De wil van God herkennen en accepteren zijn fundamentele elementen van bidden in geloof in een zinvol gebed. Alleen 'uw wil geschiede'

zeggen, is echter niet genoeg. Ieder van ons heeft Gods hulp nodig om zich aan zijn wil te onderwerpen.

'Bidden is de handeling waarmee de wil van de Vader en de wil van het kind in overeenstemming met elkaar worden gebracht' (Bible Dictionary, 'Prayer', pp. 752–753). Door nederig, vurig en aanhoudend te bidden kunnen we de wil van onze hemelse Vader herkennen en ons ernaar voegen. En daarin heeft onze Heiland ons het volmaakte voorbeeld gegeven, toen Hij in de hof van Getsemane bad: 'Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede. (...) En Hij werd dodelijk beangst en bad des te vuriger' (Lucas 22:42, 44).

Onze gebeden zijn niet bedoeld om een lijstje met wensen of verzoeken op te sommen, maar om voor onszelf en voor anderen de zegeningen veilig te stellen die God ons graag wil geven, naar zijn wil en in zijn tijd. Elk oprecht gebed wordt door onze hemelse Vader gehoord en verhoord, maar niet altijd zoals wij dat willen, noch op de tijd of op de wijze die wij willen. Die waarheid blijkt duidelijk uit de drie voorbeelden die ik vandaag heb gebruikt.

Gebed is een voorrecht en de oprechte wens van de ziel. We kunnen onze routineuze en wensgebeden achter ons laten en ons verheugen in zinvol gebed, wanneer wij in geloof bidden en handelen, geduldig de beproeving van ons geloof doorstaan en nederig de wil van God herkennen en accepteren.

Ik getuig van het bestaan en de goddelijkheid van onze eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, en de Heilige Geest. Ik getuig dat onze Vader onze gebeden hoort en verhoort. Moge eenieder zich vaster voornemen om in geloof te bidden en daarmee onze gebeden zinvoller te maken. Dat bid ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Wij zullen niet toegeven, wij kunnen niet toegeven

OUDERLING W. CRAIG ZWICK
van de Zeventig

Houd je aan je normen. Sta pal voor wat je gelooft.

Met u verleen ik dankbaar mijn steun aan Gods wil voor zijn volk. Dank u, president Monson, voor de zuiverheid van uw hart.

Toen de jonge Joseph Smith de waarheid vertelde over zijn heilige ervaring in het bos, werd hij vervolgd en onheus bejegend. De tegenstander bediende zich van spot als wapen tegen hem. 'Ik [was] een onbekende jongen [...], [toch] sloegen vooraanstaande mannen [...] voldoende acht op mij om de openbare mening tegen mij te doen keren en een bittere vervolging te ontketenen.'[1]

Joseph nam toe in geduld, ernst en geloof, ook al werd hij uit alle hoeken door vijanden belaagd. In Josephs eigen woorden: 'Ofschoon boze en sluwe mannen eensgezind geprobeerd hebben de schuldelozen te vernietigen, (...) desondanks verspreidt het evangelie zich in volle glorie.'[2] 'Geen onheilige hand kan de vooruitgang van het werk stuiten.'[3]

Zelfs in deze tijd zijn er mensen die onze leer verkeerd begrijpen en vraagtekens plaatsen bij de onveranderlijke waarden die wij tot onze leefregels hebben genomen.

Ethan, een jonge vriend van mij, benaderde zijn moeder met een gewichtige vraag. Ethan wil, zoals de meeste tieners, onafhankelijk en zelfstandig zijn, en omringd zijn met goede vrienden. Hij probeert zelfstandig goede keuzes te maken. Hij is ontzettend flink, haalt goede cijfers op school en leest dagelijks in de

Schriften. Net als alle andere jongeren stuit Ethan op enorme verleidingen: in de wandelgangen op school, op het internet, in films en muziek. Zij duiken op in ruwe taal en in provocerende kleding. Wat verkeerd is, wordt vaak als goed voorgesteld. Onbehaaglijkheid en de angst er niet bij te horen zijn gemeengoed onder tieners. Leeftijdgenoten oefenen vaak grote druk uit. Ethan had het gevoel dat hij bestookt werd met al die tegengestelde waarden.

Dit is de vraag die hij aan zijn moeder stelde: 'Mam, moet ik mijn normen verlagen om geen vrienden kwijt te raken?'

Dat is een belangrijke vraag die ieder zich kan stellen, hoe oud we ook zijn. Verlagen wij onze normen om in de buurt geaccepteerd te worden? Stellen wij onze waarden bij als ons dat uitkomt op ons werk of omdat we er op school bij willen horen?

Ethans lieve moeder gaf een resoluut antwoord: Nee.

Ook ik antwoord ondubbelzinnig: niet doen, Ethan. Vergeet nooit dat je een zoon van God bent. Hij houdt van je. Houd je aan je normen. Sta pal voor wat je gelooft. Soms zal dat niet eenvoudig zijn en zul je er een tijdje alleen voor staan. Ga op zoek naar vrienden die integer zijn en karakter hebben, en zeg hun dat je hun voorbeeld waardeert. Misschien vind je wel iemand die zich net zo eenzaam voelt als jij. Bid om de leiding en bescherming van de Heer. Hij zal je steunen. Hij zal een vriend worden waar je op kunt bouwen, en je zult merken dat jouw voorbeeld anderen aanspreekt en dat zij moed putten uit jouw sterke karakter.

Nephi leerde ons een indrukwekkend eenvoudig beginsel toen hij zijn vaders droom van de boom des levens besprak. Hij beschreef een eng en smal pad dat naar de boom leidde langs een groot en ruim gebouw. Dit gebouw was gevuld met mensen die waren gekleed in uitermate schitterende en modieuze kleding. Ze namen allemaal een spottende houding aan, de vinger wijzend naar hen die van de vrucht namen. Ze probeerden mensen van het pad af in het gebouw te krijgen. Op het eerste gezicht leken de mensen binnen de tijd van hun leven te hebben. Wat een onuitwisbaar beeld van verleiding. Ouderling Maxwell heeft gezegd dat 'het gelach van de wereld niets anders is dan troosteloosheid uitbundig vormgegeven.'[4]

'En de menigte die dat vreemde gebouw binnenging, was groot. '(...) Zij wezen spottend met de vinger naar mij en naar hen, die ook van de vrucht aten; *doch wij sloegen geen acht op hen'*.[5]

Daar, aan het eind van het vers, staat Nephi's indrukwekkende beginsel, het antwoord op ongewilde druk van leeftijdgenoten: 'Doch wij sloegen geen acht op hen.'

Dit leidende beginsel is onlangs door president Packer een duidelijke norm voor ons allen genoemd: 'Al vallen wij helemaal uit de toon, al vindt men onze normen volkomen onbelangrijk, al geven de anderen allemaal toe, wij doen dat niet, wij kunnen niet toegeven.'[6]

Herkennen wij verleiding als die kunstig gecamoufleerd is?

Zijn wij bereid om tegen de stroom in te zwemmen?

Paulus liet een duidelijke waarschuwing horen: '[Laat ons geen] mensenbehagers [zijn], maar [laat ons] als slaven van Christus de wil van God van harte [...] doen.'[7]

De tijd is gekomen om een onverzettelijk standpunt in te nemen. We moeten ons geestelijke fundament verstevigen en ons indekken tegen de verlokkingen van de duivel.

Paulus heeft aan Timoteüs geschreven: 'Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid. 'Schaam u dus niet voor het getuigenis van onze Here.'[8]

Het vergt moed om goede keuzes te maken, vooral als vrienden en kennissen iets anders kiezen. Door dagelijks goede keuzes te maken, hoe klein ook, zal de Heer ons sterken en bijstaan als we voor moeilijker beslissingen komen te staan.

De seculiere maatschappij zit niet te wachten op de leringen en waarden die wij koesteren. Tot verdediging van onszelf en onze kinderen moet de boodschap van het herstelde evangelie diep in ons hart wortelen en thuis geleerd worden.

De Nephitische profeet Abinadi, liet ons in slechts een paar indrukwekkende hoofdstukken in Mosiah,

een tijdloos voorbeeld na dat ook voor de 21ste eeuw geldt.

Abinadi was een man met onaantastbare moed, die vasthield aan de waarheid toen dat allerminst populair was. Hoewel hij daarmee zijn eigen leven in gevaar bracht, riep hij het volk moedig tot bekering. U kunt het u zo voor de geest halen: dat fascinerende tafereel waarin Abinadi ter dood veroordeeld wordt. Hij had zichzelf kunnen redden door zijn geloof en getuigenis te verloochenen, maar in plaats daarvan verklaarde hij onverschrokken: 'Ik zal de woorden die ik tot u heb gesproken aangaande dit volk niet herroepen, want ze zijn waar'[9]

Ons leven hoeft geen gevaar te lopen bij de verdediging van de waarheid, maar we kunnen wel, net als Abinadi, zelfverzekerd, energiek en met heel ons hart, moedig verkondigen dat Jezus Christus onze Heiland is. Hij was en is de Zoon van de Almachtige. Hij leeft en heeft ons lief.

Door Hem te volgen, zullen we offers brengen en onze heilige verbonden in ere houden. De Heer heeft tot ons gezegd: 'Vrees dus niet, kleine kudde; doe het goede; laten aarde en hel tegen u samenspannen, want indien gij zijt gebouwd op mijn rots, vermogen zij niets. (...) Vertrouw op Mij bij iedere gedachte; twijfel niet, vrees niet.'[10]

We moeten ons versterken. Die vaste geestelijke versterking wordt in twee woorden gevonden: Jezus Christus. Van Hem wil ik nederig getuigen, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:22.
2. *History of the Church,* 2:22.
3. *History of the Church,* 4:540.
4. 'Cleanse Us from All Unrighteousness', *Ensign,* februari 1986, p. 19.
5. 1 Nephi 8:33.
6. 'Het waarheidsvaandel is opgericht', *Liahona,* november 2003, p. 26.
7. Efeziërs 6:6.
8. 2 Timoteüs 1:7–8.
9. Mosiah 17:9.
10. LV 6:34, 36.

De kracht van licht en waarheid

OUDERLING ROBERT R. STEUER
van de Zeventig

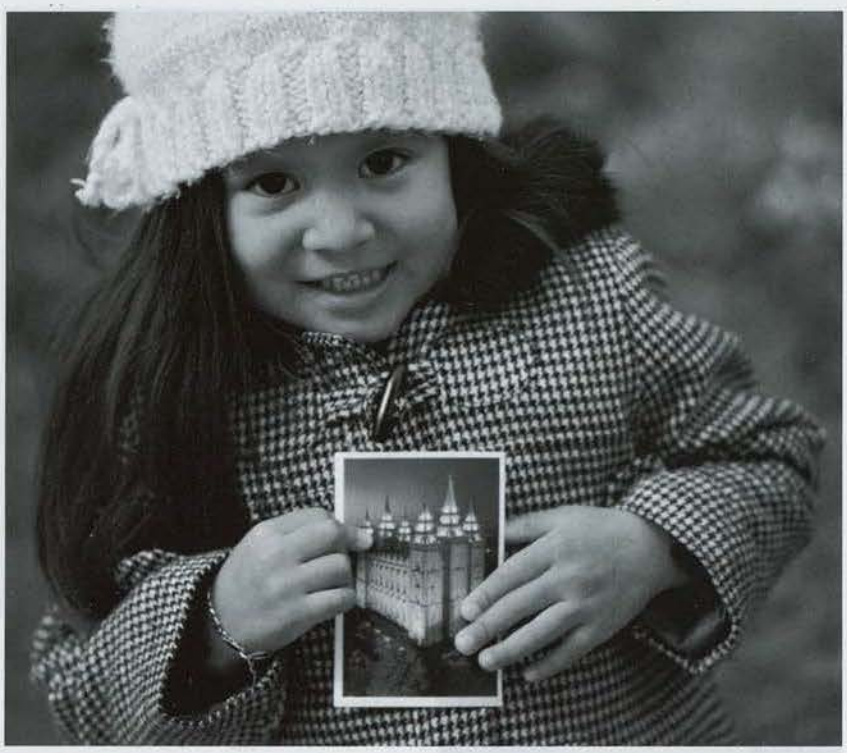
Om in deze tijd te slagen, moeten we geestelijk licht van binnen hebben.

Als jongetje ontdekte ik de verbazingwekkende kracht van een zaklantaarn. Als ik de lamp 's avonds aandeed, zag ik een grote verlichte stip op de plek waar ik naar wees. Mijn enthousiasme nam toe toen ik de zaklantaarn in de stoffige stal gebruikte. Dan zag je een lichtstraal in de lucht. Maar mijn grootste ontdekking was toen ik de zaklantaarn tegen de palm van mijn hand aan drukte. Mijn hele hand gloeide in het donker. Het licht zat in me! Het kan opwindend zijn om naar de eigenschappen van licht te kijken, maar het ontdekken van de eigenschappen van geestelijk licht en geestelijke waarheid is nog veel inspirerender en belangrijker.

We leven in een geweldige tijd, maar ook een tijd waarin de vrede van de aarde is weggenomen.[1] Om in deze tijd te slagen, moeten we geestelijk licht van binnen hebben. Hoe verkrijgen we dat geestelijke licht en hoe kunnen we ervoor zorgen dat de waarheden van het evangelie van Jezus Christus onze ziel vervullen? Ik wil u graag drie manieren geven: (1) leer ware beginselen; (2) verkrijg een zuiver getuigenis en (3) leef moedig het evangelie na.

Ten eerste: leer ware beginselen. Alma ontdekte dat 'de prediking van het woord het volk er dikwijls toe bewoog te doen wat rechtvaardig was — ja, het had een krachtiger uitwerking op het gemoed van het volk (...) dan het zwaard of iets anders wat hun was overkomen — daarom achtte Alma het raadzaam dat zij het met de kracht van het woord Gods probeerden.'[2] 'Het woord Gods is de leer die door Jezus Christus en zijn profeten wordt verkondigd. Alma wist dat de leer grote macht heeft. De leer kan het gemoed van de mensen verlichten, waardoor zij geestelijke zaken inzien die niet zichtbaar zijn voor het natuurlijke oog. En zij kan het hart ontvankelijk maken voor de gevoelens van de liefde voor God en de liefde voor de waarheid.'[3]

In 1832 openbaarde de Heer aan de profeet Joseph Smith een ware en krachtige leer over geestelijk licht, het licht van Christus:

'welk licht uitgaat van de tegenwoordigheid Gods om de uitgestrektheid der ruimte te vervullen —

'het licht dat in alle dingen is, dat leven geeft aan alle dingen, dat de wet is waardoor alle dingen worden bestuurd, ja, de macht van God, die op zijn troon zit.'[4]

President Boyd K. Packer heeft deze waarheid bevestigd toen hij zei: 'Ook wordt het licht van Christus in de Schriften omschreven als "de Geest van Christus". (...) De Geest van Christus kan een inspiratiebron zijn voor uitvinders, geleerden, schilders, beeldhouwers, componisten, acteurs, architecten, schrijvers en hen brengen tot goede, zelfs geïnspireerde, creaties tot welzijn van de mens.'[5]

De meest recente wetenschappelijke opvattingen over de basiseigenschappen van licht zijn inderdaad verbluffend. Hedendaagse wetenschappers beschrijven licht als een 'drager'[6] of 'boodschapper'[7] of 'middelaar'[8]. Wat zijn de leerstellingen van de Heer toch diepzinnig!

Ten tweede: verkrijg een zuiver getuigenis. Dat getuigenis is de bevestiging door de Heilige Geest dat God onze Vader is en dat Jezus de Christus is.[9] Het licht en de waarheid die we overal zien, zetten ons ertoe aan om kennis te verkrijgen door studie en geloof, die aan de bevestiging van de Geest[10] voorafgaan. Met onze zintuigen kunnen we veel van Gods werk en goedheid leren. Maar wij krijgen een groter getuigenis als we met een 'eerlijke bedoeling'[11] geestelijk naar de waarheid zoeken. President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'De schatten van wereldlijke en geestelijke kennis zijn verborgen schatten — zij zijn verborgen voor hen die er niet op de juiste wijze naar zoeken en streven om ze te vinden. (...) Wij krijgen geen geestelijke kennis als we er alleen maar om vragen. Zelfs bidden is niet voldoende. Er is volharding en toewijding voor nodig.'[12]

Ons getuigenis wordt versterkt als wij eerbiedig naar het grootse heelal kijken dat God voor ons heeft geschapen. De Heer zei tegen Henoch: 'Alle dingen worden geschapen en gemaakt om van Mij te getuigen.'[13] Alma gaf een soortgelijk getuigenis aan Korihor, de antichrist: 'Alle dingen wijzen erop dat er een God is; ja, zelfs de aarde, en alle dingen op het oppervlak daarvan, ja, en haar beweging, ja, en ook alle planeten die zich bewegen in hun vaste orde, getuigen dat er een oppermachtige Schepper is.'[14]

De innerlijke strijd die Enos voerde met de Heer toont ons hoe sterk het getuigenis van zijn vader moet zijn geweest. Enos zei: 'De woorden die ik mijn vader dikwijls had horen spreken aangaande het eeuwige leven en de vreugde der heiligen drongen tot diep in mijn hart door.'[15] En ouderling M. Russell Ballard heeft gezegd: 'Een heldere verklaring van waarheid maakt het verschil uit. Dat is wat het hart verandert.'[16]

Mijn vrouw en ik woonden een keer een avondmaalsdienst in Recife (Brazilië) bij. Een jongetje van negen of tien droeg op die hete dag zijn nieuwe blauwe pak. Hij liep naar het spreekgestoelte en keek heel ontspannen naar de aanwezigen. Hij zei: 'Als gezin hebben we morele keuzevrijheid bestudeerd.' Toen las hij: 'Daarom zijn de mensen vrij naar het vlees; (...) En zij zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel.'[17] Toen zei de jongen: 'Sommige van mijn vrienden kiezen ervoor om te roken en drugs te gebruiken, maar we zullen allemaal de gevolgen van ons gedrag moeten accepteren.' Hij sloot af met zijn getuigenis: 'Ik zie nu in dat dit waar is.' Dat getuigenis van iemand zo jong was krachtig en raakte ons diep.

Ten derde moeten we moedig door het leven gaan, volgens het licht en het getuigenis dat we hebben ontvangen. Ons wordt beloofd: 'Wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe'.[18] Er zijn veel

inspanningen en offers voor nodig om moedig het evangelie na te leven. Jarenlang moesten de heiligen uit Manaus (Brazilië) die naar de tempel wilden twee dagen met een drukke rivierboot de Amazone afvaren, gevolgd door twee dagen met de bus door de hete tropen om de Recifetempel te bereiken. Als ze daar uitgeput aankwamen, gingen ze onder de douche, kleedden ze zich om en begonnen ze meteen met hun tempelwerk. Na verscheidene dagen de Heer te hebben gediend in de tempel, maakten ze de moeilijke reis terug naar huis. Hun grote offers zijn een prachtige weerspiegeling van de woorden: 'Maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen.'[19]

Als wij in deze geweldige maar moeilijke tijd gemoedsrust willen vinden, moeten we de ware leer bestuderen, een zuiver getuigenis ontvangen en moedig de waarheden van het evangelie naleven. Als we in overeenstemming leven met het licht en de waarheid die Jezus Christus en zijn profeten verkondigen, zullen we onze eeuwige bestemming beter zien. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie LV 1:35.
2. Alma 31:5.
3. 'Het vermogen om de leer uiteen te zetten', *De Ster*, juli 1999, p. 85.
4. LV 88:12–13.
5. 'Het licht van Christus', *Liahona*, april 2005, p. 10.
6. Zie 2 Nephi 33:1; zie ook Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, drie delen (1954–1956), deel 1, p. 54.
7. Zie LV 45:9.
8. Zie 2 Nephi 2:27–28.
9. Zie M. Russell Ballard, 'Zuiver getuigenis', *Liahona*, november 2004, p. 40–41.
10. Zie LV 9:7–8.
11. Moroni 10:4.
12. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, (Edward L. Kimball ed. [1982]), pp. 389–390.
13. Mozes 6:63.
14. Alma 30:44.
15. Enos 1:3.
16. *Liahona*, november 2004, p. 41.
17. 2 Nephi 2:27.
18. LV 50:24.
19. Jozua 24:15.

Eén in de menigte

OUDERLING DENNIS B. NEUENSCHWANDER
van de Zeventig

Laten wij resoluut maar onopvallend voorwaarts streven naar de Heiland, in het geloof dat Hij om ons geeft en de macht heeft om ons te genezen en te redden.

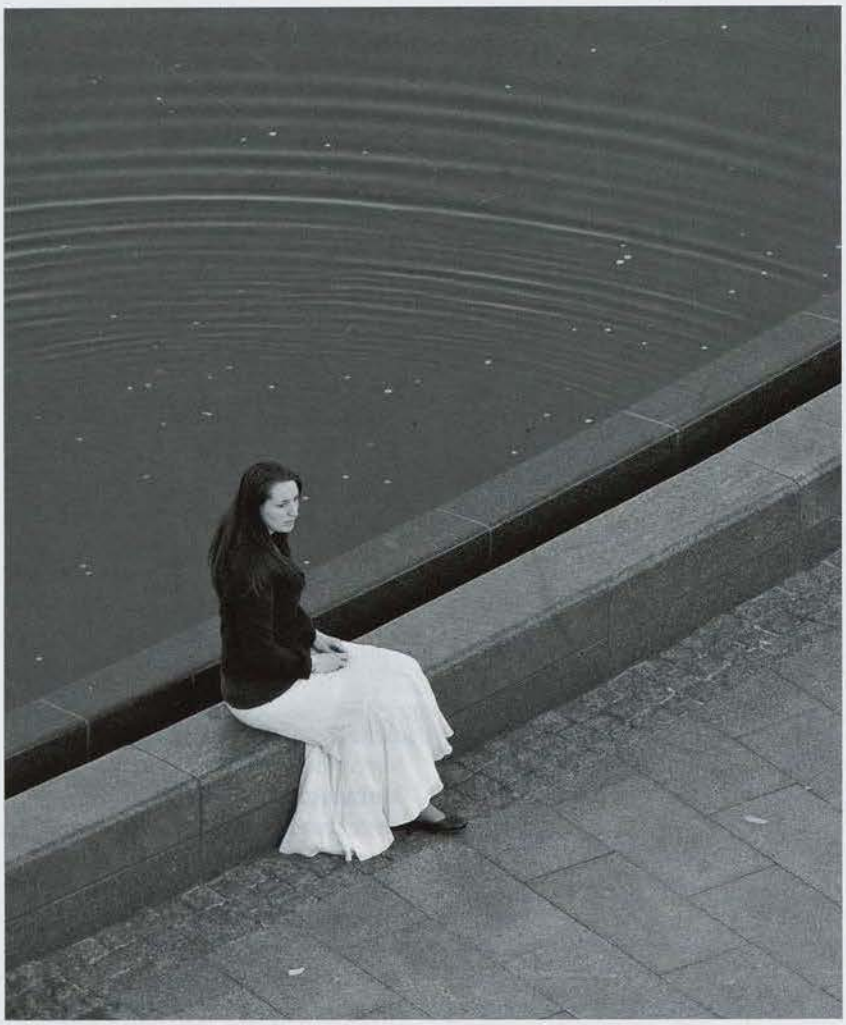

In het boek Lucas lezen we over een vrouw die al twaalf jaar aan bloedvloeiing leed. Ze had veel geld uitgegeven aan medische behandelingen, maar niets had gebaat. Opgenomen in de menigte was de vrouw Jezus van achteren genaderd en had de kwast van zijn kleed aangeraakt. Jezus wilde weten wie Hem had aangeraakt, omdat Hij kracht van Zich had voelen uitgaan. De apostelen begrepen de vraag niet en vroegen: 'Meester, de scharen drukken en verdringen U [en u vraagt ons wie U heeft aangeraakt?]'[1] Daarna trad de vrouw naar voren en bekende bevend dat zij Hem had aangeraakt en terstond beter was geworden. Jezus zei tegen haar dat haar geloof haar genezen had en zond haar in vrede weg.

Dit interessante incident biedt veel stof tot nadenken.

Ik zie de menigte voor me. Zij moet tamelijk groot zijn geweest, want de mensen verdrongen zich rond Jezus. Misschien probeerden ze zich wel al duwend en trekkend naar voren te dringen om Hem beter te kunnen zien. Ik vraag me af waarom ze gekomen waren. De meesten kwamen, denk ik, uit nieuwsgierigheid. Waar Hij ook kwam, waren de verhalen over zijn wonderen Hem vooruitgegaan. Misschien hoopten ze wel op een ongewone manifestatie, die ze niet mochten missen. Hoewel het er niet met zoveel woorden staat, zullen er waarschijnlijk farizeeën bij zijn geweest, die altijd klaar stonden om Jezus ergens op te betrappen, voor schut te zetten of een aanleiding te vinden om Hem te veroordelen. En waren sommigen wellicht gekomen om Hem te bespotten?

In de menigte bevond zich een vrouw. Ik zie een nederige, misschien zelfs bedeesde vrouw, die de Heiland van achteren nadert en daarna beschaamd bekent dat zij de kwast van zijn kleed heeft aangeraakt. De vrouw was uitgeput en verarmd door haar moeilijkheden. Ze was ten einde raad. Er was niets waarin zij zich onderscheidde van de menigte. Niemand belette haar Jezus te naderen. Ze was de apostelen zeker niet opgevallen noch hadden zij haar tegengehouden. Maar toch was er iets

wat haar onderscheidde van alle anderen in de menigte. Hoewel ze opging in de menigte, drong ze resoluut maar onopvallend naar voren, met maar één doel voor ogen: tot de Heiland komen, in het geloof dat Hij haar kon genezen, dat Hij om haar gaf en zou ingaan op haar behoefte. Daarin onderscheidde ze zich van de menigte. De menigte kwam kijken, maar de vrouw kwam voor genezing.

Er zijn andere interessante voorvallen in de Schrift over één gelovige, opgenomen in de menigte. Alma bevond zich onder de verdorven priesters van koning Noach. Over hen staat geschreven dat zij zich in de hoogmoed van hun hart verhieven, dat zij lui en afgodisch waren, en ijdele en vleiende woorden tot het volk spraken.[2] Zij hadden de wegen des Heren verdraaid, omdat zij hun hart er niet op hadden gericht om die te begrijpen.[3] Toen Abinadi zijn boodschap van bekering verkondigde, bespotten zij hem en doodden hem ten slotte. Dit was stellig een slechte menigte. Toch 'bevond zich onder hen één',[4] zo staat er in de Schrift, die geloofde. Alleen Alma stond open voor wat Abinadi had gepredikt. Moedig trok hij zich terug uit de menigte om de Heer te volgen. De invloed die deze man, opgenomen in de menigte, op de loop van de Nephitische geschiedenis had, is onvoorstelbaar groot.

Een van de bekendste menigten in het Boek van Mormon is die in het grote en ruime gebouw uit Lehi's visioen van de boom des levens. Het gebouw was vol mensen, zowel oude als jonge, zowel mannen als vrouwen, die de spot dreven met en de vinger wezen naar hen die van de vrucht van de boom namen.[5] Helaas luisterden sommigen die van de vrucht hadden genomen naar de menigte en 'zij geraakten op verboden paden en gingen verloren.'[6] Gelukkig waren er ook mensen die van de vrucht namen en geen acht sloegen op de menigte.[7] Zij genoten alle zegeningen van de boom des levens.

In feite gaan deze verhalen niet over menigten, maar over iemand in de menigte. Ze gaan in feite over u en mij. We bevinden ons allemaal in de menigten van deze wereld. Bijna allemaal lijken we op de vrouw die, in weerwil van de menigte, tot de Heiland komt. We geloven allemaal dat slechts een lichte aanraking onze schrijnende ziel genezing brengt en onze innerlijke behoeften verlicht.[8] Nieuwe leden van de kerk in veel landen zijn vaak zoals Alma. Zij horen als enige in hun familie of vriendenkring de woorden des levens. Toch hebben zij de moed om het evangelie te aanvaarden en hun eigen weg door de menigte te volgen. Ik denk dat ieder van ons weet hoe het is om van de vrucht van de boom des levens te nemen terwijl er spot en hoon klinken, en hoe het is om je moedig schrap te zetten en er geen acht op te slaan.

Het is een eenzame en moeilijke opgave om zich door de menigte heen te dringen. De invloed en het overwicht van de menigte op iemand die zich niet meer wil laten meevoeren, zijn heel sterk en zeer moeilijk te weerstaan.

Wie kan die ene in de menigte beter bereiken, steunen en uiteindelijk redden dan de Heiland? Hij begrijpt wat het betekent om vol te houden in een respectloze menigte en getrouw te blijven. De menigten in de wereld herkennen Hem niet, omdat Hij volgens hen 'gestalte noch luister' heeft, 'noch gedaante, dat wij zouden [begeren]'.[9] Koning Benjamin

zegt dat de wereld 'Hem voor een mens hou[dt]'.[10] Jesaja beschrijft Christus' plek in de menigten van de wereld met deze woorden:

'Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, (...); hij was veracht en wij hebben hem niet geacht.

'Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte.'[11]

Nephi schrijft dat 'de wereld [...] Hem, wegens haar ongerechtigheid, als niets [zal] achten.'[12]

Toch zal deze eerstgeboren Zoon van God, die zo vaak verkeerd wordt beoordeeld en begrepen, naar voren treden uit de menigte als de Gezalfde, de Heiland en Verlosser der wereld. Dit naar voren treden wordt ootmoedig voorspeld in de verklaring van de Heiland aan zekere overpriesters en oudsten: 'De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden.'[13]

Geliefde broeders en zusters, ik bid dat wij allemaal ons veilig door de menigten van de wereld zullen begeven. Laten wij onder alle omstandigheden resoluut maar onopvallend voorwaarts streven naar de Heiland, in het geloof dat Hij om ons geeft en dat Hij de macht heeft om ons te genezen en te redden. Laten we acht slaan op zijn woorden van leven en geheel en al, voortdurend en moedig nemen van de vruchten die daaruit voortspruiten. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lucas 8:45.
2. Zie Mosiah 11:5–11.
3. Zie Mosiah 12:25–27.
4. Mosiah 17:2.
5. Zie 1 Nephi 8:27.
6. 1 Nephi 8:28.
7. Zie 1 Nephi 8:33.
8. Zie Lucas 4:18.
9. Jesaja 53:2.
10. Mosiah 3:9.
11. Jesaja 53:3–4.
12. 1 Nephi 19:9.
13. Matteüs 21:42.

Het heden

OUDERLING LANCE B. WICKMAN
van de Zeventig

Op voorwaarde dat we vandaag zó leven dat we aanspraak kunnen maken op de reinigende genade van de verzoening, zullen we voor eeuwig bij God wonen.

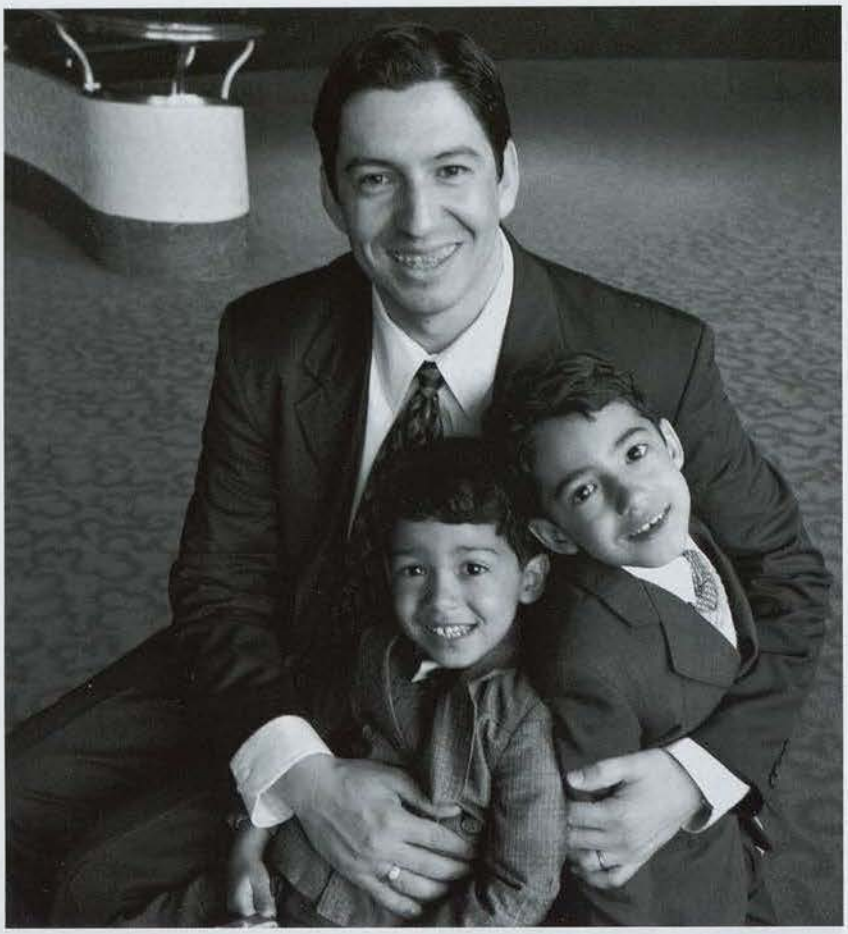
Drie weken geleden ging ik naar het verleden. Op dat moment, herontdekte ik het heden. En vandaag wil ik het over het heden hebben.

Ik was voor de kerk op bezoek in Vietnam. Dat was voor mij meer dan een vlucht over een oceaan. Het was een stap terug in de tijd. Ruim veertig jaar geleden was ik als infanterieofficier op de slagvelden in dat land werkzaam. Het is lang geleden, maar ik heb in mijn geheugen nog steeds de herinneringen aan die plek, die mensen en mijn medesoldaten met wie ik toen samenwerkte. Jakob heeft geschreven: 'Ons leven is voorbijgegaan alsof het een droom voor ons was' (Jakob 7:26). En dat geldt ook voor mij. Nu was ik na bijna een halve eeuw vanuit mijn herinneringen op die plek teruggekomen. Toen ik klaar was met mijn kerkwerk, besloot ik om opnieuw die wanhopige slagvelden te bezoeken. Samen met mijn lieve vrouw heb ik die bedevaart gemaakt.

Ik weet eigenlijk niet wat ik na al die jaren kon verwachten. Maar wat ik zag, had ik helemaal niet verwacht. In plaats van een door de oorlog verscheurd volk, zag ik een jong en levendig volk. In plaats van een landschap vol kuilen en gaten van granaatvuur, zag ik vredige, groene velden. Zelfs het junglegewas was nieuw. Ik denk dat ik iets verwachtte wat ik met het verleden kon verbinden, maar ik trof het heden aan (...) en zelfs de belofte van een schitterende toekomst. Ik werd aan deze tekst herinnerd: 'Des avonds vernacht het geween, tegen de morgen is er gejuich' (Psalmen 30:6).

Toen ik weer in die velden stond en een junglepad afliep, hoorde ik in gedachten opnieuw het geratel van een machinegeweer, het gegier van granaten en wapengekletter. Ik zag opnieuw de gebruinde, jonge gezichten van vrienden die toegewijd hun leven op het spel zetten (Abraham Lincoln, toespraak in Gettysburg). Ik dacht aan één persoon en één enkele dag — 3 april 1966: Ik dacht aan die rampzalige palmzondag. Vandaag bijna exact 42 jaar geleden.

Ons bataljon was al verscheidene maanden in Vietnam. Ik was luitenant, leider van een peloton. We waren

bijna voortdurend bij gevechten betrokken. Die ochtend waren we met ons bataljon diep in vijandig gebied doorgedrongen. Al heel vroeg hadden we een verkenningspatrouille van zo'n tien man vooruitgestuurd. Een van hen was sergeant Arthur Morris. Verscheidene mannen raakten gewond in een vuurgevecht; onder hen sergeant Morris, die een oppervlakkige vleeswond opliep. Uiteindelijk liep de patrouille strompelend terug naar onze linie.

Via de radio vroegen we om een evacuatiehelikopter. Toen we de mannen de helikopter in hielpen, probeerde ik sergeant Morris ervan te overtuigen om ook mee te vliegen. Hij maakte bezwaar. Ik probeerde hem opnieuw te overtuigen. Hij bleef bezwaar maken. Opnieuw spoorde ik hem aan. En opnieuw weigerde hij. Uiteindelijk zei ik: 'Sergeant Morris, ga nu die helikopter in.'

Hij keek me indringend aan en smeekte: 'Alstublieft, luitenant.' En deze woorden zullen me voor altijd achtervolgen: *'Een taaie, ouwe kerel als ik krijgen ze niet dood.'*

Het hele tafereel staat in mijn geheugen als in steen gebeiteld: de open plek in de jungle; de ongeduldige, ronkende rotorbladen van de helikopter; de piloot die met wachtende blik naar me keek; en mijn vriend die bij zijn mannen wilde blijven. Ik gaf toe. Ik liet de helikopter met zijn reddingslijn naar de toekomst vertrekken. Voordat de zon die dag onderging, lag mijn dierbare vriend — sergeant Arthur Cyrus Morris — dood op de grond, geveld door vijandig vuur. En in mijn gedachten hoor ik steeds opnieuw zijn uitroep: 'Mij krijgen ze niet dood, mij krijgen ze niet dood, mij krijgen ze niet dood (…).'

Uiteraard had hij het in één opzicht bij het verkeerde eind. Het leven is heel broos. Slechts één hartslag, één enkele ademhaling, scheidt dit leven van het volgende. Op het ene ogenblik was mijn vriend in leven; in het volgende had zijn onsterfelijke geest zijn lichaam verlaten, dat achterbleef als een klomp levenloze klei. De dood is de deur die wij allen binnengaan, en evenals sergeant Arthur Morris weet niemand wanneer we die stap zetten. Van alle uitdagingen in dit leven is wellicht de grootste *dat we denken dat er geen eind komt aan ons leven* en daarmee nauw verbonden, dat we onze bekering en de daaruit voortvloeiende vergiffenis tot morgen kunnen uitstellen, hoewel het, zo leert het evangelie van Jezus Christus ons, de hoofdzaken van dit leven zijn.

Deze diepzinnige waarheid wordt door Amulek in het Boek van Mormon verkondigd:

'Want zie, dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten; ja, zie, *de dag van dit leven* is de dag voor de mens om zijn arbeid te verrichten.

'(…) [Daarom] smeek ik u dus de dag van uw bekering niet tot het einde uit te stellen.

'(…) Want diezelfde geest die uw lichaam in bezit heeft ten tijde dat gij uit dit leven vertrekt, diezelfde geest zal macht hebben om uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten' (Alma 34:32–34; cursivering toegevoegd).

Wat gebruikt Amulek een krachtige uitdrukking — 'de *dag* van dit leven'! De apostel Jakobus zegt het als volgt: 'Gij, die niet (eens) weet, hoe morgen uw leven zijn zal! Waarvoor leeft u? Want gij zijt een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt' (Jakobus 4:14). En de persoon die we zijn als we dit leven verlaten, is de persoon die we zijn als we het volgende leven ingaan. Gelukkig hebben we het heden.

Hoewel sergeant Morris het aan de ene kant bij het verkeerde eind had, had hij aan de andere kant ook gelijk!

We zijn inderdaad onsterfelijk, in de betekenis dat de verzoening van Christus de lichamelijke en de geestelijke dood overwint. En *op voorwaarde* dat we *vandaag* zo leven dat we aanspraak kunnen maken op de reinigende genade van de verzoening, zullen we voor eeuwig bij God wonen. Dit leven is niet zozeer een tijd om te krijgen en te verzamelen, maar een tijd om te geven en te groeien. Het sterfelijk leven is het slagveld waarop gerechtigheid en genade elkaar ontmoeten. Maar ze hoeven elkaar niet als tegenstanders te ontmoeten, want voor iedereen die het heden verstandig gebruikt, worden ze in de verzoening van Jezus Christus verenigd.

Het is aan ons om die vergeving te *zoeken* en te *verlenen* — om ons te bekeren en anderen lief te hebben en te helpen — waardoor wij door de deur kunnen gaan die de Heiland voor ons openhoudt en over de drempel kunnen stappen van dit leven naar de verhoging. *Vandaag* is de dag om anderen hun 'overtredingen' te vergeven, met de zekere wetenschap dat dán de Heer ook de onze zal vergeven. Lucas heeft duidelijk geschreven: 'Weest *barmhartig*' (Lucas 6:36; cursivering toegevoegd). Ook al bereiken we hier geen volmaaktheid, we kunnen wél genadig zijn. En uiteindelijk zijn bekering en vergeving enkele van Gods belangrijkste vereisten.

Aan het eind van mijn bedevaart keek ik naar die vredige velden van het heden en herkende in hun vruchtbaarheid de beloften van de toekomst. Ik dacht aan mijn vriend, sergeant Arthur Cyrus Morris. Ik dacht aan die rampzalige palmzondag in het verleden. En ik was heel dankbaar voor de Verlosser van paasmorgen die ons het leven schenkt, die onder alles is neergedaald om ervoor te zorgen dat wij boven alles kunnen uitstijgen — in de toekomst, als we het heden maar goed gebruiken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Een boek met een belofte

OUDERLING CRAIG C. CHRISTENSEN
van de Zeventig

Ik bid dat wij het Boek van Mormon, eveneens een testament aangaande Jezus Christus, zullen blijven gebruiken om de boodschap van het evangelie met familieleden en vrienden te bespreken.

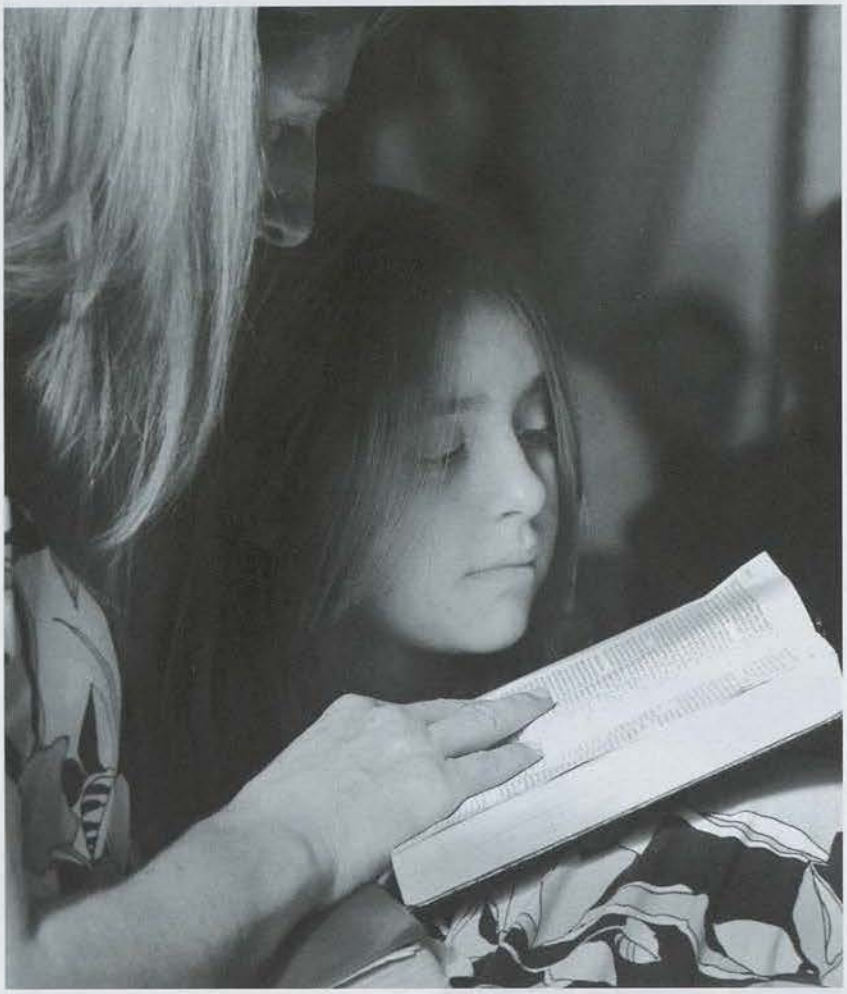

Geliefde broeders en zusters, ik vond het een heilig voorrecht om samen met u president Thomas S. Monson, zijn raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder. Ik getuig dat de profeten 'spreken zoals zij door de Heilige Geest gedreven worden.

En wat zij ook spreken wanneer gedreven door de Heilige Geest, zal Schriftuur zijn, zal de wil des Heren zijn (...) en de macht Gods tot behoudenis' (LV 68:3–4).

Als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen worden wij gezegend met levende Schriftuur in de vorm van de woorden van de hedendaagse profeten, maar wij hebben ook de gecanoniseerde Schriften: de Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. De profeet Nephi heeft geschreven: 'Want mijn ziel verlustigt zich in de Schriften, en mijn hart overweegt ze en schrijft ze op tot lering en nut van mijn kinderen' (2 Nephi 4:15). De Schriften, vooral het Boek van Mormon, bewegen ons ertoe in God te geloven en 'met Hem verzoend [te worden] door de verzoening van Christus, zijn eniggeboren Zoon' (Jakob 4:11).

Enkele maanden geleden overhandigden een vriend en ik een kennis die geen lid van de kerk is een set Schriften. Omdat we wisten dat het een ingrijpende verandering voor hem kon zijn — en voor ons — namen we de moeite om in sierletters zijn naam erop te laten drukken. Toen we hem deze heilige verslagen overhandigden, konden we merken dat hij aangegrepen was door de betekenis en oprechtheid van onze gift. Enkele minuten lang bekeek hij ieder boek zonder iets te zeggen. Hij streek met

Een moeder en dochter uit de wijk Rio Acima in de ring Barcelona-Sorocaba (Brazilië) bestuderen de Schrift.

zijn hand over de kaft en bladerde er doorheen.

Omdat we beseften hoe belangrijk dat moment was, wezen we hem op de titelpagina van het Boek van Mormon en legden we uit dat het Boek van Mormon ook een testament, of een getuigenis, van Jezus Christus is. Hij stelde toen een vraag die alle zendingsbewuste leden graag horen: 'Waarom hebben we naast de Bijbel andere testamenten van Jezus Christus nodig?' In plaats van onmiddellijk te antwoorden, vroegen we hem waarom dat volgens hem belangrijk zou kunnen zijn. Zijn antwoord was nog meer geïnspireerd dan zijn vraag. Hij zei dat er zoveel verschillende versies van de Bijbel en de leringen daarin in omloop zijn, dat we een verhelderende stem nodig hebben, iets waardoor we de Bijbel beter kunnen begrijpen. Door zijn opmerking opende hij de deur voor ons om iets over onze gevoelens en ons getuigenis aangaande de Bijbel en het Boek van Mormon te zeggen.

We spraken eerst over onze verknochtheid aan, en diepe overtuiging van, de leerstellingen in de Bijbel, vooral die in het Nieuwe Testament. Als we de vele woorden lezen die de Heiland tijdens zijn aardse bediening heeft gesproken, worden wij versterkt, leren wij Hem kennen en gaan wij begrijpen dat wij meer op Hem kunnen lijken. Toen zeiden we dat het Boek van Mormon net als de Bijbel een bewijs is dat God al zijn kinderen liefheeft, en voor ons de weg heeft voorbereidt om bij Hem terug te keren en te leven. Het volgende uur spraken we over de vele aspecten van het Boek van Mormon, waaronder de geschiedenis en goddelijke oorsprong ervan. Ik wil graag enkele punten doornemen die we met hem besproken hebben.

Een boek met een belofte

We legden eerst uit dat het Boek van Mormon een boek met een belofte is. Hoewel de geschiedenis boeiend is, is het een boek van schriftuurlijk belang, vergelijkbaar met de Bijbel. Het moet onder invloed van de Heilige Geest ontvangen en gelezen worden. Alle mensen die de leringen erin bestuderen en overwegen, krijgen een belofte die in het laatste hoofdstuk van Moroni staat (zie Moroni 10:3–4), maar ook in de inleiding tot het Boek van Mormon. Er staat: 'Wij nodigen alle mensen waar ook ter wereld uit om het Boek van Mormon te lezen, de boodschap die het bevat in hun hart te overwegen en daarna God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen of het boek waar is. Zij die daartoe bereid zijn en in geloof vragen, zullen door de macht van de Heilige Geest een getuigenis van de waarheid en goddelijkheid ervan ontvangen.' Toen spraken we enkele minuten over het gebed en hoe de Heilige Geest tot ons hart kan spreken en kan bevestigen dat het Boek van Mormon waar is.

Een boek met een doel

Vervolgens legden we uit dat het Boek van Mormon een specifiek doel heeft. Op de titelpagina lezen we dat het Boek van Mormon is 'geschreven op gebod', 'door de geest van profetie en van openbaring' om 'te voorschijn te komen door de gave en de macht Gods' en alle mensen ervan te overtuigen 'dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God'. In zijn eigen woorden schrijft Nephi, een van de auteurs van het Boek van Mormon, over dit doel: 'Mijn gehele oogmerk is de

mensen ertoe te bewegen tot de God van Abraham, en de God van Isaak, en de God van Jakob te komen en te worden gered' (1 Nephi 6:4).

Een boek dat het grote plan van geluk verkondigt

Ook legden we uit dat het Boek van Mormon een boek is dat 'het grote plan van geluk' verkondigt. (Zie Alma 42:8; zie ook de verzen 5, 13, 31; 2 Nephi 9.) In diepzinnige, maar begrijpelijke, woorden verkondigt het Boek van Mormon het doel van het leven, waar we vandaan komen en wat er gebeurt als we overlijden. We leren over geloof in Jezus Christus en zijn zoenoffer, over bekering, over het belang van de doop door onderdompeling en de gave en macht van de Heilige Geest. Als we ons vergasten aan de leerstellingen in het Boek van Mormon, krijgen we 'volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen', met een verlangen om 'tot het einde [te volharden]' en het 'eeuwige leven' te ontvangen (2 Nephi 31:20).

Een boek dat getuigt dat Jezus de Christus is

Maar het allerbelangrijkste dat we uitlegden, is dat het Boek van Mormon een boek is dat getuigt dat Jezus de Christus is, de Heiland van de wereld. Grote profeten hebben in het Boek van Mormon plechtig getuigd dat Jezus Christus de Schepper van de aarde is (zie Mosiah 3:8), de Verlosser van de mens (zie Helaman 5:9–12), de Eniggeborene van de Vader (zie 1 Nephi 11:18–21; Jakob 4:11). Deze profeten uit het Boek van Mormon kenden Hem, net als Abraham en Mozes, en ontvingen en verkondigden zijn eeuwige evangelie. Als wij hun woorden lezen en bestuderen, krijgen we meer kennis van de weergaloze liefde van de Heiland, zijn volmaakte leven en voorbeeld, en de zegeningen van zijn grote zoenoffer.

Een boek dat de profetische zending van Joseph Smith bevestigt

We getuigden vervolgens dat het Boek van Mormon een tastbaar bewijs is dat Joseph Smith door de hand van de Heer is gekozen om De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in deze laatste dagen op aarde te herstellen. In de inleiding tot het Boek van Mormon staat: 'Zij die [een] goddelijk getuigenis [van de goddelijkheid van het Boek van Mormon] door de Heilige Geest ontvangen, zullen door diezelfde macht ook te weten komen dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is, dat Joseph Smith zijn openbaarder en profeet in deze laatste dagen is, en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het koninkrijk van de Heer is, wederom op aarde gevestigd.'

Sinds Samuel Smith met enkele exemplaren van de eerste editie op pad ging om het evangelie te verkondigen, is het Boek van Mormon miljoenen over de hele wereld tot zegen geweest. Ik bid dat wij het Boek van Mormon, eveneens een testament aangaande Jezus Christus, zullen blijven gebruiken om de boodschap van het evangelie met familieleden en vrienden te bespreken. Als we dat doen, zoals het geval was met onze goede kennis, zullen velen met grote interesse reageren om meer te weten te komen over het leven en de zending van de Heiland en zijn grote plan van geluk voor een ieder van ons.

Ik getuig plechtig dat het Boek van Mormon waar is. Het is een boek dat een machtige verandering in mijn leven heeft teweeggebracht. Ik weet dat God leeft. Jezus is de Christus. Zijn evangelie is op aarde hersteld. President Thomas S. Monson is zijn levende, hedendaagse profeet. De geest die ik voel als ik dagelijks in het Boek van Mormon lees, en erover denk en bid, versterkt mijn begrip en getuigenis, en herbevestigt de waarheid ervan. Nederig geef ik u dit getuigenis, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Dochters van God

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Er is niets van wezenlijker belang en eeuwiger waarde dan het moederschap

Broeders en zusters, onlangs is mijn vrouw, Barbara, aan haar rug geopereerd, ze kon niets tillen, zich niet draaien en zich niet buigen. Vanaf die dag heb ik nog nooit zo veel getild, mij gedraaid en mij gebogen — en daardoor heb ik meer waardering gekregen voor wat vrouwen, en vooral moeders, elke dag in huis doen.

Hoewel vrouwen zich in veel verschillende situaties bevinden — gehuwd, alleenstaand, weduwe of gescheiden, met of zonder kinderen — heeft God al zijn dochters lief. Hij heeft een plan voor zijn rechtschapen dochters waarmee ze de hoogste zegeningen van de eeuwigheid kunnen ontvangen.

Vanmiddag richt ik mij voornamelijk tot de moeders, in het bijzonder de jonge moeders.

Als jonge vader leerde ik hoe veeleisend het moederschap is. Ik zat tien jaar in de bisschap, eerst als raadgever, daarna als bisschop. In die tijd werden wij gezegend met zes van onze zeven kinderen. Barbara was uitgeput tegen de tijd dat ik op zondagavond thuiskwam. Ze probeerde mij uit te leggen hoe het was om in de avondmaalsdienst met de kinderen op de achterste bank te zitten. Toen kwam de dag dat ik werd ontheven. Na tien jaar op het podium te hebben gezeten, zat ik nu met mijn gezin op de achterste bank.

Het moederkoor van de wijk verzorgde de muziek, waardoor ik met onze zes kinderen alleen kwam te zitten. Ik had het van mijn leven nog niet zo druk gehad. Ik ging aan de slag met handpoppetjes, maar dat ging mij niet echt zo goed af. De schuimpjes vielen op de vloer, wat behoorlijk gênant was. En de kleurboeken konden die dag evenmin boeien.

En terwijl ik mij zo met de kinderen door de dienst worstelde, keek ik naar Barbara, die naar mij zat te kijken en glimlachen. Ik wist nu dat ik meer waardering moest hebben voor alles wat u, lieve moeders, zo goed en getrouw doet!

Een generatie later heb ik, als grootvader, gezien welke offers mijn dochters brachten voor de opvoeding van hun kinderen. En nu, nog een generatie later, kijk ik met ontzag naar mijn kleindochters en wat er allemaal op hun afkomt bij de opvoeding van hun kinderen in deze drukke en veeleisende wereld.

Na drie generaties moeders te hebben gadegeslagen en bewonderd, en terugdenkend aan mijn eigen lieve moeder, weet ik maar al te goed dat er niets van wezenlijker belang en van eeuwiger waarde is dan het moederschap.

Er is *niet* één volmaakte manier van opvoeden. Elke situatie is uniek. Iedere moeder heeft andere uitdagingen, andere vaardigheden en capaciteiten, en zeker andere kinderen. Iedere moeder en ieder gezin komt voor andere en unieke keuzes te staan. Velen kunnen zich geheel en al aan het moederschap wijden, ten minste gedurende de vormende jaren van hun kinderen, en veel anderen zouden dat graag willen. Sommigen moeten voltijds of deeltijds werken; sommigen werken thuis; anderen verdelen hun tijd over gezin en werk. Waar het om gaat, is dat een moeder van haar kinderen houdt en van hen haar eerste prioriteit maakt, zonder de toewijding aan God en haar man tekort te doen.

Ik ben onder de indruk van heel veel moeders die weten hoe belangrijk het is om zich te concentreren op de zaken die alleen in een bepaalde levensfase kunnen worden gedaan. Als een kind achttien of negentien jaar bij zijn of haar ouders woont, dan is dat slechts een kwart van het leven van de ouders. En de belangrijkste vormende jaren, de eerste kinderjaren, komen neer op minder dan een tiende van hun leven. Het is van groot belang om ons in die korte periode op onze kinderen te concentreren en hun, met hulp van de Heer, zoveel mogelijk te leren, voordat zij uit huis gaan. Daar zij elkaars gelijken zijn, wordt dit belangrijke werk met eeuwigheidswaarde zowel door de moeder als de vader gedaan. Ik ben dankbaar dat veel vaders nu meer betrokken zijn bij de opvoeding van

hun kinderen. Maar ik ben van mening dat de nauwe, koesterende band die moeders instinctief met hun kinderen hebben altijd de belangrijkste factor voor hun welzijn is. In de proclamatie over het gezin staat bijvoorbeeld: 'De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen.' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, oktober 2004, p. 49.)

Uiteraard dienen we voor ogen te houden dat het moederschap en een goede opvoeding niet altijd van een leien dakje gaan. Doordat ik vier generaties moeders in onze familie aan het werk heb gezien en veel heb gesproken met jonge moeders in de kerk, weet ik ongeveer wat voor emoties een moeder heeft die ervoor kiest om thuis bij haar kinderen te blijven. Er zijn momenten van grote vreugde en ongelooflijke voldoening, maar er zijn ook momenten van onkunde, eentonigheid en frustratie. Moeders kunnen het gevoel hebben dat die keuze weinig tot niet gewaardeerd wordt. Soms lijkt zelfs de echtgenoot er geen idee van te hebben welke eisen er aan zijn vrouw gesteld worden.

Als kerk hebben we enorm veel respect voor en zijn we veel dank verschuldigd aan u, moeders van jonge kinderen. We willen dat u blij en voorspoedig bent in uw gezin en de steun krijgt die u nodig heeft en verdient. Vandaar dat ik vier vragen wil stellen en die summier wil beantwoorden. Hoewel mijn antwoorden misschien heel simpel lijken, kunnen simpele zaken het leven van een moeder wel degelijk veraangenamen.

De eerste vraag: Wat kunt *u* als jonge moeder doen om het leuk te houden en meer van uw kinderen te genieten?

Ten eerste, de vreugde van het moederschap komt in pieken en dalen. Er zullen moeilijke tijden en frustrerende tijden zijn. Maar tussen de moeilijkheden door zijn er de momenten van vreugde en voldoening.

Een gezin in Merthyr Tydfil (Wales), arriveert bij het ringgebouw voor de conferentie.

Schrijfster Anna Quindlen raadt ons aan om oog te hebben voor die kortstondige momenten. Ze schreef: '(...) de grootste fout die ik (als ouder) gemaakt heb, maken we bijna allemaal (...). Ik heb niet genoeg genoten van het moment. Dat is vooral duidelijk nu het moment voorbij is, en er alleen nog een foto van is. Zo heb ik een foto van [mijn drie kinderen] op een mooie zomerdag, zittend op een kleed op het gras in de schaduw van een schommel, zes, vier en één jaar. En ik wou dat ik mij kon herinneren wat we die dag hebben gegeten, en waar we het over hebben gehad, en hoe ze klonken en hoe ze eruit zagen toen ze die avond sliepen. Ik wou dat ik niet zoveel haast had gehad om het hele programma af te draaien: eten, baden, voorlezen, naar bed. Ik wou dat ik het moment zelf

meer had gekoesterd dan het maar achter de rug te hebben' (*Loud and Clear* [2004], pp. 10–11).

Ten tweede, zorg dat u en uw kinderen niet te veel hooi op de vork hebben. De wereld staat bol van de bezigheden. Als we niet oppassen, zal elke minuut van onze tijd opgaan aan verenigingen, cursussen, fitness, leesclubs, plakboeken, kerkroepingen, muziek, sporten, internet en onze favoriete tv-programma's. Een moeder vertelde mij eens dat haar kinderen elke week 29 bezigheden hadden: muziekles, scouting, dansen, honkbal, dagkamperen, voetbal, kunst enzovoort. Ze voelde zich een taxichauffeur. Ten slotte riep ze een gezinsraad bijeen, waarin zij meedeelde: 'Jullie moeten iets laten vallen; we hebben geen tijd meer voor onszelf en geen tijd voor elkaar.' Een gezin heeft vrije tijd nodig waarin de band kan worden verstevigd en ouders de kinderen kunnen opvoeden. Neem de tijd om naar elkaar te luisteren, te lachen en samen iets te doen.

Ten derde, behalve bezigheden laten vallen, zusters, moet u ook tijd voor uzelf nemen, om uw talenten en interesses te ontwikkelen. Kies een of twee zaken die u wilt leren of doen, die uw leven verrijken en maak er tijd voor vrij. U kunt geen water putten uit een droge put, en als u niet een beetje tijd voor uzelf neemt om de put bij te vullen, zult u steeds minder te bieden hebben, zelfs aan uw kinderen. Laat u niet in met pepmiddelen in welke vorm dan ook, u zult er echt niet beter door gaan functioneren. En pas ervoor om uw tijd te verdoen aan geestdodende zaken zoals soapseries of internetten. Wend u in geloof tot de Heer, dan zult u weten wat u te doen staat en hoe.

Ten vierde, bid, onderzoek en onderwijs in het evangelie. Bid ernstig over uw kinderen en de taak van moeder. Ouders kunnen een uniek en bijzonder soort gebed opzenden, omdat zij bidden tot de eeuwige Ouder van iedereen. Er schuilt grote kracht in het gebed waarin in feite wordt gezegd: 'Wij zijn rentmeesterouders van uw kinderen, Vader; wilt U ons zegenen om hen op te voeden zoals U dat graag ziet.'

De tweede vraag: Wat kan een echtgenoot nog meer doen om zijn vrouw, de moeder van hun kinderen, bij te staan?

Ten eerste, spreek meer waardering uit en geef aan dat wat uw vrouw doet van groot belang is. Heb oog voor kleine dingen en bedank haar vaak. Houd avonden vrij voor jullie tweetjes.

Ten tweede, praat op een vaste tijd met uw vrouw over de behoeften van ieder kind en hoe u daarbij kunt helpen.

Ten derde, geef uw vrouw zo nu en dan een 'dagje vrij'. Neem haar huishoudelijke taak over en geef haar de vrijheid om te doen wat ze wil. Dat zal u in ieder geval meer waardering geven voor wat uw vrouw doet. U zult vast en zeker veel tillen, draaien en buigen!

Ten vierde, neem actief deel aan het gezinsleven als u niet op uw werk zit. Plaats uw werk, vrienden of sport niet voor het luisteren naar, spelen met of onderwijzen van uw kinderen.

De derde vraag: Wat kunnen kinderen, zelfs kleine kinderen, doen? En nu, kinderen, even opgelet, want er zijn een paar eenvoudige dingen die je kunt doen om je moeder te helpen.

Je kunt je speelgoed oprapen als je klaar bent met spelen; en als je al wat ouder bent kun je je bed opmaken, helpen met de afwas, en andere karweitjes doen — en dat uit jezelf.

Je kunt vaker dankuwel zeggen na een lekkere maaltijd, als je voor het slapengaan wordt voorgelezen, of als er schone kleren in de kast liggen.

En bovenal kun je vaak je armen om je moeder heenslaan en zeggen dat je van haar houdt.

De laatste vraag: Wat kan de kerk doen?

Er is veel wat de kerk moeders en gezinnen te bieden heeft, maar ik wil nu, in het licht van mijn onderwerp, de bisschap en de wijkraad het idee aan de hand doen dat ze vooral oog hebben voor, en attent zijn op, de eisen die qua tijd en middelen aan jonge moeders en hun gezin worden gesteld. Weet wie ze zijn en wees verstandig in wat u van ze vraagt in deze periode van hun leven. Alma's raad aan zijn zoon Helaman geldt ook voor ons: 'Zie, ik zeg u dat door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht' (Alma 37:6).

Ik hoop dat u zich, lieve zusters, of u nu getrouwd of alleenstaand bent, nooit zult afvragen of u wel waardevol bent voor de Heer en de leiders van de kerk. We houden van u. Wij hebben respect voor u en zijn blij met de invloed die u uitoefent op het behoud van het gezin en uw assistentie bij de groei en de geestelijke vitaliteit van de kerk. Laten we eraan denken dat 'het gezin centraal [staat] in Gods plan voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld.') Met de Schriften en de leringen van de profeten en apostelen als leidraad kunnen alle gezinsleden genoeg doen om nu en in de eeuwigheid bij elkaar te zijn. Mijn bede is dat God de vrouwen in de kerk zal blijven zegenen, zodat zij vreugde en geluk zullen vinden in hun heilige rol als dochter van God.

Tot slot wil ook ik getuigen dat president Monson de profeet des Heren is. Ik ken hem al vanaf de tijd dat hij 22 en ik 21 was. Dat is 58 jaar. Ik heb gezien hoe de hand des Heren hem heeft gevormd om de kerk nu als onze profeet en president te presideren. En ik voeg mijn getuigenis aan al die andere toe die in deze conferentie zijn gegeven, van deze bijzondere roeping als president van de kerk, en dat Jezus de Christus is en dat dit zijn kerk is. Wij doen zijn werk, waarvan ik getuig in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Overvloedig gezegend

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Ons getuigenis is versterkt. Ik geloof dat we allemaal nog vastbeslotener zijn om de beginselen van het evangelie van Jezus Christus na te leven.

Ik bezoek de conferentie al heel lang. Maar ik denk dat ik mij nog nooit zo gezegend heb gevoeld als in deze bijeenkomst. We hebben korte boodschappen van veel sprekers gehoord, maar in elke boodschap werd een heel belangrijk onderwerp besproken. Ons is vandaag een smörgåsbord aan geloof, liefde en raad voorgeschoteld. Laten we die zaken met ons leven verweven.

Broeder Ballard, enkele jaren geleden ging mijn vrouw naar het ziekenhuis. Ze liet een briefje achter voor de kinderen: 'Lieve kinderen, laat papa niet aan de magnetron komen' — gevolgd door een komma: 'noch aan het fornuis, de vaatwasser of de wasdroger.' Ik voeg liever niet nog meer apparaten aan het lijstje toe.

Ik dacht dat het ouderling Uchtdorf was die zei: 'U heeft het publiek vandaag over uw erfgoed aan moederskant verteld. Hoe zit het met vaderskant?' Dus wil ik kort iets zeggen over mijn vaderskant van de familie.

De vader van mijn vader kwam uit Zweden, en zijn vrouw uit Engeland. Zij ontmoetten elkaar op een schip op weg naar Amerika. Hij wachtte tot ze oud genoeg was en vroeg haar toen ten huwelijk. Zij trouwden in de Salt Laketempel en hij schreef in zijn dagboek: 'Dit is de gelukkigste dag van mijn leven. Mijn liefste en ik zijn voor tijd en eeuwigheid in de heilige tempel getrouwd.'

Drie dagen later, op 23 april 1898, schreef hij: 'Ik heb de trein vanaf het Rio Grande Western Depot genomen, op weg naar Scandinavië, waarnaar ik op zending ben geroepen.' Op weg naar Zweden, met achterlating van zijn bruid.

Zijn met potlood geschreven dagboek kreeg ik van een oom, die om de een of andere reden wilde dat ik het dagboek van zijn vader kreeg. De aantekening 'mijn voeten zijn nat' komt het meest voor in het dagboek. Maar de mooiste aantekening was: 'Vandaag zijn we naar het huis van Jansson gegaan. We maakten kennis met zuster Jansson. Ze heeft een heerlijke maaltijd op tafel gezet. Ze is een goede kokkin.' En daarna schreef hij: 'De kinderen zongen of speelden harmonica of deden een dansje. En toen betaalde ze haar tiende. Vijf kronen voor de Heer, één voor mijn collega, ouderling Ipson, en één voor mij.' En toen volgden de namen van de kinderen.

Toen ik in het dagboek las, zag ik de naam van de vader van mijn vrouw staan. Hij maakte deel uit van dat gezin en had waarschijnlijk een lied gezongen. Hij zou de vader worden van slechts één dochter, het meisje met wie ik getrouwd ben.

De eerste keer dat ik Frances zag, wist ik dat ik de ware gevonden had. De Heer bracht ons later weer met elkaar in contact en toen vroeg ik haar of ze met mij uit wilde. Ik ging naar haar huis om haar op te halen. Zij stelde mij voor en haar vader zei: 'Monson, dat is toch een Zweedse naam?'

Ik zei: 'Ja.'

Hij zei: 'Goed.'

Toen ging hij de kamer uit en kwam even later terug met een foto van twee zendelingen met hun hoge hoed op en een boek-van-mormon in de hand.

'Ben jij familie van deze Monson?', vroeg hij, 'Elias Monson?'

Ik zei: 'Ja, hij is de broer van mijn opa. Ook hij was op zending in Zweden.'

Haar vader begon te huilen. Dat ging hem makkelijk af. Hij zei: 'Hij en zijn collega waren de zendelingen die het evangelie leerden aan mijn ouders en aan al mijn broers en zussen, en aan mij.' Hij gaf mij een zoen op de wang. En toen begon haar moeder te huilen, en die zoende mij op de andere wang. Ik keek naar Frances. Ze zei: 'Ik ga mijn jas halen.'

Een paar jaar geleden is mijn lieve Frances zwaar ten val gekomen. Ze moest naar het ziekenhuis. Ze lag

President Thomas S. Monson en zijn vrouw, Frances, verlaten samen een conferentiebijeenkomst.

achttien dagen in coma. Ik zat aan haar bed. Ze verroerde geen spier. De kinderen huilden, de kleinkinderen huilden, en ik huilde. Geen enkele beweging.

En toen opende ze op zekere dag haar ogen. Ik vestigde een snelheidsrecord om bij haar te komen. Ik gaf haar een kus en een knuffel en zei: 'Je bent terug. Ik hou van je.' En zij zei: 'Ik hou van jou, Tom, maar we zitten in de problemen.' Ik dacht: Zal ik zal jou eens wat vertellen over problemen, Frances? Ze zei: 'Ik ben vergeten onze belastingaanslag over het vierde kwartaal te betalen.'

Ik zei tegen haar: 'Frances, als je dat gezegd had vóór je mij een zoen gaf en vóór je gezegd had dat je van me hield, had ik je hier achtergelaten.'

Broeders, laten we onze vrouw koesteren en met respect behandelen. Zij is onze eeuwige metgezellin. Zusters, houd uw man in ere. Hij heeft behoefte aan een zacht woord. Hij heeft behoefte aan een glimlach. Hij heeft behoefte aan een warme uiting van ware liefde.

Tot zo ver mijn familie, broeders en zusters. Dit was een prachtige conferentie. Wij zijn door wijze en inspirerende boodschappen opgebouwd. Ons getuigenis is versterkt. Ik geloof dat we allemaal nog vastbeslotener zijn om de beginselen van het evangelie van Jezus Christus na te leven.

Niet alleen zijn we gezegend door de fijne toespraken; we zijn ook geroerd door de prachtige muziek die ten gehore is gebracht. We worden in de kerk ruimschoots gezegend door hen die ons in hun muzikale talent laten delen. Alle koren hebben de afgelopen twee dagen fantastisch gezongen.

Ik heb grote liefde voor al wie hebben gesproken en voor al wie hebben geluisterd. Ik heb uw gebeden voor mij gevoeld en ik ben in de laatste twee maanden, sinds het verscheiden van onze geliefde president Hinckley, gesteund en gezegend. Nogmaals, ik waardeer uw steunverlenende stem.

Ik kan mijn dankbaarheid voor de herstelling van het evangelie in deze laatste dagen en wat dat voor mij betekent, niet goed verwoorden. Ieder van ons is beïnvloed en gevormd doordat wij de Heiland volgen en ons aan de beginselen van zijn evangelie houden.

Tot de ouders zeg ik, laat uw kinderen zien dat u van ze houdt. U weet dat u van ze houdt, maar zorg ervoor dat zij dat ook weten. Ze zijn heel waardevol. Zeg het hun. Roep elke dag de hulp van uw hemelse Vader in bij de opvoeding van uw kinderen en bij de problemen die onlosmakelijk met het ouderschap komen. U hebt meer dan uw eigen wijsheid nodig om hen op te voeden.

Wij prijzen onze geweldige jonge mensen die het kwaad in de wereld trotseren en de geboden zo goed mogelijk naleven.

Wie de tempel kunnen bezoeken, raad ik aan zo vaak mogelijk te gaan. Dat zal uw huwelijk en gezin zoveel goeddoen.

Laten we vriendelijk zijn voor elkaar, ons bewust zijn van elkaars behoeften en daar wat aan proberen te doen.

Geliefde broeders en zusters, ik hou van u en bid voor u. Wilt u voor mij bidden. En samen zullen we de zegeningen plukken die onze hemelse Vader voor ieder van ons heeft. Dit is mijn gebed, mijn bede waaraan ik mijn getuigenis toevoeg. Dit werk is waar. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST
March 29, 2008

Als getuige optreden

SUSAN W. TANNER
Algemeen jongevrouwenpresidente

Jullie kunnen als getuige van God optreden door nu thuis voor een geest van geloof, liefde, rust en getuigenis te zorgen.

Nu ik op dit spreekgestoelte sta, zie ik in gedachten de gezichten van alle jongevrouwen op aarde. Ik heb jullie lief! Ik wil samen met jullie beloven dat wij 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen (...) als getuige van God' zullen optreden.[1] Hoe kunnen we dat doen? Ik bid om de leiding van de Geest, dat Hij tot eenieder van ons zal getuigen hoe wij als getuigen van God kunnen optreden.

Toen onze kinderen op zending waren, leerden ze dat als wij als getuige van Jezus Christus optreden, de Heilige Geest dat getuigenis zal bevestigen. Een van onze dochters had een veelbelovende onderzoekster die JieLei heette. Deze jongvolwassen vrouw gehoorzaamde elk nieuw gebod dat ze leerde kennen, hoe moeilijk die ook waren. Ze studeerde nog en had weinig geld, maar ze begon meteen tiende te betalen toen ze over die wet hoorde. Ze had een parttimebaan en moest altijd op zondag werken, maar ze had de moed om haar werkgever om andere uren te vragen zodat ze de avondmaalsdienst kon bijwonen.

Ondanks haar toewijding had JieLei nog geen sterk getuigenis van het Boek van Mormon. Onze dochter en haar collega wisten dat ze een getuigenis van de Geest nodig had dat de waarheid ervan aan haar bevestigde. Dus bereidden ze een les voor over de Heilige Geest. Toch kregen ze geen goed gevoel bij de voorbereiding van de les. Toen ze erover in gebed gingen, kregen ze het gevoel dat ze beter een les over Jezus Christus konden geven.

Tijdens hun afspraak met JieLei begonnen de zendelingen haar over Jezus Christus te vertellen. De tranen stroomden over haar wangen. Ze bleef vragen: 'Wat is dit toch voor een gevoel dat ik heb?' Toen konden zij getuigen dat het de Heilige Geest was. Er gebeurde precies waar zij op gehoopt hadden. Toen realiseerde onze dochter zich dat het een van de opdrachten van de Heilige Geest is om van Christus te getuigen. Jezus heeft gezegd: 'De Trooster, (...) de Geest der Waarheid (...) zal (...) van Mij getuigen.'[2] Onze dochter leerde dat toen zij als getuige van Jezus Christus optrad, de Heilige Geest dat bevestigde. Ook wij treden als getuige op: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus' en wij vertrouwen op Hem als de bron 'voor vergeving van [onze] zonden.'[3]

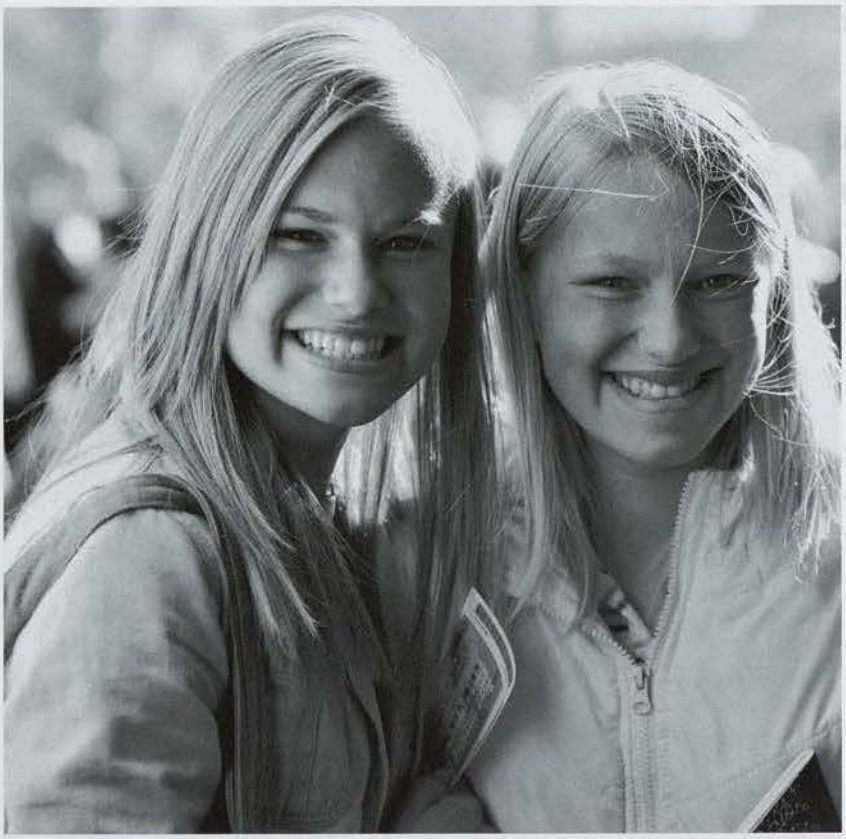
De rechtschapen koning Benjamin in het Boek van Mormon verzamelde zijn volk bij de tempel zodat hij over Christus kon spreken en Christus kon prediken. Hij onderwees zijn volk in de goedheid, de kracht, de wijsheid, het geduld en bovenal de verzoening van de Heer. Toen hij als getuige optrad, getuigde de Geest tot hen dat Jezus Christus de Heiland is, net zoals Hij tot JieLei had getuigd. Koning Benjamin moedigde zijn volk aan om standvastig in hun geloof in Christus te zijn. De mensen riepen uit:

'Wij geloven alle woorden die gij tot ons hebt gesproken; (...) dankzij de Geest van de almachtige Heer, die een grote verandering in ons, ofwel in ons hart, heeft teweeggebracht, waardoor wij niet meer geneigd zijn om kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen. (...)

'En wij zijn bereid een verbond met onze God aan te gaan dat wij (...) gehoorzaam zullen zijn aan zijn geboden in alle dingen.'[4]

Het volk van koning Benjamin had net als wij een verbond gesloten om Gods geboden te onderhouden.

Als jullie naar dat verbond leven, zullen ook jullie een getuige onder jullie leeftijdgenoten zijn. Onlangs hadden mijn kinderen en hun echtgenoten het over momenten in hun leven dat zij ondanks de druk van leeftijdgenoten standvastig waren gebleven. Een van hen wilde niet meedoen met een sportactiviteit op zondag; een ander had zijn werkgever

gezegd dat hij niet op zondag kon werken. Een van hen had op elfjarige leeftijd bij een vriend thuis niet naar een pornografische film willen meekijken; een ander had geweigerd met klasgenoten naar pornografische tijdschriften te kijken. Beiden werden daarna uit hun vriendenkring verbannen. Een ander kind wilde op haar werk geen slechte, grove en vulgaire taal gebruiken. Een had geweigerd sterkedrank te drinken die zijn vriend van zijn ouders had gestolen. Een ander had als enige heilige der laatste dagen in haar klas na een spreekbeurt Engels allerlei vragen over het Boek van Mormon beantwoord. Onze gehuwde kinderen hebben zelf kinderen gekregen ondanks veel kritiek uit de wereld.

Op die momenten hadden ze zich alleen kunnen voelen. Maar toen zij als getuige optraden, voelden ze het gezelschap en de aanwezigheid van de Heilige Geest. Ze werden gezegend omdat zij de geboden van God gehoorzaamden. Hij heeft ons beloofd: 'Vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand.'[5]

Mijn kinderen werden door Gods hand geschraagd toen zij als getuige voor Hem optraden en standvastig zijn geboden onderhielden. Ik ben door hun voorbeeld gezegend en gesterkt.

Als je thuis als getuige optreedt, versterk je je gezin. Te vaak denken we dat de woorden 'om het gezin te sterken'[6] in het thema van de jongevrouwen alleen van toepassing zijn op toekomstige taken als vrouw en moeder. Ze zijn echter ook nu van toepassing op onze taken als dochter en zus thuis.

Mijn moeder heeft in haar jeugd haar ouderlijk gezin gesterkt. Als oudste kind in een minderactief gezin was ze met de gave van geloof gezegend. Ze ging zelf naar het jeugdwerk en de jongevrouwen. Ze sloot een tempelhuwelijk nog voordat haar ouders naar de tempel konden gaan. Ze was een voorbeeld van rechtschapenheid, een standvastige getuige, die door haar voorbeeld haar ouders, broers en zussen tot zegen was. Jongevrouwen, jullie kunnen ook als getuige van God optreden door nu thuis voor een geest van geloof, liefde, rust en getuigenis te zorgen. Zo bereidt je je voor op je eigen toekomstige gezin. Ik ben de dochter van een rechtschapen jonge vrouw die 'standvastig en onveranderlijk' was, 'te allen tijde overvloedig in goede werken.'[7]

Wij treden ook als getuige van Jezus Christus op als we ons in Hem verheugen. Toen het volk van koning Benjamin meer over Jezus te weten kwam, zei het: 'De dingen die onze koning tot ons heeft gesproken, [hebben] ons tot deze grote kennis gebracht, waardoor wij ons met zulk een buitengewoon grote vreugde verblijden.'[8] Als wij ons in de Heiland verheugen, denken we aan Hem en aan de grote zegeningen die Hij ons heeft gegeven. Wij treden als getuige op als we onze dankbaarheid uiten en vreugde uitstralen. Zoals de jongevrouwen bij de opening van deze bijeenkomst hebben gezongen: 'Roept Hem toch aan, wil u van ganser harte bekeren.'[9]

Onlangs hoorde ik vertellen over twee heldhaftige jongevrouwen die als getuige van God optraden door de geboden te onderhouden en de vreugde van het evangelie uit te stralen. Dit verhaal werd me verteld door een senior zendeling op het opleidingscentrum voor zendelingen.

Ze vertelde dat ze jaren geleden op een dag aan het strijken was — de televisie stond aan en ze was een sigaret aan het roken — toen er werd aangebeld. Toen ze opendeed, zag ze twee mannen staan in een wit overhemd en met een stropdas om. Een van hen stelde zich voor als haar bisschop. Hij zei dat hij zich in antwoord op zijn gebed geïnspireerd

voelde om haar te roepen als leerkracht voor de jongevrouwen. Zij vertelde hem dat ze op tienjarige leeftijd gedoopt was, maar nooit actief was geweest. Dat leek hem niet te ontmoedigen. Hij gaf haar het lesboek en vertelde haar waar de jongevrouwen op woensdagavond bij elkaar kwamen. Toen zei ze nadrukkelijk: 'Ik kan geen lesgeven aan 16-jarigen. Ik ben inactief en ik rook.' Toen zei hij: 'U bent vanaf nu niet inactief meer en u hebt tot woensdag de tijd om met roken te stoppen.' Toen ging hij weg.

Ze zei: 'Ik weet nog dat ik het uitschreeuwde van woede, maar daarna kon ik de drang niet weerstaan om het lesboek te lezen. Ik was in feite zo nieuwsgierig dat ik het boek helemaal doorlas en de les die ik moest geven volledig uit het hoofd leerde.

'Het werd woensdag en ik wilde nog steeds niet gaan, maar op een gegeven moment was ik toch doodsbang onderweg naar de kerk. Ik was nog nooit ergens bang voor geweest. Ik was in een sloppenwijk opgegroeid, had in een jeugdgevangenis gezeten en had mijn dronken vader bij het politiebureau opgehaald. En plotseling werd ik bij de jongevrouwen als de nieuwe adviseuse van de lauwermeisjes voorgesteld. Ik zat in een lokaal met twee lauwermeisjes en gaf de les woord voor woord, zelfs de zinnen die begonnen met: 'Vraag ze of (...)' Meteen na de les ging ik weg en huilde de hele weg naar huis.

'Enkele dagen later werd er opnieuw aangebeld. Ik dacht: goed zo, de bisschop komt vast het lesboek ophalen. Ik deed de deur open en daar stonden die twee lieve lauwermeisjes, een met bloemen en de ander met koekjes. Ze nodigden me uit om op zondag naar de kerk te komen, en dat deed ik. Ik vond die meisjes aardig. Ze begonnen me over de kerk, de wijk en de klas te vertellen. Ze leerden me naaien, de Schriften bestuderen en glimlachen.

'Samen begonnen we de andere meisjes te onderwijzen die niet naar de kerk kwamen. We onderwezen ze waar we ze konden vinden — in auto's, bowlingcentra en op veranda's. Binnen zes maanden kwamen er veertien naar de kerk, en binnen een jaar waren alle zestien meisjes actief. Wij lachten en huilden samen. We leerden bidden, het evangelie bestuderen en elkaar dienen.'[10]

Deze twee heldhaftige jongevrouwen traden op als getuige van waarheid en deugd, van goedheid en vreugde in het evangelie.

Toen ik als algemeen jongevrouwenpresidente werd aangesteld, kreeg ik een zegen dat mijn geloof in Jezus Christus zou toenemen door mijn dienstvaardigheid. Ik ben omgeven door geweldige vrouwen, mijn raadgeefsters en het bestuur, de presidiums van de andere hulporganisaties en mijn grote voorgangsters — de voormalige algemeen jongevrouwenpresidentes. Door hun voorbeeldige en onbaatzuchtige leven van dienstbetoon zijn zij als getuige van Jezus Christus opgetreden.

Gesteund door deze vrouwen, door mijn familieleden en door standvastige en onveranderlijke jongevrouwen en leidsters over de hele wereld, voel ik dat ik 'een grote wolk van getuigen rondom' mij heb. Daardoor kan ik 'met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt' en 'daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs.'[11]

De belofte van groter geloof in Jezus Christus toen ik werd aangesteld, is in vervulling gegaan. Ik heb de kans gehad om iedere dag en overal als getuige van Hem op te treden. Ik heb over Hem gesproken, ik heb Hem gepredikt en ik heb me in Hem verheugd. Als ik het gevoel had dat mijn woorden ontoereikend waren, zijn ze door zijn Geest bevestigd. Als ik me angstig of ongeschikt voelde, ben ik door zijn almachtige hand gesterkt en gesteund. Ik weet dat Hij een ieder van ons zal zegenen als wij als getuige voor Hem optreden. Hij zal ons 'nooit, nee nooit, nee nooit verlaten.'[12]

Ik bid dat wij standvastig in geloof in Christus voorwaarts zullen gaan, en altijd en overal als getuige van Hem zullen optreden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mosiah 18:9.
2. Johannes 14:26; 15:26.
3. 2 Nephi 25:26.
4. Mosiah 5:2, 5.
5. Jesaja 41:10.
6. 'Jongevrouwenthema', *Persoonlijke vooruitgang* (boekje, 2001), p. 5.
7. Mosiah 5:15.
8. Mosiah 5:4.
9. 'Alles wat adem heeft', lofzang 46.
10. Voor een ander relaas van deze ervaring, zie Joan Atkinson, 'Not Me—I Smoke and Drink', *De Ster*, februari 1989, pp. 19–20.
11. Hebreeën 12:1–2.
12. 'O, vast als een rotssteen', lofzang 53.

Te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen

ELAINE S. DALTON
Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Als jullie als getuige optreden, de geboden onderhouden en 'standvastig in Christus voorwaarts streven' (2 Nephi 31:20), zul je nooit alleen zijn.

Het is een voorrecht om voor jullie te staan en te getuigen van de Heiland en zijn weergaloze leven. Hij kwam op aarde om ons te laten zien hoe we het hemelse plan moeten naleven — een plan dat, indien nageleefd, ons gelukkig maakt. Door zijn voorbeeld liet Hij ons de weg terug naar onze hemelse Vader zien. Niemand die ooit op aarde heeft geleefd, is zo 'standvastig en onveranderlijk' (Mosiah 5:15) geweest. Hij liet Zich nooit afleiden. Hij was altijd bezig de wil van zijn Vader te doen en Hij bleef zijn goddelijke zending trouw. Er kan inderdaad van Hem gezegd worden dat Hij te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen getrouw was (zie Mosiah 18:9).

Jullie maken deel uit van het geweldige plan dat in het voorsterfelijk leven werd voorgesteld. Al sinds de aanvaarding van dat plan is er naar jullie komst op aarde uitgekeken. Het feit dat jullie hier nu zijn is geen toeval. Jullie 'buitengewone geloof en goede werken' (Alma 13:3) zijn het fundament van wat jullie door getrouwheid en gehoorzaamheid kunnen bereiken. Jullie zijn Gods waardevolle dochters, en jullie hebben een zending te volbrengen. Om die goddelijke zending te vervullen en het plan van geluk na te leven, moeten jullie ook 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen' (Mosiah 18:9) standvastig en onveranderlijk zijn.

Enkele jaren geleden kreeg ik een foto van drie schuren. Twee daarvan leunden tegen de derde, de kleinste, aan. Er stond een tekst bij: 'Je moet sterk zijn als je de laatste bent die blijft staan.' Jullie moeten ook sterk zijn. Als jullie getrouw en rechtschapen zijn, zullen anderen je om steun en kracht vragen.

Helaman beschrijft hoe dat mogelijk is: 'En nu, (…) bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; (…) die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12).

Jullie geloof moet stevig op Jezus Christus gegrondvest zijn. Met dergelijk geloof steun je op Hem en vertrouw je op Hem. En hoewel je nu wellicht nog niet alles begrijpt, weet je dat Hij dat wel doet. Je weet ook dat je een dochter van God bent, dat Hij je bij naam kent, dat Hij je gebeden hoort en dat Hij je zal helpen bij het vervullen van je zending op aarde.

Een jongeman die ik goed ken, werd gekozen als voorzitter van de studentenraad op een grote universiteit. De universiteit stuurde hem naar een leiderschapsconferentie in Chicago (Illinois) waar voorzitters van overal uit de Verenigde Staten bij elkaar kwamen om opgeleid te worden. Ze begonnen met een openluchtspel op het terrein van de universiteit zodat ze elkaar beter konden leren kennen. De studenten moesten stelling nemen in verband met actuele onderwerpen die de hedendaagse jongeren bezighouden. Om op een onderwerp te reageren, moesten ze naar bomen toerennen die gemarkeerd waren met 'helemaal mee eens', 'gedeeltelijk mee eens', helemaal mee oneens', 'gedeeltelijk mee oneens'.

Tegen het eind van het spel, vroeg de leider: 'Ben je een voorstander van seks vóór het huwelijk?' Zonder te aarzelen rende deze jongeman naar de boom met het opschrift: 'Helemaal mee oneens.' Tot zijn verbazing was hij de enige bij die boom! Alle andere leiders lachten hem uit, wezen naar

hem en zeiden: 'O, Jess, je bent zo grappig. We weten allemaal dat je een grapje maakt.' Op dat moment wist Jess precies wat hij moest doen en hij riep luid: 'Het is geen grapje. Ik ben serieus!' Het werd doodstil en iedereen ging weg. Jess bleef alleen bij die boom staan. Hij voelde zich ongemakkelijk, en zelfs een beetje vreemd. Maar hij was niet vreemd. Hij had gelijk. En hij was niet alleen. Gedurende de week sprak hij onder vier ogen met veel anderen die zeiden dat ze wensten dat zij jaren eerder hadden geweten wat hij wist. Jess zei later: 'Het was gemakkelijk omdat ik wist dat ik niet alleen de universiteit vertegenwoordigde, maar ook mijn familie, de kerk en de Heiland.'

Door zijn getuigenis dat Jezus Christus de Heiland en Verlosser is, kon Jess overtuigd en snel reageren. Jullie kunnen datzelfde vertrouwen ontwikkelen als je dagelijks bidt, naar antwoorden in de Schriften zoekt en de geboden onderhoudt. Als je er oprecht naar streeft om een getuigenis te ontvangen, zal de kennis die je door middel van de Heilige Geest ontvangt je helpen met je problemen, met vragen en met het naleven van de normen. En dan is het gemakkelijk voor je om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen standvastig en onveranderlijk te zijn.

Standvastig en onveranderlijk zijn, betekent gehoorzaam zijn. Een van de redenen dat jullie op aarde zijn, is om te zien of jullie je keuzevrijheid gebruiken om 'alles [te] doen wat de Heer (...) zal gebieden' (Abraham 3:25). Als jullie wekelijks je verbonden vernieuwen door van het avondmaal te nemen, verbinden jullie je om de Heer en zijn geboden altijd indachtig te zijn.

De waardevolle gave van een lichaam stelt jullie in staat om je keuzevrijheid te gebruiken en je geloof en gehoorzaamheid in praktijk te brengen. Is het jullie opgevallen dat bijna alle aanvallen van Satan op jullie

lichaam zijn gericht? Pornografie, onbetamelijkheid, tatoeages, onzedelijkheid, drugsgebruik en verslavingen zijn allemaal pogingen om die waardevolle gave in bezit te krijgen. Dat is een gave die Satan werd ontzegd. Gehoorzaamheid aan de geboden en normen stelt een ieder van jullie in staat om standvastig en onveranderlijk te zijn en de waardevolle gaven van je keuzevrijheid en je lichaam te beschermen.

Standvastig en onveranderlijk zijn houdt ook in dat wij 'standvastig in Christus voorwaarts streven' (2 Nephi 31:20). Enkele jaren geleden was ik in de gelegenheid om de marathon van Boston te lopen. Ik had hard getraind en vond dat ik goed was voorbereid, maar na zo'n 32 kilometer begonnen de heuvels. De inwoners daar noemen de steilste en langste heuvel Hartzeer. Toen ik dat punt bereikte, was ik uitgeput. De heuvel was lang en omdat ik een beginneling was, liet ik mezelf toe om iets te doen wat een ervaren renner nooit zou doen — ik kreeg negatieve gedachten. Daardoor nam mijn tempo af. Ik probeerde positief te denken en de eindstreep in gedachten te houden. Maar toen ik dat deed, besefte ik plotseling dat ik in een grote stad was, dat er duizenden mensen langs de route stonden en dat ik niet met mijn man had afgesproken waar we elkaar aan het eind zouden ontmoeten. Ik voelde me verloren en begon te huilen. Ik droeg een rood T-shirt met het woord *Utah* in grote letters op de voorkant. Toen de toeschouwers zagen dat ik huilde, riepen ze: 'Volhouden, Utah.' 'Niet huilen, Utah!' 'De eindstreep is in zicht, Utah.' Maar ik wist dat het niet waar was en ik wist niet waar ik me bevond. Ik wist ook dat als ik nu stopte en uit de wedstrijd stapte, ik zou verdwalen.

Hebben jullie ooit het gevoel dat je de heuvel Hartzeer oprent en dat je je alleen voelt, hoewel er veel mensen langs de kant staan? Zo voelde ik me. Dus deed ik wat jullie ook gedaan zouden hebben — ik begon tijdens

die marathon te bidden. Ik zei tegen onze hemelse Vader dat ik me alleen voelde en dat ik me op een heuvel bevond. Ik vertelde Hem dat ik ontmoedigd en bang was en dat ik me verloren voelde. Ik vroeg om hulp en de kracht om stand te kunnen houden en de eindstreep te halen. Toen ik verder rende, moest ik aan de volgende woorden denken:

'Vat moed! Ik ben met u, o, weest niet verschrikt,
want Ik ben uw God die uw lot hier beschikt.
Ik sterk u en help u en waarschuw voor 't kwaad,
als gij vol vertrouwen, Mij nimmer verlaat.
(O, vast als een rotssteen', lofzang 53.)

Dat zachte antwoord op mijn gebed gaf me de kracht om door te gaan tot aan de eindstreep. En ondanks mijn angst stond mijn man daar op me te wachten.

Die dag ervoer ik meer dan een marathon. Ik leerde belangrijke lessen. Ten eerste: draag nooit een groot rood shirt met *Utah* erop. Ten tweede: hoe goed voorbereid je je ook voelt, er zullen onderweg altijd heuvels zijn. Ik leerde dat het heel belangrijk is dat er onderweg mensen zijn die je aanmoedigen. Ik leerde die dag ook dat we nooit alleen zijn. Onze hemelse Vader is slechts een gebed bij ons vandaan, en de Heilige Geest bevindt zich op fluisterafstand.

Ik getuig dat als jullie als getuige optreden, de geboden onderhouden en 'standvastig in Christus voorwaarts streven' (2 Nephi 31:20), je nooit alleen zult zijn. Je kunt vertrouwen op de vermogende kracht van de verzoening van de Heiland. En ik getuig dat als jullie op dat sterke fundament bouwen, jullie meer op Hem zullen gaan lijken — standvastig en onveranderlijk 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen'. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Videoboodschap

Videoboodschap, vertoond tijdens de algemene jongevrouwenbijeenkomst, met raad van president Thomas S. Monson en meningen van jongevrouwen en hun leidster over een ervaring, waarin zij leerden inspiratie van de Heer te zoeken en te ontvangen.

Zuster Clayton

Vorig jaar in de zomer hadden onze jongevrouwen een prangende vraag. Zij wilden het officiële standpunt van de kerk ten opzichte van badpakken weten. In plaats van hun te zeggen wat wij ervan wisten, besloten we dat het verstandiger zou zijn als we ze naar de Bron verwezen. Ze konden vragen stellen en er zelf achter komen door een bepaald proces te doorlopen en te voelen en begrijpen hoe je persoonlijk informatie uit de hemel kunt krijgen, een proces dat ze later in hun leven zouden kunnen herhalen.

Eerste jongevrouw

Toen we er eerst mee begonnen, dacht ik: Goed. Gewoon weer een opdracht om mee naar huis te nemen en te bestuderen.

Tweede jongevrouw

Door deze ervaring ben ik dichter tot mijn hemelse Vader gekomen.

Eerste jongevrouw

Als ik later zelf dochters heb zal ik hier zeker iets aan hebben.

Derde jongevrouw

Zodra ik oprecht naar een antwoord op zoek ging, kreeg ik het ook snel.

Zuster Clayton

Toen we er vanuit leerstellig oogpunt naar keken, was er geen betere bron dan de Schriften.

Derde jongevrouw

Ik probeerde echt het antwoord in de Schriften te zoeken, maar ik kon het niet vinden.

Eerste jongevrouw

Maar toen ik me verder in het onderwerp verdiepte, werd ik er door gegrepen, ik wilde meer weten en ontdekken.

Derde jongevrouw

Ik vond wel wat teksten — zoals over een degelijke vrouw — maar aanvankelijk zei me dat niets. En toen ging ik in gebed. Ik verwachtte eigenlijk een specifiek antwoord, maar dat kreeg ik niet. En toen besefte ik, nadat ik mijn antwoord had gekregen, dat het gebed de Geest uitnodigt en dat het antwoord wel degelijk in de Schriften te vinden is, en dat fatsoen met mijn instelling te maken had.

Tweede jongevrouw

Ik heb wel wat antwoorden gekregen, maar die waren uiteraard niet erg specifiek, omdat ik altijd mijn deel moet doen en het zelf moet uitvorsen.

Derde jongevrouw

Ik verwachtte dat me verteld zou worden: 'Dit mag je wel dragen, dat mag je niet dragen.' En eigenlijk wilde ik dat niet, want ik wilde zelf de beslissing kunnen nemen. Ik had geen specifieke regels. Maar nu ben ik echt dankbaar dat ik dat antwoord heb gekregen, want dat is veel toepasbaarder voor alle meisjes wereldwijd.

Eerste jongevrouw

Ik had het gevoel dat ik dichter bij mijn hemelse Vader was en mijn hart opende zich, vooral met deze meisjes, om erachter te komen wat zij allemaal hebben gedaan om hun antwoord te vinden. Ik vind het geweldig van ze, ik heb ze allemaal zo lief.

Zuster Clayton

Toen we hier samen mee aan de slag gingen, over de gevoelens van ons hart spraken, inspiratie ontvingen en de invloed van de Geest voelden, vond er een verandering in ons plaats. Ze leerden dat onze hemelse Vader om hetzelfde geeft als zij. Ze leerden dat Hij hen liefheeft. Ze leerden dat Hij luistert en antwoord geeft op al hun vragen.

Derde jongevrouw

Door dit proces ben ik gaan beseffen dat een antwoord krijgen niet iets eenmaligs is, maar dat we dit proces altijd kunnen gebruiken. En om die antwoorden te kunnen krijgen, moet ik standvastig bidden, de Schriften bestuderen en altijd de Geest bij me hebben.

Eerste jongevrouw

Ik kan altijd tot Hem bidden en Hij staat altijd voor mij klaar. Hij is altijd bij me en Hij helpt me in iedere situatie.

Tweede jongevrouw

Als ik me verdrietig voel of als ik hulp nodig heb, kan ik Hem altijd om hulp vragen.

Eerste jongevrouw

Ik weet wie ik ben en ik weet wat mijn principes zijn, en ik weet hoe ik me voel als ik gepaste kleding draag. Ik weet dat als ik me gepast kleed, mijn hemelse Vader en de Geest dichter bij me zullen zijn.

Derde jongevrouw

Het is geweldig om terug te kijken, bijvoorbeeld als ik mijn dagboek terug lees, en te zien dat mijn gebeden bijna iedere dag zijn verhoord en dat mijn vragen door de Heer zijn beantwoord.

President Thomas S. Monson

Wij kunnen waarheid vinden in de Schriften, in de leringen van de profeten, de aanwijzingen van onze ouders en door de inspiratie die komt als we op onze knieën gaan en de hulp van God inroepen.

Soms zijn de beste antwoorden die jonge mensen op levensvragen kunnen krijgen, de antwoorden die ze in gebed geknield van onze hemelse Vader ontvangen.

Ik getuig dat als zij eraan zullen denken dat de Heer ze indachtig is en hun gebeden zal beantwoorden, ze alle moeilijkheden op hun pad het hoofd kunnen bieden. ■